

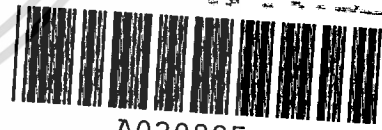

หาดไนทอน
(NAITON BEACH RESORT PHUKET)

เลขหมู่..... 1118
เลขทะเบียน..... 13 ตค 2537
วัน เดือน ปี.....

020885

A020885

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาสถาปัตยกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
คณะครุศาสตรบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2536

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์เรื่อง
ชื่อนักศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา

หาดไทนอน ธีรภัทร์ จ. ภูเก็ต
นายสุชาติ ประเสริฐยิ่ง
อาจารย์ สุรศักดิ์ กิ่งขาว

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ได้ตรวจพิจารณาและเห็นชอบแล้ว
จึงอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาลัทธิสุตฺตศาสนาสุตฺตรสูตรอรรถสาทรกรรมบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2536

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

ARCH. ED.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญเรื่อง	ฉ
สารบัญตารางประกอบ	ฉ
สารบัญรูปภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาของโครงการ	1
เหตุผลในการเสนอวิทยานิพนธ์	3
ที่มาของปัญหา	4
แนวทางในการแก้ปัญหา	4
วัตถุประสงค์ของโครงการ	5
วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์	5
ขอบเขตของการทำวิทยานิพนธ์	5
วิธีดำเนินงานวิทยานิพนธ์	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 การศึกษาสภาพทางด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภาษภาพ ระดับประเทศ และระดับภาคใต้ และอาคารตัวอย่าง	
2.1 การศึกษาสภาพทางด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภาษภาพ ระดับประเทศ	9
2.1.1 การศึกษาข้อมูลทางด้านนโยบายระดับประเทศ	9
2.1.1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7	9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
2.1.2 การศึกษาสภาพทางด้านเศรษฐกิจระดับประเทศ	9
2.1.2.1 การศึกษารายได้ประชาชาติ	9
2.1.3 การศึกษาสภาพทางด้านสังคมระดับประเทศ	11
2.1.3.1 ประชากร	11
2.1.3.2 การศึกษา	12
2.1.3.3 ศาสนา	13
2.1.3.4 ขนบธรรมเนียม ประเพณี	14
2.1.3.5 การสาธารณสุข	14
2.1.4 การศึกษาสภาพทางด้านกายภาพระดับประเทศ	15
2.1.4.1 สภาพภูมิศาสตร์	15
2.1.4.2 ลักษณะภูมิประเทศ	15
2.1.4.3 ลักษณะภูมิอากาศ	15
2.1.4.4 ทรัพยากรธรรมชาติ	15
2.1.4.5 การคมนาคม	15
2.2 การศึกษาสภาพทางด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ระดับภาคใต้	17
2.2.1 การศึกษาสภาพทางด้านนโยบายระดับภาคใต้	17
2.2.1.1 แนวนโยบายระดับภาคใต้	18
2.2.2 การศึกษาสภาพทางด้านเศรษฐกิจระดับภาคใต้	18
2.2.2.1 ลักษณะทั่วไปทางเศรษฐกิจ	18
2.2.2.2 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ	20
2.2.3 การศึกษาสภาพทางด้านสังคมระดับภาคใต้	21
2.2.3.1 ลักษณะประชากร	21
2.2.3.2 ลักษณะทางสังคม	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
2.2.4 การศึกษาสภาพทางด้านสภาพระดับภาคใต้	26
2.2.4.1 ลักษณะขนาดและที่ตั้ง	26
2.2.4.2 ลักษณะภูมิอากาศ	27
2.2.4.3 ทรัพยากรธรรมชาติ	27
2.2.4.4 การคมนาคมและการขนส่ง	31
2.2.4.5 สถานที่ท่องเที่ยว	32
2.3 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
2.3.1 ความหมายและลักษณะความสำคัญของโรงแรม	34
2.3.2 ประเภทของโรงแรม	35
2.4 การศึกษาอาคารตัวอย่าง	39
2.4.1 โรงแรมโดมอนด์ คลิฟ รีสอร์ท	39
2.4.2 โรงแรมพันตรี ภูเก็ต	41
บทที่ 3 การศึกษาสภาพทางด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภาย ระดับจังหวัดภูเก็ต ระดับอำเภอและชุมชน	43
3.1 การศึกษาสภาพทางด้านนโยบายระดับจังหวัดภูเก็ต	43
3.1.1 การศึกษาสภาพทางด้านนโยบายระดับจังหวัดภูเก็ต	43
3.1.2 การศึกษาสภาพทางด้านเศรษฐกิจระดับจังหวัดภูเก็ต	43
3.1.2.1 การค้าและการบริการ	43
3.1.2.2 ธุรกิจการโรงแรมและภัตตาคาร	44
3.1.2.3 รายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว	46
3.1.3 การศึกษาสภาพทางด้านสังคมระดับจังหวัดภูเก็ต	47
3.1.3.1 ลักษณะทั่วไปของประชากร	47
3.1.3.2 ลักษณะของสังคม	48
3.1.4 การศึกษาสภาพทางด้านสภาพระดับจังหวัดภูเก็ต	50
3.1.4.1 ลักษณะภูมิศาสตร์	50
3.1.4.2 ลักษณะภูมิอากาศ	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า	
3.1.4.3	ทรัพยากรธรรมชาติ	50
3.1.4.4	สถานที่ท่องเที่ยว	50
3.1.4.5	การคมนาคม	53
3.2	ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม	58
3.2.1	การศึกษาการดำเนินงานของโครงการ	58
3.2.1.1	โครงสร้างขององค์กร	58
3.2.1.2	การศึกษาด้านบุคลากรและหน้าที่	59
3.2.2	การศึกษารายละเอียดองค์ประกอบของโครงการ	63
3.2.2.1	การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของโครงการ	63
3.2.2.2	การวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยของโครงการ	64
3.2.3	การศึกษานวัตกรรมผู้ใช้โครงการ	89
3.2.3.1	การศึกษานวัตกรรมในการท่องเที่ยว	89
3.2.4.2	การศึกษานวัตกรรมผู้ใช้โครงการ	96
3.2.4	การศึกษาความเป็นไปได้ในโครงการ	101
3.3	การศึกษาข้อมูลเชิงเทคนิค	113
3.3.1	ระบบโครงสร้างของอาคาร	113
3.3.2	ระบบปรับอากาศและระบายอากาศ	115
3.3.3	ระบบสุขาภิบาล	116
3.3.4	ระบบการกำจัดขยะ	122
3.3.5	ระบบไฟฟ้า	124
3.3.6	ระบบป้องกันฟ้าผ่า	126
3.3.7	ระบบการจ่ายแก๊สหุงต้มและเชื้อเพลิงเหลว	126
3.3.8	ระบบติดต่อสื่อสาร	127
3.3.9	ระบบป้องกันอัคคีภัย	130

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านนโยบาย	135
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ	138
4.2.1 การศึกษาจำนวนนักท่องเที่ยวและความต้องการห้องพัก	138
4.2.2 การกำหนดอัตราส่วน, ราคาห้องพัก และผลตอบแทน	138
4.3 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสังคม	139
4.3.1 การประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตถึงปี 2545	140
4.3.2 วิธีคาดประมาณนักท่องเที่ยวในอนาคต ปี 2545	140
4.4 วิเคราะห์ข้อมูลด้านกายภาพ	143
4.4.1 การวิเคราะห์สภาพทั่วไปของจังหวัดภูเก็ต	143
4.4.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและรายละเอียดที่ตั้งโครงการ	152
4.4.3 ลักษณะของสถานที่ตั้งโครงการ	152
4.5 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสถาปัตยกรรม	162
4.6 วิเคราะห์ข้อมูลด้านเทคนิค	204
4.6.1 ระบบโครงสร้างอาคาร	204
4.6.2 ระบบปรับอากาศและระบายอากาศ	204
4.6.3 ระบบสุขาภิบาล	206
4.6.4 ระบบการกำจัดขยะ	209
4.6.5 ระบบไฟฟ้า	209
4.6.6 ระบบติดต่อสื่อสาร	211
4.6.7 ระบบลิฟต์	212
4.6.8 ระบบป้องกันไฟ	213
4.6.9 ระบบการจ่ายแก๊สหุงต้มและเชื้อเพลิงเหลว	214

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
บทที่ 5 การออกแบบทางสถาปัตยกรรม	216
5.1 แนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรม	216
5.2 การออกแบบเบื้องต้น	218
บทที่ 6 สรุปลงและเสนอแนะ	239
บรรณานุกรม	243
ภาคผนวก	244

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า	
2.1	แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศและภาค	10
2.2	แสดงรายได้ประชาชาติระดับประเทศ	10
2.3	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศและรายได้จากการท่องเที่ยว	11
2.4	แสดงจำนวนประชากรประเทศไทยเป็นรายภาค	13
2.5	แสดงจำนวนระยะเวลาที่พักของนักท่องเที่ยว	13
2.6	แสดงจำนวนประชากร ผลิตภัณฑ์รวมจังหวัดและรายได้เฉลี่ย	14
2.7	แสดงจำนวนผู้นับถือศาสนา	14
2.8	แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมและรายได้เฉลี่ย	19
2.9	แสดงจำนวนราษฎรเป็นรายภาค	21
2.10	แสดงลักษณะการใช้ที่ดินในปัจจุบันของภาคใต้	28
2.11	แสดงรายชื่อแหล่งผลิตกระแสไฟฟ้าในภาคใต้	31
3.1	แสดงปริมาณสินเชื่อบริษัท	44
3.2	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภูเก็ต	45
3.3	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต	46
3.4	แสดงรายจ่ายนักท่องเที่ยว	47
3.5	แสดงลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวและลักษณะการมาท่องเที่ยว	89
3.6	แสดงการกระจายของนักท่องเที่ยวผู้พักแรมชาวต่างประเทศ	91
3.7	แสดงการกระจายของนักท่องเที่ยวผู้พักแรมชาวไทย	92
3.8	แสดงจำนวนห้องพักของโรงแรมชั้นหนึ่งในภูเก็ต	95
3.9	แสดงสัดส่วนของการลงทุนในโรงแรม	104
3.10	แสดงสัดส่วนของโครงสร้างเงินลงทุนในโครงการ	105
3.11	แสดงสัดส่วนการคืนเงินกู้ยืมในระยะเวลา 7 ปีแรกของการดำเนินการ	107
3.12	แสดงสัดส่วนรายได้ของกิจการโรงแรมชั้นหนึ่ง	108
3.13	แสดงสัดส่วนรายจ่ายในการดำเนินกิจการโรงแรม	110

เอกสารนี้เป็นเอกสารหลวงในเล่มสำหรับการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า	
2.1	แสดงการแบ่งเขตการปกครองของประเทศ	12
2.2	แสดงลักษณะภูมิประเทศ	16
2.3	แสดงเมืองศูนย์กลางของภาคใต้	20
2.4	แสดงทิศทางแคว้นของภาคใต้	26
2.5	แสดงลักษณะภูมิประเทศของภาคใต้	27
2.6	แสดงลักษณะภูมิประเทศของภาคใต้	27
3.1	แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในช่วงเวลาต่างๆ	99
4.1	แสดงสภาพทั่วไปของจังหวัดภูเก็ต	158
4.2	แสดงแผนที่ตัวเมือง จังหวัดภูเก็ต	158
4.3	แสดงที่ตั้งและขนาดของโครงการ	159
4.5	แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	160

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย กำลังได้รับความสนใจจากชาวต่างประเทศทำให้เกิดรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมาก โดยนักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งนิยมมาพักตากอากาศตามชายทะเลที่มีชื่อเสียง เช่น พัทยา ระยอง ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดหนึ่งที่กำลังได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ทำให้ขาดโรงแรมตากอากาศที่ได้มาตรฐานไว้รองรับนักท่องเที่ยว โครงการโรงแรมตากอากาศจังหวัดภูเก็ต ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจาก BOI และทางจังหวัด อันเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำรายได้เข้าสู่จังหวัด

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาแผนพัฒนาหลักของจังหวัด และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้และจังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจ อาชีพประชากร และศึกษาแนวโน้มของจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคต ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระยะเวลาพำนักเฉลี่ย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการคิดความเป็นไปได้ของโครงการและการลงทุน
3. เพื่อศึกษาจำนวนประชากรในพื้นที่โครงการ และแนวโน้มของนักท่องเที่ยวในอนาคต รวมทั้งการส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น
4. เพื่อศึกษารูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่เหมาะสมในการให้บริการด้านที่พัก เพื่อการพักผ่อนตากอากาศ รวมทั้งสถานที่ที่เหมาะสมที่จะสร้างที่พัก โดยศึกษาสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศและแนวทางการใช้ที่ดินของที่ตั้งโครงการ

ขอบเขตของวิทยานิพนธ์

1. ขอบเขตทางการศึกษา ทำการศึกษาเป็นระดับไปได้แก่

1) ในระดับประเทศ ศึกษาถึงนโยบายสภาพเศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ อัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้วยการค้า
 มีผลต่อการจัดตั้งโครงการ เพื่อหาแนวทางในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งให้มีผล
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมบูรณ์ และมีคุณภาพสูงขึ้น

2) ในระดับภาค ศึกษาถึงรูปแบบของการบริหารโรงแรมทั่วไป เพื่อนำมาหาข้อสรุป และข้อเปรียบเทียบที่จะนำไปสู่การออกแบบให้เหมาะสมทางด้านสถานภาพ สิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากนโยบายขยายเศรษฐกิจ สังคม และกายภาพที่แตกต่างกันไป

3) ในระดับจังหวัด ชุมชนที่ตั้งโครงการศึกษาถึงความต้องการที่ทำให้เกิดโครงการ และความจำเป็นที่จะต้องมีการ

2. ขอบเขตทางการออกแบบ

นำเอาเหตุผลทางด้านนโยบายเศรษฐกิจ สังคม และกายภาพอันเป็นเหตุที่ทำให้เกิดโครงการมาประกอบในการพิจารณา ในการออกแบบหาพื้นที่ใช้สอยของโครงการ โดยประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ส่วนสาธารณะ ส่วนห้องพัก ส่วนอาหารและเครื่องดื่ม ส่วนพักผ่อนและบันเทิง ส่วนบริหาร ส่วนแม่บ้าน ส่วนห้องเครื่อง และที่จอดรถ

วิธีดำเนินงานวิธานขั้น

1. ขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดย
 - ก. เก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นปฐมภูมิจากการสังเกต สัมภาษณ์และสอบถาม
 - ข. เก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นทุติยภูมิจากเอกสาร และรายงานของทางราชการ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ข้อมูลที่ใช้ประกอบการศึกษา

- 1) ข้อมูลทางด้านนโยบายในระดับประเทศ ภาค และจังหวัด
- 2) ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจในระดับประเทศ ภาค และจังหวัด
- 3) ข้อมูลทางด้านสังคมในระดับประเทศ ภาค และจังหวัด

4) ข้อมูลทางด้านกายภาพ ในระดับประเทศ ภาค และจังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้นิติเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

5) ข้อมูลทางด้านเทคนิค และสถาปัตยกรรมถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามกระบวนการ DECISION MAKING PROCESS การคาดการณ์ล่วงหน้า การคำนวณและแปรค่าทางสถิติการให้ค่าคะแนน และ นำหนักการจัดค่าความสัมพันธ์

3. ขั้นเสนอแนะและการออกแบบ

4. ขั้นนำเสนอ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์

1. เป็นแนวทางในการตอบสนองทั้งด้านนโยบายของรัฐบาล
2. ทำให้ทราบถึงกระบวนการคิดความเป็นไปได้ของโครงการ
3. ได้ทราบถึงศิลป วัฒนธรรมนิยมท้องถิ่นนั้น ทำให้แนวทางการออกแบบเหมาะสมกับท้องถิ่น
4. ได้ทราบถึงกระบวนการ และวิธีการศึกษาความเป็นไปได้ของที่ตั้งโครงการ และการเลือกที่ตั้งโครงการได้อย่างเหมาะสม

ในการศึกษา ได้ศึกษาแผนพัฒนาหลักของจังหวัดและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ศึกษาสภาพเศรษฐกิจ นักท่องเที่ยว และประชากร รวมทั้งศึกษารูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่เหมาะสมกับโครงการสภาพแวดล้อม และท้องถิ่น

โครงการโรงแรมตากอากาศจังหวัดภูเก็ต ตั้งอยู่ที่หาดไนทอน ห่างจากตัวเมืองจังหวัดภูเก็ต 40 กม. เป็นจุดที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ของจังหวัดได้อย่างทั่วถึง ซึ่งมีรายละเอียดของโครงการดังนี้

ที่ตั้ง ตำบล สาธุ หาดไนทอน

ที่ดิน 49.50 ไร่

ขนาดของโครงการ 210 ห้อง มีองค์ประกอบของโครงการ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ส่วนธุรกิจด้านหน้า LOUNGE ให้บริการกระเป๋าเดินทางและฝากสัมภาระ

- ส่วนห้องพัก ได้แก่ ห้องคู่ขนาด 35 ตารางเมตร 200 ห้อง และบังกะโล 10 ห้อง ขนาด 100 ตารางเมตร

- ส่วนอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ ห้องครัว RESTAURANT COFFEE SHOP COCKTAIL COUNGE BANQUET HALL SKY LOUNGE

- ส่วนพักผ่อนและบันเทิง ได้แก่ SQUASH COURT ห้องบริหารร่างกาย และนวดตัว สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส และ GAMES ROOM

- ส่วนร้านค้า ได้แก่ ร้านขายของที่ระลึก ร้านทำผม และซักรีด

- ส่วนบริหาร

- ส่วนแม่บ้าน

- ส่วนห้องเครื่อง

- ส่วนที่จอดรถ

โครงสร้างอาคาร ฐานรากเดี่ยว โครงสร้างเสาและคานคอนกรีตเสริมเหล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เพราะได้รับความอนุเคราะห์ทั้งทาง
ด้านข้อมูล คำแนะนำ ตลอดจนความร่วมมือจากบุคคลต่างๆ จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

บิดา มารดา ของข้าพเจ้า

สำนักงานจังหวัดภูเก็ต

คุณสาธิต ต้นศิรีวัฒน์ บริษัท อาร์คิทรอน จำกัด

คุณไพโรจน์ วิเชตชาติ

คุณนิภา วีระคัมโทและเพื่อน

คุณโต๊ะ และเพื่อนในคณะครุศาสตร์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสมบูรณ์มิได้หากมิได้รับความรู้ การชี้แนะ จากคณาจารย์ทุกท่าน
ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอกราบขอบพระคุณมาไว้ ณ ที่นี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของโครงการ

การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-6 (2504-2534) ปัจจุบันได้เข้าสู่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (2535-2539) จากแผนพัฒนาฯ ที่ผ่านมามีทำให้ประเทศไทยได้รับการพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ทำให้ประชาชนหลังไหลเข้าสู่กรุงเทพมหานครมากขึ้น ในขณะที่เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอัตราสูงที่ผ่านมาก่อให้เกิดความไม่สมดุลย์ในด้านต่างๆ หลายประการ ทำให้เป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศในระยะยาว ทำให้ส่งผลถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 มีนโยบายหลัก 3 ประการ ดังนี้

1. รักษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ
2. การกระจายรายได้ และการพัฒนาออกไปสู่ส่วนภูมิภาคและชนบทกว้างขวางยิ่งขึ้น
3. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติให้มีคุณภาพชีวิต

ในการพัฒนาเมืองหลักในส่วนภูมิภาค ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 และการพัฒนาพื้นที่เฉพาะภาคใต้ที่มีจังหวัดภูเก็ต และสงขลา ได้ถูกกำหนดให้เป็นเมืองหลักในแผนพัฒนาฯ โดยกำหนดหน้าที่หลักของชุมชนเมืองภูเก็ต ไว้ดังนี้

- เป็นศูนย์กลางอนุรักษ์ปรับปรุงฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
- เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมบริการ
- เป็นศูนย์กลางการเดินทางทะเล
- เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ให้มีศักยภาพสูงสุดในด้านธุรกิจการค้า การท่องเที่ยว การบริการ สิ่งเหล่านี้เป็นธุรกิจที่น่าจะทำกำไรให้กับนักลงทุนเป็นอย่างมาก

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 เศรษฐกิจไทยได้ขยายตัวในอัตราสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้มาก มีอัตราสูงเฉลี่ยถึงร้อยละ 11.7 ต่อปี ซึ่งเกินกว่าที่กำหนดไว้ในแผนฯ คิดเป็นผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคใต้ 9.70% คิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 161,284 ล้านบาท มีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 21,955 บาท รายได้ประชากรจังหวัดภูเก็ต จะสูงกว่ารายได้ต่อหัวของทุกจังหวัดในภาคใต้ทุกๆ ปี ในปี 2535 รายได้เฉลี่ยต่อหัวปีละ 49,140 บาท ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดในปี พ.ศ. 2535 มีมูลค่า 8,279 ล้านบาท

ในปี พ.ศ. 2535 ประเทศไทยมีประชากรทั้งสิ้น 60,731,813 คน ภาคใต้มีประชากรประมาณ 6.9 ล้านคน หรือ 13.05% ของประชากรทั้งประเทศ จังหวัดภูเก็ตมีประชากรในจังหวัด 168,481 คน เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2536 มีพื้นที่เพียง 543,034 ตร.กม. ความหนาแน่นเฉลี่ย 3.2 คน / ตร.กม. ซึ่งมากกว่าอัตราเฉลี่ยความหนาแน่นประชากรในประเทศโดยเฉลี่ย จังหวัดภูเก็ตมีชนบทธรรมนิยมประเพณี และวัฒนธรรมเหมือนจังหวัดในภาคใต้ คือมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง เช่น ภาษาและวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และมีสถานที่ท่องเที่ยวและสถานบริการมากมาย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลัก คือ ประมง ปลูกยางพาราและปาล์ม น้ำมัน เจ้าของโครงการต้องการจะพัฒนาธุรกิจการโรงแรม เพื่อดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาใช้บริการและยังเป็นการส่งเสริมการจ้างงานในท้องถิ่น สามารถจะยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้มีฐานะดีขึ้น

ลักษณะทางกายภาพของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ และที่ราบลุ่มหุบเขา ภาคใต้มีลักษณะภูมิประเทศแตกต่างไปจากภาคอื่น ๆ คือเป็นคาบสมุทรหลาย ที่หันออกทะเลทั้งสองด้านมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 44.2 ล้านไร่ จากนโยบายพัฒนาเมืองหลักที่กำหนดให้ เป็นศูนย์กลางการค้าการบริการ การท่องเที่ยว อันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการขยายตัวของกา

ก่อสร้าง ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างไม่เป็นระบบ ขาดการวางแผนพัฒนาการใช้ที่ดินอย่างคุ้มค่า และทำให้ที่ดินมีราคาสูงขาดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งถ้ายังไม่มีการแก้ไขให้ดีขึ้นก็จะทำให้การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

สาขาารณูปโภคต่างๆ ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ก็ยังเป็นปัญหาที่ทับถมต่อไป บริเวณหาดในทอน

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งหากไม่เห็นด้วยกับเนื้อหา และต้องแจ้งไปยังเจ้าของเอกสาร

มีการปล่อยที่ดินจำนวน 98 ไร่ ให้ร้างไม่มีการทำประโยชน์ ดังนั้นจึงเหมาะแก่การที่จะพัฒนาที่ดินดังกล่าวให้เป็นโรงแรมสำหรับพักตากอากาศ เพราะมีระบบสาธารณูปโภคเรียบร้อยแล้ว และยังมีใกล้กับอุทยานแห่งชาติในยาง เหมาะที่จะเป็นสถานที่พักตากอากาศ สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ดังนั้นจากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ความต้องการด้านธุรกิจการบริหารและสถานที่พักตากอากาศ ตามชายหาดที่สงบ ยังมีความต้องการต่อนักท่องเที่ยวสูง บริษัท กูเก็ตไวท์บีช จำกัด จึงได้เล็งเห็นถึงจางจำเป็น ความสำคัญ ของความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งมีความเป็นไปได้ในการดำเนินการ-โครงการเพื่อเสริมสร้างส่วนที่ขาดไป และเพื่อรองรับความเจริญเติบโตของจังหวัดภูเก็ต และรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และภูเก็ตก็เป็นเป้าหมายที่นักท่องเที่ยวต้องการมาเที่ยวสูง รวมทั้งต้องการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดด้วย

เหตุผลในการเสนอวิธานแผน

1. เพื่อศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6-7 และเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลตามแผนพัฒนา อีกทั้งยังเป็นการใช้ที่ดินให้ได้ประโยชน์สูงสุดตามผังเมืองและตามความต้องการของเจ้าของโครงการ
2. เพื่อศึกษาถึงการลงทุนการจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ให้การท่องเที่ยวเพิ่มรายได้หลักของจังหวัดที่จะให้อัตราการเพิ่มรายได้เฉลี่ยต่อประชากรสูงขึ้น
3. เพื่อศึกษาด้านประชากร และผู้ใช้บริการประจำพื้นที่ ผลกระทบต่อประชากรในด้านการบริการการจ้างงาน ความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นในแง่ที่ดีขึ้น
4. เพื่อศึกษาสภาพผังเมืองจังหวัดภูเก็ต สภาพแวดล้อม สิ่งก่อสร้าง เพื่อเป็นการใช้ที่ดินให้เหมาะสมกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อนำไปสู่การออกแบบทางสถาปัตยกรรม ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มาของปัญหา

1. จากนโยบายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รัฐบาลไม่สามารถดำเนินงานตามแผนฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะยังขาดการลงทุนทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน ประกอบกับความไม่แน่นอนทางการเมืองก็มีผลกระทบต่อปัจจัยด้านการลงทุน
2. จากสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันยังขาดแคลนการบริการที่สมบูรณ์ และมาตรฐานที่ดี เพื่อที่จะรองรับนักท่องเที่ยว และผู้ที่ต้องการใช้บริการของโครงการซึ่งจะส่งผลดีทางด้านเศรษฐกิจ ให้เกิดขึ้นกับจังหวัดภูเก็ตและชุมชนใกล้เคียง
3. ปัจจุบันนี้ การท่องเที่ยวที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่น และทำให้เสียต่อการควบคุมและดูแลรักษา ทำให้เกิดการบุกรุกทำลายสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติไปอย่างมากมาย
4. การใช้ที่ดินในพื้นที่โครงการยังไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้สูงสุดและคุ้มค่ากับการลงทุน และยังขาดอาคารด้านโรงแรมพักตากอากาศซึ่งมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่เหมาะสม

แนวทางการแก้ปัญหา

1. ศึกษาและดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยภาครัฐบาลให้การสนับสนุนแนะแนวให้ข้อมูล และประสานงานร่วมกับภาคเอกชนในการลงทุนจัดทำโครงการ
2. ศึกษาและดำเนินการลงทุนกิจการบริการให้ได้มาตรฐานสากล และสินค้าพื้นเมือง เพื่อเพิ่มรายได้ของประชากร การกระจายรายได้และยกระดับเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตให้ดีขึ้น
3. ศึกษาความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น การศึกษาของประชากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อรองรับปัญหาการขยายตัวที่รวดเร็วของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
4. ศึกษาวางผัง และออกแบบอาคารทางสถาปัตยกรรมให้ดีขึ้น และสอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศ และสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของพื้นที่ จะทำให้ได้รับประโยชน์ของที่ดินได้อย่างสูงสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

1. เพื่อศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7, แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, แผนพัฒนาชายฝั่งทะเล แผนพัฒนาหลักจังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาการลงทุนและการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ และเป็นแหล่งงานให้กับชุมชนรวมทั้งยังเป็นการส่งเสริมอาชีพ เป็นการกระจายรายได้แก่ประชากร
3. เพื่อศึกษาลักษณะชนบทธรรมนิยมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ประชากร ทั้งที่อยู่ในเขตพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง อันจะส่งผลในด้านการดำเนินงานของโครงการให้ได้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันและในอนาคต
4. เพื่อศึกษาแนวทางการออกแบบ วางผัง รูปแบบ และแนวความคิดทางสถาปัตยกรรม เพื่อนำมาออกแบบอาคารให้ได้ประโยชน์ใช้สอยสูงสุด และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม

ขอบเขตของการทำวิทยานิพนธ์

1. ในระดับประเทศ ศึกษานโยบาย สภาพเศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ อันมีผลต่อการจัดตั้งโครงการ เพื่อหาแนวทางในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งให้มีผลสมบูรณ์
2. ในระดับภาค ศึกษาถึงรูปแบบของการบริการและการบริหารงานให้เหมาะสมกับทางด้านสภาพแวดล้อม อันเนื่องจากนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ
3. ในระดับจังหวัด ชุมชนที่ตั้งโครงการ ศึกษาถึงความต้องการที่จะทำให้เกิดโครงการและความจำเป็นที่จะต้องมีโครงการ

วิธีดำเนินการศึกษา

1. ขั้นศึกษาข้อมูล

- การรวบรวมข้อมูลโดยเก็บข้อมูลขั้นปฐมภูมิ จากการสังเกต สัมภาษณ์ และ

การสอบถาม

- รวบรวมข้อมูลโดยเก็บข้อมูลขั้นทุติยภูมิ จากเอกสารรายงานทางราชการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในสื่อมวลชน การค้า รายงาน สถิติ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งข้อมูลออกเป็นข้อๆ ดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นที่เห็นเหตุจำเป็นและต้องแจ้งให้เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข้อมูลด้านนโยบาย
 1. นโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6-7
 2. นโยบายและแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต
- ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ
 1. ศึกษาในเรื่องการใช้จ่ายและการหารายได้จากโครงการที่มีลักษณะ

ใกล้เคียงกัน

2. สภาพเศรษฐกิจระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน

- ข้อมูลด้านสังคม

1. สภาพสังคม การปกครอง
2. จำนวนประชากร เพศ วัย เชื้อชาติ ศาสนา ความหนาแน่นของ

ประชากร

- 3.ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม

4. พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

- ข้อมูลด้านกายภาพและเทคนิค

1. ลักษณะภูมิประเทศ สภาพแวดล้อมทั่วไป ในระดับประเทศและภาค
2. สภาพแวดล้อมทั่วไปในระดับจังหวัด
3. ลักษณะภูมิประเทศ สภาพแวดล้อมทั่วไป ในระดับชุมชน
4. ข้อมูลเทคนิคด้านระบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาคาร

2. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทางด้านนโยบาย ใช้การพิจารณาประกอบการวางแผนด้วยการใช้กระบวนการตัดสินใจ เหตุผลหรือหลักการแก้ปัญหาโดยคำนึงถึงเป้าหมายที่นโยบายนั้นได้กำหนดขึ้น

2. ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ พิจารณาค่าสถิติและแนวโน้มทางด้านการศึกษาตัว

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการหรือสภาวะของตลาดแรงงาน ที่ศึกษาที่สอดคล้องและเกี่ยวข้องกับความต้องการของโครงการหรือสภาวะไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อโครงการโดยใช้การคำนวณและแปรค่าทางสถิติ

3. ข้อมูลทางด้านสังคม พิจารณาความต้องการ ตลอดจนแนวทางสำหรับมาตรการทางกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ทั้งนี้เพื่อจัดองค์ประกอบพื้นที่และความเป็นไปได้ของความสัมพันธ์ขององค์ประกอบให้สมบูรณ์ครบวงจร

4. ข้อมูลด้านกายภาพ พิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการในระดับภาค ระดับจังหวัด ระดับชุมชน ถึงระดับที่ตั้งโครงการ โดยวิธีการสร้างทางเลือกและกำหนดมาตรฐานที่สำคัญของการออกแบบโครงการ จากการแจกแจงค่าคะแนน หรือ คำนว้น้ำหนักเพื่อนำมาออกแบบโครงการ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ส่วนโรงแรม

- ส่วนห้องพัก
- ส่วนบริการ
- ส่วนอาหาร, เครื่องดื่ม
- ส่วนเทคนิค
- ส่วนจอดรถ

2. ส่วนสันทนาการ

- ห้องเล่นเกมส์
- สระว่ายน้ำ
- ส่วนบริการ
- ห้องเช่าบ้าน
- เฮลท์คลับ

3. ชั้นนำเสนอ

1. ภาคข้อมูลและบทวิเคราะห์

2. ขบวนการออกแบบและวิธีการดำเนินการของโครงการ

2.1 แผนภูมิ

2.3 ตารางของค่าความสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ภาพถ่าย

3. แบบทางสถาปัตยกรรม

3.1	ผังบริเวณ	3.4	รูปตัดอาคาร
3.2	แปลนอาคาร	3.5	ทัศนียภาพภายใน-ภายนอก
3.3	รูปด้านอาคาร	3.6	หุ่นจำลอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถที่จะหาแนวทางตอบสนองนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะนโยบายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6-7
2. หลังจากการจัดตั้งโครงการแล้ว จะสามารถยกระดับเศรษฐกิจ การสร้างงาน และการกระจายรายได้สู่ประชากรในท้องถิ่นได้
3. สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมในด้านการให้บริการได้อย่างเต็มที่ มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ช่วยลดปัญหาประชากร การว่างงาน และปัญหาแรงงานอพยพเข้าสู่เมืองหลวง
4. สามารถกำหนดแนวทางการใช้พื้นที่ได้อย่างเหมาะสม และสร้างสภาพภูมิทัศน์ที่ดีของชุมชน โดยเฉพาะบริเวณที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาสภาพทางด้านนโยบายเศรษฐกิจ สังคม ภายภาพ ระดับประเทศและภาคใต้

2.1 การศึกษาข้อมูลทางด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภายภาพ ระดับประเทศ

2.1.1 การศึกษามข้อมูลทางด้านนโยบายระดับประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่-7 (พ.ศ. 2535-2539)

1. เร่งพัฒนาคนให้เป็นคนดีมีความสามารถ มีสุขภาพอนามัยที่ดี
2. เร่งรัดการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอที่จะสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้สามารถรักษาสถานภาพแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมและผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในทุกกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะผู้ที่ด้อยโอกาส
4. แผนพัฒนาเมืองหลัก
5. เป้าหมายพัฒนาภาค
6. พัฒนาการท่องเที่ยว
7. แผนพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่

เป็นพื้นฐาน

2.1.1.2 นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว

2.1.2 การศึกษาสภาพทางด้านเศรษฐกิจระดับประเทศ

2.1.2.1 การศึกษารายได้ประชาชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศและภาคปี 2532

ภาค	มูลค่าผลิตภัณฑ์รวม (ล้านบาท)	รายได้ต่อหัว (บาท)
กทม. และปริมณฑล	855,079.61	96,239
ภาคตะวันออก	157,627.00	45,751
ภาคกลาง	82,003.38	30,587
ภาคตะวันตก	92,183.26	28,434
ภาคใต้	161,284.20	21,955
ภาคเหนือ	203,925.57	18,833
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	229,875.00	11,981

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา

ตารางที่ 2.2 แสดงรายได้ประชาชาติระดับประเทศ ปี 2532

1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ	5,419,682.17	ล้านบาท
2. รายได้ประชากรเฉลี่ย	36,254.00	บาท
3. อุตสาหกรรมหลัก	25.35	%
4. เกษตรกรรมหลัก	36.86	%
5. การค้าส่งและค้าปลีก	7.56	%
6. การบริการ	6.00	%
7. แหล่งทรัพยากรหลัก	10.90	%
8. อื่น ๆ	12.83	%

เอกสารที่มา : กองบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และรายได้จากการท่องเที่ยว
พ.ศ. 2528 - 2534

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	เพิ่ม-ลด (%)	ระยะเวลาพัก เฉลี่ย (วัน)	รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)
2528	2,438,270	3.9	5.58	31,768
2529	2,818,092	15.58	5.93	37,321
2530	3,482,958	23.59	6.06	50,024
2531	4,230,737	21.47	7.36	78,859
2532	4,810,500	13.68	7.63	93,386
2533	5,296,050	10.17	7.06	110,572
2534	6,000,000	12.0	8.00	144,000

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

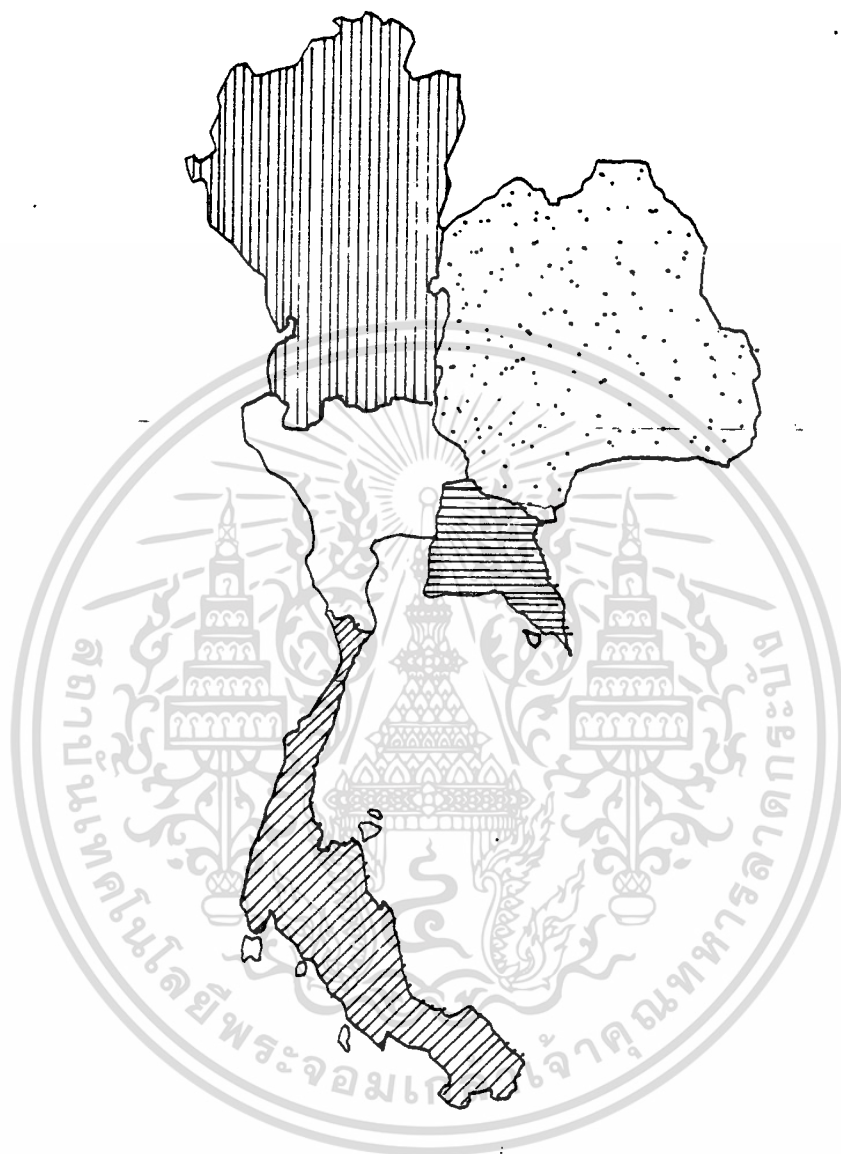
2.1.3 การศึกษาสภาพทางด้านสังคมระดับประเทศ

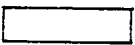
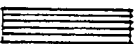

2.1.3.1 ประชากร

ประชากรของประเทศไทยในปัจจุบันมีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ

57.78 ล้านคน ภาคใต้มีประชากร 7,401,746 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ภาคเหนือ
	ภาคใต้
	ภาคกลาง
	ภาคตะวันออก
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ 2.1 แสดงการแบ่งเขตการปกครองของประเทศไทยไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2535

ภาค	รวม	ชาย	หญิง	จำนวนบ้าน
ทั่วราชอาณาจักร	57,788,965	29,018,092	28,770,873	12,729,105
ภาคกลาง	25,617,935	10,017,305	10,091,202	4,927,426
ภาคเหนือ	4,710,269	5,177,493	5,092,254	2,494,865
ภาคใต้	7,401,746	3,721,063	3,680,683	1,535,061
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	20,059,015	10,102,231	9,956,784	3,771,753

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

2.1.3.3 ศาสนา

จำนวนผู้นับถือศาสนาจำแนกตามศาสนาต่าง ๆ นั้น ในปี 2534 มีผู้นับถือศาสนาพุทธถึงประมาณร้อยละ 95 รองลงมาได้แก่ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ ตามลำดับ สำหรับศาสนาอื่นๆ ได้แก่ ศาสนาพราหมณ์ ฮินดู ซิกข์ เป็นต้น มีผู้นับถือน้อยมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.7 แดงจำนวนผู้นับถือศาสนา พ.ศ. 2533

ศาสนา	จำนวน/คน
พุทธศาสนา	94.80 %
อิสลาม	4.00 %
คริสต์ศาสนา	0.50 %
พราหมณ์, ฮินดู, ซิกข์	0.08 %
อื่น ๆ	0.12 %
ไม่ระบุ	0.50 %

ที่มา : 1. สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี

2. กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

2.1.3.4 ชนบทธรรมเนียมประเพณี

มีประเพณีอันสำคัญ ทางศาสนาอันเกี่ยวข้อกับวันที่สำคัญๆ

เช่น วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชาวันเข้าพรรษา ฯลฯ

ชนบทธรรมเนียมประเพณีไทยบางอย่าง ได้มีการกำหนด

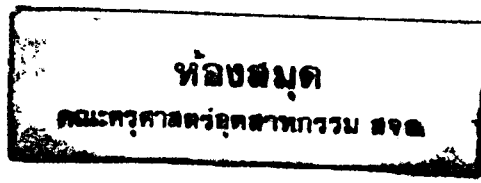
รูปแบบของสังคมไทยให้มีลักษณะเฉพาะของตนเอง มีความเป็นเอกลักษณ์ของไทย เช่น การทำบุญให้ทาน

2.1.3.5 สาธารณสุข

ในปี 2532 ประเทศไทยมีจำนวนเตียงของสถานพยาบาลทั้งหมด จำนวน 89,982 เตียง จำนวนสถานพยาบาล 1,101 แห่ง จำนวนแพทย์ 12,713 คน พยาบาล 57,609 คน ผู้ป่วย 38,366,596 คน

ดังนั้นอัตราส่วนแพทย์ / ผู้ป่วย เป็น 1 / 3,018

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่ออัตราส่วนพยาบาล / ผู้ป่วยให้เป็นใช้ปร. 666 จำนวนการคำนวณว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รฟ.
ศ 761 ๒
2536

2.1.4 การศึกษาสภาพทางด้านสภาพระดับประเทศ

2.1.4.1 สภาพภูมิศาสตร์

ประเทศไทยตั้งอยู่ในทวีปเอเชียทางด้านทิศตะวันตก

เงียงใต้เขตร้อนชื้น มีพื้นที่ประมาณ 518,000 ตร.กม.แบ่งออกเป็น 6 ภาคและแบ่งจังหวัดออกเป็น 76 จังหวัด โดยมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศข้างเคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ ประเทศพม่าและลาว
- ทิศใต้ ติดต่อกับ ประเทศมาเลเซีย
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ประเทศกัมพูชาและอ่าวไทย
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ประเทศพม่าและมหาสมุทรอินเดีย

2.1.4.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศแบ่งเป็น 5 เขตใหญ่ดังนี้

1. ที่ราบลุ่มน้ำตอนกลาง
2. บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกเงียงใต้ของอ่าวไทย
3. ที่สูงภาคทวีป
4. คาบสมุทรภาคใต้
5. ที่ราบสูงโคราช

2.1.4.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะสภาพอากาศของประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 ฤดู คือ

1. ฤดูร้อน ประมาณเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน
2. ฤดูฝน ประมาณเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม
3. ฤดูหนาว ประมาณเดือนตุลาคม-มกราคม

2.1.4.4 ทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทย ที่สำคัญ ๆ ได้

แก่ แม่น้ำ-ลำธาร ป่าไม้ แร่ธาตุ ซึ่งนับได้ว่ามีผลต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก แต่ใน

ปัจจุบันทรัพยากรเหล่านั้นได้พัฒนาให้เกิดผลทางด้านเศรษฐกิจ

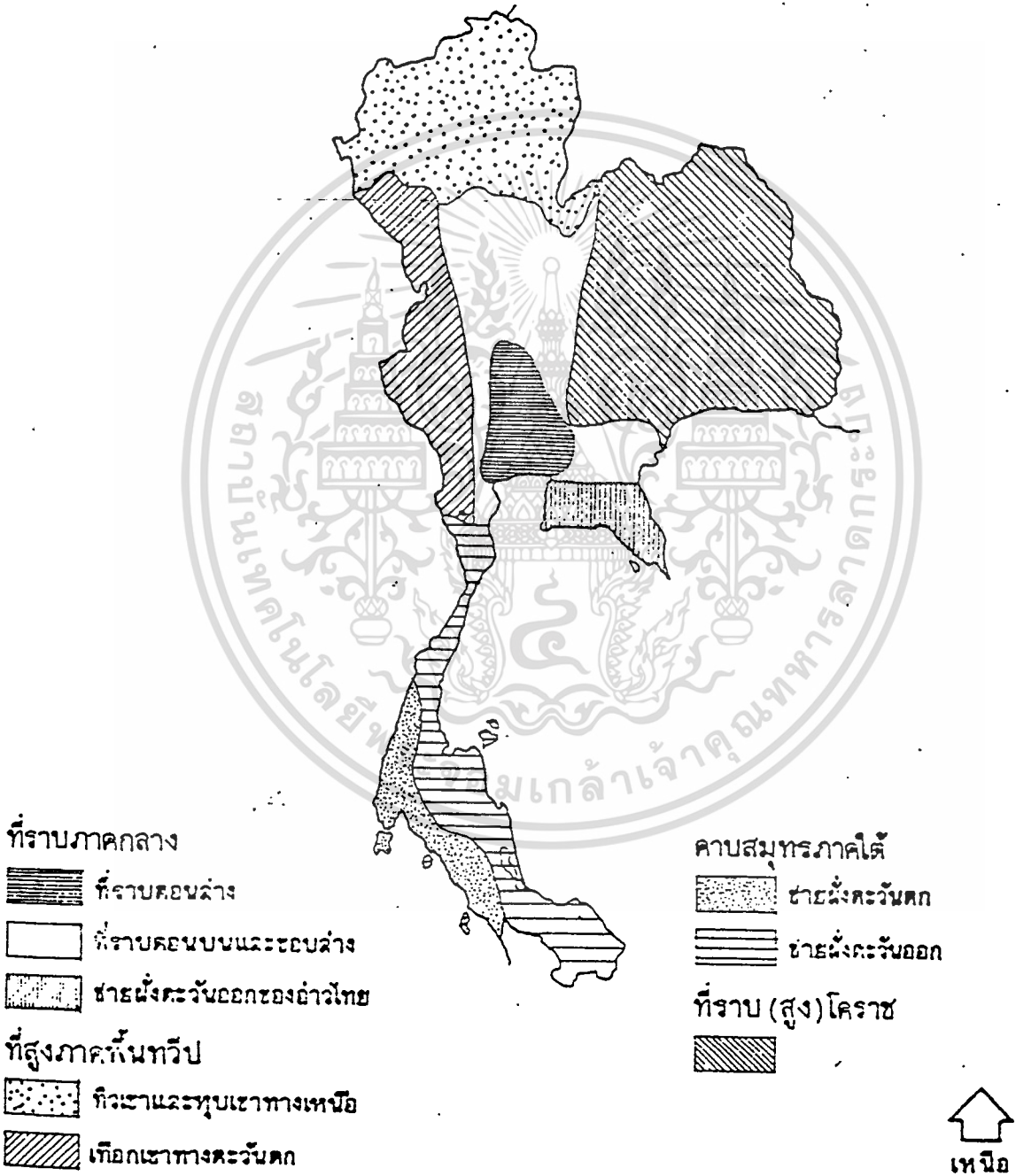
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

2.1.4.5 การคมนาคม

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการคมนาคมแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. การคมนาคมทางบก
2. การคมนาคมทางน้ำ
3. การคมนาคมทางอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.2 แสดงลักษณะภูมิประเทศ

2.2 การศึกษาสภาพด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภายใต้อาณาเขตภาคใต้

2.2.1 การศึกษาสภาพทางด้านนโยบายระดับภาคใต้

จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ได้กำหนดให้จังหวัดภูเก็ต เป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญหลักของภาคใต้ตอนบน เพื่อกระจายความเจริญไปสู่จังหวัดต่าง ๆ

ดังนั้นจึง ได้กำหนดวัตถุประสงค์หลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ไว้ ดังนี้

1.1 ให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่เขตเมือง และพื้นที่เขตเศรษฐกิจใหม่ โดยส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่วนท้องถิ่น และเอกชน ประสานและผนึกกำลังกันในการพัฒนาพื้นที่

1.2 พัฒนาและปรับปรุงระบบโครงข่ายสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้มีประสิทธิภาพเพื่อเป็นฐานรองรับ และกระตุ้นให้เกิดการลงทุน และขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น ตลอดจนเน้นการประสานงานร่วมกับหน่วยงานสาธารณูปโภค และสาธารณูปการต่างๆ ทั้งในกระทรวงมหาดไทยและส่วนราชการอื่นๆ

ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 6 ศูนย์พัฒนาภาคใต้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนา ดังนี้

ก) พื้นที่ภาคใต้ตอนบน เป็นการเชื่อมโยงระหว่างชายฝั่งทะเลอันดามัน และชายฝั่งอ่าวไทย เป็นศูนย์กลางการติดต่อค้าขายกับนานาชาติ ครอบคลุมพื้นที่ 22,000 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 4 จังหวัดคือ ภูเก็ต, พังงา, สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต

ข) พื้นที่ลุ่มแม่น้ำทะเลสงขลาครอบคลุมพื้นที่ 9,570 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยจังหวัด พัทลุง จังหวัดสงขลา 6 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ จังหวัดนครศรีธรรมราช 2 อำเภอ

ค) พื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ได้แก่ บริเวณจังหวัด นครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นแหล่งผลิตข้าวที่สำคัญของภาคใต้ ครอบคลุมพื้นที่ 1.07 ล้านไร่

1. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการในแผนพัฒนามีนโยบายที่จะพัฒนากลุ่มแหล่งท่องเที่ยว การค้าไม่เกี่ยวข้องต่างๆ ให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งจะเกิดความหลากหลายในการท่องเที่ยว โดยมีโครง

ข้าราชการท้องถิ่นที่ขี้ออกจากศูนย์กลางหลัก คือสงขลา-หาดใหญ่ และภูเก็ต สนองตอบนักท้องถิ่นที่ขีวระดับกลางและสูงทั้งชาวไทยและต่างประเทศวางแผนการใช้ที่ดินควบคุมการปลูกสร้างอาคาร ส่งเสริมและสนับสนุนเอกชนในการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการอย่างจริงจัง พัฒนาระบบสาธารณูปการให้เพียงพอต่อการบริการต่อนักท้องถิ่นที่ขีว

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 การพัฒนาพื้นที่ส่วนใหญ่นักได้ อยู่ในขั้นการศึกษาความเหมาะสมเบื้องต้น และได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างโครงการแล้ว เช่น เขื่อนเชี่ยวหลาน ท่าเรือน้ำลึกสงขลา และภูเก็ต สำหรับในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 จะเป็นการพัฒนาตามขั้นตอนต่อไปในด้านต่างๆ คือ การพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐาน ได้แก่ เส้นทางสายเชื่อมโยงภูเก็ต-สุราษฎร์ธานี และท่าเรือน้ำลึกขนอม การพัฒนาเมืองและการควบคุมการใช้ที่ดิน การพัฒนาอุตสาหกรรมได้แก่นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้และหาดใหญ่ การกำหนดเขตอุตสาหกรรมภาคใต้และหาดใหญ่ การกำหนดท่าเรือน้ำลึกสงขลา การพัฒนาการท้องถิ่นที่ขีว ได้แก่การพัฒนาและส่งเสริมการท้องถิ่นที่ขีวแบบผสมผสานบริเวณกระบี่-พังงา-ภูเก็ต, สุราษฎร์ธานี-เกาะสมุย, สงขลา-หาดใหญ่ ทะเลสาบ สงขลาและ บริเวณนครศรีธรรมราช-ขนอม-ลิซล-แหลมตะลุมพุก (ดูแผนที่)

2. การกระจายรายได้และกระจายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคและชนบทให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
3. เร่งรัดพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

2.2.1.1 แผนนโยบายระดับภาคใต้

1. การพัฒนาเมืองในส่วนภูมิภาค ภาคใต้
2. การกระจายบริการพื้นฐานไปสู่ส่วนภูมิภาค
3. การพัฒนาอาชีพและสภาพแวดล้อมคนฮากจนในเมือง
4. การกระจายบริการพื้นฐานทางสังคมสู่ชนบท

2.2.2 การศึกษาสภาพทางด้านเศรษฐกิจระดับภาคใต้

2.2.2.1 ลักษณะทั่วไปทางเศรษฐกิจ

จากสถิติของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2534 ภาคใต้ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ (GDP) ภาคราคาตลาดรวมทั้งสิ้น

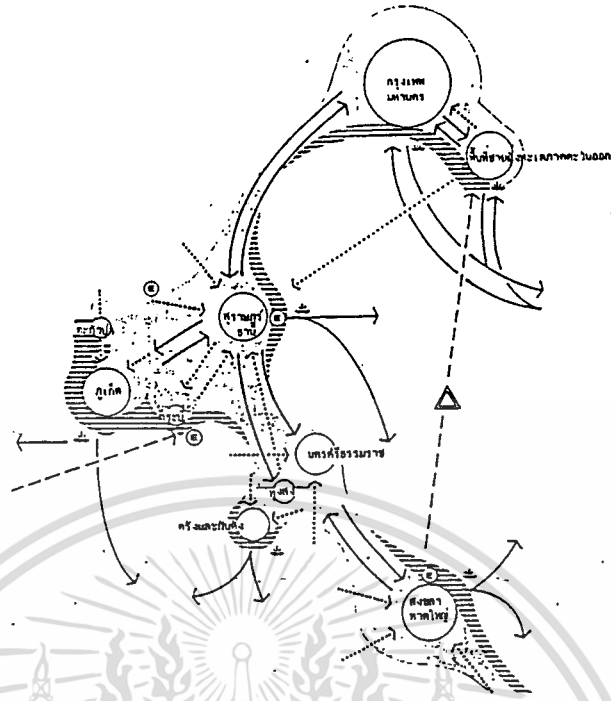
ประมาณ 161,284,208 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9.5 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ เป็นภาคที่มีรายได้ในเกณฑ์ ถ้าพิจารณาจากรายได้เฉลี่ยต่อหัวของภาคมีรายได้ 21,955 บาท

ตารางที่ 2.8 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมและรายได้เฉลี่ยต่อคน พ.ศ. 2530

พื้นที่	ผลิตภัณฑ์มวลรวม	
	(1,000 บาท)	รายได้เฉลี่ย
ทั่วราชอาณาจักร	1,781,978,005	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	229,875,000	11,981
ภาคเหนือ	203,925,574	18,833
ภาคใต้	161,284,208	21,955
ภาคกลาง	82,003,389	30,587
ภาคตะวันตก	92,183,266	28,434
ภาคตะวันออก	157,627,003	45,751
กรุงเทพฯและปริมณฑล	855,079,615	96,239

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.3 แสดงเมืองศูนย์กลางของภาคใต้

2.2.2.2 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ภาคใต้มีผลผลิตทางการเกษตรกรรมเป็นหลักประมาณ

ร้อยละ 35.13 ประกอบด้วยพืชผลเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ยางพารา ข้าว มะพร้าว ปาล์ม น้ำมัน และผลไม้ การประมง สาขาสัตว์สาหรณ ประมาณร้อยละ 6.86 ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีแรงงานต่ำกว่า 50 คน ผลิตภัณฑ์อุปโภค บริโภค เป็นส่วนใหญ่ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร สาขบริการร้อยละ 12.15 สาขาเหมืองแร่ร้อยละ 3.15 และสาขาอื่น ๆ ร้อยละ 42.69 ของการผลิตทั้งหมด .

3) สภาวะการณ์ตลาดท่องเที่ยวของภาคใต้

ภาคใต้ของประเทศไทย เป็นภูมิภาคที่มีความสำคัญ

ต่ออุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของประเทศโดยส่วนรวม เนื่องจากเป็นภูมิภาคที่มีความสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งทางด้านธรรมชาติ ด้านศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่าภาคใต้มีส่วนการเดินทาง เพื่อการท่องเที่ยวส่งรองจากไม่ต่ำกว่าครึ่งใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดึงดูดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ กรุงเทพฯ และภาคเหนือสถานที่ท่องเที่ยวของภาคใต้ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ภาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ตอนบนประกอบด้วยจังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี กระบี่ พังงา ภูเก็ต และ นครศรี-
ธรรมราช โดยมีศูนย์กลางที่จังหวัดภูเก็ต ภาคใต้ตอนล่างประกอบด้วย จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง
สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอยู่ที่จังหวัดสงขลา

2.2.3 การศึกษาสภาพทางด้านสังคมระดับภาคใต้

2.2.3.1 ลักษณะประชากร

จากสถิติของกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย ในปี
พ.ศ.2535 ภาคใต้มีประชากรรวมทั้งสิ้น 7,207,732 คน คิดเป็นร้อยละ 13.05 ของ
ประชากรทั้งประเทศเป็นชาย 2,883,093 คนและหญิง 4,324,639 คน จำนวนผู้ชายคิดเป็น
ร้อยละ 40.05 ของประชากรทั้งหมด ความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยประมาณ 84 คนต่อ
ตารางกิโลเมตร การเปลี่ยนแปลงของจำนวนประชากรของภาคใต้ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมามีค่า
เฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณ 11.47 คนต่อจำนวนประชากร 1,000 คน

ตาราง 2.9 แสดงจำนวนราษฎรเป็นรายภาค พ.ศ.2535

ภาค	2534
ภาคกลาง	16,600,592
ภาคเหนือ	11,075,738
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	20,059,783
ภาคใต้	7,207,732
ภาคตะวันออก	2,032,551

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนาสกรัฐมนตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3.2 ลักษณะทางสังคม

1. การศึกษา

ระดับอนุบาลและประถมศึกษา ในปัจจุบันมีโรงเรียนระดับประถมศึกษาทั้งหมด 3,705 แห่ง การศึกษาระดับมัธยมศึกษา มี 2 ประเภท คือ สามัญและอาชีพ มีโรงเรียนประมาณ 458 โรงเรียน การศึกษาระดับอุดมศึกษา ปัจจุบันมีอยู่ทั้งภาคจำนวน 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, วิทยาเขตปัตตานี, วิทยาเขตสงขลา

นอกจากนี้ยังมีวิทยาลัยครูอีก 5 แห่ง การศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้แก่ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน โรงเรียนสารพัดช่าง

2. ชนบทธรรมนิยมประเพณีและวัฒนธรรม

ภาคใต้ มีมรดกทางวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่จำนวนมากมาย พอสืบไปได้
 คิดของท้องถิ่น

- วัฒนธรรมที่ต้องใช้ภาษา ได้แก่ ภาษาและความ
- การละเล่นพื้นเมือง ได้แก่ หนังควาย (หนังตะลุง), มโนราห์
- เพลงบอก, มะโสรัง, ร่องเง็ง, ชนโค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง แสดงจำนวนศาสนิกชน ศาสนสถาน พื้นที่ภาคใต้ปี 2533

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ที่มา : รายงานการศาสนา กรมการศาสนา

ตาราง แสดงจำนวนประชากร, ผลิตภัณฑ์รวมจังหวัดและรายได้เฉลี่ยของแต่ละจังหวัด
(คิดราคาตลาดปี 2535)

จังหวัด	ประชากร			ผลิตภัณฑ์รวม จังหวัด (ล้านบาท)	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย (บาท)
	รวม	ชาย	หญิง			
ชุมพร	376,765	191,162	185,603	7,752	6.6	19,979
ระนอง	106,361	54,939	51,422	4,482	3.8	41,166
สุราษฎร์ธานี	708,238	352,062	396,176	14,547	12.4	19,982
พังงา	208,174	103,413	99,761	6,419	5.5	30,421
นครศรีธรรมราช	1,385,406	692,453	692,953	15,636	13.4	10,858
กระบี่	277,461	142,020	135,441	6,077	5.2	21,471
ภูเก็ต	153,861	76,169	77,629	5,233	4.5	32,910
ตรัง	498,145	252,287	245,858	7,849	6.7	15,543
พัทลุง	446,381	218,967	227,414	5,123	4.4	11,108
สงขลา	1,045,348	526,748	518,600	20,669	17.7	19,032
ปัตตานี	510,310	251,079	258,231	5,854	5.0	11,108
สตูล	210,853	107,895	102,958	4,373	3.7	20,233
ยะลา	336,689	172,204	164,485	5,678	4.9	16,601
นราธิวาส	531,945	267,883	264,060	7,320	6.2	13,448
รวมทั้งภาค	6,790,935	3,409,281	3,381,654	117,000	100.0	16,724

ที่มา : (1) กองบัญชีประชาชาติ สำนักคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
(2) สำนักงานทะเบียนราษฎร์ กรมการปกครอง (30 มิถุนายน 2533)
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ศาสนา

ประชาชนในภาคฯ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาได้แก่ ศาสนาอิสลาม จำนวน 1,707,016 คน จังหวัดที่นับถือศาสนาอิสลาม ได้แก่ นราธิวาส ปัตตานี ยะลา สงขลา

4. การปกครอง

จากสถิติของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี 2530 ภาคใต้แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 14 จังหวัด 109 อำเภอ 20,250 ตำบล และ 7,125 หมู่บ้าน ในด้านการปกครองท้องถิ่นมี 17 เทศบาลเมือง 8 เทศบาลตำบล และ 113 สุขาภิบาล

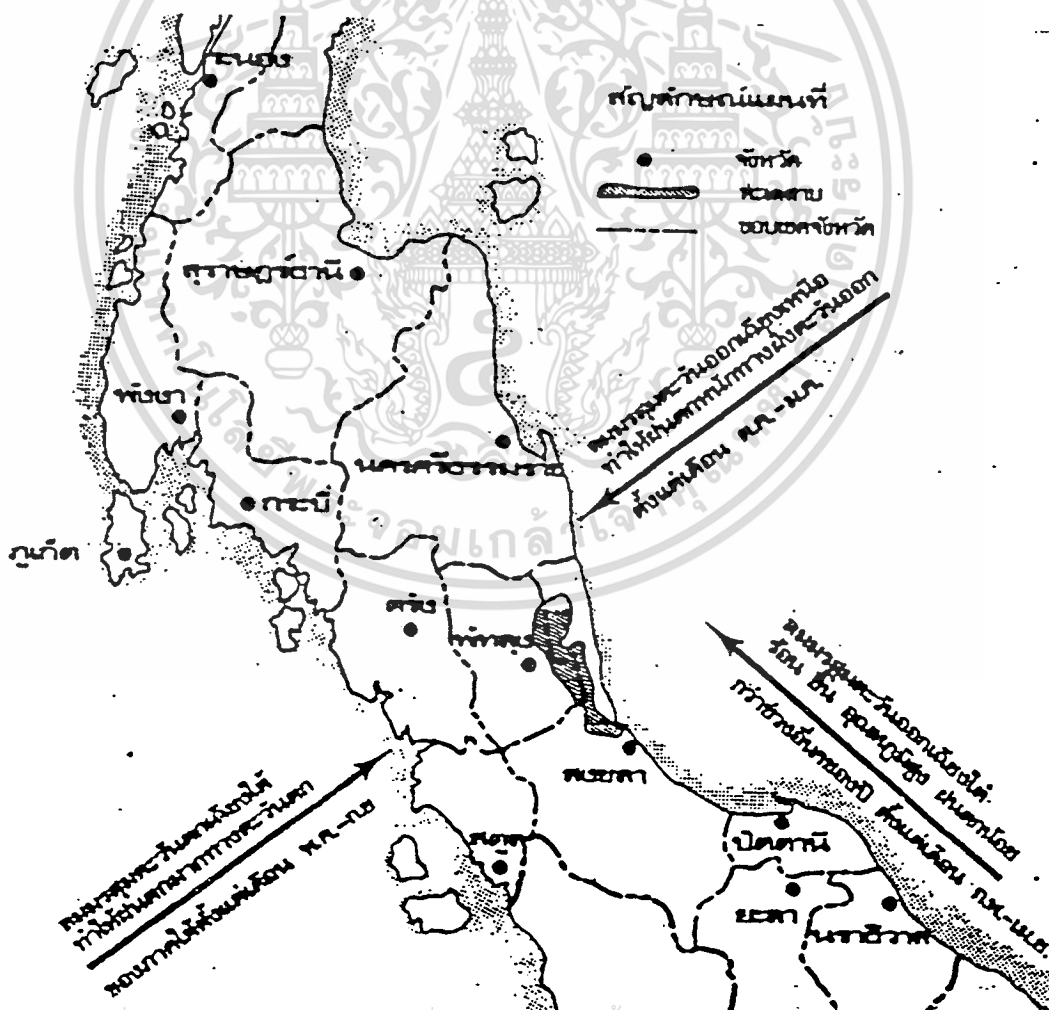
ตารางแสดงความหนาแน่นของประชากรในภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุยให้เผยแพร่ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 การศึกษาสภาพทางด้านกายภาพระดับภาคใต้

โครงสร้างและลักษณะภูมิประเทศเป็นที่สูง และภูเขาในตอนกลางของภาคตั้งแต่เหนือจรดใต้มีแนวทิวเขาที่สำคัญ คือ ทิวเขาภูเก็ต เริ่มตั้งแต่เขตจังหวัดชุมพรถึงจังหวัดภูเก็ตยาวประมาณ 517 กิโลเมตร และทิวเขานครศรีธรรมราชตั้งแต่กลางของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจนถึงสตูล ยาวประมาณ 319 กิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีทิวเขาด้านทิศใต้ กั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย คือทิวเขาสันกาลาคีรี มีความยาวประมาณ 428 กิโลเมตร ในพื้นที่สูงและภูเขาของภาค จะมีประมาณร้อยละ 40 ส่วนที่เหลือจะเป็นพื้นที่ราบ บริเวณชายฝั่งทะเลมีแม่น้ำสำคัญอยู่หลายสาย คือ ด้านฝั่งทะเลตะวันออกมีแม่น้ำตาปี ยาวประมาณ 214 กิโลเมตร แม่น้ำปัตตานียาวประมาณ 190 กิโลเมตร แม่น้ำสาขบุรียาวประมาณ 170 กม. ด้านฝั่งทะเลตะวันตกมีแม่น้ำกระบุรี มีความยาวประมาณ 135 กิโลเมตร แม่น้ำตรังยาวประมาณ 175 กิโลเมตร

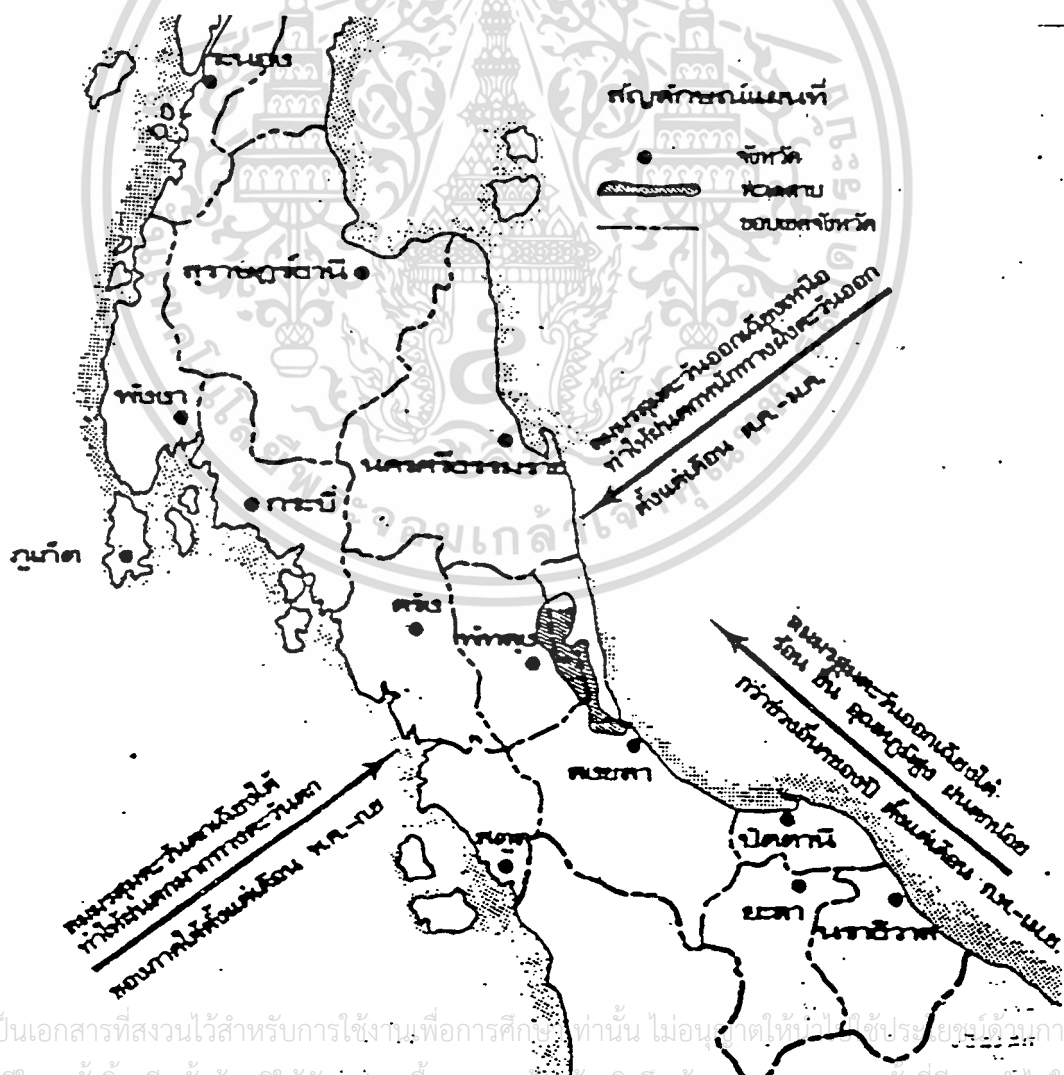

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.4 แสดงทิศทางแคว้นของภาคใต้

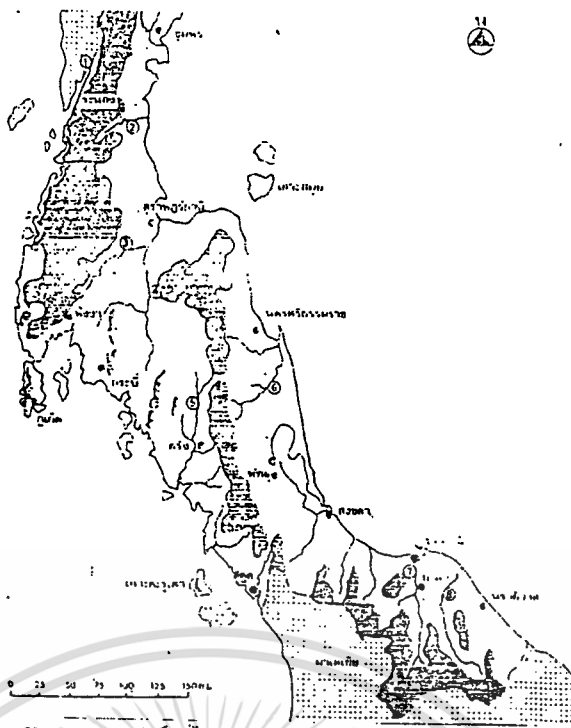
2.2.4 การศึกษาสภาพทางด้านกายภาพระดับภาคได้

โครงสร้างและลักษณะภูมิประเทศเป็นที่สูง และภูเขาในตอนกลางของภาคตั้งแต่เหนือจรดใต้มีแนวทิวเขาที่สำคัญ คือ ทิวเขาภูเก็ด เริ่มตั้งแต่เขตจังหวัดชุมพรถึงจังหวัดภูเก็ตยาวประมาณ 517 กิโลเมตร และทิวเขานครศรีธรรมราชตั้งแต่กลางของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจนถึงสุด ยาวประมาณ 319 กิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีทิวเขาด้านทิศใต้ กั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย คือทิวเขาสันกาลาคีรี มีความยาวประมาณ 428 กิโลเมตร ในพื้นที่สูงและภูเขาของภาค จะมีประมาณร้อยละ 40 ส่วนที่เหลือจะเป็นพื้นที่ราบ บริเวณชายฝั่งทะเลมีแม่น้ำสำคัญอยู่หลายสาย คือ ด้านฝั่งทะเลตะวันออกมีแม่น้ำตาปี ยาวประมาณ 214 กิโลเมตร แม่น้ำปัตตานียาวประมาณ 190 กิโลเมตร แม่น้ำสาขบุรียาวประมาณ 170 กม. ด้านฝั่งทะเลตะวันตกมีแม่น้ำกระบุรี มีความยาวประมาณ 135 กิโลเมตร แม่น้ำตรังยาวประมาณ 175 กิโลเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้ผู้อื่นได้ประยอญด้วยการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.4 แสดงทิศทางแคว้นของภาคใต้

รูปที่ 2.5 แสดงลักษณะภูมิประเทศของภาคใต้

2.2.4.2 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะสภาพอากาศของภาคใต้ มี 2 ฤดู

1. ฤดูร้อน ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน
2. ฤดูฝน ประมาณเดือนพฤษภาคม - มกราคม

2.2.4.3 ทรัพยากรธรรมชาติ

1. ทรัพยากรดิน

ดินในภาคใต้ อาจแยกออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ดังนี้ คือ เป็นที่ราบสูงชายฝั่งทะเลอันดามันการประมง กับดินภูเขาทางด้านตอนกลางของภาค เป็นที่ราบซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างสูง ใช้ทำการเพาะปลูก เช่น กาแฟ ผลไม้ลุ่มทั่วไป รวมทั้งพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญคือ ยางพารา ลักษณะการใช้ที่ดินปัจจุบันซึ่งมีจำนวน 44.2 ล้านไร่ จำแนกได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.10 แสดงลักษณะการใช้ที่ดินของภาคใต้

การใช้ที่ดิน	จำนวน (ล้านไร่)
1. พื้นที่เพื่อการเกษตร	ประมาณ 15.1
2. พื้นที่ป่า	ประมาณ 9.6
3. พื้นที่ป่าชายเลน	ประมาณ 1.2
4. พื้นที่ภูเขา ถนน และอื่น ๆ	ประมาณ 18.3

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ แสดงพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้ ปีการเพาะปลูก 2529/30

พืช	พื้นที่ (ล้านไร่)	ร้อยละ
ยาง	7.90	55.05
ข้าว	3.60	25.09
ปาล์มน้ำมัน	0.60	4.18
กาแฟ	0.30	2.09
มะพร้าว	1.40	9.76
มะม่วงหิมพานต์	0.10	0.70
ลองกอง	0.04	0.28
ทุเรียน	0.20	1.39
เงาะ	0.01	1.39

- ที่มา : 1. ฝ่ายวิเคราะห์ข้อมูลส่งเสริมการเกษตรกรม
 2. สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปีเพาะปลูก 2529/30 สำนักงาน
 เศรษฐกิจการเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ทรัพยากรน้ำ

- 1. แม่น้ำหลังสวน ทางตอนเหนือของภาค
- 2. แม่น้ำปากพอง ทางตอนกลางของภาค
- 3. แม่น้ำตาปี ทางตอนล่างของภาค

ปริมาณน้ำในแม่น้ำของภาค เป็นการไหลแบบฤดู

ภาค คือ ประมาณร้อยละ 90 จะเกิดขึ้นในช่วงฤดูฝนเท่านั้น ปัจจุบันได้มีการพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดิน โดยการขุดเจาะน้ำบาดาลขึ้นมาเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค ประมาณปีละ 248 ล้าน ลบ.ม.

3. ทรัพยากรป่าไม้

จากการสำรวจด้วยดาวเทียม ปรากฏว่า ปัจจุบันภาคใต้ มีเนื้อที่ป่าไม้ประมาณ ล้านไร่ หรือประมาณร้อยละ ของพื้นที่ทั้งหมด

4. ทรัพยากรแร่ธาตุและปิโตรเลียม

ทรัพยากรแร่ที่สำคัญได้แก่ ซึ่ง

มีอยู่บริเวณตอนกลางและตอนล่างของภาค และในบริเวณจังหวัด มีการสำรวจพบแร่ธาตุที่สำคัญอีกหลายชนิด ได้แก่ ทองแดง ลิทไนท์ เหล็ก แมงกานีส และแบรไรท์ และทรัพยากรที่สำคัญอีกอย่างคือ ก๊าซธรรมชาติ

5. แหล่งพลังงาน

ภาคใต้ มีแหล่งผลิตไฟฟ้า แห่ง มีกำลังผลิต

รวม เมกกะวัตต์ ประกอบด้วยแหล่งผลิตไฟฟ้าโดยใช้น้ำ และแหล่งผลิตไฟฟ้ากังหันก๊าซ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นาชาติอีก 2 แห่ง ได้แก่ สนามบินนานาชาติจังหวัดสงขลา และ ภูเก็ต

3. โครงการช้อปโตรคมนามคม

แบ่งได้เป็น 2 เขต

1. เขตโทรทัศน์ในภูมิภาคที่ 7 มีที่ทำการช้อปสาข
ที่ทุ่งสง รับผิดชอบจังหวัด ภาคใต้ตอนบน
2. เขตโทรทัศน์ในภูมิภาคที่ 8 มีที่ทำการช้อปสาข
ที่หาดใหญ่รับผิดชอบจังหวัด ภาคใต้ตอนล่าง

2.2.4.5 สถานที่ท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของภาคใต้ ที่สำคัญ

ได้แก่

จังหวัดภูเก็ต

1. พระธาตุไชยา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. อนุสาวรีย์ท้าวเทพกษัตรี และท้าวศรีสุนทร ใน
3. สุสานหอยเจ็ดสิบห้าล้านปี ในจังหวัดกระบี่
4. รอยพระพุทธรูปที่เกาะแก้วนิศดารในจังหวัดภูเก็ต

แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติของภาคใต้

1. อุทยานแห่งชาติในยาง จังหวัดภูเก็ต
2. อุทยานแห่งชาติเขาพนมเบญจา จังหวัดกระบี่
3. เขาตاپู ในจังหวัดพังงา
4. เกาะพีพี ในจังหวัดกระบี่
5. หมู่เกาะสิมิลัน ในจังหวัดภูเก็ต

งานประเพณี วัฒนธรรมอันเก่าแก่ของภาคใต้ ได้แก่

1. งานประเพณีกินเจของชาวจีน ในจังหวัดตรัง
2. งานประเพณีลอยเรือของชาวเล ในจังหวัดกระบี่
3. งานแข่งเรือยาวที่ลุ่มแม่น้ำตาปี ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่ การศึกษาวิจัย หรือเพื่อประโยชน์อื่นใดในประการอื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารหากมีการนำไปใช้

2.3 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 ความหมายและลักษณะสำคัญของโรงแรม

ความหมายของโรงแรม

โรงแรม หมายถึง สถานที่ประกอบการเชิงการค้า ที่นักธุรกิจจัดตั้งขึ้นเพื่อบริการ ผู้เดินทางในเรื่องที่พักอาศัย อาคาร และบริเวณอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัยและเดินทาง หรือ อาจหมายถึง อาคารที่มีห้องนอนหลายห้องติดต่อกัน เรียงรายกันไป ในอาคารหนึ่งหลังหรือหลายหลัง และมีบริการหลายอย่างเพื่อความสะดวกของผู้ที่มาพัก ซึ่งนิยมเรียกว่า "แขก" (GUEST)

ลักษณะสำคัญของโรงแรม พอสรุปได้ดังนี้

- ก. โรงแรมเป็นสถานที่เคลื่อนไหวจากแหล่งที่ตั้งไม่ได้
- ข. ใคร ๆ ก็มีสิทธิ์เข้าไปพักได้ เว้นแต่ผู้เช่า หรือ เด็กซึ่งไม่มีผู้ดูแลมาพักด้วย
- ค. โรงแรมเป็นวิสาหกิจที่ขายสินค้า และบริการอย่างชนิดที่คำนวณให้มีกำไรพอสมควร ซึ่งขึ้นอยู่กับข้อปฏิบัติสากล การเงินของโรงแรม มีภาวะเป็น "อัตรบาล" คือ ไม่มีผู้ใดสั่งในเรื่องการเงินหรือเจ้าของ ผู้จัดการ หรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมาย อย่างไม่ดี บางประเทศ เช่น ประเทศไทย วิสาหกิจโรงแรมอาจกู้เงินจากรัฐ หรือได้รับเงินช่วยเหลือบ้างจากรัฐและได้รับสิทธิพิเศษบางประการ ซึ่งเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (ได้รับยกเว้นภาษีบางอย่าง) ดังนั้น วิสาหกิจโรงแรมตั้งอยู่ในอาณาเขตบางประการของรัฐ
- ง. โรงแรมควรจัดให้บริการทั้งแก่เอกชนแต่ละคน หรือ ครอบครัว หรือกลุ่มเอกชน
- จ. โรงแรมจะต้องจัดให้มีการบริการเอกรูปครบถ้วน สำหรับสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว จะเป็นอย่างไรดี หรืออย่างกลาง ก็ตาม และอย่างน้อยจะต้องมีห้องนอนและห้องน้ำ ส่วนบริการอื่นซึ่งโรงแรมควรมี คืออาหาร ในราคาต่าง ๆ กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ประสงค์ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า บริการ วิชาการ เครื่องดื่ม ไพรเวตซี ของที่ระลึก หรืออาจจะจัดให้มีที่ประชุม และอื่น ๆ อีก

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 การกำหนดประเภทโรงแรม

การแบ่งประเภทของโรงแรม มีการแบ่งออกได้ 6 วิธี คือ

1. แบ่งตามที่ตั้ง
2. แบ่งตามมาตรฐานของโรงแรม
3. แบ่งตามการดำเนินการ
4. แบ่งตามขนาด
5. แบ่งตามระยะเวลาการพัก
6. แบ่งตามประเภทคนพัก

1. แบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ตั้ง สามารถแบ่งได้ 3 ประการ คือ

ก. โรงแรมในเมือง (CITY HOTEL) คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ ที่เป็นศูนย์กลางของธุรกิจการค้า การหยุด การกีฬา ตลอดจนการท่องเที่ยวในลักษณะสถาปัตยกรรมเก่าแก่ของเมือง หรืออื่น ๆ

ข. โรงแรมในเมืองเล็ก (SMALLER CITY HOTEL) คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองที่มีความสำคัญน้อยกว่าเมืองใหญ่ อาจอยู่ต่างจังหวัด หรือชนบทหรือแหล่งที่มีสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

ค. โรงแรมตากอากาศ (RESORT HOTEL) คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ตามสถานที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นธรรมชาติ เช่น ชายทะเล หมู่ภูเขา ในป่าที่มีธรรมชาติงดงาม

2. ประเภทของโรงแรมตามมาตรฐานของโรงแรม แบ่งได้ 5 ประการ คือ

ก. โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL) เป็นโรงแรมที่มีมาตรฐานในการให้บริการ และส่วนบริการต่อแขกที่ดีเยี่ยม

ข. โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL) เป็นโรงแรม

เอกสารที่มีส่วนให้ควมสะดวกรสบายและบริการครบถ้วน มีการจัดการบริการที่ดี ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. โรงแรมชั้นสอง (SECOND CLASS HOTEL) เป็นโรงแรมที่มีการบริการ และส่วนประกอบในการให้บริการดีสูงกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง

ง. โรงแรมชั้นสาม (THIRD CLASS HOTEL) เป็นโรงแรมที่มีการบริการ ส่วนบริการน้อย และความสะอาดสบายน้อยกว่าชั้นสอง

จ. โรงแรมชั้นสี่ (CHEAP HOTEL) เป็นโรงแรมที่ให้บริการห้องค้างคืนเท่านั้น ไม่มีส่วนบริการความสะอาดสบาย หรือมีน้อยกว่า

3. แบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะการดำเนินการ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

ก. ลักษณะการดำเนินงานแบบ (AMERICAN PLAN HOTEL) คือการบริการจะคิดอัตราค่าห้องพักพร้อมกับค่าอาหาร ซึ่งอาจเป็น 2-3 มื้อ โดยไม่ยกเว้น กรณีแขกไม่รับบริการอาหาร

ข. ลักษณะการดำเนินงานแบบ (EUROPE) คือการบริการจะคิดเพียงอัตราค่าห้องพักเท่านั้น ส่วนค่าอาหารที่แขกจะรับบริการจะคิดแยกต่างหาก

ค. ลักษณะการดำเนินงานแบบ (DUAL PLAN HOTEL) คือเป็นแบบผสมลักษณะระบบแขกสามารถเลือกรับบริการ เฉพาะค่าห้องพัก หรือรวมค่าอาหารได้ด้วย

4. แบ่งประเภทของโรงแรมตามขนาดของโรงแรม สามารถแบ่งออกเป็น 3 ขนาดด้วยกัน

ก. โรงแรมขนาดใหญ่ คือ โรงแรมที่มีการบริการห้องพักแขกตั้งแต่ 300 ห้องขึ้นไป

ข. โรงแรมขนาดกลาง คือ โรงแรมที่มีการบริการห้องพักแขกตั้งแต่ 25-299 ห้อง

ค. โรงแรมขนาดเล็ก คือ โรงแรมที่มีการบริการห้องพักน้อยกว่า 25 ห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ 5. แบ่งประเภทของโรงแรมตามระยะเวลาพัก สามารถแบ่งได้
ไม่ว่าเป็น 3 แบบ คือ

ก. TRANSIENT HOTEL คือ โรงแรมที่มีแขกมาใช้บริการห้องพักระยะสั้นเพียงวันเดียว หรือน้อยกว่านั้น เป็นการพักชั่วคราว โดยส่วนมากจะไม่มี การจองห้องพักล่วงหน้า

ข. RESIDENT HOTEL คือ โรงแรมที่มีแขกมาใช้บริการห้องพักเป็นระยะยาว เช่น พักเป็นเดือนหรือปี

ค. RESORT HOTEL คือ โรงแรมที่มีแขกมาใช้บริการลักษณะพักผ่อน หรือพักผ่อนของคนไข้ ใช้เวลาพักประมาณ 1 วันขึ้นไป

6. แบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะของผู้พัก แบ่งได้เป็น 3

ประเภท

- ก. BUSINESS HOTEL คือ โรงแรมสำหรับนักธุรกิจ
- ข. LEISURE HOTEL คือ โรงแรมสำหรับการพักผ่อนและนักท่องเที่ยว
- ค. SPORTS HOTEL คือ โรงแรมสำหรับนักกีฬา หรือการเล่นกีฬา

สรุปการกำหนดประเภทของโรงแรมในโครงการ

1. แบ่งตามที่ตั้ง เป็นโรงแรมตากอากาศ RESORT HOTEL เนื่องจากตั้งอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยว
2. แบ่งตามมาตรฐานของโรงแรม จากการวิเคราะห์และประเภทของนักท่องเที่ยว จึงกำหนดให้เป็นโรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL)
3. แบ่งตามลักษณะการดำเนินงาน จากการวิเคราะห์เชื้อชาตินักท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวยุโรป จะมีผลต่อโครงการมากที่สุด การบริการจึงควรคิดค่าห้องพักแยกจากค่าอาหาร แต่ลักษณะของโรงแรมในประเทศไทย โดยทั่วไปการบริการเป็นการผสม ดังนั้น การบริการจึงเป็นแบบค้ำอ้อมตามลักษณะของตลาด คือ ให้แขกสามารถเลือกรับบริการได้
4. แบ่งตามขนาดของโรงแรม จากการวิเคราะห์โรงแรมจากข้อ 4 จึงกำหนดให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. แบ่งตามระยะเวลาการพัก จากการวิเคราะห์จำนวนวันพักเฉลี่ยใน 3-5 วันจะ
ได้ลักษณะของโรงแรมเป็น RESORT HOTEL

6. แบ่งตามประเภทคนพัก ผู้มาพักส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวที่ต้องการบรรยากาศ
ธรรมชาติ ดังนั้น จึงกำหนดเป็น LEISURE HOTEL

ประเภทของแรงงานภายในโรงแรมนั้น จะสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ระดับ คือ

1. พนักงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิค เช่น
Porters, Waiters, Room Cleaners, Kitchen Helpers, Desk clerks, Telephone Operators, etc.,
2. พนักงานที่ใช้เทคนิคระดับกลาง เช่น
Bartenders, Head Waiters, Kitchen Supervisors, House Keeper, Secretaries, Accounting Staff, etc.
3. พนักงานที่ทำงานเหนือกว่าระดับเทคนิค เช่น
Room Division Manager, Food and Beverage Manager, Chief Engineer Chief Accounting, Personal Manager, etc.
4. พนักงานระดับบริหาร เช่น General Manager, Marketing Director, etc.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 การศึกษาอาคารตัวอย่าง

โรงแรม DIMOND CLIFF RESORT

ARCHITECT : KEEN DESIGN CO,LTD

GUEST ROOMS : 220 ROOMS

โรงแรม DIMOND CLIFF RESORT ตั้งอยู่ทางด้านเหนือของหาดป่าตอง ซึ่งอยู่ในบริเวณที่เป็นเนินเขาค่อนข้างชัน บนเนื้อที่ประมาณ 25 ไร่ เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีด้านยาวสูงชันไปบนเนินเขา และมีด้านกว้างค่อนข้างแคบ ที่ติดอยู่กับทะเล และมีถนนเลียบหาด ผ่านด้านหน้าโครงการ

เนื่องจากโครงการนี้ถูกจำกัดด้วย SITE ที่แคบยาว สถาปนิกจึงออกแบบอาคารให้มีลักษณะเป็นแนวยาวตาม CONTOUR โดยมีทางสัญจรสำหรับรถผ่านโครงการ และสร้างอาคารล้อมทางสัญจร ทำให้เกิดความรู้สึกแปลกและน่าสนใจ และทำให้สามารถขับรถเข้าไปถึงส่วนที่ลึกที่สุดและอยู่ชั้นบน ของโครงการได้

การออกแบบส่วนใช้สอยต่างๆ

1. ส่วนต้อนรับ - จะอยู่ตรงกลางของโครงการ เมื่อผ่านลอดใต้สะพานลอยซึ่งเป็น approach ที่น่าสนใจแล้วก็จะเห็นฝ่ายต้อนรับได้ชัดเจน ให้สามารถเชื่อมกับส่วนต่างๆ ได้เป็นอย่างดี
2. ส่วนบริการ - อยู่บริเวณด้านหน้าของโครงการ ประกอบด้วย LOUNGE RESTAURANT และร้านอาหาร ซึ่งสามารถให้บริการแก่คนภายนอกได้ด้วย
3. ส่วนที่พักนักท่องเที่ยว จะอยู่ไล่ไปตาม CONTOUR โดยส่วนด้านที่ติดกับหาดจะมีราคาแพงที่สุด มีการเชื่อมโยงระหว่างจุดต่างๆ ด้วยทางเดินหินแกรนิต
4. ส่วนสาธารณูปโภค ใช้น้ำจากการประปาของเขตเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปข้อดี-ข้อเสีย ของโรงแรม DIMOND CLIFF

ข้อดี

1. ลักษณะการ PLANNING อาคารแปลก สามารถใช้ที่ดินที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. รูปแบบของอาคารวิ่งไปตามแนว CONTOUR และมีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติ

ข้อเสีย

1. การทำทางสัญจรผ่ากลางโครงการแม้จะได้ประโยชน์บ้าง แต่ก็ทำให้เกิดความแห้งแล้งและมุมมองที่ไม่งดงามนักเมื่อมองลงมาจากห้องพักด้านบน
2. การ SERVICE ห้องพักในเฟสด้านบนสุดของโครงการ ลำบาก และไม่เรีกร้องความสนใจที่จะให้คนเดินขึ้นไป
3. ไม่ใช้องค์ประกอบบางอย่าง เช่น สระน้ำ หรือ LANDSCAPE เพื่อให้โครงการมีจุดสนใจและเกิดกิจกรรมที่น่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงแรมพันทิพย์ภูเก็ต

THE PANSEA PHUKET

ARCHITECT : KRISADA ROJANAKORN

DECORATE : ARUNROJ TUNGSUPANCE

GUEST ROOM : 101 ROOMS

โรงแรมพันทิพย์ ตั้งอยู่บริเวณอ่าวพันทิพย์ ติดกับหาดสุรินทร์ ซึ่งมีภูเขาหินแบ่งเขตอยู่ พื้นที่โครงการส่วนใหญ่ จะอยู่ในตำแหน่งที่มีความลาดชันมาก และเป็นสวนมะพร้าว ซึ่งโครงการนี้มีพื้นที่ประมาณ 27 ไร่ ห่างจากตัวเมืองภูเก็ต ประมาณ 24 ก.ม. โครงการนี้เป็นโครงการที่ร่วมมือกันระหว่างบริษัท ในฝรั่งเศสกับประเทศไทย ใช้งบประมาณ 48 ล้านบาท

โครงการนี้มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 101 ห้อง ซึ่งสามารถเข้าพักได้ 2-4 คน และขนาดครอบครัว โดยสามารถรับนักท่องเที่ยวได้ทั้งหมด 300 คน ระยะเวลาพักผ่อนเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวประมาณ 4 วัน และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ จะเป็นนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ มากกว่าชาวไทย เนื่องจากเป็นโรงแรมชั้น 1 ซึ่งมีราคาแพงมาก การออกแบบส่วนใหญ่ใช้สื่อต่างๆ

1. ส่วนบริการ ประกอบด้วยศูนย์บริการ และภัตตาคารอยู่ในบริเวณซึ่งเป็นศูนย์กลางของพื้นที่โครงการ ซึ่งด้านหลังเป็นที่จอดรถยนต์ เป็นที่ซึ่งนักท่องเที่ยวมาติดต่อกับทางโรงแรมก่อนเข้าพักและเป็นศูนย์กลาง ในการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ในบริเวณใกล้เคียง โดยจะเป็นสวนอเนกประสงค์ซึ่งในบริเวณส่วนนี้จะใช้เป็นสวนแสดงศิลปวัฒนธรรมของคนไทยในตอนกลางคืน

2. ส่วนที่พักนักท่องเที่ยว จะสร้างเป็น COTTAGE ได้ไปตามเนินเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ เป็นบ้านพักนักท่องเที่ยวขนาดต่างๆ แยกอิสระกัน ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไป โดยมี การเชื่อมโองระหว่างบ้านพัก และส่วน
บริการด้วยสะพานไม้และบันได การจัดกลุ่มบ้านพัก
จะจัดเป็นกลุ่มย่อย แบบ CLUSTER และแบบ
LINEAR แยกไปตามทางเดินบ้านพักที่มีราคาแพง
จะอยู่ข้างบนสูงขึ้นไป

3. ส่วนที่พักพนักงาน จะอยู่ในส่วนรวม ติดกับถนนใกล้กับอ่างเก็บน้ำ
โดยมีแนวถนนด้านหน้าสำหรับบริการด้วย

4. ส่วนสาธารณูปโภค บริเวณที่เก็บกักน้ำอยู่ทางตอนเหนือของพื้นที่โครงการ

5. ส่วนบริการและร้านค้า ครีวจะอยู่ในส่วนใกล้กับภัตตาคาร โดยอยู่ด้าน
หลังของส่วนบริการ

วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง อาคาร ส่วนใหญ่จะใช้วัสดุจากธรรมชาติ เช่น ไม้ จากเสื่อ
รำแพน ซึ่งสร้างความเป็นธรรมชาติ และแปลกตา ต่างไปจากโรงแรมอื่นๆ

สรุปข้อดี-ข้อเสีย ของโรงแรมพันทิพย์

ข้อดี

ข้อเสีย

<p>1. การจัดส่วนใช้สอยต่างๆ จัดวางได้อย่าง
เหมาะสม อาคารแต่ละหลังสามารถมอง
เห็นทิวทัศน์ของทะเลได้หมด</p>	<p>1. การกระจายอาคารออกเป็นหลังๆ ทำให้
ระยะเดินไกล และการควบคุมก็ทำได้
ลำบากและมีปัญหาในเรื่องการดูแลรักษา
เนื่องจากใช้วัสดุที่ไม่ทนทานต่อ ดินฟ้าอากาศ
ทำให้ค่า MAINTANACE สูง</p>
<p>2. ใช้วัสดุพื้นบ้านเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ลดต้นทุน
ทุนการก่อสร้าง และทำให้อาคารมีความ
กลมกลืนกับธรรมชาติ รูปแบบอาคาร</p>	

แตกต่างจากโรงแรมทั่วไป ทำให้เกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ความแปลกตา และประทับใจแก่แขกผู้มาพัก
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นที่ มิมีเหตุที่เปลี่ยนแปลงและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การศึกษาสภาพนโยบายเศรษฐกิจ สังคม ภาวภาพ ระดับจังหวัดภูเก็ตและชุมชน

3.1 การศึกษาสภาพทางด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภาวภาพ ระดับจังหวัดภูเก็ต

3.1.1 การศึกษาสภาพทางด้านนโยบายระดับจังหวัดภูเก็ต

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6-7 กำหนดให้จังหวัดภูเก็ต เป็นเมืองหลักในภาคใต้ตอนบน เป็นศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคทำให้จังหวัดมีความสำคัญต่อการพัฒนาเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจในภาคต่างๆ กับภาคใต้ จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพเหมาะสมต่อการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาภาคใต้ตอนบน ฉะนั้นคาดว่า அரசายตัวของการลงทุนในธุรกิจของภาคเอกชนจะเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่จะเน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศูนย์กลางอุตสาหกรรมบริการ ศูนย์กลางแหล่งท่องเที่ยว และการค้าระดับนานาชาติ

3.1.2 การศึกษาสภาพทางด้านเศรษฐกิจระดับจังหวัดภูเก็ต

จากการศึกษาข้อมูลของผลิตภัณฑ์ของภาคใต้ (ตารางที่ 3.2) พบว่าจังหวัดภูเก็ต มีผลิตภัณฑ์มวลรวมเป็นมูลค่า 5,233 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2532 คิดเป็นร้อยละ 4.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคทั้งหมด ภาคใต้และจังหวัดภูเก็ต มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีสูงที่สุดในภาค ถ้าพิจารณาจากรายได้เฉลี่ยต่อหัวของจังหวัดภูเก็ต ในปีพ.ศ.2532 เป็น 32,910 บาท ซึ่งมากกว่ารายได้อัตโนมัติของภาค ซึ่งเป็น 16,724 บาท

3.1.2.1 การค้า

การค้าและบริการ เป็นสาขาการผลิตที่สำคัญที่สุดของจังหวัดรองจากการโรงแรม-ภัตตาคาร คือ มีมูลค่าของภักดิ์ในปี 2533 คิดเป็น 2,441 ล้านบาท

หรือร้อยละ 20.23 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดและคิดเป็นร้อยละ 2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวม
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่
ในในจังหวัดอุตสาหกรรมของภาค
ไม่ว่ากรณีใดๆ พึงยึดถือให้ถูกต้องและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2.2 การอุตสาหกรรม

การโรงแรม-ภัตตาคารของจังหวัดภูเก็ต ถือเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญของจังหวัด มีมูลค่าของผลิตภัณฑ์ในปี 2533 คิดเป็น 4,782 ล้านบาท หรือเป็นร้อยละ 39.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 4 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในอุตสาหกรรมของภาค

ตารางที่ 3.1 แสดงปริมาณสินค้า

ประเภท	2531 (ล้านบาท)	2532 (ล้านบาท)	2533 (ล้านบาท)
ธุรกิจโรงแรม-ภัตตาคาร	2,594	3,208	4,782
ธุรกิจเกี่ยวกับสิ่งหาริมทรัพย์	971	1,238	2,597
ธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง	1,137	1,838	2,441
ธุรกิจด้านการเกษตร	756	944	1,408
ด้านบริโภคส่วนบุคคล	394	642	1,262
ด้านอุตสาหกรรม	418	632	915
ด้านการส่งออก	289	340	372
ด้านเหมืองแร่	377	434	561
ด้านการก่อสร้าง	85	127	321
อื่น ๆ	478	612	352

ที่มา : สำนักพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามสาขาการผลิตปี 2529-2532

สาขาการผลิต	2530 (ล้านบาท)	2531 (ล้านบาท)	2532 (ล้านบาท)
ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด	5,233	6,347	8,005
1. เกษตรกรรม	1,258	1,902	2,128
2.เหมืองแร่และการขุดหิน	168	182	239
3. อุตสาหกรรม	763	745	771
4. ก่อสร้าง	183	187	799
5. การไฟฟ้าและการประปา	160	193	241
6. การคมนาคมขนส่ง	797	926	1,221
7. การค้าส่งและการค้าปลีก	925	1,229	1,279
8. การธนาคาร ประกันภัย และ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	173	278	421
9. ที่อยู่อาศัย	114	121	131
10. การบริหารราชการและ ป้องกันประเทศ	137	193	211
11. การบริหาร	1,131	1,334	1,622

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ สภาการพัฒนาศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2.3 การเกษตรกรรม

จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ทางการเกษตรประมาณ 163,010 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 48 ของพื้นที่ทั้งหมดถึงแม้ว่าในปัจจุบันจังหวัดภูเก็ตจะกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญก็ตาม แต่การเกษตรก็ยังคงมีบทบาทอย่างมากอีกด้านหนึ่ง ทั้งนี้จะเห็นได้จากมูลค่าของรายได้ที่อยู่ในเกณฑ์สูงทีเดียว

3.1.2.4 รายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว

การให้บริการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวของโครงการและนอกจากนี้ จะก่อให้เกิดการจ้างงานในสาขาต่างๆ และบริการประชาชนในท้องถิ่นได้ สำหรับค่าใช้จ่ายด้านสิ่งบันเทิงและเพื่อซื้อของที่ระลึกสามารถแยกได้เป็น

1. ค่าใช้จ่ายด้านสิ่งบันเทิง
2. ค่าใช้จ่ายซื้อของที่ระลึก
3. ค่าใช้จ่ายด้านที่พัก

ตารางที่ 3.3 จำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2531-2550 (หน่วย : คน)

ปี พ.ศ.	นักท่องเที่ยว (คน)	นักท่องเที่ยว ในประเทศ (คน)	นักท่องเที่ยว ระหว่างประเทศ(คน)
2533 - 2537*	1,633,496	417,608	1,215,888
2538 - 2545*	1,845,850	466,446	1,379,404
2545 - 2550*	2,085,810	533,495	1,552,315

หมายเหตุ : *เป็นตัวเลขนักท่องเที่ยวเมื่อสิ้นสุดปีสุดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ที่มา : จากการประมาณการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นที่ มิมีเหตุใดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องยังแจ้งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.4 รายจ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทย

รายการใช้จ่าย	ร้อยละ
ไนท์คลับ	54.92
อาบอบนวด	21.28
ภาพยนตร์	17.26
โบว์ลิ่ง	1.30
อื่น ๆ	5.24

หมายเหตุ : ค่าร้อยละในแต่ละรายการคิดจากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่มีการใช้จ่ายด้านสิ่ง
บันเทิง

ที่มา : จากการสำรวจ

3.1.3 การศึกษาสภาพด้านสังคมระดับจังหวัดภูเก็ต

3.1.3.1 ลักษณะทั่วไปของประชากร

1. ประชากร

จังหวัดภูเก็ตมีประชากรรวม 153,861 คน แยก

เป็นชาย 76,169 คน หญิง 77,629 คน จำนวน 200,000 คริวเรือน ร้อยละ 26 อาศัยอยู่ในชนบท ที่เหลือร้อยละ 74 อยู่ในเขตเมือง (เทศบาลและกองสุขาภิบาล) ความหนาแน่นของประชากร 274 คนต่อตารางกิโลเมตร

2. การเพิ่มของประชากร

ในปี 2534 มีอัตราเกิดร้อยละ 1.6 อัตราการตาย

ร้อยละ 0.4 และอัตราเพิ่มร้อยละ 2.23 ตั้งแต่ปี 2534 เป็นต้นมาแนวโน้มอัตราการเพิ่มได้ลด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ลงเหลือประมาณร้อยละ 1.6

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การประกอบอาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 70 มีอาชีพในทางกา
เกษตรกรรม อาชีพรองลงมาได้แก่การประมง และการค้าการบริการ

3.1.3.2 ลักษณะทางสังคม

1. การศึกษา

มีสถาบันการศึกษาเปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับก่อน
ประถมศึกษาจนถึงระดับปริญญาตรีมีทั้งสถาบันการศึกษาของรัฐบาลและเอกชน และยังมีการศึกษา
นอกระบบเปิดบริการทางการศึกษาให้แก่ประชาชนทั่วไปด้วย ในปีการศึกษา 2535 มีสถาบันการ
ศึกษาทั้งของรัฐบาลและเอกชนสังกัดกรมสามัญศึกษาจำนวน 89 แห่ง, นักเรียน 30,722 คน,
ครู-อาจารย์ 1,538 คน

2. ภาษา

ประชากรของจังหวัดภูเก็ต แบ่งกลุ่มตามความแตก
ต่างด้านศาสนาและเชื้อชาติ เช่น คนไทยพื้นเมืองเป็นกลุ่มคนไทยแท้ คนไทยเชื้อสายจีนเป็นคน
จีนอพยพเข้ามาภูเก็ตนานแล้ว คนไทยมุสลิมเป็นชนกลุ่มน้อย ภาษาพูดส่วนใหญ่เป็นภาษาปักษ์ใต้ซึ่ง
มีภาษาจีนปนอยู่มาก รวมทั้งยังมีภาษาอังกฤษปนอยู่บ้างบางตัว ส่วนภาษาของชนกลุ่มน้อย ได้แก่
ภาษาชาวเล

3. ศาสนา

ประชากรของจังหวัดส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 75 รองลงมานับถือ ศาสนาอิสลามร้อยละ 20 ส่วนที่เหลือก็มีศาสนาอื่นๆ

4. การสาธารณสุข

จังหวัดภูเก็ตมีสถานบริการรวมทั้งสิ้น 88 แห่ง เป็น
โรงพยาบาลจังหวัด 1 แห่ง โรงพยาบาลอำเภอ 1 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน 4 แห่ง สาธารณ
สุขจังหวัด 1 แห่ง สถานีอนามัย 18 แห่ง คลินิกเอกชน 24 แห่ง และร้านขายยา 37 แห่ง

อำเภอเมืองเป็นศูนย์กลางการให้บริการ โดยเป็นที่ตั้งของโรงพยาบาลจังหวัดขนาด
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
263 เคียง เป็นที่ตั้งของโรงพยาบาลเอกชน 4 แห่งรวมขนาด 102 เคียง นอกจากนี้มีโรง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

เทศบาลอำเภอขนาด 10 เต็ม ซึ่งกระจายอยู่ทุกตำบลจนสามารถควบคุมประชากรได้เต็มพื้นที่ และมีโครงการหน่วยบริการสาธารณสุขเคลื่อนที่เข้าไปดำเนินการให้บริการสาธารณสุขต่างๆ อยู่เป็นประจำ

ผู้มาใช้บริการจากโรงพยาบาลจังหวัดในอำเภอเมือง มีมาจากทุกอำเภอในจังหวัดและมีประชากรบางกลุ่มจากจังหวัดใกล้เคียงมาใช้บริการด้วยแต่เป็นส่วนน้อย

5. การปกครอง

แบ่งการปกครองออกเป็น 3 อำเภอ 17 ตำบล

100 หมู่บ้าน

การบริหารราชการของจังหวัด

- เทศบาล 1 แห่ง

- สภาภิบาล 3 แห่ง

6. วัฒนธรรม ประเพณี และการละเล่นพื้นเมือง

- งานฉลองวันแห่งชัยชนะที่ท้าวเทพกษัตรี

- งานแห่เทียนเข้าพรรษา

- การลอยเรือชาวเล

- ประเพณีการกินเจ

- ประเพณีปล่อยเต่า

- อนุสาวรีย์เรือขุดแร่

- เทศกาลที่วัดพระทอง

- ประเพณีการแข่งขันเรือรีกัศตา

7. คำขวัญเมืองโคราช

“ไข่มุกอันดามัน สวรรค์เมืองใต้ หาดทรายสีทอง

สองวีรสตรี บารมีหลวงพ่อแช่ม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4 การศึกษาสภาพด้านภาษาในระดับจังหวัดภูเก็ต

3.1.4.1 ลักษณะภูมิศาสตร์

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดในภาคใต้ของประเทศไทย มีลักษณะพื้นที่แตกต่างจากจังหวัดอื่น ๆ กล่าวคือ มีลักษณะพื้นที่เป็นหมู่เกาะ และมีเกาะขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ 867 กิโลเมตร ใช้ระยะเวลาเดินทางจากกรุงเทพฯ ประมาณ 14 ชั่วโมงโดยรถยนต์ และใช้เวลาประมาณ 1.15 ชั่วโมงโดยเครื่องบิน

3.1.4.2 ลักษณะภูมิอากาศ

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน ถึงเดือนพฤษภาคม

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึงเดือนมีนาคม

3.1.4.3 ทิวทัศน์ธรรมชาติ

1. ดิน ดินในจังหวัดภูเก็ต มีลักษณะปานกลาง สำหรับการพัฒนาการเกษตรและส่วนใหญ่เป็นดินที่จะต้องได้รับการปรับปรุงตามความอุดมสมบูรณ์ของดิน
2. ภูเขา พื้นที่ของจังหวัดภูเก็ตร้อยละ 70 เป็นภูเขา มีลักษณะซับซ้อนตลอดแนวจากทิศเหนือถึงทิศใต้ เทือกเขานี้เป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาตะนาวศรี มียอดเขาไม้เท้าสิบสอง ที่ป่าตอง เป็นยอดเขาที่สูงที่สุด
3. แม่น้ำ เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตเป็นเกาะ จึงไม่มีแม่น้ำสายใหญ่ ๆ เหมือนจังหวัดอื่น มีเพียงแม่น้ำสายเล็ก ๆ ที่เกิดจากน้ำจากเทือกเขาไหลลงมา
4. ป่าไม้ ปัจจุบันจังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ 5 แห่ง นอกจากนี้ยังมีป่าเตรียมการสงวนอีก 3 แห่ง เนื้อที่ 43,000 ไร่ และสงวนป่าอีกประมาณ 87,000 ไร่

3.1.4.4 สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว มี 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. แหล่งท่องเที่ยวที่ให้ความบันเทิง มักประกอบด้วยกิจกรรมเป็นสำคัญ เช่น โรงภาพยนตร์ คอนเสิร์ต กีฬา คลับบาร์ สถานอาบอบนวด และศูนย์การค้าต่าง ๆ ส่วนใหญ่อยู่ในตัวเมืองภูเก็ต
2. แหล่งท่องเที่ยวที่ให้ความรู้ ทั้งด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลป วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น เช่น หมู่บ้านชาวเล ศูนย์ชีววิทยาทางทะเลที่แหลมพันวาสถานประมงทะเล สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและเหมืองแร่ต่างๆ
3. ปุชนิยสถานและปูชนียวัตถุ เช่น วัดฉลอง วัดพระทอง วัดมงคลนิมิตร รอยพระพุทธรูปที่เกาะแก้วพิสดาร และอนุสาวรีย์ราชชาทะเลและหมู่เกาะต่าง ๆ

แหล่งท่องเที่ยว

เนื่องจากภูเก็ตมีลักษณะภูมิประเทศเป็นเกาะ และมีเกาะเล็กเกาะน้อยอยู่กระจัดกระจายโดยรอบ จึงทำให้มีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวมากมาย ซึ่งพอจะแบ่งตามลักษณะการเดินทางได้ เป็น 2 ประเภท

1. แหล่งท่องเที่ยวทางบก ได้แก่ บริเวณชายหาดโดยรอบภูเก็ต มีดังนี้

1. หาดป่าตอง อยู่ทางริมฝั่งทะเลด้านทิศตะวันตกของเกาะภูเก็ต มีสภาพแวดล้อมที่สวยงามมากด้วยความโค้งของหาดทรายที่ขาวประมาณ 3,500 เมตร หาดป่าตอง อยู่ในอ่าวที่มีความลึกประมาณ 4 กิโลเมตร

2. หาดกะรน เป็นหาดที่อยู่ถัดลงมาทางทิศใต้ของหาดป่าตอง มีความยาวของหาดประมาณ 3,500 เมตร เช่นกัน แต่มีระยะทางปากอ่าวที่สั้นกว่า (ประมาณ 1 กม.) และมีเนินทรายสูง ๆ ต่ำ ๆ สลับกันไปเป็นจุดเด่นของหาด

3. หาดกะตะ มี 2 หาด อยู่ถัดกันลงมา หาดกะตะใหญ่ มีความยาวของหาดประมาณ 1,750 เมตร ด้วยความลึกของปากอ่าว 1,300 เมตร หาดกะตะเล็ก มีความยาว

ด้วยความลึกของปากอ่าวประมาณ 250 เมตรเท่านั้น แต่หากนับหาดกะตะ 2 หาด รวมกันแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
จะพบว่าตั้งอยู่ในปากอ่าวของแหลมไทรทางตอนบนกับแหลมมุมในทางตอนล่าง ความลึกของปากอ่าว

อ่าวประมาณ 1,250 เมตร

4. อ่าวกมลา เป็นหาดที่อยู่ถัดขึ้นไปทางทิศเหนือของหาดป่าตอง มีความยาวของหาดประมาณ 2,500 เมตร ด้วยความลึกของปากอ่าวประมาณ 1 กม.

5. หาดสุรินทร์ เป็นหาดที่อยู่ถัดขึ้นไปทางทิศเหนือของหาดอ่าวกมลา มีความยาวของหาดประมาณ 500 เมตร ที่อยู่ทางช่วงตอนล่างและคั่นหาดช่วงตอนบนเอาไว้ด้วยแหลมกมลา และสนามกอล์ฟ สมิธ ร.7 ที่ลาดชันอยู่ระหว่างกลาง ส่วนหาดตอนบนนั้นมีความยาวของหาดประมาณ 500 เมตร ด้วยความลึกของปากอ่าวทั้งสิ้นประมาณ 500 เมตร เท่านั้น

6. แหลมพรหมเทพ เป็นแหลมที่อยู่ปลายล่างสุดสาทรรมสุดของเกาะภูเก็ต เฉพาะส่วนที่เป็นแหลมนั้นมีความกว้างประมาณ 100 เมตร และด้วยความยาวในแนวตะวันออกเฉียงเหนือตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ 700 เมตร เป็นแหลมที่อยู่บนหน้าผา สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 65 เมตร

7. หาดในหาน เป็นหาดที่อยู่ถัดจากแหลมพรหมเทพขึ้นไปทางทิศเหนือ มีความยาวของหาดประมาณ 700 เมตร ตั้งอยู่ในอ่าวของอ่าวมุนอก ด้วยความลึกของปากอ่าวประมาณ 1,500 เมตร เป็นหาดที่มีความลึกจนเกิดแหล่งน้ำขัง ทางด้านหลังของหาดที่เรียกว่าหนองหาน และบริเวณรอบ ๆ หนองหานที่อยู่หลังอ่าวมุนอกถัดเข้ามาในหุบเขานี้ เป็นพื้นที่ราบลุ่มที่แคบยาวไปทางต้นน้ำ ด้วยความยาวประมาณ 2,750 เมตร

8. หาดในสาว เป็นหาดที่อยู่ถัดจากสนามบินภูเก็ตลงไปทางตอนใต้ หากนับความยาวของหาดตั้งแต่ลานสนามบินลงไป จะมีความยาวประมาณ 5,500 เมตร ส่วนที่อยู่ในอ่าวทั้งหมดนั้นเป็นสถานที่อุทยานแห่งชาติทางทะเลมีความลึกของปากอ่าวประมาณ 1.25 เมตรและยังมีแหล่งปะการังที่ยังมีชีวิตอยู่ใกล้หาดนี้อีกด้วย

2. แหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ เฉพาะภูเก็ตเองก็ประกอบด้วยเกาะบริวารต่าง ๆ ประกอบด้วยเกาะที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ แล้วแต่ความพอใจของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปเยี่ยมชม เช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เกาะบริวาร เป็นเกาะต่าง ๆ ที่อยู่ไม่ห่างไกลจากเกาะภูเก็คมากนักที่มี
ธรรมชาติต่อการท่องเที่ยว โดยการนั่งเรือ ตกปลา เล่นน้ำ และดำชมปะการัง และความงาม
ของธรรมชาติใต้ทะเล เกาะบริเวณที่สำคัญมี เกาะโหล่น เกาะบอน เกาะไม้ท่อน เกาะเฮ
เกาะพีพี เกาะราชาใหญ่เกาะราชาน้อย และหมู่เกาะสิมิลัน

2. เกาะสิเหร่ เป็นเกาะที่อยู่ติดกับเกาะภูเก็คด้านทิศตะวันออก ถัดจากเขต
เทศบาลเมืองภูเก็ตออกไป มีเนื้อที่ประมาณ 5,200 เมตร โดยมีคลองท่าจีนแยกฝั่งเกาะออกไป
แต่ถืออนุโลมเป็นเนื้อที่ส่วนหนึ่งของเกาะภูเก็ค เกาะนี้เป็นที่พักของชาวเลส่วนใหญ่ มีภูมิประเทศ
เป็นอ่าวเล็กๆและมีความสวยงามของทิวทัศน์เป็นธรรมชาติอีกแบบหนึ่ง

3. เกาะแก้วนิศดาร ซึ่งเป็นเกาะเล็ก ๆ 2 เกาะ อยู่ในทะเลถัดออกไปจาก
ปลายแหลมพรหมเทพทางทิศใต้สุดเกาะภูเก็คลงไป ห่างจากปลายแหลมพรหมเทพ ประมาณ
1,100 เมตร จะถึงเกาะใหญ่ ส่วนเกาะแก้วน้อยอยู่ห่างออกไปทางทิศใต้อีกประมาณ 700
เมตร บริเวณรอบๆเกาะนี้มีปะการัง และธรรมชาติใต้น้ำที่สวยงามของทะเล รวมทั้งมีหาดเล็กๆ
ตามขอบเกาะน้อยอีกด้วย

นอกจากนี้ที่อยู่ในเขตจังหวัดภูเก็ตเองแล้วเรายังสามารถเดินทางโดยทางเรือท่องเที่ยว
เที่ยวไปเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียงได้อีกด้วย เช่น จังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีเกาะมากที่สุด
ของไทย คือมี 103 เกาะ รองลงมาก็เป็นจังหวัดพังงา มี 104 เกาะ ซึ่งเกาะเหล่านี้จะ
กระจายอยู่ทั่วไป และยังคงมีความเป็นธรรมชาติอยู่มาก เป็นที่น่าน้ำที่ชาวชมยิ่ง

3.1.4.5 การคมนาคม

1. การคมนาคมระหว่างจังหวัดและต่างประเทศ

- การคมนาคมทางบก สามารถติดต่อกับกรุงเทพ
มหานคร โดยรถยนต์ระยะทาง 867 กม. ปัจจุบันมีรถประจำทางทั้งปรับอากาศและไม่ปรับ
อากาศ สำหรับรถประจำทางปรับอากาศมีบริการพิเศษ (นอนราบ) ทั้งไปและกลับ

- การคมนาคมทางอากาศ มีการจัดเที่ยวบินของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่าการบินไทยนั้น นอกจากนั้นยังมีเที่ยวบินเชื่อมระหว่างสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช มีตรัง หาด

ใหญ่ อีกด้วย

อนึ่ง ขณะนี้บริษัทการบินไทยได้เปิดสายการบิน

ระหว่างฮ่องกง-ภูเก็ตและสิงคโปร์-ภูเก็ต อีกด้วย

- การคมนาคมทางน้ำ ปัจจุบันกำลังก่อสร้างท่าเรือ
น้ำลึกเพื่อบริการสินค้าส่งออก ทางด้านทะเลตะวันตก ทั้งนี้โดยมีร่างแผนเชื่อมโยงกับอ่าวไทยที่
จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช

การคมนาคมทางน้ำระหว่างภูเก็ตกับต่างประเทศ-
โดยเฉพาะกับมาเลเซียและสิงคโปร์นั้น ปัจจุบันมีเรือสำราญนำเที่ยวจากสิงคโปร์และป็นังมาฮัง
ภูเก็ตบ้างแล้ว แต่ยังไม่แพร่หลาย ทั้ง ๆ ที่ในแง่ภูมิศาสตร์แล้วการคมนาคมทางน้ำระหว่างภูเก็ต
กับมาเลเซีย และสิงคโปร์น่าจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด

สาเหตุสำคัญที่ทำให้การคมนาคมทางน้ำของภูเก็ตยังไม่
เจริญ เพราะขาดท่าเรือสำหรับบริการเรือเดินสมุทรขนาดใหญ่ ส่วนท่าเรือของกรมประมงที่
ไม่ได้บริการแก่เรือเอกชนและเรือขนาดใหญ่ไม่สามารถเข้าเทียบท่าได้ ดังนั้นท่าเรือน้ำลึกจึง
เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาการคมนาคมทางน้ำของภูเก็ตจะส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว
ของจังหวัดภูเก็ตด้วย

ปัจจุบันมีท่าเรือที่สำคัญอยู่ 3 ท่าคือ

- ท่าเรืออ่าวหมาน ใช้ขนส่งน้ำมัน
- ท่าเรืออ่าวมะฆาม ใช้ขนส่งดิบบุกและสินค้าอื่น ๆ

เช่น ฮางพารา ฯลฯ

- ท่าเรือคลองจั่น เป็นท่าเทียบเรือประมงของ

องค์การสะพานปลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การคมนาคมภายในจังหวัด

ถนนในจังหวัดภูเก็ตแบ่งเป็น 3 พวก ขึ้นอยู่กับความ
รับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานดังนี้

- ถนนที่อยู่ในความดูแลของกรมทางหลวง ประกอบด้วย
ด้วยถนนสายหลักของจังหวัด 1 สาย (ทางหลวง 402)

- ถนนที่อยู่ในความดูแลของเทศบาลเมืองภูเก็ต
ประกอบด้วย ถนนทุกสายในเขตเมืองภูเก็ต

- ถนนที่อยู่ในความดูแลของจังหวัด ประกอบด้วย
ถนนสายต่าง ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว ส่วนมากเป็นถนนลูกรังเชื่อมระหว่างหมู่บ้านหรือหา
คต่าง ๆ

ปัจจุบันภูเก็ตมีถนนสายหลักยาว 48 กม. ขนาด 2
ช่องทางจราจร ผิวถนนแอสฟัลท์จากสะพานสารสินเข้าสู่ตัวเมือง ถนนสายนี้พอเพียงสำหรับการ
จราจรในปัจจุบัน ส่วนการคมนาคมในจังหวัดเป็น 2 ช่องทางจราจร ยาวทั้งสิ้น 116 กม. โดย
70% มีผิวจราจร และ 30% เป็นลูกรัง ถนนในบริเวณเมืองภูเก็ต 90% มีผิวจราจร

ตัวอย่างถนนปัจจุบันที่จะมีการปรับปรุง คือ

- ถนนหลักหมายเลข 402

จากการศึกษาปริมาณจราจรที่กม.6,000 ในอีก
10 ปีข้างหน้า (2540) จะมีพาหนะใช้ถึง 15,900 คัน/วัน ดังนั้นสมควรขยายเป็น 4 ช่องจราจร
แบบ (2*3.50) 4.00 (2*3.50) แต่ที่ กม. 43 150 คาดคะเนปริมาณจราจรไว้ 8,200
คัน/วัน ดังนั้นสมควรขยายเป็น 2*3.50 ส่วนที่เหลือยังคงเดิมตามกรมทางหลวงคือ จาก กม.
12 500 ถึงสามแยกโคกลอย

- ถนนหมายเลข 4020

การคาดคะเนปริมาณจราจรในอนาคต 13,400

คัน/วัน จำเป็นต้องปรับปรุงถนนเป็นแบบ (2*3.50) 4.00 (2*3.50) และแนะนำให้กำหนด
เอกสารเป็นเอกสารทวงเวลาหรือการเช่างานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์อื่นการ
สิทธิ์ข้างทาง โดยเร่งด่วนก่อนที่ค่าที่ดิน 2 ฟากถนนจะสูงขึ้น โดยเฉพาะที่บ้านระเบียงจะต้องมีผู้
ไม่ว่า

ทางซึ่งต้องการเนื้อที่ขนาด 150*150 ม.

- ถนนหมายเลข 4021

จะต้องปรับปรุงตั้งแต่ตัวเมืองภูเก็ตถึงห้าแยกฉลอง เป็นแบบ (2*3.50) 4.00 (2*3.50) และจากห้าแยกฉลองถึงบ้านต้นเขาเป็นแบบ 2*.350 ม.

เข้าถนนในอนาคต

- ตัวเมืองภูเก็ต (สร้างเสร็จแล้ว)

ถนนสายนี้สร้างเพื่อหลีกเลี่ยงความแออัดในเมืองภูเก็ต และบริการนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ

- ไปกะรน และไนทาน

ปริมาณการจราจรที่ห้าแยกฉลอง ประมาณว่าจะสูงมากในระยะของการพัฒนา(2531-2540) เพื่อหลีกเลี่ยงการจราจรที่แออัดที่ห้าแยกฉลองจึงควรทำถนน

- ถนนไปท่าเทียบเรือใต้

เป็นถนนยาว 4 กม. จากการศึกษาแล้วปริมาณรถในปัจจุบันที่ไปยังบริเวณไทยชาร์โท และอ่าวมะขามสูงมาก ดังนั้นจึงไม่สะดวกในการใช้ถนนสายเดิมไปยังท่าเทียบเรือท่องเที่ยวตามแผนฯ จึงจำเป็นต้องมีถนนสายใหม่ไว้เฉพาะเพื่อบริการนักท่องเที่ยวไปยังท่าเทียบเรือในระยะ (2531-2540)

ข. สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

เพื่อให้สอดคล้องกับแผนแม่บทจะพิจารณาสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ สำหรับนักท่องเที่ยวของภูเก็ต โดยแบ่งออกเป็น 8 ประเภทด้วยกัน คือ

1. สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับกิจกรรมชายหาด ได้แก่ สถานที่เล่นน้ำอาบ

แดด คำน้ำ เล่นกระดานโต้คลื่น เรือใบ สกีน้ำ เป็นต้น สิ่งดังกล่าวมีอยู่แล้ว แม้จะไม่สมบูรณ์นัก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า เพราะนักท่องเที่ยวชอบใช้บริการไม่มาก ทำให้นักลงทุนไม่กล้าลงทุนเต็มที่

ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตและต้องแจ้งที่มาแก่ผู้จัดทำเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับกิจกรรมในทะเลเล็ก ได้แก่ ท่าเทียบเรือ สำหรับนักท่องเที่ยวเล่นกีฬาทางน้ำในทะเล เช่น เรือตกปลานอกฝั่ง เรือสर्फ และเรือสำราญท่องเที่ยวต่างๆ

3. สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับกิจกรรมชมทิวทัศน์ ปัจจุบันมีรถทัศนาวรรอบเกาะโคซบวิรัชนำเที่ยวของเอกชน สถานที่ชมทิวทัศน์สภาพ เช่น แหลมพรหมเทพ เรือทัศนาวรรอบเกาะ

4. สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการกีฬา และการพักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ อุทยานที่หาดในยาง ส่วนสาธารณะสนามหิน สนามกอล์ฟ ที่หาดสุรินทร์ แต่ไม่ถึงขั้นมาตรฐาน นอกจากนั้นมีสนามเทนนิสและกีฬาในร่มสำหรับประชาชน

5. สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสถานเริงรมย์ ภูเก็ต เพิ่งได้รับอนุญาตให้มีไนท์คลับและสถานอาบอบนวด เฉพาะในโรงแรมชั้นหนึ่ง ที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเท่านั้น

6. ศูนย์การค้าและการกวดาคาร และปัจจุบันภูเก็ตมีร้านอาหารระดับดีพอที่จะบริการนักท่องเที่ยวได้หลายแห่ง ส่วนร้านค้าและร้านขายของที่ระลึกนั้นยังกระจัดกระจาย ไม่มีศูนย์การค้าขนาดใหญ่ที่จะบริการนักท่องเที่ยวได้อย่างสมบูรณ์แบบ

7. สถานที่แสดงกิจกรรมพิเศษ กิจกรรมพื้นเมืองทางใต้ที่น่าจะจัดให้นักท่องเที่ยวชม ได้แก่ กีฬาชนไก่ ชนวัว และการละเล่นพื้นเมือง เป็นต้น ปัจจุบันมีอยู่บ้างแต่ไม่ได้กระทำอย่างจริงจังและเพื่อการท่องเที่ยว

8. สถานที่แสดงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม โบราณสถานและพิพิธภัณฑ์เป็นสถานที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างดี ภูเก็ตมีพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำที่สวยงามแห่งหนึ่งของเมืองไทยที่แหลมพันนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1 การศึกษาการดำเนินงานของโครงการ

3.2.1.1 โครงสร้างขององค์กร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 แผนกชาย/วิจัย
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1.2 การศึกษาด้านบุคลากรและหน้าที่

1. โครงสร้างฝ่ายบริหาร

1.1 เจ้าของโรงแรม อาจเป็นบุคคลเดี่ยวหรือ

กลุ่มบุคคลที่มาร่วมทุนกัน จดทะเบียนในรูปของบริษัท มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย

1.2 คณะกรรมการโรงแรม คือผู้บริหารและจัดการ

ในเรื่องต่าง ๆ ของโรงแรม เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการจัดการดำเนินงาน จะมีกี่คนก็ได้ แต่ควรมีขนาดพอเหมาะที่จะทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ผู้จัดการโรงแรม เป็นผู้รับผิดชอบดูแลและ

ควบคุมการดำเนินงานทั้งหมดของโรงแรม ตลอดจนควบคุมการปฏิบัติงานของหน่วยต่าง ๆ ของโรงแรมให้ดำเนินไปด้วยดี เพื่อให้ธุรกิจโรงแรมบรรลุถึงผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์

2. หน่วยงานของโรงแรม

2.1 ฝ่ายธุรการส่วนหน้า (FRONT OFFICE

DEPARTMENT)

หน้าที่พื้นฐานของแผนกนี้ ได้แก่ การให้

บริการและอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ แก่แขกผู้มาพัก โดยมีผู้จัดการฝ่ายธุรการส่วนหน้าเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของหน่วยงานในแผนกนี้ ซึ่งประกอบด้วย

1) แผนกต้อนรับ

ทำหน้าที่ต้อนรับแขกที่มาลงทะเบียนเข้า

พัก ควรอยู่ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจนแผนกนี้จะทำงานร่วมกับแผนกบริการ จึงควรมีโทรศัพท์ติดต่อกับส่วนจอยครด และห้องเก็บสัมภาระแขก

2) แผนกจองห้องพัก

มีหน้าที่ทำทะเบียนผู้เข้าพัก, จองห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

หากท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติม

ไม่ว่ากรณีใดๆ กรุณาติดต่อฝ่ายบริการลูกค้าของเรา

3) แผนกติดต่อสอบถาม

ทำหน้าที่ตอบคำถามและให้ข้อมูลแก่แขก

หรือผู้มาติดต่อกับแขก สามารถนำแขกและผู้มาเยี่ยมแขกไปยังส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม

4) แผนกเก็บเงินและแลกเปลี่ยนเงินตรา

5) แผนกไปรษณีย์ภัณฑ์

6) แผนกโทรศัพท์

ทำหน้าที่ติดต่อโทรศัพท์ในตัวโรงแรม

หรือภายในประเทศและต่างประเทศมีหน้าที่พิเศษคือปลุกแขกให้ลุกขึ้นในตอนเช้าตามเวลาที่แขกต้องการ แผนกนี้เป็นแผนกที่ไม่จำเป็นต้องให้แขกเห็น

2.2 ฝ่ายบริการ (UNIFORMAL SERVICE

DEPARTMENT)

หน้าที่พื้นฐาน ได้แก่ การให้บริการด้านความ

สะดวกแก่แขกด้วยบริการที่รวดเร็วทันใจ และน่าประทับใจ โดยมีหัวหน้าพนักงานรับใช้ (BELL CAPTAIN) (HEAD PORTNER) ทำหน้าที่ดูแลการปฏิบัติของพนักงานรับใช้ (BELL BOY) ได้แก่

- 1) พนักงานปิด-เปิดประตูรถ
- 2) พนักงานรับใช้ หรือพนักงานขนสัมภาระ
- 3) พนักงานควบคุมลิฟท์

2.3 ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSEKEEPING DEPARTMENT)

มีหน้าที่ดูแลความสะอาดเรียบร้อย รวมทั้ง

อำนวยความสะดวกในด้านเครื่องใช้และสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้มาพักต้องการ โดยมีหัวหน้าแม่บ้านควบคุมแผนกต่าง ๆ ดังนี้

- 1) LINEN DEPARTMENT มีหน้าที่เก็บและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่าในทางใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2) LAUNDRY DEPARTMENT มีหน้าที่ซักรีด
ผ้าต่างๆ ของโรงแรม และเสื้อผ้าของแขกผู้มาพักและจัดส่งคืนเจ้าของ
- 3) HOUSE PHUSICIAN DEPARTMENT
เป็นบริการตรวจรักษาให้แก่พนักงานและแขกผู้มาพัก
- 4) DEAMSTRESS DEPARTMENT มีหน้าที่
ซ่อมแซมเสื้อผ้าที่ชำรุด
- 5) GARDENING DEPARTMENT มีหน้าที่ดูแล
ต้นไม้และจัดดอกไม้ประดับอาคาร

2.4 ฝ่ายจัดเลี้ยง (CATERING DEPARTMENT)

เป็นฝ่ายจัดการในเรื่องบริการอาคารและ
เครื่องเค็มแก่แขกผู้มาพัก และผู้ใช้บริการจากภายนอก มีผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องเค็มเป็นผู้
ควบคุมแผนกต่าง ๆ

- ชนิดต่าง ๆ
- 1) RESTAURANT เป็นส่วนภัตตาคารอาหาร
 - 2) BAR & COCKTAIL จัดบริการเครื่องเค็ม
 - 3) COFFEE SHOP ให้บริการอาหารแบบ
เดริยมได้ง่าย ๆ บริการรวดเร็วและมักจะเปิดตลอด 24 ชั่วโมง
 - 4) BANQUETING เป็นส่วนสำหรับจัดงานเลี้ยง
 - 5) ROOM SERVICE DEPARTMENT เป็น
แผนกบริการอาหารในห้องพัก
 - 6) KITCHEN DEPARTMENT เป็นส่วนผลิต

อาหารต่าง ๆ โดยทั่วไปห้องอาหารต่าง ๆ ในโรงแรมจะมีครัวอยู่ร่วมกัน ยกเว้นคอฟฟี่ช็อป ซึ่ง

อาจจะมีครัวสำรองแยกต่างหาก แผนกครัวนี้ประกอบด้วยส่วนเตรียมอาหาร, ส่วนผลิตอาหารส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ทำขนมปัง, ส่วนเก็บของ, ส่วนเก็บอาหาร, ส่วนล้างภาชนะ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ฝ่ายบริหาร (MANAGEMENT DEPARTMENT)

มีหน้าที่ดูแลปรับปรุงการบริหารกิจการโรง

แรมให้ดำเนินไปด้วยดี แบ่งเป็น

- 1) แผนกขาย มีหน้าที่ในการจัดขายห้องพัก และการเช่าพื้นที่ห้องโรงแรม หรือขายบริการด้านประชุมจัดเลี้ยง
- 2) แผนกบริหารงานบุคคล มีหน้าที่ปกครองดูแลพนักงาน จัดหาพนักงานใหม่ ควบคุมรายได้ให้เหมาะสมกับค่าครองชีพ การจัดสวัสดิการ รวมไปถึงการอบรมพนักงานในด้านต่าง ๆ
- 3) แผนกค้นคว้าและพัฒนา ทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูล ทำสถิติพยากรณ์แนวโน้มด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการขาย รวมทั้งเสนอวิธีปรับปรุง
- 4) แผนกรักษาความปลอดภัย
- 5) แผนกกฎหมาย
- 6) แผนกโฆษณา

2.6 ฝ่ายการบัญชี (ACCOUNTING DEPARTMENT)

1) แผนกบัญชี มีหน้าที่

- ตรวจสอบและควบคุมรายได้และราย

จ่ายทั้งหมดของโรงแรม

- ควบคุมชั่วโมงการทำงาน การจ่ายค่า

แรง การจ่ายค่าทำงานล่วงเวลา

2) แผนกบิลล์ มีหน้าที่ รวบรวมบิลล์จากทุก

แผนก ทำหลักฐานและบันทึกรายละเอียดของแขก

3) แผนกการเงิน มีหน้าที่รวบรวมเงินที่ได้

รับทั้งหมด ตั้งแต่ค่าห้องพัก ภัตตาหารค่าเช่าบ้าน และส่งบิลล์และเงินสดมายังแคชเชียร์ส่วน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
กลาง แผนกนี้จะแยกจากแผนกอื่นๆ โดยเด็ดขาด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นหากมีเหตุที่เปลี่ยนแปลงเนื้อหาและของอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) แผนกสถิติบัญชี ทำการรวบรวมสถิติทางการเงินทั้งหมด เก็บเป็นหลักฐานเพื่อใช้ตรวจสอบเอกสารบัญชีที่ส่งมาจากแผนกต่าง ๆ

2.7 ภาควิศวกรรม (ENGINEERING DEPARTMENT)

1) แผนกพลังงานและความร้อน ควบคุมด้านพลังงานไฟฟ้า, น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องทำน้ำร้อน เครื่องทำความเย็น

2) แผนกซ่อมแซมและบำรุงรักษา ซ่อมแซมหม้อ เพอร์นิเจอร์ เบาะ ม่าน ทาสีงานประปา ตลอดจนเครื่องไฟฟ้าต่าง ๆ

3.2.2 การศึกษารายละเอียดองค์ประกอบของโครงการ

3.2.2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของโครงการ

องค์ประกอบหลักของโครงการ จากการแบ่งพื้นที่ประโยชน์ใช้สอยงาน สามารถแบ่งได้เป็น 10 ส่วน หลักใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ส่วนสาธารณะ (PUBLIC SPACE)
2. ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)
3. ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม (F&B SERVICE SPACE)
4. ส่วนพักผ่อนและบันเทิง (RECREATION AREA)
5. ส่วนร้านค้า (SHOPPING AREA)
6. ส่วนงานบริหาร (ADMINISTRATION OFFICE)
7. ส่วนบริการทั่วไป (GENERAL SERVICE DEPARTMENT)
8. ส่วนห้องเครื่อง (MECHANICAL DEPARTMENT)
9. ส่วนจอดรถ (PARKING AREA)
10. ส่วนท่าเรือ (PIER SPACE)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2.2 องค์ประกอบย่อยของโครงการ

จากองค์ประกอบหลักของโครงการทั้ง 10 ข้อ สามารถ
แยกเป็นองค์ประกอบย่อยได้ดังนี้

1. ส่วนสาธารณะ (PUBLIC SPACE)

เป็นส่วนที่ทำการใช้ได้ให้แก่โรงแรมโดยตรง ประกอบด้วย
ด้วยส่วนต่าง ๆ คือ

1.1 โถงต้อนรับ (LOBBY & FRONT DESK)

เป็นส่วนที่อยู่ติดประตูทางเข้าหลัก จัดไว้ต้อนรับ
รับแขกผู้มาพัก ส่วนนี้จะรวมถึงพื้นที่พักคอยสำหรับส่วนต้อนรับ (RECEPTION) แผนกเก็บเงิน
(CASHIER) ประชาสัมพันธ์ (INFORMATION) และส่วนบริการต่าง ๆ ของฝ่าย FRONT
OFFICE นอกจากนี้ยังเป็นส่วนบริการสำหรับการประชุมหรือสำหรับ RESTAURANT LOBBY ถือ
ว่าเป็นส่วนสำคัญมากส่วนหนึ่ง เพราะเป็นส่วนแรกที่แขกได้มาพบเห็น ฉะนั้น ส่วนนี้จึงต้องตกแต่ง
ประดับประดาไว้อย่างหรูหรา สวยงาม เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่น่าประทับใจ

สำหรับขนาดของ LOBBY ขึ้นอยู่กับขนาดและ
ชนิดของโรงแรม โดยทั่วไปจะคิดประมาณ 0.8 - 1.0 ตร.ม. ต่อ 1 ห้องพัก

1.2 ส่วนธุรการส่วนหน้า (FRONT OFFICE)

เป็นส่วนที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางควบคุมกิจ
กรรมต่าง ๆ ของโรงแรมในส่วนนี้ ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ คือ

1.2.1 แผนกต้อนรับ (GUEST RECEPTION)

ทำหน้าที่ต้อนรับแขกและเป็นส่วนติดต่อสอบถามของผู้มาใช้บริการของโรงแรม ควรจะอยู่ในที่มองเห็น
เห็นแขกชั้นลงในบริเวณโถงลิฟท์ หรือบันได

1.2.2 แผนกลงทะเบียน (REGISTRATION)

ควรอยู่ใกล้ทางเข้า ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในกรณีที่แขกเข้าสู่โรงแรม จากทางเข้าหลัก และใน

กรณีที่ออกจากโรงแรมเมื่อเลิกพักแล้ว โดยทั่วไปแผนกลงทะเบียน จะอยู่ใกล้กับแผนกจองห้อง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
และแผนกการเงินเพื่อความสะดวกในการดำเนินงาน

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.3 แผนกจองห้องพัก (ADVANCE

RESERVATION OFFICE) จะทำบันทึกหลักฐานการจองห้องพักของแขก และตรวจดูความเรียบร้อยต่าง ๆ เกี่ยวกับห้องพักแขกที่ว่าง ว่าทำความสะอาดหรือจัดเตรียมได้เรียบร้อยหรือยัง โดยในส่วนนี้จะมีเครื่องมือและโต๊ะเก้าอี้บนแผนก โดยทำงานสัมพันธ์กับแผนกแม่บ้าน เช่น ในส่วนที่แผนกแม่บ้านจัดเสิร์ฟเรียบร้อยแล้ว ก็จะติดต่อมายังส่วนนี้ ในส่วนนี้ควรจะต้องอยู่ใกล้กับส่วนลงทะเบียน ส่วนต้อนรับ และการเงิน

1.2.4 แผนกเก็บเงินและบัญชี และแลกเปลี่ยนเงินตรา (CASHIER AND ACCOUNTING MONEY CHANGER) โดยทั่วไปมักจะจัดไว้อยู่

ในส่วนที่ใกล้กับส่วนลงทะเบียน การทำงานของส่วนนี้คือรวบรวมบิลล์ค่าบริการจากส่วนต่าง ๆ ที่แขกใช้ ได้แก่ ค่าบริการที่พัก ค่าอาหาร เครื่องดื่ม และบริการอื่น ๆ และพร้อมจะเก็บเงินจากแขกเมื่อต้องการออกจากโรงแรม

1.2.5 แผนกติดต่อสอบถาม (INFORMATION)

เป็นแผนกที่ให้คำตอบแก่ผู้มาพักในด้านต่าง ๆ เช่น สอบถามสถานที่ท่องเที่ยว คอยให้ความกระจ่างในการติดต่อสอบถามที่ท่องเที่ยวให้แก่แขก

1.2.6 แผนกประชาสัมพันธ์ (PUBLIC

RELATION) เป็นแผนกที่ทำหน้าที่ติดต่อกับบุคคลภายนอก ซึ่งทำธุรกิจกับโรงแรม

1.2.7 แผนกไปรษณีย์และกุญแจห้อง (KEY

& MAILES) คอยเก็บกุญแจห้องพักแขก เวลาแขกออกไปนอกโรงแรม และเวลากลับมาขอรับกุญแจคืน ถ้ามีจดหมาย โฉนดหรือไปรษณีย์ภัณฑ์ของแขกที่มาพัก เมื่อแขกจะเข้าห้องพัก พนักงานจะช่วยให้แขกได้ทันที ในส่วนนี้จะมีการบริการด้านไปรษณีย์โทรเลขเพื่อให้บริการแก่แขกของโรงแรม ควรอยู่ใกล้กับส่วนต้อนรับ และลงทะเบียนมีเคาน์เตอร์หรือเก้าอี้หนึ่งสำหรับให้แขกเขียนจดหมาย

1.2.8 แผนกโทรศัพท์ (TELEPHONE

OPERATION) ทำหน้าที่รับส่งข่าวสารระหว่างบุคคลภายนอกกับบุคคลภายในโรงแรม เพื่อความ

สะดวกและรวดเร็วด้วยเครื่องโทรศัพท์ และนอกจากนั้นยังช่วยติดต่อระหว่างผู้พักซึ่งอยู่คนละห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเนื้อหาบางส่วนที่ยังคงอยู่ภายใต้ลิขสิทธิ์ของเอกสารต้นฉบับ

ผู้ที่เข้ามาใช้บริการของโรงแรมในส่วนธุรการ และอยู่ในตำแหน่งที่สามารถเห็นได้จากส่วนโถง

1.2.9 แผนกกระจายเสียง (SOUND AND MESSAGE RELAYS) ให้บริการด้านเสียงเพลงหรือดนตรี เพื่อสร้างบรรยากาศ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่กระจายเสียงเรียกแขก, ข่าวต่าง ๆ และประกาศของโรงแรม ส่วนนี้ควรรออยู่ด้านหลัง

1.2.10 แผนกบริการธุรการ (FRONT OFFICE MANAGEMENT) ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานและประสานงานระหว่างส่วน FRONT DESK กับแผนกต่าง ๆ ของโรงแรม ประกอบด้วยส่วนทำงาน

สำหรับผู้จัดการแผนกธุรการส่วนหน้า หัวหน้าแคชเชียร์ และผู้จัดการแผนกต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องอยู่ในส่วนนี้ ผู้จัดการแผนกธุรการด้านหน้าควรจะสามารถเข้าถึงได้โดยตรง หรือ ติดต่อกับ LOBBY และส่วนทำงานสำหรับสำนักงานส่วนอื่น ๆ

1.3 โถงนั่งพักผ่อน (LOUNGE)

เป็นส่วนนั่งเล่นจัดไว้สำหรับแขกผู้มาพักได้อาศัยใช้ประโยชน์ร่วม เป็นต้นว่า เดินเล่น นั่งพักผ่อนบนเก้าอี้โซฟา อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ เขียนจดหมาย นั่งสนทนา ฯลฯ ดังนั้น จึงควรมีโต๊ะและเก้าอี้สำหรับให้แขกเขียนจดหมาย และกรอกแบบฟอร์ม ไว้ตามจุดต่าง ๆ พื้นที่ส่วนนี้จะคิด 0.55 ตร.ม. / ห้องพัก

1.4 ส่วนบริการกระเป๋าเดินทาง (BAGGAGE CHECKING)

เป็นส่วนบริการด้านกระเป๋าเดินทางของแขก เพื่อมิให้สับสนและหลงกระเป๋า ส่วนทำงานหรือ เคน์เตอร์ของ PORTER หรือ BELL MAN จะต้องตั้งในตำแหน่งที่ใกล้กับโต๊ะพนักงานต้อนรับ (RECEPTION DESK) และอยู่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นจากประตูทางเข้า

1.5 ที่ฝากสัมภาระ (LAGGAGE & CART ROOM)

เป็นส่วนที่ใช้เก็บของและสัมภาระของแขกผู้มาพัก ในกรณีที่ใหญ่เกินไปและรับฝากสิ่งของมีค่า ควรมีเชพขนาดใหญ่มากและติดต่อกับ RECEPTION DESK, BAGGAGE CHECKING สะดวก

1.6 ห้องน้ำ (PUBLIC TOILET)

ควารออยู่ใกล้กับโถงต้อนรับ โดยทั่วไปมักจะจัด

ไว้ใกล้ทางเดิน และแขกชาย - หญิง

1.7 ร้านขายบุหรืและหนังสือพิมพ์ (CIGAR &

NEWSTAND SHOP)

เป็นร้านลอสออยู่ในโถงต้อนรับ ใช้ขายของ

สำหรับแขกผู้มาพัก เช่น บุหรื หนังสือพิมพ์วารสารต่าง ๆ มักจะอยู่ใกล้กับ LOBBY

2. ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

เป็นส่วนหนึ่งที่โรงแรมจะขาดไม่ได้ เพราะเป็นส่วน
หนึ่งที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างแขกกับโรงแรม โดยแบ่งเป็นชนิดของห้องพักต่าง ๆ ที่มีใน
โครงการได้ 3 ชนิด คือ

2.1 ห้องคู่ (STANDARD TWIN BED ROOM)

เป็นห้องพักที่จัดไว้สำหรับแขก 2 คน โดยมี
เตียงเดี่ยว ขนาดกว้างพอนอนได้ 2 คน หรือเตียงเดี่ยวเล็ก 2 เตียงแยกกัน เหมาะสำหรับผู้
มาพัก 2 คน

2.2 ห้องชุดขนาดเล็ก (COMFORT SUITE)

เป็นห้องที่มีขนาดใหญ่กว่าห้องคู่เหมาะสำหรับ
แขกที่มาเป็นครอบครัว นอกจากนี้ยังมีห้องนั่งเล่น ชุดรับแขก โทรทัศน์ วิทยุ และการตกแต่งสวยงาม
อัตราค่าเช่าสูงกว่าประเภทห้องคู่

2.3 ห้องชุดขนาดใหญ่ (DULUXE SUITE)

เป็นห้องที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโครงการนี้
เหมาะสำหรับแขกที่มีครอบครัวใหญ่ คล้ายกับห้องชุดขนาดเล็ก แต่เพิ่มส่วนเตรียมอาหาร และ
ส่วนรับประทานอาหาร มีอัตราค่าเช่าสูงที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ในส่วนของห้องพักรังประกอบด้วย

2.4 ส่วนให้บริการห้องพัก (GUEST ROOM SERVICE)

เป็นการบริการส่วนหนึ่ง ซึ่งทางโรงแรมจัด แยกไว้ประจำสำหรับคอยบริการให้กับแขกที่มาพักแต่ละชั้น การออกแบบต้องคำนึงถึงการติดต่อกับ ส่วนแม่บ้าน ห้อง ROOM SERVICE และแผนกซ่อมแซม และไม่รบกวนห้องพักแขก

ห้องบริการนี้ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ คือ

- 2.4.1 โถงบริการ (SERVICE LOBBY)
- 2.4.2 ห้องบริการของบ่อส (SERVICE BOX ROOM)
- 2.4.3 ห้องเก็บผ้า (LINEN STORE & CHUTE)
- 2.4.4 ห้องเก็บเครื่องมือทำความสะอาด (PORTER'S CLEANER'S STORE)
- 2.4.5 TRASH CUHTE
- 2.4.6 บริเวณเก็บรถเข็น (CARTS) 1 คน/ 12-18 ห้องพัก

3. ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD & BEVERAGE

SERVICE SPACE)

เป็นส่วนที่ทั่วด้วยบริการอาหารและเครื่องดื่ม ให้แก่แขกที่มาพัก และผู้มาใช้บริการทั่วไปและพนักงานของโรงแรม เป็นส่วนที่ทำการรายได้ให้กับ โรงแรมโดยตรง นอกจากนี้ยังรวมไปถึงส่วนเก็บอาหาร บริเวณส่งอาหาร การบริการของแผนก นี้ประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 ห้องครัว (MAIN KITCHEN)

เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดส่วนหนึ่งของโรงแรม

เพราะเป็นส่วนที่ทำอาหารสำหรับบริการแขก การจัดตำแหน่งของห้องครัวต้องคำนึงถึงความสามารถในการบริการให้กับส่วนต่าง ๆ ของโรงแรมอันได้แก่ COFFEE SHOP, BANQUET HALL, DINING ROOM และ ROOM SERVICE หรืออาจจะรวมไปถึงห้องอาหารสำหรับพนักงานด้วย สำหรับ MAIN KITCHEN ที่บริการเฉพาะส่วน MAIN DINING ปกติคิดพื้นที่เฉลี่ยประมาณ 40-45% ของ DINING ROOM

สำหรับส่วนของห้องครั่วมนี้ประกอบด้วย -

3.1.1 บริเวณเตรียมอาหาร (PREPARATION AREA) เป็นส่วนที่ความสะอาดล้างผักหรือเนื้อ ก่อนที่จะนำมาปรุงอาหาร เป็นส่วนสำคัญเพราะคนปรุงอาหารจะต้องใช้อ้อยู่เสมอจะต้องมีแสงสว่างทั่วถึง และอากาศถ่ายเทได้สะดวก

3.1.2 บริเวณปรุงอาหาร (COOKING AREA) ประกอบด้วย

- HOT KITCHEN คือส่วนที่ใช้ปรุงอาหารประเภทให้ความร้อน เช่น ผัดทอด นึ่ง หรือ อบ จำพวกอาหารหลัก

- COLD KITCHEN คือแผนกทำอาหารประเภทสลัด หรืออาหารประเภทที่ต้องใช้ความเย็นในการปรุง จำเป็นต้องมีส่วนแกะสลัก เช่น แกะสลักน้ำแข็ง

- PASTRY KITCHEN มีหน้าที่ทำของหวาน ขนมปังต่าง ๆ ตลอดจน ICE CREAM

3.1.3 DISPENSER BAY เป็นส่วนหน้าสุดของครัว สำหรับตรวจเช็คอาหารที่จะยกไปเสิร์ฟ พร้อมทั้งตรวจเช็คของที่ล้างเรียบร้อยแล้วว่าครบหรือไม่

3.1.4 BAKE SHOP จะอยู่ส่วนใดส่วนหนึ่ง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูญาติไหนไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ถ้าอยู่ในครัว ใช้สำหรับอบ CAKE ขนมปังต่าง ๆ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามลอกเลียนแบบโดยไม่ได้รับอนุญาตและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.5 WASHING AREA (บริเวณล้างภาชนะ) เป็นบริเวณที่ใช้ล้างจาน ชาม ถ้วย ช้อนทุกชนิด โดยในส่วนนี้ยังรวมกับแผนก STEWARD ด้วย คือแผนกรักษาความสะอาดในครัวต่าง ๆ

3.1.6 CHIEF OFFICE เป็นส่วนทำงานของหัวหน้าคนครัว ควรอยู่ในบริเวณที่สามารถมองเห็นภายในครัวได้หมด

3.1.7 ROOM SERVICE เป็นแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มของโรงแรม เพื่อให้ความสะดวกสบายแก่แขกที่มาพักและต้องการที่จะรับประทานอาหารในห้องพัก-ส่วนประกอบที่สำคัญ คือ แผงรับใบสั่งหมายเลขห้องพัก โทรศัพท์ติดต่อกับห้องพัก แยกส่วนตัว ส่วนเก็บเงิน เครื่องมือสำหรับส่งบิล โต๊ะทำงาน เคาน์เตอร์ ที่เตรียมอาหาร เก็บรถเข็น เป็นต้น มีพื้นที่ประมาณ 9-12 ตร.ม.

3.2 ห้องอาหาร (MAIN DINING OR GRILL ROOM) เป็นส่วนบริการทั้ง 2 มื้อ มักเป็นในลักษณะหรูหรา โดยพื้นที่ในส่วน MAIN DINING จะคิด 1.5 ตร.ม. ต่อ 1 ห้องพัก สำหรับการบริการ การจัดโต๊ะสำหรับแขก หรือ ผู้เช่าบริการมักจะจัดแบบ 2 คนต่อโต๊ะ ประมาณร้อยละ 60 และแบบ 3 คนต่อโต๊ะ ประมาณร้อยละ 40

นอกจากนี้ยังแบ่งห้องอาหารออกตามลักษณะของการบริการออกเป็นห้องย่อย ๆ ห้องบริการอาหารไทย และห้องบริการอาหารทั่วไป เช่น อาหารยุโรป อาหารจีน อาหารทะเล

ห้องนี้สำหรับ MAIN DINING ROOM แยกชาย-หญิง คิดพื้นที่ประมาณ 12% ของ MAIN DINING ROOM

3.3 คอนฟีซ็อฟ (COFFEE SHOP)

เป็นส่วนที่เปิดบริการในลักษณะเป็นกันเอง

ไม่มีพิธีรีตองมากนัก แต่ต้องสะอาด อาหารในรายการอาหารไม่มากนัก ใช้วิธีเตรียมการที่ง่าย ไม่ยุ่งยากและสะดวกกัน แต่การบริการก็อาจอยู่ใกล้บริเวณสระว่ายน้ำหรือ บริเวณที่มีทิวทัศน์สวยงาม เพื่อ

ให้แขกได้พบปะสนทนากัน บริการตลอด 24 ชั่วโมงใช้พื้นที่ประมาณ 0.5 ตร.ม. / ห้องพัก

3.3.1 ห้องครัวสำหรับคอฟฟี่ช็อป (AUXILIARY KITCHEN) เป็นห้องครัวที่จัดไว้สำหรับ COFFEE SHOP แต่อาศัยอาหารจาก MAIN KITCHEN ในกรณีที่แขกทานอาหารมากหรือปรุงเสร็จเรียบร้อยมาจากครัวใหญ่ อุปกรณ์สำหรับในครัวนี้นี้เป็นแบบธรรมดา โดยมากมักจะปรุงให้แขกเห็น ยกเว้นส่วนเตรียมอาหาร โดยจะมีพื้นที่ 45% ของ COFFEE SHOP

3.3.2 ห้องน้ำสำหรับคอฟฟี่ช็อป (TOILET FOR COFFEE-SHOP) อยู่ติดกับส่วน COFFEE SHOP สามารถเข้าออกโดยสะดวก และควรแยกชาย-หญิง คิดพื้นที่ประมาณ 12% ของ COFFEE SHOP

3.4 ห้องจัดเลี้ยง (BANQUET HALL OR BALL ROOM) เป็นส่วนหนึ่งของโรงแรม ราชได้ส่วนนี้ไม่ถือเป็นราชได้หลักของโรงแรม เป็นสถานที่ที่ให้บริการภายนอกเข้าเพื่อใช้ในกิจการต่าง ๆ ลักษณะเป็นห้องโถงขนาดใหญ่ ซึ่งสามารถแบ่งให้เป็นห้องเล็กได้ตามจำนวนคนที่กำหนด โดยใช้ PARTITION เพื่อให้เหมาะแก่งานต่างชนิดกัน การจัดห้องให้สวยงามประสงค์ (MULTIPURPOSE) และคำนึงถึงลักษณะดังต่อไปนี้

- ควรติดต่อดีสะดวกกับที่จอดรถสำหรับผู้มาใช้บริการ

- มีส่วนฝากเสื้อผ้า (CLOA ROOM)
- วิชาการกันห้อง และระบบ ACOUSTIC
- มีลักษณะ SPACE สำหรับการใช้งานแบบ

ต่างกัน

- แยกส่วนทางเข้าสาธารณะสำหรับพื้นที่แค

ละห้อง และการจัดทางเข้าของส่วนบริการและเจ้าหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ในส่วนของ BANQUET HALL ยัง

ประกอบด้วย

- บริเวณสำหรับเดินร่ำ นิทรรศการ
- ห้องควบคุมเสียงและระบบขยายเสียง

(CONTROL ROOM)

- เวทีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า และทางเข้าออก

ของนักแสดง

สำหรับพื้นที่ของ BANQUET HALL ส่วนใหญ่ไม่

แน่นอนขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ใช้ 0.9 - 1.3 ตร.ม. / ที่นั่ง

3.4.1 โถงทางเข้าห้องจัดเลี้ยง (BANQUET

FOYER)

เป็นโถงทางด้านหน้าของ BANQUET HALL

เนื่องจากการใช้สอยในส่วน BANQUET HALL นี้จะต้อนรับคนหมู่มาก จึงจำเป็นที่จะต้องมีโถงด้านหน้าขนาดใหญ่เป็นที่รวมคนก่อนที่จะไปใช้กิจกรรมภายในและเนื่องจากว่าในการใช้สอยห้อง BANQUET HALL อาจจะมีการแบ่งใช้เป็นห้องย่อยสำหรับคนหลายกลุ่ม ดังนั้น จึงควรที่จะมีเนื้อที่สำหรับเป็นของแต่ละห้องย่อยไม่ปะปนกันขนาดพื้นที่เท่ากับ 1 ใน 3 ของ BANQUET HALL

3.4.2 ห้องเก็บอุปกรณ์และเฟอร์นิเจอร์

(BANQUET STORAGE)

ใช้สำหรับเก็บอุปกรณ์และเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ใน

ห้องจัดเลี้ยง เช่น พรหม โต๊ะ เก้าอี้ ภาชนะ ต่าง ๆ ควรมีทางเข้าสำหรับขนย้ายอุปกรณ์ติดต่อกับห้องจัดเลี้ยงโดยตรง ไม่ปะปนกับส่วนทางเข้าแขก

3.4.3 ที่เตรียมอาหารสำหรับห้องจัดเลี้ยง

(BANQUET PANTRY)

เนื่องจากอาหารที่ปรุงมาจากส่วน MAIN

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
KITCHEN จำเป็นต้องมีการอุ่นให้ร้อนจึงจำเป็นที่จะต้องมีส่วน PANTRY โดยที่ส่วนนี้จะมีทางเข้า

ติดต่อกับ BANQUET HALL ซึ่งแตกต่างหากกับส่วน BANQUET LOBBY ขนาด PANTRY คิด 23% ของ BANQUET HALL

ห้องน้ำ (TOILET FOR BANQUET)

สำหรับผู้มาใช้บริการของ BANQUET HALL

มีขนาดใหญ่ ใช้พื้นที่ประมาณ 12% ของ BANQUET HALL

3.5 ส่วนค็อกเทลเล้าจ์

เป็นส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม พวกเท

ล้า, เบียร์ บริการแก่แขกที่มาพักในโรงแรม จะบริการเครื่องดื่มและอาหารว่างที่เตรียมง่าย ๆ มีส่วน PANTRY และ เคาท์เตอร์ การบริการอาหารส่วนใหญ่มาจาก DINING ROOM ใช้พื้นที่ประมาณ 1.5 ตร.ม. / ที่นั่ง โดยกำหนดส่วนที่ไม่มีมี 60 ที่นั่ง

ห้องน้ำสำหรับผู้มาใช้บริการค็อกเทลเล้าจ์

จะแยกชาย-หญิง มีพื้นที่ประมาณ 12% ของพื้นที่ค็อกเทลเล้าจ์

3.6 ห้องอาหารพนักงาน (STAFF CANTEEN)

เป็นที่บริการอาหารสำหรับพนักงานในโรงแรม

ไม่ปะปนกับส่วนรับประทานอาหารของแขก โดยปกติพนักงานจะผลัดกันมารับประทานอาหาร ทำให้สามารถมีขนาดเล็กได้ จำนวนที่นั่งคิด 30-40% ของจำนวนพนักงานทั้งหมด จะได้ 88 ที่นั่ง โดยแยกเป็นสัดส่วนบุคคลากรระดับ 2 จำนวน 7 ที่นั่ง และระดับ 3 จำนวน 15 ที่นั่ง ระดับ 4 จำนวน 66 ที่นั่ง โดยคิดพื้นที่ 0.9 ตร.ม./ที่นั่ง

3.7 ครัวบริการพนักงาน (STAFF KITCHEN)

สำหรับทำอาหารบริการแก่พนักงานของโรง

แรม โดยจะจัดให้แยกไม่ปะปนกันกับ MAIN KITCHEN โดยจะติดต่อกับ STAFF CANTEEN โดยตรง เนื้อที่ในส่วนนี้คิดประมาณ 1 ใน 3 ของห้องอาหารพนักงาน

3.8 ที่เก็บอาหาร (STEWARD-STORAGE)

เป็นส่วนที่เก็บอาหารแห้ง ผัก และเนื้อสด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นใบใช้บวระโยชน์ต้นการการค้า
ไม่ว่าใครก็ตามที่จะอยู่ระหว่างบริเวณรับส่งอาหารกับห้องครัวนอกจากนี้ในส่วน STEWARD STORAGE ใช้พื้นที่

ที่ประมาณ 0.36 ตร.ม./ ห้องพัก ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

3.8.1 COLD MEAT เป็นที่เก็บอาหารประเภทเนื้อสัตว์ที่ชำแหละแล้ว โดยจะแยกไว้ต่างหาก มีการปรับปรุงอุณหภูมิให้เย็น เนื้อเนื้อจะได้สดตลอดเวลา (อุณหภูมิประมาณ 34-36)

3.8.2 COLD VECETABLE ใช้เก็บผักต่าง ๆ เพื่อให้มีความสดโดยมีการปรับปรุงอุณหภูมิให้เหมาะสม

3.8.3 FREEZEN ROOM เป็นห้องแช่เย็นสำหรับเก็บเนื้อสดที่ยังไม่ได้ชำแหละ มีการปรับปรุงอุณหภูมิให้ต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง (อุณหภูมิประมาณ -10-0) เป็นการแช่เย็นเนื้อสัตว์เพื่อกันไม่ให้เน่า

3.9 ที่เก็บเครื่องดื่ม (BEVERAGE STORAGE) เป็นส่วนเก็บเครื่องดื่ม ซึ่งจัดแยกออกจากส่วนเก็บอาหารทั่วไป และสามารถควบคุมได้ถึง โดยจะแยกเป็น 2 ส่วน คือ

3.9.1 ส่วนเก็บเครื่องดื่มทั่วไป เช่น น้ำดื่ม, น้ำอัดลม

3.9.2 ส่วนเก็บเหล้าไวน์และสุรา โดยจะแยกเป็น

- ส่วนเก็บไวน์ (อุณหภูมิประมาณ 45 F)

- ส่วนเก็บสุรา

- ส่วนเก็บเบียร์ (อุณหภูมิประมาณ 40 F)

พื้นที่ทั่วไปคิด 0.12 ตร.ม. / ห้องพัก

4. ส่วนพักผ่อนและบันเทิง (RECREATION AREA)

เป็นส่วนที่ให้บริการด้านการพักผ่อนและความ

บันเทิงแก่แขกของโรงแรมอันประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 สถานที่เต้นรำ (DISCOTHEQUE)

เป็นสถานที่ให้ความสนุกเพลิดเพลิน เป็นบริการแก่แขกในตอนกลางคืน มีลีลาศฟังเพลงรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม บรรยากาศจะค่อนข้างมืดสลัว มีแสงสว่างเป็นบางจุดเช่น COUNTER ทางเดิน และ FLOOR เต้นรำ เป็นต้น สามารถติดต่อกับส่วนห้องครัวได้ โดยทั่วไปคิดพื้นที่ประมาณ 1.2 ตร.ม. / ห้องพัก

4.2 TOILET FOR DISCOTHEQUE

อยู่ภายในส่วน DISCOTHEQUE และแยกชาย-หญิง มีทางเข้าที่มิดชิด อาจอยู่มุมใดมุมหนึ่งของ DISCOTHEQUE และเข้าจาก DISCOTHEQUE ได้โดยตรง

4.3 ห้องบริหารร่างกายและนวดตัว (HEALTHCLUB AND SAUNA)

เป็นห้องบริหารร่างกาย และนวดตัวของผู้มาพักโรงแรม โดยจะอยู่ในส่วนพักผ่อน ประกอบด้วย

4.3.1 HEALTH CLUB เป็นส่วนที่ได้ใช้ออกกำลังกาย จัดเป็นห้องโถ่ง ๆ ติดตั้งเครื่องมือบริหารร่างกายสำหรับแขกที่พักโรงแรม

4.3.2 AEROBIC ROOM เป็นส่วนที่ใช้เดิน AEROBIC โดยแยกต่างหากจากส่วน HEALTH CLUB มีลักษณะเป็นห้องโถ่ง ๆ

4.3.3 SAUNA ROOM เป็นห้องอบไอน้ำ มีลักษณะเป็นห้องส่วนตัวขนาดเล็กหลาย ๆ ห้อง ๆ โดยในแต่ละห้องจะปิดมิดชิด ไม่รบกวนซึ่งกันและกัน ไม่อยู่ในทางสัญจรหลัก ประกอบด้วยเตาไฟฟ้า 1 2.25 ตร.ม. อ่างอ่างน้ำร้อน, น้ำอุ่น

4.3.4 LOCKER & DRESSING ROOM เป็นส่วนสำหรับเก็บของและผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้าของส่วน HEALTH CLUB AND SAUNA นี้ควรจะแยกชาย-หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 สระว่ายน้ำ (SWIMMING POOL)

ใช้บริการเฉพาะแขกที่มาพักโรงแรม จัดให้อยู่ในส่วนที่โดยไม่ให้คนภายนอกกรบวณ ควรจะมีการก้ำบังที่มีขีดจากภายนอก มีความเป็นส่วนตัวให้เหมาะสำหรับการพักผ่อน โดยทั่วไปใช้พื้นที่ประมาณ 2 ตร.ม./คน พื้นที่รอบสระว่ายน้ำ 70% ของสระว่ายน้ำ

4.5 POOL SIDE DECK AND SNACK BAR

เป็นส่วนพักผ่อนบริเวณโดยรอบสระว่ายน้ำ

อันประกอบด้วย

4.5.1 POOL SIDE DECK บริเวณส่วนนี้จะจัดเตียงผ้าใบบริการแก่แขกไว้ใช้นอนอาบแดด และควรมีบริเวณกว้างพอ ที่จะจัดงาน PARTY ได้

4.5.2 SNACK BAR เป็นบริเวณที่จัดบริการเครื่องดื่ม และอาหารว่างแบบจ๊าส ๆ ไว้บริการแก่แขกที่มาใช้สระว่ายน้ำ มีลักษณะเป็น COUNTER และบริเวณ PANTRY สำหรับเตรียมอาหารโดยสามารถติดต่อกับส่วนห้องครัวได้

4.6 ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า (LOCKER & DRESSING ROOM)

เป็นที่ผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้า และเก็บของใช้ส่วนตัวก่อนลงเล่นสระว่ายน้ำ และน้ำทะเลอยู่ในบริเวณใกล้กับสระว่ายน้ำ ควรจัดให้มีห้องน้ำด้วย และแยกชาย-หญิง

4.7 สนามเทนนิส (TENNIS COURT)

สนามเทนนิส เป็น COURT ที่ได้มาตรฐาน 2 สนาม โดยวางสนามให้วางกับทางเดินของตะวัน ควรอยู่ในกลุ่มของ SAUNA & HEALTH CLUB

4.8 GAME ROOM

เป็นห้องสำหรับการนันทนาการต่างๆ สำหรับแขกที่มาพัก ประกอบด้วยโต๊ะบิลเลียดบริเวณปาร์ตี้ และเกมส์อื่น ๆ ตามความเหมาะสม โดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า ไม่ว่าในรูปแบบใดๆ ทั้งสิ้น หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายเอกสารที่ 02-2525252

ในส่วนนี้สามารถ จัดเป็นห้องอเนกประสงค์ใช้สำหรับแข่งขัน เพื่อบริการนักท่องเที่ยวที่มาพักโรงแรม ส่วนของ GAME ROOM จะอยู่ใกล้กับ HEALTH CLUB & SAUNA พื้นที่ของ حمامกระดาน 2.2 ม. / 1 โตะ, ตู้เกมส์ 1.44/1 เครื่อง

5. ส่วนร้านค้า (SHOPPING AREA)

เป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของโรงแรม จัดขึ้นเพื่อขายสินค้าต่างๆ ให้กับแขกที่มาพักและบุคคลภายนอกมาใช้บริการ เป็นส่วนที่ไม่อยู่ภายใต้การดำเนินงานของโรงแรม ค่าเนิ่นการโดยบริษัท หรือเอกชนทั่ว ๆ ไป โดยเสียค่าใช้จ่ายค่าเช่าให้แก่โรงแรมเป็นรายเดือน ประกอบด้วย

5.1 ร้านค้า (RENTAL SHOP)

จะแบ่งเป็นร้านค้าย่อย ๆ โดยที่จำนวนของร้านค้าที่เปิดบริการ ไม่ได้ขึ้นกับจำนวนห้องพักของโรงแรมโดยตรง แต่ขึ้นกับสภาพแวดล้อม และความเหมาะสม ประกอบไปด้วย ร้านค้าทั่วไปตัวแทนบริษัทต่าง ๆ เช่น ขายของที่ระลึก ประเภทศิลปะ หัตถกรรม ภาพถ่าย เป็นต้น

ในส่วนของร้านค้าควรจะเข้าโดยตรงจากถนนใหญ่ และควรสามารถเข้าได้จากโถงของโรงแรมนั้นด้วย เฉลี่ยพื้นที่ของร้านค้าประมาณ 20 ตารางฟุต (1.8 ตร.ม.) ถึง 30 ตารางฟุต (2.7 ตร.ม.) ต่อห้องพักแขก โดยแต่ละร้านจะมีพื้นที่ประมาณ 40-60 ตารางเมตร

ส่วนสำหรับเก็บของ (STORAGE SPACE) ของร้านค้าส่วนใหญ่จะอยู่ในที่ที่ให้ประโยชน์กับร้านค้าน้อย อาจจะทำไปอยู่ในส่วนด้านหลังร้าน มีเนื้อที่ประมาณ 1/5 ของร้าน

5.2 CONCESSION SPACE

เป็นส่วนที่โรงแรมจัดขึ้น เพื่อขายบริการต่างๆ

ให้กับแขกผู้มาพัก เป็นส่วนหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับโรงแรม ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- BARBER SHOP & BEAUTY SALON เป็น
บริการด้านการตัดผมและเสริมสวย โดยแยกออกจากกัน พื้นที่ส่วนนี้คิดประมาณ 0.185 ตาราง
เมตร ต่อ 1 ห้องพัก

- VALET SHOP บริการซักรีดเสื้อผ้าแขก
ควรอยู่ใกล้ตำแหน่งห้องซักรีด มีพนักงานรับ-ส่ง ไปยังห้องพัก โดยทั่วไปคิด 0.09 ตร.ม. ต่อ
1 ห้องพัก

6. ส่วนงานบริหาร (ADMINISTRATION OFFICE)

เป็นส่วนงานของบุคคลที่ทำงานด้านต่าง ๆ ที่
เกี่ยวกับการบริหารของโรงแรม มีลักษณะเป็นสำนักงานธรรมดา โดยสามารถติดต่อกับส่วนต่างๆ
ของโรงแรมได้สะดวกเพื่อการควบคุมดูแลประกอบด้วย

6.1 ส่วนผู้บริหาร (EXECUTIVE OFFICE)

เป็นส่วนงานของบุคคลฝ่ายบริหารของแผน
กต่าง ๆ มีลักษณะเป็นห้องทำงานส่วนตัวประกอบด้วย

6.1.1 ห้องกรรมการบริหาร (CHAIR
MAN) พร้อมห้องนำส่วนตัวและชุดรับแขกขนาดใหญ่

6.1.2 ห้องผู้จัดการทั่วไป (GENERAL
MANAGER)

6.1.3 ห้องทำงานเลขานุการ (SECRETARY)
อยู่หน้าห้องผู้จัดการทั่วไป ผู้ที่มาติดต่อผู้จัดการทั่วไปต้องผ่านส่วนนี้ก่อน

6.1.4 ห้องผู้จัดการฝ่ายห้องพัก (GUEST
ROOM MANAGER)

6.1.5 ห้องผู้จัดการฝ่ายจัดเลี้ยง (BANQUET
MANAGER)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 6.1.6 ห้องผู้จัดการฝ่ายภัตตาคาร
(RESTAURANT MANAGER)
- 6.1.7 ห้องผู้จัดการฝ่ายขาย (SALE
MANAGER)
- 6.1.8 ห้องผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์
(P/R MANAGER)
- 6.1.9 ห้องทำงานฝ่ายเลขานุการ
(SECRETARY OFFICE)
- 6.1.10 ห้องทำงานฝ่ายบริหาร
(MANAGEMENT OFFICE) โดยใช้ PARTITION แบ่งเป็นส่วนทำงานต่าง ๆ
- 6.2 ฝ่ายบัญชี (ACCOUNTING DEPARTMENT)
เป็นส่วนทำงานของฝ่ายบัญชี ประกอบด้วย
- 6.2.1 ห้องผู้จัดการฝ่ายการเงินและบัญชี
(COMPIROLLER) มีลักษณะเป็นห้องทำงานธรรมดา มีที่รับแขกอยู่ในห้อง
- 6.2.2 ห้องผู้จัดการฝ่ายสินเชื่อ (CREDIT
MANAGER)
- 6.2.3 ส่วนทำงานแผนกบัญชี (ACCOUNTING
ROOM) เป็นห้องทำงานขนาดใหญ่มีการแบ่งส่วนทำงานโดยใช้ PARTITION กัน
- 6.2.4 ห้องทำงานสมุหบัญชี (CHIEF
ACCOUNTING) เป็นห้องทำงานของสมุหบัญชี จะจัดเป็นส่วนทำงานภายในแผนกบัญชี
- 6.2.5 ห้องคอมพิวเตอร์ (COMPUTER ROOM)
เก็บเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ด้านต่าง ๆ ของโรงแรม มีลักษณะเป็นห้องทำงาน
ธรรมดาอยู่ติดกับห้องทำงานแผนกบัญชี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 ฝ่ายบุคคล (PERSONAL DEPARTMENT)

เป็นฝ่ายรับและดำเนินการทำงานของพนักงาน ควบคุมเรื่องการทำงานและสวัสดิการของพนักงาน จัดการด้านประวัติพนักงาน และสถิติต่าง ๆ และฝึกอบรมพนักงานใหม่

สำหรับห้องทำงานของฝ่ายบุคคล ประกอบด้วย

6.3.1 ห้องผู้จัดการฝ่ายบุคคล (PERSONAL MANAGER) มีลักษณะเป็นห้องทำงานทั่วไป มีชุดรับแขกในห้อง

6.3.2 ห้องผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบุคคล (ASS. PERSONAL MANAGER)

6.3.3 ห้องอบรมพนักงาน (TRAINING ROOM) จัดเป็นห้องประชุมขนาดเล็ก สำหรับพนักงานทั่วไป และในส่วนนี้จะมีส่วนทำงานของพนักงานอบรมภายในห้อง

6.4 ฝ่ายรักษาความปลอดภัย (SECURITY OFFICE) ประกอบด้วย

6.4.1 ห้องหัวหน้ารักษาความปลอดภัย (CHIEF SECURITY) มีลักษณะเป็นห้องทำงานทั่วไป

6.4.2 ห้องผู้ช่วยหัวหน้ารักษาความปลอดภัย (ASS. SECURITY)

6.4.3 ห้องเวรสาม (PATROL ROOM) เป็นห้องพักของสามเวลาออกเวร

6.5 แผนกจัดซื้อ (PURCHASING DEPARTMENT)

เป็นแผนกที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการสั่งซื้อของเข้าสู่โรงแรม มีลักษณะเป็นห้องทำงานขนาดใหญ่ สามารถติดต่อกับส่วนบริการได้สะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.6 ห้องประชุม (CONFERENCE ROOM)

เป็นห้องประชุมของหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ของส่วนบริหาร ควรอยู่ในส่วนที่ติดต่อโดยสะดวกจากห้องทำงานฝ่ายต่าง ๆ ภายในจัดให้มีโต๊ะประชุมขนาดใหญ่

6.7 ห้องน้ำเจ้าหน้าที่ (STAFF TOILET)

เป็นห้องน้ำของพนักงานต่าง ๆ ภายในแผนกบริหาร แยกเป็นห้องน้ำพนักงานชาย-หญิง

7. ส่วนบริหารทั่วไป (GENERAL SERVICE DEPARTMENT)

เนื้อที่ส่วนนี้เป็น NON-PRODUCTION ของโรงแรม เป็นที่ทำงานของส่วนบริการของโรงแรม ประกอบด้วย

7.1 ส่วนแม่บ้าน (HOUSE KEEPING DEPARTMENT)

เป็นพื้นที่ทำงานของฝ่ายแม่บ้าน ซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลด้านความสะอาดต่าง ๆ ภายในบริเวณโรงแรม ควรอยู่ในส่วนที่ไม่รบกวนแขก ใช้พื้นที่ประมาณ 1.2 ตร.ม. / ห้องพัก ประกอบด้วย

7.1.1 ที่ทำงานฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING OFFICE) มีลักษณะเป็นห้องทำงานขนาดเล็ก อยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งภายในบริการ ควรมีห้องเก็บของสำหรับเก็บเครื่องทำความสะอาดต่าง ๆ ด้วย

7.1.2 ห้องเก็บผ้า (LINEN STORAGE)

ห้องเก็บเสื้อผ้าประกอบด้วยพื้นที่สำหรับใช้เก็บเสื้อผ้าต่าง ๆ ที่ใช้ประจำและผ้าสำรองส่วนจัดเตรียม, ที่เก็บผ้าปูเตียง ผ้าปูโต๊ะ รวมทั้งรถเข็นและตะกร้าใส่เสื้อผ้าซึ่งสามารถเข็นไปยังส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม ห้องเก็บผ้านี้ควรอยู่ติดกับห้องซักรีดและมีอากาศถ่ายเทได้สะดวกแห้งไม่อับ

7.1.3 ห้องซักรีด (LAUNDRY) ประกอบด้วย

เครื่องซักผ้าและปั่นแห้งขนาดใหญ่ เครื่องอบผ้า เครื่องซักแห้ง และเครื่องรีดผ้า ซึ่งจะแยก
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ระหว่างเสื้อผ้าและผ้าปูที่นอน โดยห้องซักรีดนี้จะอยู่ใกล้กับห้องเก็บผ้า และลิฟท์บริการ เนื้อที่

ส่วนนี้คิด 0.63 ตร.ม./ 1 ห้องซักแชก

7.1.4 ห้องซ่อมแซมเสื้อผ้า (SEWING ROOM) ให้บริการพนักงานและแขกของโรงแรม ในบางกรณี จัดเป็นห้องเล็ก ๆ อยู่ติดกับส่วนห้องเก็บผ้า

7.1.5 ห้องเก็บเครื่องแบบพนักงาน (UNIFORM ISSUE & STORAGE) อยู่ใกล้กับส่วนเก็บผ้า และห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของพนักงานด้วย

7.1.6 ห้องจัดดอกไม้ (FLOWER ROOM) ควรอยู่ในบริเวณที่มีแสงสว่างทั่วถึง และใกล้กับห้องทำงานแม่บ้าน

7.2 บริเวณพักผ่อนพนักงาน (STAFF SPACE) เป็นบริเวณที่จัดไว้ให้เป็นส่วนพักผ่อนของพนักงาน จัดให้มีทางเข้าของพนักงานซึ่งไม่ปะปนกับแขก ควรอยู่ใกล้กับส่วนห้องอาหารพนักงานใน ส่วนของประกอบด้วย

7.2.1 ฝายควบคุมและเช็คเวลา (CONTROL & TIME KEEPER) ทำหน้าที่ตรวจสอบเวลาทำงานของพนักงาน อาจจะมีเครื่องปัมป์ครสำหรับเช็คเวลาทำงานของพนักงาน ส่วนนี้ควรอยู่ติดกับทางเข้าส่วนบริการ

7.2.2 ห้องปฐมพยาบาล (FIRST AID ROOM) สำหรับปฐมพยาบาลนักท่องเที่ยวและพนักงานที่เกิดอุบัติเหตุ หรือป่วยกระทันหันก่อนส่งโรงพยาบาล ควรมีแสงสว่าง และอากาศถ่ายเทสะดวกอยู่ในบริเวณที่ให้บริการ ได้ทั้งนักท่องเที่ยวและพนักงานประกอบด้วย เตียงและส่วนเก็บจ่ายยาใช้พื้นที่ประมาณ 25 ตร.ม.

7.2.3 ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวพนักงาน (STAFF'S TOILET & LOCKER) ส่วนนี้จัดแยกเป็น 2 ห้อง คือ สำหรับพนักงานชาย-หญิง โดยทั่วไปมักจะจัดให้อยู่ใกล้กันหรือติดกัน

- ส่วนเก็บของและเสื้อผ้า (LOCKER)

ประกอบด้วยตู้เก็บของวางเรียงรายเป็นแถว พร้อมด้วยชั้นวางของและม้านั่ง โดยคิดพื้นที่ 25%
เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ของเนื้อที่ห้อง 0.36 ตร.ม./คน พนักงาน 206 คน = 74.16 ตร.ม. สารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนห้องน้ำ - ส้วม (TOILET)

ประกอบด้วย ห้องน้ำ ห้องส้วม อ่างล้างหน้าคิดเนื้อที่ประมาณ 35% ของเนื้อที่ห้อง 0.5 ตร.ม.
/ คน พนักงาน 100 คนใน 1 ผลัด - 50 ตร.ม.

7.2.4 ห้องพักผ่อนพนักงาน (STAFF LOUNGE)

จัดเป็นบริเวณสำหรับพักผ่อนของพนักงาน ควรจัดให้อยู่ใกล้กับห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว และห้อง
อาหารพนักงาน โดยคิดพื้นที่ประมาณ 0.6 ตร.ม. / ที่นั่ง (STAFF CANTEEN 117 ที่นั่ง) =
70 ตร.ม.

SERVICE ENTRANCE SECTION -

บริเวณทางเข้าส่วนบริการของโรงแรมส่วนใหญ่ แล้วจะไม่ปะปนกับทางเข้าออกนอกหรือผู้บริการ ทั้งนี้เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและ
ปิดบังความไม่น่าดูของส่วนนี้ ทางเข้าส่วนบริการเป็นจุดผ่านของพนักงานระดับต่าง ๆ รวมทั้ง
วัตถุของที่ป้อนให้กับส่วนบริการของโรงแรมบริเวณนี้มักจะวุ่นวายไม่ค่อสะอาด ในส่วนของ
SERVICE ENTRANCE นี้ประกอบด้วย

ลานรับ - ส่งของ (LOADING DOCK) เป็น
ส่วนติดต่อระหว่างที่จอดรถบริการและทางเข้าส่วนบริการของโรงแรม ใช้ประโยชน์สำหรับให้รถ
ขนส่งวัตถุดิบ เทียบและขนสินค้าลงโดยจัดเป็น RAMP เพื่อความสะดวกในกรณีที่ระดับต่างกัน

บริเวณรับของ (RECEIVING AREA) เป็น
ส่วนที่จัดไว้สำหรับพักรถ และสิ่งของต่าง ๆ ได้แก่ อาหาร เครื่องดื่ม น้ำ และเครื่องใช้ต่าง ๆ
เป็นต้น เมื่อตรวจแล้วก็นำไปยังห้องเก็บของเนื้อที่เท่ากับ 0.744 ตร.ม. ต่อ 1 ห้องพัก

ห้องเก็บของ (MAIN STORAGE) ใช้เก็บ
วัสดุอุปกรณ์ทั่วไปของโรงแรม ประกอบด้วยชั้นวางของและพื้นที่สำหรับเก็บอุปกรณ์ขนาดใหญ่ มี
COUNTER ทำงานของคนควบคุมการเบิกจ่ายอุปกรณ์ควรอยู่บริเวณใกล้เคียงกับลานรับ-ส่งของ
และทางเข้าส่วนบริการ (SERVICE ENTRANCE)

7.3 ห้องเก็บขยะ (GARBAGE ROOM) เป็นส่วนจัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
เก็บเศษอาหารอีก ขวดเปล่า กระป๋อง บริเวณนี้ควรจะมีคอก เนื่องจากปัญหากลิ่นเหม็นรบกวนกับ

สภาพไม่น่าดูในส่วนของนี้ ประกอบด้วย 3 ส่วน

- GARBAGE SORTING & REFRIGERATION

เป็นห้องแยกขยะ และมีส่วนเก็บขยะเปียก ที่ต้องแช่ไว้ไม่ให้บูด

- TRASH STORAGE เป็นส่วนเก็บขยะแห้ง

ใบตอง กระดาษ เป็นต้น ใช้พื้นที่ประมาณ 0.05 ตร.ม./ห้องพัก

- EMPTY BOTTLE STORAGE เป็นส่วนเก็บ

ขวดขวดเปล่า เนื้อที่ส่วนที่เก็บขยะนี้ โดยทั่วไปคิด 0.0675 ตร.ม. / 1 ห้องพักแขก

7.4 ส่วนที่พักของเจ้าหน้าที่และพนักงาน (STAFF'S HOUSE)

เนื่องจากโครงการตั้งอยู่ห่างไกลจากแหล่งชุมชนจึงมีกำหนดสร้างบ้านพักสำหรับเจ้าหน้าที่และพนักงาน โดยสามารถแบ่งเป็นบุคคลในแต่ละระดับ ดังนี้

7.4.1 พนักงานทั่วไป ประกอบด้วยพนักงานที่ไม่ใช้เทคนิค และใช้เทคนิคระดับกลาง 206 คน คาดว่าจะใช้แรงงานท้องถิ่น 80% โดยมีรถรับส่งไปยังตัวเมืองของจังหวัด ที่เหลือ 40 คน เป็นแรงงานจากจังหวัดอื่น โดยจัดเป็นห้องพัก 1 ห้องอยู่รวมกัน 4 คน ห้องละ 36 ตร.ม. จำนวน 10 ห้อง ติดกัน มีห้องน้ำในตัว

7.4.2 ผู้จัดการและพนักงานฝ่ายบริการ 18 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานจากจังหวัดอื่นจัดให้พักห้องละ 2-3 คน พื้นที่ 30 ตร.ม. / ห้อง จำนวน 6 ห้อง ติดกันมีห้องน้ำในตัว

7.4.3 ระดับผู้บริหาร และเจ้าของโครงการ ในระดับผู้บริหารจะพักในห้องพักของโรงแรมเลข ส่วนเจ้าของโครงการ จะมีบ้านพักเป็นส่วนตัวของตนเอง ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ส่วนห้องเครื่อง (MECHANICAL DEPARTMENT)

ส่วนห้องเครื่องเป็นส่วนบริการส่วนหนึ่งของโรงแรม ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ คือ

8.1 ห้องทำงานช่าง (ENGINEERING OFFICE)

เป็นส่วนทำงานของวิศวกร และฝ่ายช่างที่ควบคุมเครื่องกลต่าง ๆ มีลักษณะเป็นห้องทำงานทั่วไป โดยจัดให้มีส่วนทำงานของหัวหน้าวิศวกรมออยู่ด้วย

8.2 ห้องเก็บของ (STORAGE ROOM)

ใช้เป็นที่เก็บเครื่องมือต่าง ๆ ของแผนกควบคุมดูแลส่วน ENGINEERING OFFICE

8.3 ห้องต้มน้ำ (BOILER ROOM)

เป็นส่วนห้องเครื่อง เครื่องจักรกลในการต้มน้ำ เพื่อทำน้ำร้อนและไอน้ำ แจกจ่ายไปยังส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม ได้แก่ ครัว ห้องพักแขก ห้องซักรีด เป็นต้น ประกอบด้วย เครื่องจักรซึ่งมีขนาดใหญ่จำนวนหลายเครื่อง ในการออกแบบส่วนนี้ควรคำนึงถึงปัญหาเสียงรบกวนของเครื่องยนต์ ความร้อน และอันตรายที่จะเกิด ควรอยู่ไกลกับห้องซักรีด ห้องครัว และช่องเดินท่อที่จ่ายไปตามห้องพักแขก เพื่อประหยัดท่อและสูญเสียความร้อนน้อยที่สุด

เนื้อที่ส่วนนี้คิดประมาณ 0.55 ตร.ม./ห้องพัก

8.4 ห้องเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง (FUEL STORAGE)

เป็นส่วนเก็บน้ำมันซึ่งใช้กับห้องเครื่องของโรงแรม ลักษณะของห้องเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเก็บได้ 2 ลักษณะ คือ เป็น TANK เก็บน้ำมันตั้งลอยไว้ อีกแบบ คือ ฝังไว้ใต้ดิน ในโครงการนี้จะใช้วิธีฝังไว้ใต้ดิน ซึ่งปลอดภัยกว่า ห้องเก็บน้ำมันควรจะอยู่ไกลกับห้องต้มน้ำและรถส่งน้ำมันสามารถเข้าถึงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.5 หม้อแปลงไฟฟ้า (TRANSFORMER ROOM)

เป็นส่วนควบคุมเกี่ยวกับระบบไฟฟ้า และแผงไฟ ประกอบด้วยตัวหม้อแปลงจำนวน 2 ชุด

8.6 ห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้า (GENERATOR ROOM)

จะอยู่ใกล้กับส่วนหม้อแปลงไฟฟ้า ประกอบด้วยเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ใช้ น้ำมันจำนวน 2 ชุด จะทำงานในกรณีเมื่อกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าดับ ควรจะอยู่ใกล้กับส่วน FUEL STORAGE ด้วย

8.7 ห้องเครื่องปั๊มน้ำ (PUMP ROOM)

ประกอบด้วยเครื่องปั๊มน้ำขนาดใหญ่ ที่ปั๊มน้ำจากถังน้ำไปยังถังสูบน้ำ ซึ่งอยู่ส่วนบนสุดของอาคาร ก่อนที่จะกระจายน้ำไปยังส่วนต่าง ๆ ดังนั้นส่วนนี้ควรอยู่ใกล้กับถังเก็บน้ำใต้ดิน และช่องเดินท่อ (DUCT SPACE) เพื่อประหยัดท่อ

8.8 ถังเก็บน้ำใต้ดิน (WATER SUPPLY)

ในการใช้น้ำจากการประปา ไม่ควรจะสูบน้ำจากท่อโดยตรง จึงจำเป็นต้องมีส่วนถังเก็บน้ำใต้ดิน ซึ่งรับน้ำมาจากท่อประปา ก่อนที่จะปั๊มน้ำไปใช้ ดังนั้นส่วนนี้ควรอยู่บริเวณอาคารและใกล้กับ PUMP ROOM

8.9 ห้องบำบัดน้ำเสีย (WATER TREATMENT PLANT)

น้ำทิ้งจากส่วนต่าง ๆ ของโรงแรมจะต้องนำมาบำบัดให้เป็นน้ำดีในท้องถิ่นก่อน จะระบายลงสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ ส่วนนี้จะอยู่ใกล้กับส่วนช่องเดินท่อ

8.10 ส่วนห้องเครื่องปรับอากาศ (AIR CONDITIONING)

เป็นส่วนควบคุมระบบปรับอากาศในโรงแรม ประกอบด้วย

- CONDENSER UNIT เป็นตัวระบาย

ความร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเย็น

- COMPRESSER UNIT เป็นตัวเครื่องทำ

เย็น

- PUMP สำหรับปั้มน้ำเย็นส่งไปตามท่อน้ำ

- แผงควบคุม

นอกจากนี้ยังมีส่วนของ FAN COIL และห้อง

A.H.U. (AIR HANDLING UNIT) ซึ่งจะอยู่กระจายไปตามพื้นที่ ๆ ต้องการปรับอากาศภายใน

โรงแรม

หมายเหตุ สำหรับส่วนนี้จะไม่ใช่ในโครงการเพราะสิ้นเปลืองให้ดูการปรับอากาศที่ใช้

ในบทที่ 4

8.11 แผนกซ่อมแซม (MAINTANANCE SHOP)

แผนกซ่อมแซมมีหน้าที่ซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดต่างๆ

ของเครื่องใช้ภายในโรงแรมทั้งหมดรวมถึงระบบเครื่องกลในโรงแรม โดยทั่วไปแผนกซ่อมแซม

นี้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

8.11.1 แผนกซ่อมแซมเครื่องปั้มและไฟฟ้า

(PUMALING & ELECTRICAL SHOP) มีหน้าที่ซ่อมแซมเครื่องยนต์กลไก ส่วนต่าง ๆ และ
เครื่องไฟฟ้าทุกชนิด

8.11.2 แผนกช่างไม้และทำพนัก (CARPENTER

SHOP) ทำหน้าที่เกี่ยวกับซ่อมแซมเครื่องเรือนต่าง ๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น

8.11.3 แผนกช่างทาสี (PAINT & VARNISH

ROOM) ควรจะอยู่ใกล้หรือส่วนเดียวกับแผนกช่างไม้ เพราะการทำงานต่อเนื่องกัน สำหรับใน
ห้องนี้ควรมีมาตรฐานในการป้องกันไฟเป็นพิเศษ วัสดุที่ใช้ควรเป็นวัสดุกันไฟ และจะต้องมีการ
ระบายอากาศที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.12 ห้องเก็บเครื่องเรือน (FURNITURE STORAGE)

เป็นห้องเก็บเครื่องเรือนที่ชำรุดหรือต้องการตัดแปลงแก้ไข เพื่อที่จะนำไปซ่อมอีกทีหนึ่ง เนื้อที่ส่วนนี้ควรจะถูกขุดกับแผนกซ่อมแซม 7 1/2 ฟุต ที่ประมาณ 0.18 - 0.22 ตร.ม. / ห้องพัก

8.13 ห้องคนทำสวน (GARDENER ROOM)

มีลักษณะเป็นห้องธรรมดา และมีส่วนเก็บอุปกรณ์การทำสวนด้วย เช่น สบู่ล้างมือ หัวฉีด กรรไกร เป็นต้น

9. ส่วนจอดรถ

ส่วนที่จอดรถของโรงแรม ประกอบด้วย

9.1 ที่จอดรถสาธารณะ (PUBLIC PARKING)

ใช้จอดรถยนต์ของแขกที่มาใช้บริการโรงแรม ควรเข้าออกได้สะดวกจากถนนใหญ่

9.2 ที่จอดรถโดยสาร (BUS PARKING) ใช้จอด

รถโดยสาร หรือ รถทัศนาวจรที่บริการแก่แขกที่มาพักโรงแรม เนื่องจากรถโดยสารเป็นรถขนาดใหญ่ จึงควรแยกจากที่จอดรถสาธารณะ

9.3 ที่จอดรถรับจ้าง (TAXI SERVICE PARKING)

เป็นที่สำหรับจอดรถซึ่งทางโรงแรมจัดบริการแก่ลูกค้า

9.4 ที่จอดรถบริการ (SERVICE PARKING)

สำหรับจอดรถที่มาส่งของในโรงแรม ควรจะติดกับส่วน LOADING DOCK และสามารถติดต่อกับส่วนบริการของโรงแรมได้สะดวก

9.5 ที่จอดรถพนักงาน (STAFF PARKING)

สำหรับจอดรถยนต์ส่วนตัวของเจ้าหน้าที่และผู้บริหารของโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3.1 การศึกษาพฤติกรรมในการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการขนส่งสาธารณะ ชาวไทยบางส่วนนิยมใช้รถยนต์ส่วนบุคคล สำหรับการเดินทาง ทางอากาศเป็นที่นิยมของชาวต่างประเทศมาก ส่วนในทางเรือมีความนิยมเป็นอันดับสุดท้าย

ตารางแสดงจำนวนผู้เดินทางมายังจังหวัดภูเก็ต จำนวนคนเดินทาง

	2525	2526	2527
ทางอากาศ	65,070	96,912	153,555
ทางเรือ	3,532	6,010	7,436
ทางรถยนต์	140,000	150,000	180,000
รวม	208,602	252,922	342,991
อัตราเพิ่ม	-	21.25%	34.82%

ที่มา : กองสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแยกออกได้ดังนี้

1. ระยะเวลาในการพักบนเกาะภูเก็ต

ข้อมูลหลักเฉลี่ย พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมพัก

ไม่นาน คือประมาณ 3.3 วัน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศอาจจะพักนานถึง 6 วัน ตัวเลขเฉลี่ยคือ 43 วัน (รวมนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ตลอด)

2. กิจกรรมของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวไทยมีรูปแบบการท่องเที่ยวแบบ คือ นิยมท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ชายหาด ศาสนสถาน และอุทยาน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนิยมพักผ่อนตามชายหาด เรียกว่า โดซนึ่งเล่น นอนเล่น อ่านหนังสือ ฯลฯ อาบแดด เป็นเวลานาน สำหรับการล่นน้ำทะเลหรือท่องเที่ยวเป็นสัดส่วนที่รองลงมา

3. ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จะสูงกว่าชาวไทยมาก โดยจะหมดไปกับเรื่องค่าอาหาร ที่พัก ค่าพาหนะในการเดินทาง

4. รูปแบบการท่องเที่ยวของภูเก็ต

จากข้อมูลจากโรงแรมตากอากาศทั้งหลายในภูเก็ต ปรากฏว่าอัตราการเข้าพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ คือ 4.2 วัน ชาวไทย คือ 2-6 วัน เฉลี่ยทั้งหมดประมาณ 3.3 วัน

ในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต มีนโยบายที่จะเพิ่มอัตราเฉลี่ยของระยะเวลาในการพักของนักท่องเที่ยวให้ยาวนานขึ้นในอนาคต โดยการจัดเตรียมสถานที่ที่มีบรรยากาศดี และส่งใบให้มากพอเพียงกับนักท่องเที่ยวที่จะมาพักที่ภูเก็ต เป็นระยะเวลานาน

ระยะเวลาของชาวไทย อาจประมาณได้จากการวิเคราะห์ แนวโน้มของการเพิ่มของค่าใช้จ่ายทั้งหมดเฉลี่ย จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายทั่วไปเพิ่มขึ้น 16.2% จากปี 2511-2517 พิจารณาจากการเพิ่มของจำนวนประชากรแต่ละปีเพิ่มขึ้น 2.7 ต่อไป การเพิ่มของระดับสินค้า 8% ในช่วงเวลาเดียวกัน ฉะนั้นการเพิ่มค่าใช้จ่ายทั้งหมดเฉลี่ยไปกับความสำราญจึงเป็น 4.7% ต่อคน เป็นที่คาดว่าระยะเวลาการพักในปี 2540 จะเป็น 6 วัน

5. ความต้องการของสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า ประมาณ 50% ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะพักอยู่ตามชายหาด แม้ว่าการเดินทางสู่บางหาดจะไม่สะดวก และมีที่พัก

อยู่เป็นจำนวนน้อยก็ตาม ดังนั้นที่นักศึกษาตามชายหาดของนักท่องเที่ยว จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ที่จะดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้มาก

ถ้ามีการจัดเตรียมด้านโรงแรม และด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ อย่างเพียงพอ จะทำให้นักท่องเที่ยวมาพักตามชายหาดมากขึ้นอีก แสดงว่าปี 2540 ร้อยละ 40 ของนักท่องเที่ยวจะมาพักตามชายหาดในระดับที่ให้บริการกันอยู่ในเมือง ตามความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนั้น มีโรงแรมชั้นหนึ่ง 1.60% โรงแรมชั้นสอง 40% ถ้ามีโรงแรมเพียงพอแล้วสามารถคาดได้ว่าจะมี 75% ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาอาศัยในโรงแรมที่มีมาตรฐานตามชายหาด

ตาราง 3.6 ตารางการกระจายของนักท่องเที่ยวผู้พักแรมชาวต่างประเทศ

	ในเมือง	ชายหาด	รวม
โรงแรมชั้น 1	12 (60%)	60 (75%)	72
โรงแรมชั้น 2	8 (40%)	20 (25%)	28
รวม	20 (100%)	80 (100%)	100

ที่มา : กองสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทย ร้อยละ 70% จะมาพักอาศัยตามตัวเมือง การกระจายอยู่ในโรงแรมราคาถูก จะเห็นว่าองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยไม่พักตามชายหาดนั้น ไม่ใช่มาจากองค์ประกอบด้านค่าใช้จ่าย แต่เป็นด้านคุณภาพ และบริการที่ไม่น่าพึงพอใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในอนาคตเป็นที่คาดการณ์กันว่าถ้ามี สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกอย่างเพียงพอ มีการเชื่อมต่อระหว่างตัวเมืองและชานหาดอย่างสะดวก จะสามารถทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยพักตามชาน-หาดเพิ่มขึ้นกว่าเดิม เป็นที่คาดว่าในปี 2540 จะมีนักท่องเที่ยวชาวไทยมาพักในเมือง 40% และชานหาด 60%

สำหรับความต้องการด้านบริการนั้น สันนิษฐานว่าถ้า รายได้บุคคลเพิ่มขึ้น นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่อีกสามารถพักโรงแรมที่ค่าใช้จ่ายสูงได้ ประมาณว่า จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยจะมาพักตามโรงแรมชั้นหนึ่ง นั้น 30% จะพักในเมือง และอีก 70% จะพักตามชานหาด

ตาราง 3.7 ตารางการกระจายผู้พักแรมชาวไทย

	ในเมือง	ชานหาด	รวม
โรงแรมชั้น 1	20 (50%)	45 (75%)	65
โรงแรมชั้น 2	20 (50%)	15 (25%)	35
รวม	40 (100%)	60 (100%)	35

ที่มา : กองสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การประมาณความต้องการห้องพัก

ในการจัดทำโครงการโรงแรมเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านที่พักแรม และการส่งเสริมการท่องเที่ยวในอนาคตนั้น จำเป็นต้องทำการศึกษาและประมาณห้องพักของโรงแรม เพื่อให้สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนของโครงการประเภทโรงแรมตากอากาศโดยตรง และเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจส่วนรวม การประมาณความต้องการห้องพักในอนาคตนี้ อาศัยข้อมูลตัวเลขและวิธีการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยดังนี้

1. จำนวนนักท่องเที่ยว กำหนดว่าโครงการใช้เวลาในการก่อสร้างจนแล้วเสร็จสามารถเปิดดำเนินการได้ประมาณ 3 ปี คือประมาณ 2535 จากตารางจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางสู่ภูเก็ต 2525-2540 อัตราการเพิ่มของนักท่องเที่ยวในปี 2530 - 2534 ปรากฏว่า

นักท่องเที่ยวชาวไทย	270,700	คน
นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	169,000	คน
รวมนักท่องเที่ยวทั้งหมดในปี 2533	479,200	คน
พักโรงแรมชั้นหนึ่งเฉลี่ย 68.5%	328,252	คน

2. วันพักเฉลี่ย

นักท่องเที่ยวชาวไทย	3.48	วัน
นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	6.30	วัน
อัตราการเข้าพักเฉลี่ย	4.89	วัน

3. อัตราการเข้าพักต่อห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาคิดจากอัตราผู้เข้าพักของโรงแรมทั้งหมดของการค้าไม่ว่ากรณีใด ซึ่งมีอัตราผู้เข้าพักเฉลี่ย 1.47 คน ในที่นี้การท่องเที่ยวนั้นประเทศไทยได้กำหนดไว้เป็น

มาตรฐานสำหรับชาวต่างประเทศ ประมาณ 1.6 คน

4. อัตราการเข้าพัก

กำหนดร้อยละ 60 ซึ่งเป็นเกณฑ์ค่าสุดที่ควรลงทุน
ประมาณการความต้องการห้องพักในปี 2533

$$\begin{aligned}
 \text{ห้องพัก} &= \frac{\text{จำนวนนักท่องเที่ยว} \times \text{วันพักเฉลี่ย}}{\text{อัตราผู้เข้าพัก} \times 365 \times \text{อัตราการเข้าพัก}} \\
 &= \frac{328,252 \times 5 \times 100}{1.6 \times 365 \times 60} \\
 &= 4683.96 \text{ ห้อง} \\
 &\text{ในภูเก็ตมีโรงแรมชั้นหนึ่ง} \quad 4,435 \text{ ห้อง}
 \end{aligned}$$

ซึ่งจะเห็นได้ว่า ยังมีโรงแรมชั้นหนึ่งไม่เพียงพอ การดำเนินโครงการโรงแรมตากอากาศขนาด 200 ห้อง จึงมีความเป็นไปได้สูงในด้านการตลาด และเนื่องจากมีเซ็นเซอร์ธุรกิจโรงแรมซึ่งสามารถนำนักท่องเที่ยวเข้ามาในอัตราส่วนสม่ำเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงแรมชั้นหนึ่งในภูเก็ต

	2528	2529	2530	2531	2532	2533
1. โรงแรมเฟิร์ล	212	212	212	212	212	212
2. โรงแรมภูเก็ตเมอร์ลิน	180	180	180	180	180	180
3. ภูเก็ตไอแลนด์ รีสอร์ท	251	251	251	251	251	251
4. โรงแรมป่าตอง บีช	123	123	123	123	123	123
5. โรงแรมภูเก็ตคาบาน่า	77	77	77	77	77	77
6. โรงแรมคลับ อันดามัน	80	80	80	80	80	80
7. โรงแรม ซีเกิ้ล คอทเทจ	56	56	56	56	56	56
8. โรงแรม กะกะตะอนันต์	80	80	80	80	80	80
9. โรงแรม กะตะธานี	50	50	50	50	50	50
10. โรงแรม กระรน	41	41	41	41	41	41
11. โรงแรม พันทวี	100	100	100	100	100	100
12. โรงแรม คอร์รัล บีช	124	124	124	124	124	124
13. โรงแรม ภูเก็ตฮอรัซคลับ		99	99	99	99	99
14. โรงแรม คลับเมดิเตอร์เรเนียน		350	350	350	350	350
15. โรงแรม ป่าตอง เมอร์ลิน		80	80	80	80	80
16. โรงแรม เอเมอรัลด์ เบย์				400	400	400
17. โรงแรม เลอเมอร์ดิเซียน				350	350	350
18. โรงแรม คุสิตลาภาน่า						250
19. โรงแรม เฟิร์ล วิลเลจ				250	250	250
20. โรงแรม ไดมอนด์คิลิน						140
รวม	1,374	2,029	2,179	3,429	3,429	3,929
22. อื่น ๆ (บ้านพัก-บังกาโล)	2,366	1,866	1,366	866	866	866
รวม	3,740	3,895	3,545	4,295	4,295	4,435

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ข้อมูลจาก : องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3.2 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

1) ประเภทของผู้ใช้โครงการ

ในอาคารประเภทโรงแรมมีผู้ใช้สออาคารอยู่ 2 ประเภทใหญ่ ๆ ผู้รับบริการและผู้ให้บริการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ผู้รับบริการ คือผู้ที่มาใช้บริการของโรงแรม

ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เป็นครอบครัวกลุ่มทัวร์ หนุ่มสาว และ วัยรุ่น แบ่งออกเป็น 2 พวก คือ

1. ผู้ที่มาใช้บริการห้องพัก ผู้ใช้ประเภทนี้

ส่วนใหญ่ได้แก่ นักท่องเที่ยว นัก-ธุรกิจชาวต่างประเทศที่เดินทางมายังประเทศไทย รวมทั้งนักท่องเที่ยวและนักธุรกิจชาวไทยด้วย

2. ผู้ที่มีได้มาใช้บริการห้องพัก ผู้ใช้ประเภท

นี้จะได้แก่ พวกที่มาใช้บริการของโรงแรมในส่วนอื่น ๆ เช่น การประชุม ห้องจัดเลี้ยง ภัตตาคาร ในที่คลับ คอฟฟี่ช็อป เป็นต้น

1.2 ผู้ให้บริการ คือส่วนที่ให้การบริการแก่แขกของ

ทางโรงแรม ซึ่งได้แก่พนักงานในแต่ละฝ่ายของโรงแรม คือ บริหาร งานเลขานุการ บัญชี ต้อนรับ แม่บ้าน จัดเลี้ยง เครื่องดื่มและงานช่าง

2) กิจกรรมของนักท่องเที่ยว

กิจกรรมพิเศษต่าง ๆ ที่เพิ่มเติมให้แขกที่มาพักให้ได้รับการบริหารด้านพักผ่อนและความสนุกสนาน โดยทางโรงแรมเป็นผู้จัดบริการแก่นักท่องเที่ยวได้แก่

2.1 สระว่ายน้ำ เป็นส่วนสำคัญสำหรับโครงการ

โรงแรมตากอากาศที่ได้มาตรฐานแม้ว่าจะอยู่ติดทะเลก็ตาม โดยมีสระสำหรับผู้ใหญ่และเด็กที่มีที่ให้อาบแดด นั่งพักผ่อนทานอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เป็นก๊อปปี้จากต้นฉบับโดยไม่มีค่า
ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม หากมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
กลางแจ้ง

- สนานกับเด็ก ๆ ที่มากับผู้ปกครอง
- 2.3 สนามเด็กเล่น และสวนสนุก ให้ความสนุก
 - 2.4 อาบแดด อ่านหนังสือ และว่ายน้ำ ตามชายหาด
 - 2.5 กีฬาทางทะเล ได้แก่
 1. PARA-SAILING โดสใช้เรือเร็วลากผู้
เล่นที่ติดร่มชูชีพ ผู้เล่นจะค่อย ๆ ลอยไปในอากาศ เป็นกีฬาที่อันตราย
 2. WIND SURFING กีฬาที่ใช้แผ่น SURF
BOARD ติดกับใบเรือ ถ้ามีคลื่นแรงก็ใช้ SURF BOARD อย่างเดียว
 3. WATER SKIING เป็นกีฬาที่เล่นบนผิวน้ำ
ราบเรียบมีคลื่นเล็กน้อย ไม่มีขีดหินใต้น้ำ โดสใช้เรือลากผู้เล่นที่ยืนบนแผ่นสกี เป็นกีฬาที่นิยม
ของชาวต่างประเทศเช่น อเมริกา ยุโรป ผู้เล่นต้องมีการทรงตัวดี และมีกำลังขาที่แข็งแรง
 4. สกูตเตอร์ ดัดแปลงมาจากจักรยานยนต์
เปลี่ยนจากลูกดิ่งมาเป็นใบพัดมีหางเสือบังคับทิศทาง ผู้เล่น 1 คน ชี้นท้าย 1 คน
 5. BOATING นั่งเรือไปเที่ยวชมเกาะต่าง ๆ
ดูปะการังริมเกาะที่มีน้ำใสสะอาด
 6. YACHTING การเล่นเรือใบต้องเล่น
บริเวณที่มีลมแรงพอสมควร และคลื่นไม่ใหญ่จนเกินไป
 7. SKIN DIVING การดำน้ำดูปะการัง
และสัตว์น้ำที่มีสีสันสวยงาม เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม
 8. ตกปลา เป็นกีฬาและเป็นการพักผ่อน ชม
เอกสารที่ทัศนวิสัยในตัว น่านน้ำของ จังหวัดกระบี่ เป็นแหล่งตกปลา หลายแห่งด้วยกันทั้งปลาใหญ่และเล็ก
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ

พฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร สามารถแบ่งแยกพิจารณา

ได้เป็น

3.1 พฤติกรรมของผู้รับบริการ แบ่งออกเป็น

- ผู้ที่มาใช้บริการห้องพัก มีพฤติกรรมพื้นฐาน

ดังนี้

วันที่มาถึง	1. ถึงบริเวณโรงแรม
	2. ลงทะเบียนเข้าพัก
	3. เข้าห้องพัก
	4. ท่องเที่ยว-ทำธุระส่วนตัว
	5. กลับเข้าห้องพัก
วันที่ต่อไป	1. คั่นนอน - อาหารเช้า
	2. พักผ่อน - ท่องเที่ยว - ชุรกิจ - ประชุม
	3. อาหารเย็น
	4. พักผ่อน - ท่องเที่ยว - ชุรกิจ - ประชุม
	5. กลับเข้าห้อง
วันที่สุดท้าย	1. คั่นนอน - อาหารเช้า
	2. พักผ่อน - ท่องเที่ยว - ชุรกิจ - ประชุม
	3. อาหาร
	4. CHECK OUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 3.1 แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในช่วงเวลาต่าง ๆ

เวลา	กิจกรรม	สถานที่
06.00-07.00	ตื่นนอน, ทำกิจวัตรส่วนตัว	ห้องพัก
07.00-08.00	ทานอาหารเช้า	ห้องพัก, COFFEE SHOP
08.00-12.00	(1) ว่ายน้ำ, อาบแดดอ่านหนังสือ พักผ่อน(ผู้ปกครอง), เล่น(เด็ก) (2) เดินเล่น, ชมวิว (3) เล่นกีฬาทางทะเล ได้แก่ เรือใบ วินเซิร์ฟ, ตกปลา ดำน้ำ, ชมปะ การัง ท่องเที่ยวตามเกาะต่าง ๆ (4) เล่นกีฬาทางบก เทนนิส เล่นเกมส์ (5) เที่ยวชมธรรมชาติ	สระว่ายน้ำ, ทะเล, หาดทราย สนามเด็กเล่น ชายหาด, บนเกาะใกล้เคียง TOUR & WATER SPORT SERVICE SPORT CLUB TENNIS COURT GAMES ROOM หาดทรายรี ถ้ำรับร้อ เกาะไข่ เกาะจรู๋ ไข่ ฯลฯ
12.00-13.00	ทานอาหารกลางวัน	MAIN DINING ROOM เรือบริการ
13.00-18.00	กิจกรรมใน(1) (2) (3) (4) (5) พักผ่อน ชมพระอาทิตย์ตก	SAUNA ห้องพัก, ชายหาด
18.00-19.00	ทำกิจวัตรส่วนตัว ทานอาหารเย็น	ห้องพัก ห้องพัก, MAIN DINING ROOM, C RESTAURANT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่ควรนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึง

เวลา	กิจกรรม	สถานที่
19.00-23.00	พักผ่อน ออกเรือตกปลากลางคืน ชมการแสดงศิลปวัฒนธรรม	ชายหาด, ห้องพัก, LOUNGE COFFEE SHOP, DISCOTHEQUE เรือบริการ RESTAURANT
23.00-06.00	พักผ่อน, นอนหลับ	ห้องพัก

สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาในลักษณะ GROUP TOUR นั้นถ้ามาพักที่โครงการโดยตรงก็จะมีบริการต่าง ๆ ในแต่ละวัน เช่น ชมเกาะใกล้เคียง กีฬาทางน้ำ และไปชมเกาะในอ่าวพังงา ชมปะการัง โดยหักค้างแรมไม่ต่ำกว่า 2 คืน 3 วัน (รวมนักท่องเที่ยวแบบครอบครัว, และคู่หนุ่มสาว) สำหรับ GROUP TOUR ที่ก็ได้ถือจังหวัดชุมพรเป็นจุดหมายปลายทางส่วนใหญ่จะใช้เวลา 1 คืนกับอีก 2 วัน

นอกจากนี้ผู้ที่ไม่ได้มาพักโรงแรม นอกจากเข้าร่วมประชุมหรือร่วมกิจกรรมแล้วยังอาจเข้ามาใช้บริการในส่วนบริการทั่วไปขององทางโรงแรมก็ได้ โดยมีพฤติกรรมพื้นฐาน ดังนี้

1. ถึงโรงแรม
2. พักคอก - โถง
3. ใช้บริการส่วนบริการทั่วไป เช่น ภัตตาคาร, ส่วนสินทนาการ, ห้องจัดเลี้ยง
4. ออกจากโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 พฤติกรรมของผู้ใช้บริการ แบ่งออกได้เป็น

1. ฝ่ายห้องพัก ลักษณะการทำงานจะเป็นไป

ตลอด 24 ชั่วโมง โดยผลัดเปลี่ยนกันทำงานเป็นผลัด

2. ฝ่ายบริการ ลักษณะการทำงานจะเริ่มทำ

งานในช่วงเช้าประมาณ 8.00 จนถึงเวลาประมาณ 03.00 นาฬิกา

3. ฝ่ายเทคนิค ลักษณะการทำงานจะเป็น

ลักษณะการทำงานในช่วงเวลาปกติ 8.00-17.00 น.

4. ฝ่ายบริหาร การทำงานจะอยู่ในช่วงเวลา

8.00-24.00 นาฬิกา

5. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย จะเป็นการทำ

งานตลอด 24 ชั่วโมง

6. ฝ่ายแม่บ้าน การทำงานจะเป็นการทำ

งานตลอด 24 ชั่วโมง โดยทำงานเป็นผลัด

7. ฝ่ายอาหาร จะให้บริการตั้งแต่เช้าจนถึง

เวลาประมาณ 1.00 น.

3.2.3.3 การศึกษาการลงทุน และความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ

การศึกษาทางด้านการลงทุน และความเป็นไปได้ทาง

เศรษฐกิจ (FINANCIAL AND ECONOMIC FEASIBILITY STUDY) นับเป็นขั้นตอนหนึ่งที่มี

ความสำคัญทั้งในการบริการ และการวางแผนโครงการ ซึ่งอาจถือเอาสมมุติฐานจากข้อมูลใน

การกำหนดเงื่อนไขโดยการสำรวจด้านการตลาดในปัจจุบัน แหล่งงานทั้งหมด เว้น ราคาค่าก่อสร้าง

สิ่งอำนวยความสะดวก และอื่น แล้วนำข้อเสนอเหล่านั้นมาทำการศึกษาวิเคราะห์ เพื่อ

คาดการณ์งบประมาณที่ต้องใช้ในการลงทุน หรือเงินทุนของโครงการที่จะใช้จ่ายในการดำเนิน

การ ระยะเวลาการคืนทุนการคาดการณ์ถึงผลตอบแทนที่จะได้รับจากการดำเนินกิจการตามโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การอื่น ๆ ซึ่งผลสรุปจากการวิเคราะห์เหล่านี้ จะเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจด้านการลงทุนของ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้น กรณีที่เห็นเหตุแต่สิ่งบางอย่างที่ต้องอยู่อย่างเงางามของเอกสารทุกที่ที่เห็น

เจ้าของโครงการ ว่ามีความเหมาะสมและคุ้มค่ากับการดำเนินการตามโครงการหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่ต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมาก ทั้งยังส่งผลถึงการวางแผนขั้นตอนการดำเนินงานของโครงการให้สำเร็จคล่องไปด้วยดี

สำหรับการศึกษาการลงทุน และความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ ตามโครงการในวิชา-นิพนธ์นี้ เป็นเพียงการศึกษาถึงหลักการกว้างๆ ทางวิชาการในแง่ของเศรษฐกิจ และการลงทุนเท่านั้น โดยมีสาระสำคัญของการศึกษาพอสรุปได้ดังนี้

1- การศึกษาด้านเงินลงทุน- (FINANCIAL STUDY)

1.1 การลงทุนของโครงการ
(PROJECT INVESTMENT)

1.2 แหล่งเงินทุน และโครงสร้างของทุนทรัพย์
(SIYRCES IF FUBABCE ABD CAOUTAK
STRYCTYRE)

1.3 ผลประโยชน์ตอบแทนของโครงการ
(PROJECT PROFITABILITY)

2. การศึกษาด้านรายได้ และรายจ่ายของโครงการ
(PROJECTED STATEMENTS OF INCOME AND
EXPENSES)

2.1 รายได้ (REVENUES)

2.2 รายจ่ายในการดำเนินการ
(OPERATING COST AND EXPENSES)

2.3 รายจ่ายคงที่ (FIXED CHARGES)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การศึกษาด้านเงินลงทุน

(FINANCIAL STUDY)

ในปัจจุบันการลงทุนอาคารประเภท

โรงแรมได้รับการส่งเสริมและช่วยเหลือเป็นอย่างดี เพราะรัฐมองเห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ที่นำรายได้แก่ประเทศปีละมาก ๆ นอกจากนี้ยังมีผลสะท้อนทั้งทางตรงและทางอ้อมในการสร้างงานให้ประชาชน อีกด้วยรัฐจึงได้ส่งเสริมและช่วยเหลือโดยการให้สิทธิ และประโยชน์ที่พิเศษบางประการ เช่น การยกเงินภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 3-8 ปี และอนุญาตให้นำผลขาดทุนไปหักออกจากกำไรสุทธิภายหลังระยะเวลาที่ได้รับยกเงินภาษีเงินได้มีกำหนดเวลาไม่เกิน 5 ปี เป็นต้น

สำหรับเงินลงทุนในการจัดทำโครงการโรงแรมนั้น ก็มีความแตกต่างกันออกไป ทั้งขึ้นอยู่กับที่ตั้งโครงการขยายของโครงการ ลักษณะตัวอาคารสิ่งอำนวยความสะดวกสบายที่จัดไว้คอยบริการช่วยเวลาในการดำเนินโครงการสำเร็จ ตลอดจนความผันผวนทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวเนื่องกับภาวะเงินเฟ้อ (INFLATION) และค่าของเงิน (VALUES OF CURRENCIES) ซึ่งมีผลกระทบต่อด้านเงินลงทุนด้วย

1.1 การลงทุนในโครงการ

ในการศึกษาปริมาณเงินลงทุนของ

โครงการวิทยานิพนธ์นี้ ตั้งอยู่บนสมมุติฐานที่ว่าภาวะเศรษฐกิจ และการลงทุนในประเทศอยู่ในสภาพคงตัว ซึ่งจากการสำรวจการลงทุนกิจการโรงแรมขึ้นหนึ่งโดยทั่วไปในต่างจังหวัด มีอัตราเฉลี่ยของเงินลงทุนประมาณ 1,000,000 บาท ค่อนข้างหนักสำหรับโครงการโรงแรมขึ้นหนึ่งขนาด 200 ห้อง คิดเป็นเงินลงทุนทั้งสิ้นประมาณ 2,000,000 บาท ซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวนี้รวมถึงค่าที่ดินและค่าปรับปรุงที่ดิน ค่าสิ่งปลูกสร้าง ค่าเครื่องจักรกล และเครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์

อำนวยความสะดวกเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์ในการดำเนินงาน สถานพาทนระรวมค่า
ไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และเงินทุนหมุนเวียน สำหรับการแบ่งสัดส่วนของเงินลงทุนใน

โครงการ (PROPORTIONS OF COSTS) ได้ถือเอาสัดส่วนการลงทุนโดยทั่วไป และสัดส่วนการลงทุนของต่างประเทศ ที่จัดทำเป็นสถิติของโรงแรมทั่วโลก ดังนี้

ตารางแสดงสัดส่วนของการลงทุนในโครงการ

COMPONENT OF COSTS	PERCENTAGE OF	AMOUNT (IN THOUSAND BATH)
1. LAND COSTS AND IMPROVEMENTS	10	20,000
2. BUILDING CONTRUCTION	45	90,000
3. MECHANICAL : ELECTRUCAL AND AIR-CONDITIONED INSTALLATION	22	44,000
4. FURNITURE AND FIXTURE	10	20,000
5. OPERATING EQUIPMENT	6.5	19,000
6. LINEN, CHINA GLASS, AND SILVERWARE	1.3	2,600
7. MOTOR VEHICLES	0.5	1,000
8. PRE-OPENING EXPENSES	3.2	6,400
9. INITIAL WORKING CAPITAL	1.5	3,000
TOTAL	100	200,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 แหล่งเงินทุน และโครงสร้างของ ทุนทรัพย์

(SOURCES OF FINANCE AND CAPITAL
STRUCTURE)

ก. แหล่งเงินทุนสำหรับการจัดทำ

โครงการโรงแรม ในประเทศไทย โดยทั่วไปจะประกอบด้วย เงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว (EQUITY) ส่วนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นเงินสดหรือเปิดขายหุ้นให้มหาชนร่วมลงทุนกับเงินกู้ (LOAN) อีกส่วนหนึ่งซึ่งแหล่งเงินกู้ส่วนใหญ่มาจากผู้ลงทุน ไม่มีหลักทรัพย์ในประเทศ จะต้องหาผู้ค้าประกัน จากต่างประเทศ ซึ่งผู้ลงทุนจะต้องส่งค่าค้ำประกันประมาณร้อยละ 1-1.5 ของวงเงินที่ค้าประกันเป็นรายปีให้ผู้ค้าประกันจนกว่าจะจ่าย เงินกู้จากสถาบันการเงินภายในประเทศหมด

ข. โครงการของทุนทรัพย์สำหรับ

งบประมาณการลงทุน ตามเงื่อนไขของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ในการให้การส่งเสริม ธุรกิจโรงแรมกำหนดว่า จะต้องม้อัตราส่วนระหว่างเงินกู้ต่อทุนในโครงการวิทยานิพนธ์ จึงมี อัตราส่วนของเงินกู้ต่อจดทะเบียนที่ชำระแล้ว เท่ากับ 60:40 ดังตารางข้างล่างนี้

ตารางแสดงสัดส่วนของโครงสร้างเงินลงทุนในโครงการ

CAPITAL STRUCTURE	AMOUNT (IN THOUSAND BATH)	PERCENT TOTAL
TERM LOAN	120,000	60%
EQUITY	80,000	40%
TOTAL	200,000	100%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับเงินกู้ (LOAN) จำนวน 120

ล้านบาทนี้ ต้องการที่จะเป็นเงินลงทุนหมุนเวียนในการดำเนินการก่อสร้างโรงแรม จากการสำรวจพบว่าโครงการโรงแรมขนาดใหญ่มักจะกู้เงินในลักษณะ LONG TERM LOAN โดยการทำสัญญาเงินกู้จากสถาบันการเงินทั้งในและต่างประเทศในลักษณะเงินกู้เป็นงวด ๆ ในระหว่างเวลาดำเนินการก่อสร้างอาคารตามโครงการ ตามจำนวนเงินที่ได้ประมาณการไว้ สำหรับดอกเบี้ยเงินกู้นั้น จะติดตามเงินกู้หมดพร้อมดอกเบี้ยงวดสุดท้าย โดยคิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ปัจจุบันประมาณร้อยละ 19 สำหรับเงินกู้ LONG TERM LOAN นั้น สถาบันการเงินมักจะยินยอมไม่คิดดอกเบี้ยในช่วงเวลาที่ตกลงกันไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเท่ากับระยะเวลาดำเนินการก่อสร้างโครงการนั้นเอง

เมื่อดำเนินการก่อสร้างเสร็จ จำนวนเงินกู้นี้จะใช้คืนเป็นงวด ซึ่งจะให้คืนเงินกู้ประมาณ 7 ปี นับตั้งแต่เปิดดำเนินการในปีแรก ซึ่งเป็นระยะเวลาเดียวกันกับการได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงสัดส่วนการคืนเงินกู้ในระยะ 7 ปี แรกของการดำเนินการ

PAYMENT OF LONG TERM LOAN	SERCEMT TP TATPOL	PRINCIPAL	INTEREST
1st YEAR	8%	9,600	19,200
2nd YEAR	10%	12,000	17,664
3rd YEAR	12%	14,400	15,744
4th YEAR	14%	16,800	13,440
5th YEAR	16%	19,200	10,752
6th YEAR	19%	22,800	7,680
7th YEAR	21%	25,200	4,032
TOTAL	100%	120,000	888,512

1.3 ผลประโยชน์ตอบแทนของโครงการ

(PROJECT PROFITABILITY)

ก. รายได้และผลประโยชน์ก่อนหัก

ค่าใช้จ่ายคงที่ (SALES AND PROFIT BEFORE FIXED CHARGES)

ไปแล้ว ประกอบด้วย

รายได้ของกิจการโรงแรมโดยทั่ว

- รายได้จากการขายห้องพัก

(ROOM SALES)

- รายได้จากการขายอาหาร

(FOOD SALES) ที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของ (FOOD SALES) ที่มีการนำไปใช้

- รายได้จากการขายเครื่องดื่ม
(BEVERAGE SALES)
- รายได้จากการหน่วยงานย่อยต่าง ๆ
(MINOR OPERATED DEPARTMENT
INCOME)
- รายได้จากการเช่าร้านค้า
(SHOP RENTALS INCOME)
- รายได้อื่น (OTHER INCOME)

จากการศึกษาและสำรวจรายได้
ของโรงแรมชั้นนำในกรุงเทพฯ และรายได้จากสถิติของโรงแรมที่ได้มาตรฐานในต่างประเทศ

ตารางแสดงสัดส่วนรายได้ของกิจการโรงแรมชั้นนำ

COMPONENTS OF REVENUES	PERCENT TO TOTAL
1. ROOM SALES	47.5%
2. FOOD SALES	30.0%
3. BEVERAGE SALES	14.0%
4. MINOR OPERATED DEPARTMENTS INCOME	5.0%
5. SHOP RENTAL INCOME	1.8%
6. OTHER INCOME	1.7%
TOTAL	100%

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การศึกษารายได้ และรายจ่ายของโครงการ

(PROJECTED STATEMENTS OF INCOME AND EXPENSES)

2.1 รายได้ (REVENUES)

จุดมุ่งหมายของโครงการโรงแรม

ในวิทยาลัยนพนธ์นี้ต้องการได้รับรายได้จาก 6 แหล่งใหญ่ ๆ ค่าห้องพัก ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม ค่าบริการจากหน่วยงานย่อยต่างๆ ค่าเช่าร้านค้าอาเขตและรายได้จากส่วนอื่นๆ ดังรายละเอียด ดังนี้ คือ

ก. รายได้จากห้องพัก (ROOM SALES) รายได้จากการขายห้องพักแขก ถือเป็นรายได้หลักที่สำคัญของการดำเนินงาน ซึ่งมีผลทำให้กิจการเจริญก้าวหน้าและนำกำไรมาสู่โรงแรม

ข. รายได้จากค่าอาหาร (FOOD SALES) รายได้จากค่าอาหารคิดจำนวน 60% ของรายได้จากค่าห้องพักโดยตลอดทุก ๆ ปี ของช่วงเวลาการดำเนินงานในโครงการ

ค. รายได้จากค่าเครื่องดื่ม (BEVERAGE SALES) รายได้จากค่าเครื่องดื่มคิดจำนวน 28% ของรายได้จากค่าห้องพักโดยตลอดทุก ๆ ปี ของช่วงเวลาการดำเนินงานในโครงการ

ง. รายได้จากค่าบริการของหน่วยงานย่อยต่างๆ (MINOR OPERATED DEPARTMENTS INCOME) รายได้ของหน่วยงานย่อยต่างๆ ได้จากส่วนบริการซักรีด โทรตีฟท์ BABER SHOP และ BEAUTY PARLOR โดยคิดจำนวน 10% ของรายได้จากค่าห้องพัก

จ. รายได้จากค่าเช่าร้านค้า (SHOP RENTAL INCOME) รายได้จากค่าเช่าร้านค้าอาเขตภายในโรงแรม โดยคิดจากพื้นที่ของ SHOPPING SPACE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ใจ. รายได้จากส่วนอื่นๆ (OTHER INCOME) รายได้จากส่วนอื่นๆ เป็นรายได้จากการให้เช่า SPORTS GAMES FACILITIES

FOREIGN EXCHANGE และรายได้เบ็ดเตล็ดอื่นๆ ในส่วนนี้คิดจำนวน 3% ของรายได้จากค่าห้องพัก โดยตลอดทุก ๆ ปีของช่วงเวลาการคำนวณโครงการ

2.2 รายจ่ายในการดำเนินการ

จากการศึกษาค่าใช้จ่ายในการ

ดำเนินการกิจการของโรงแรมในกรุงเทพฯ และการศึกษาสถิติที่สำรวจได้เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของโรงแรม ในภูมิภาคเอเชียมีค่าประมาณ 65%-70% ของรายได้ทั้งหมดของโรงแรม ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นสัดส่วนของค่าใช้จ่ายด้านต่าง ๆ ได้ดังแสดงไว้ในตารางข้างล่างนี้

ตารางแสดงสัดส่วนรายจ่ายในการดำเนินการกิจการโรงแรม

OPERATING COST AND EXPENSES COMPONENTS	PERCENTAGE
1. ROOM DEPARTMENT EXPENSES	9.4%
2. FOOD AND BEVERAGE DEPARTMENT EXPENSES	27.0%
3. OTHER DEPARTMENT EXPENSES	3.2%
4. ADMINISTRATIVE AND GENERAL EXPENSES	6.5%
5. ADVERTISING AND PROMOTION EXPENSES	4.7%
6. EXERGY COST	8.4%
7. REPAIRS AND MAINTENANCE	6.5%
8. MANAGEMENT FEE	4.3%
TOTAL	70%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ราชจ่ายคงที่ (FIXED CHARGES)

ราชจ่ายคงที่ของการดำเนินการของโครงการ ประกอบด้วย ค่าภาษีที่ดิน ค่าประกัน ทรัพย์สิน ค่าเสื่อมราคาในทรัพย์สินต่าง ๆ ค่าดอกเบี้ย รวมทั้งค่าภาษีเงินได้โดยมีรายละเอียดดังนี้

ก. ค่าภาษี และค่าประกันภัย

ทรัพย์สิน (PROPERTY TAX AND INSURANCE) ค่าภาษีโรงเรือนโดยทั่วไปคิดอัตรา 12.5% ของราคาประเมินทรัพย์สินในโครงการ ส่วนค่าประกันภัยทรัพย์สิน โดยทั่วไปคิดอัตรา 0.3% ของมูลค่าทรัพย์สินคงที่ทั้งหมดรวมค่าภาษีโรงเรือนและค่าประกันภัยทรัพย์สินทั้งหมด โดยคิดตลอดทุกๆปีของช่วงเวลาการคำนวณในโครงการ

ข. ค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน

(DEPRECIATION) ขึ้นตอนโดยตรงที่จะใช้ในการคำนวณค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินโดยยึดหลักเกณฑ์ดังนี้

COMPONENT OF DEPREECIATION	ANNUAL DEPRECIATION	EXPENSES (IN THOUSAND BAHT)
1. BUILDING AND IMPROVEMENTS	3.6%	
2. MECHANICAL AND ELECTRICAL INSTALLATION	5.0%	
3. FURNITURE AND FIXTURES	18.0%	
4. OPERATING EQUIPMENT	10.0%	
5. MOTOR VEHICLES	20.0%	
TOTAL ANNUAL DEPRECIATION		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. เงินกู้ (LOAN) ระยะเวลา

การคืนเงินกู้ประมาณ 7 ปี นับตั้งแต่เริ่มเปิดดำเนินการในปีแรก โดยชำระเงินเป็นงวด ๆ ของแต่ละปีในอัตราร้อยละ 8% 10% 12% 14% 16% 19% และ 21% ตามลำดับ

ง. ดอกเบี้ย (INTEREST)

จำนวนดอกเบี้ยของเงินกู้ระยะยาว (LONG TERM LOAN) จำนวน 120 ล้านบาท จะชำระหมดในช่วงระยะเวลา 7 ปี นับตั้งแต่เริ่มเปิดดำเนินการในปีแรกพร้อมกับระยะเวลาการคืนเงินกู้ระยะยาวโดยคิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราร้อยละ 16% ในปัจจุบันนี้เป็นหลัก

จ. ภาษีเงินได้ (INCOME TAX)

จากการได้รับการส่งเสริมการลงทุน จึงทำให้ได้รับสิทธิการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 7 ปี โดยปีต่อไปคิดภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 35% ของรายได้ที่หักรายจ่ายแล้วทั้งหมด

สรุปผลการศึกษาด้านการลงทุน และความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ

ในการวิเคราะห์ถึงผลตอบแทนในโครงการนี้ ให้คิดระยะเวลาคืนเงินกู้ (LONG TERM-LOAN) พร้อมดอกเบี้ย (INTEREST) ภายใน 7 ปี พร้อมทั้งได้รับยกเว้นภาษีรายได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 7 ปี เช่นกัน เนื่องจากถือว่าเป็นโครงการที่ได้รับการส่งเสริม จากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งปรากฏว่าในปีแรกของการเปิดดำเนินการ ขาดทุน 6.48 ล้านบาท อันเนื่องมาจากการคืนเงินกู้พร้อมดอกเบี้ยและอัตราการใช้หักคิดเพียง 70% แต่ในความเป็นจริงแล้ว ระบบการเงินนั้นสามารถยืดหยุ่นหรือใช้เครดิตในปีต่อมาถ้าไร 8.63 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในปีต่อมา จนสามารถคืนเงินกู้ทั้งหมดในปีที่ 10 ซึ่งจะเห็นได้จากยอดถ้าไรที่หักค่าคืนเงินกู้พร้อมดอกเบี้ยแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ระดับสูงปานกลาง ความสูงตั้งแต่ 10 ชั้น - 25 ชั้น
- ระดับสูงมาก ตั้งแต่ 25 ชั้นขึ้นไป

สำหรับโครงการนี้ อาคารมีความสูงระดับต่ำ การออกแบบโครงสร้างอาคารแรงที่มีผลต่อโครงสร้าง คือ แรงทางแนวดิ่ง เช่น น้ำหนักของตัวอาคารและน้ำหนักบรรทุกทางแนวนอน ได้แก่ แรงที่เกิดจากแผ่นดินไหวและแรงลม โดยสามารถแบ่งลักษณะโครงสร้างได้ดังนี้

2.1) FRAME SYSTEM เป็นระบบที่ใช้เสาและคาน เป็นโครงหลักใช้ ค.ส.ล. หรือโครงเหล็กรูปพรรณ ในการก่อสร้าง ระบบนี้มีการก่อสร้างที่รวดเร็ว ราคาถูก

2.2) SHEAR WALL & BEARING WALL เป็นผนังรับแรงเฉือน และผนังรับน้ำหนัก ส่วนใหญ่ทำด้วย ค.ส.ล. สามารถทำการก่อสร้างได้รวดเร็ว

2.3) โครงสร้างพื้น

- พONDคองกรีต (CONCRETE JOIST FLOOR) พื้นจะรองรับโดยคองกรีต คานและพื้นหล่อเป็นเนื้อเดียวกัน

- REINFORCED CONCRETE SLAB เป็นพื้น ค.ส.ล. ธรรมดาวางบนคานอีกทีหนึ่ง มีทั้งแบบเสริมเหล็กทางเดียวและสองทาง

- WAFFLE SLAB เป็นพื้นที่ประกอบด้วยคานขอส ค.ส.ล. วางเหล็กเสริมสองทางไว้ติดกันเป็นตะแกรงสี่เหลี่ยม ท้องพื้นมีลักษณะเป็นกะทะสี่เหลี่ยมคว่ำ

- พื้นระบบคานตารางทะแยง (SKEW GRID SYSTEM) เป็นพื้นที่มีคานทะแยงขอสตามคานสี่เหลี่ยม เป็นพื้นหล่อในที่รับน้ำหนักได้ดี

- FLAT PLATE & FLAT SLAB เป็นพื้นที่คานทานแรงได้ 2 ทาง เช่นกัน รับน้ำหนักได้มาก รับน้ำหนักบรรทุกตั้งแต่ 500 กก./ตร.ม. ขึ้นไป เป็นพื้นไม่มีคานสามารถวางช่วงได้ห่างมาก สามารถเดินระบบต่างๆ ได้พื้นได้ และทำให้อาคารมีความสูงต่อชั้นลดลง

- PRECAST CONCRETE เป็นพื้นหล่อสำเร็จก่อนที่จะมาวางบนคานที่จะมาก่อสร้าง ทำให้การก่อสร้างรวดเร็ว ไม่เปลืองไม้แบบแต่มีราคาแพง โดยเฉพาะที่ต้องหาช่างก่อเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ช่างก่อกว้างมากๆ ต้องเพิ่มคองกรีตกับอีกทีหนึ่ง และไม่ใช่นเนื้อเดียวกับโครงสร้างหลัก

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเบื้องหลังนี้ และต้องยื่นเรื่องแจ้งไปยังเอกสารที่ส่งไป

3.3.2 ระบบปรับอากาศและการระบายอากาศ

1) ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศที่นิยมใช้กันอยู่ในอาคารสูงจะมีอยู่ 3 ระบบ ที่นิยมใช้กันมากที่สุด คือ

1.1) ระบบทำน้ำเย็นหมุนเวียนส่วนกลาง (CENTRAL CHILLED WATER-SYSTEM) ระบบที่ใช้เครื่องทำน้ำเย็น (WATER CHILLER) ทำน้ำเย็น แล้วใช้น้ำเย็นไปเป็นตัวกลางในการให้ความเย็นในระบบปรับอากาศ โดยการเดินท่อจ่ายน้ำเย็นไปยังเครื่องส่งลมเย็น (AIRHANDLING OR FANCOIL UNIT) ซึ่งติดตั้งอยู่ตามชั้นต่างๆ ของอาคาร

1.2) ระบบเครื่องปรับอากาศครบชุดในตัวชนิดระบายความร้อนด้วยน้ำ (WATER COOLED PACKAGED AIRCONDITIONER) เป็นระบบที่ใช้เครื่องปรับอากาศที่มีองค์ประกอบที่สำคัญทั้ง 4 ส่วนอันได้แก่ คอมเพรสเซอร์ คอซิลเย็น (EVAPORATOR) คอซิลร้อน (CONDENSER) และวาล์วลดความดัน (EXPANSION VALVE) ครบชุดอยู่ในเครื่องเดียวกันและเป็นเครื่องที่ระบายความร้อนของคอซิลร้อนใช้น้ำในการระบายความร้อนโดยใช้कुल्लीงเทอาเวอร์ช่วยให้ทำน้ำระบายความร้อนจากเครื่องเย็นลงและโคจรกลับไปใช้ในการระบายความร้อนใหม่

1.3) ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน (SPLIT SYSTEM) ระบบนี้เป็นระบบที่คนทั่วไปคุ้นกันมากที่สุด ระบบปรับอากาศจะประกอบด้วยเครื่องหลัก 3 ส่วน ส่วนที่ 1 เรียกว่าเครื่องส่งลมเย็น (AIRHANDLING OR FANCOIL UNIT) ซึ่งจะติดตั้งอยู่ในอาคารและส่วนที่ 2 เรียกว่าเครื่องระบายความร้อน (AIR COOLED CONDENSING UNIT) ซึ่งจะติดตั้งอยู่ในอาคารเครื่องส่งลมเย็น ถ้าเป็นเครื่องขนาดใหญ่ ก็มักจะออกแบบให้มีระบบท่อลมเย็นสำหรับการกระจายลมเย็นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) การระบายอากาศ (VENTILATION)

การระบายอากาศแบ่งเป็น 2 ระบบ คือ

2.1) การระบายอากาศโดยธรรมชาติ โดยการวางแปลนอาคาร และการเจาะช่องลมให้ตรงและถูกต้อง ตามความต้องการของการใช้สอยนั้น การระบายอากาศแบบธรรมชาติ จำเป็นต้องเปิดช่องทั้ง 2 ด้านผนังเพื่อสามารถให้ลมเข้าและออกได้

2.2) การระบายอากาศโดยวิธีกล เมื่อไม่สามารถจะระบายอากาศโดยธรรมชาติได้ ต้องอาศัยเครื่องกลเข้ามาช่วยในการขจัดกลิ่น เช่น ห้องครัว, ห้องน้ำ, ห้องเก็บของ หรือห้องใต้ดินที่ลึกกว่า 1 ชั้น

3.3.3 ระบบสุขาภิบาล

1) ระบบน้ำใช้ (WATER SUPPLY)

น้ำสะอาดที่นำไปใช้ในโรงแรมนั้นถูกนำไปใช้ในส่วนต่างๆ ของอาคาร เช่น ประกอบอาหาร ทำความสะอาด ใช้ในระบบดับเพลิง ใช้ในระบบทำความเย็น-ความร้อน ใช้กับสระว่ายน้ำ ฯลฯ ซึ่งในแต่ละส่วนมีปริมาณและคุณภาพต่างกันดังนี้

ตารางที่ 3.6 แสดงปริมาณการใช้น้ำ

ปริมาณเฉลี่ย	ปริมาณการใช้น้ำ/วัน/คน	
	ลิตร	แกลลอน
แขกของโรงแรม	135	35
ลูกจ้างของโรงแรม(อาศัยนอกโรงแรม)	43	12
ภัตตาคาร	7.5	2 (ค้อมือ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อแหล่งอื่นและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.7 แสดงคุณภาพของน้ำ

กิจกรรม	ความต้องการ
ค้ำ ปรุงอาหาร ล้างจาน	ต้องบริสุทธิ์ ผ่านการฆ่าเชื้อ และป้องกันเชื้อโรค การจ่ายน้ำจะต้องกระทำโดยตรงจากแหล่งเก็บน้ำ
การซักล้าง ทำความสะอาด	มีความบริสุทธิ์ปานกลางโดยแยกเป็นน้ำร้อนและน้ำเย็น การจ่ายน้ำ จ่ายจากถังเก็บน้ำหรือระบบการจ่ายน้ำ
ลานซักล้าง	เป็นน้ำสะอาด เป็นน้ำอ่อน ที่ปราศจากธาตุเหล็กและแมงกานีส
ระบบดับเพลิง	เป็นน้ำที่มีแรงดันสูง เพื่อใช้กับหัวฉีดดับเพลิงเป็นน้ำสะอาด ผ่านการกรองและฆ่าเชื้อโรค และมีการถ่ายเทหมุนเวียนของน้ำ
ระบบทำความร้อน	เป็นน้ำอ่อน ทำให้สะอาด แยกวงจรการเก็บ และหมุนเวียนออกจากระบบจ่ายน้ำทั่วไป

1.1) ระบบการจ่ายน้ำ (WATER DISTRIBUTION SYSTEM)

ระบบการจ่ายน้ำแบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. น้ำร้อนสำหรับล้างจาน อุณหภูมิ 50°C (250°F)
 ผ้าเช็ดโต๊ะ อุณหภูมิ 82°C (180°F)

เครื่องทำน้ำร้อน (HOT WATER HEATER)

อาจจะแยกชนิดต่างๆ ของเครื่องทำน้ำร้อน ได้เป็น 4 ชนิด ตามวัสดุที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือตัวให้ความร้อน ดังนี้คือชนิดใช้ถ่าน ใช้แก๊ส ใช้น้ำมัน และใช้ไฟฟ้า ซึ่งแต่ละชนิดนี้จะต้องมีเข็มวัดอุณหภูมิของน้ำและล้นปลอดภัย เพื่อป้องกันน้ำมีอุณหภูมิสูงมากเกินไป

1. หม้อทำน้ำร้อนแบบธรรมดา เป็นถังเก็บน้ำและถังทำน้ำร้อน ซึ่งมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1-5 ฟุต ยาวประมาณ 6-15 ฟุต และมีท่อน้ำต่อจากถังทางด้านข้าง ซึ่งท่อน้ำจะปล่อยให้น้ำเย็นไหลออกทางก้นถัง ไหลไปตามที่ถูกล้อมอยู่ในเตาไฟและต่อวกลงมาของถังอีกครั้งเพื่อให้น้ำไหลผ่านท่อที่ถูกทำให้ร้อนแล้ว เข้าอยู่ตอนบนของถัง

2. เครื่องทำน้ำร้อนแบบใช้แก๊ส เครื่องทำน้ำร้อนด้วยแก๊ส ประกอบด้วยถังเหล็กอาบสังกะสี ท่อทองแดง หรือกระเบื้องเคลือบ ภายในถังมีตัวควบคุมความร้อนจากน้ำ ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวปิดท่อแก๊สโดยอัตโนมัติเมื่ออุณหภูมิของน้ำสูงขึ้นตามกำหนดที่ตั้งไว้คือระหว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.8 แสดงปริมาณการปล่อยน้ำ

ท่อ สเปร์ย์ ก๊อกน้ำ วาวล์	ลิตร / วินาที		แกลลอน / นาที	
	ร้อน	เย็น	ร้อน	เย็น
อ่างอาบน้ำ	0.4	0.3	5	4
อ่างล้างหน้า	0.1	0.2	1.5	2
ฝักบัว	0.1	0.1	1.5	1.5
โถส้วม	—	0.1	—	1.0
อ่างล้างหน้า	0.3	0.2	4	3

1.2) ระบบทำน้ำร้อนและไอน้ำร้อน (HOT WATER & STEAM SUPPLY SYSTEM)

น้ำร้อนและไอน้ำร้อนโดยทั่วไปจะอยู่ในกระบวนการผลิตเดียวกัน คือน้ำเย็นจากระบบท่อน้ำใช้จะถูกปั๊มผ่านเครื่องทำน้ำให้เป็นน้ำอ่อน (WATER SOFTENER) ก่อนแล้วจึงผ่านเครื่องกำจัดอากาศ (DEAERATOR) และผ่านเข้าสู่กระบวนการทำไอน้ำร้อน (BOILER) เพื่อให้ น้ำเย็นกลายเป็นไอน้ำร้อน โดยส่วนหนึ่งจะถูกปั๊มไปใช้ในส่วนห้องซักรีด เครื่องล้างจาน ถ้วยชามและอุปกรณ์อื่นๆ ที่ต้องการใช้น้ำ และไอน้ำร้อนอีกส่วนจะถูกส่งเข้าสู่ HOT WATER GENERATOR เพื่อทำไอน้ำร้อนกลายเป็นน้ำร้อน และส่งไปยังส่วนต่างๆ ของอาคาร เช่น ห้องพักแขก ภัตตาคาร ครีว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ระบบการระบายน้ำโสโครกและการกำจัด

ในการออกแบบติดตั้งระบบต่อท่อโสโครก จำเป็นต้องออกแบบให้สามารถทำ
ทางการถอดเปลี่ยนได้โดยง่าย ประหยัด การออกแบบควรวัดให้มีห้องน้ำ 1 คู่ ต่อช่องท่อ
(SHAFT) 1 ชุด และชุดของท่อน้ำทางตั้ง 2 ชุด เพื่อการเดินท่อที่ประหยัด นอกจากนี้การติดตั้ง
ท่อระบายอากาศจำเป็นต้องระวางในร่องช่องเปิดที่อยู่เหนือหลังคา

ในระบบการระบายน้ำเสียโสโครก จะสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 วิธี

2.1) ระบบกำจัดน้ำเสียโดยใช้ออกซิเจน

2.2) ระบบกำจัดน้ำเสียโดยไม่ใช้ออกซิเจน

ระบบที่นิยมใช้โดยทั่วไปจะเป็นระบบที่ใช้ออกซิเจน เพราะระบบที่ไม่ใช้ออกซิเจน
จะก่อให้เกิด ซึ่งทำให้มีกลิ่นเหม็น

ระบบกำจัดน้ำเสีย น้ำโสโครกที่ใช้ออกซิเจนสามารถแบ่งออกเป็น

1. SEPTIC TANK AND SAND FILTER (บ่อเกรอะ บ่อซึม)

2. OXIDATION POND (คูน้ำเวียง)

3. AERATED LAGOON (บ่อเติมอากาศ)

4. ACTIVATED SLUDGE (บ่อบำบัดโดยจะลื่น และการตกตะกอน

ของอินทรีย์)

3) ระบบการระบายน้ำฝน

มาตรฐานในการออกแบบ ให้ยึดถือพื้นที่รับน้ำฝนในทางแนวราบ ซึ่งอาจเป็นตัว
อาคาร ถนน ลานจอดรถ ฯลฯ ประกอบกับปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในช่วง 1 2 หรือ 3 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.9 แสดงขนาดของท่อน้ำฝนทางแนวดิ่ง

ขนาดของท่อน้ำฝนทางแนวดิ่ง	จำนวนน้ำฝน (มม/ชม)					
	50	75	100	125	150	200
5.00 ชม.	130	80	65	50	40	30
6.25 ชม.	240	160	120	95	80	60
7.50 ชม.	400	220	200	160	135	100
10.00 ชม.	550	580	325	340	285	210
12.50 ชม.	-	-	800	640	535	400
15.00 ชม.	-	-	-	-	835	625

- ท่อระบายน้ำฝนที่ต่อกับระบบน้ำทิ้ง จะต้องมียกค้ำเพื่อป้องกันกลิ่น และที่ปากท่อจะต้องมีตะแกรงกันผง ใบไม้
- ระบบระบายน้ำฝน จะต้องจัดให้มีช่องเปิดสำหรับทำความสะอาด

3.3.4 ระบบการกำจัดขยะ

ขยะที่เกิดขึ้นจากโรงแรม นับเป็นขยะที่เกิดขึ้นโดยมีองค์ประกอบสำคัญหลายชนิด เช่น เศษอาหาร เศษภาชนะ พลาสติก เศษแก้ว ฯลฯ ปริมาณขยะในแต่ละวันจะมีประมาณ 0.25 ลิตรต่อคน

1) ขบวนการในการกำจัด

1.1) การเก็บกักขยะ (REFUSE AND GRABAGE COLLECTION &

STORAGE) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ผ่านการคัดค้าน และไม่ให้นำไปใช้ในการอื่นใดอีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. CHUTES ในอาคารของโรงแรมที่มีความสูง
2. WASTE PULDING SYSTEM ใช้กับขยะเปียกที่เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย หรือเป็นตะกอนซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากครัว
3. INDIVIDUAL REFUSE BINS AND SACKS ครอบคลุมถึงเก็บขยะ สามารถใช้ได้ในห้องพักของแขก โดยการนำมาเก็บรวบรวมขยะลงไปที่ CHUTES

(1) ปริมาณขยะ

ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นมีผลต่อการออกแบบระบบกำจัดขยะเป็นอย่างมาก

เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพิจารณาเวลาเก็บขยะ และขนาดของสถานที่เก็บขยะ ตลอดจนวิธีการขนส่งขยะจากชั้นต่างๆ มาถึงที่เก็บขยะ พิจารณาจากประเภทของสถานที่และขนาดของโรงแรมปริมาณขยะที่เกิดขึ้นแต่ละวันจะมีปริมาณ 17 ลบ.ม./วัน (ประมาณโดยใช้ปริมาณขยะเฉลี่ย 1.51 กก./คน ในหนึ่งวัน และมีความหนาแน่นของขยะเฉลี่ย 150 กก./ลบ.ม.) ซึ่งขยะจำนวนนี้จะต้องทำการขนส่ง เพื่อไปกำจัดยังสถานที่ทิ้งขยะ

(2) คุณลักษณะของขยะมูลฝอย

คุณลักษณะของขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น จะมีความสำคัญในการที่จะเลือกวิธีการกำจัดขยะ ขยะที่ทิ้งมาจากโรงแรมจะมีขยะที่เป็นเศษกระดาษออกมามากที่สุด (ประมาณ 10.6%) การย่อยสลายของขยะจึงมีไม่มากเท่ากับขยะที่มีเศษอาหารปนอยู่มาก ส่วนสารอินทรีย์ประเภทอื่นที่สามารถจะย่อยสลายได้ง่ายจะมีอยู่เป็นส่วนน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับขยะจากบ้านหรือตลาด ดังนั้นปัญหาเรื่องกลิ่นของขยะจึงมีไม่มากเหมือนกับขยะที่ทิ้งออกมาจากบ้านหรือตลาด ซึ่งลักษณะเหล่านี้จึงทำให้สามารถที่จะออกแบบวิธีการที่จะเก็บและกักขยะได้อย่างถูกต้อง

1.2) การกำจัด (DISPOSAL)

1. INCINERATION เป็นระบบกำจัดขยะที่มีความต่อเนื่องโดยมีการระดมการขนส่ง และเก็บกัก น้อยที่สุด มีการใช้พลังงานความร้อนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในขบวน

เอกสาร **กักรักกำจัด (กักรเผา)** สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การนำขยะออกไปทิ้ง (TRANSPORTATION)

ในการวางแผนควรกำหนดเส้นทางสำหรับการบริการในการนำขยะ จากแหล่งที่เก็บขยะออกไปทิ้ง

ระบบหมุนเวียนของขยะอาจเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ขบวนการกำจัดขยะมีความประหยัดขึ้น เช่น เศษอาหารจากภัตตาคาร สามารถนำไปใช้เลี้ยงสัตว์ ซึ่งในการเก็บอาจสามารถเก็บเอาไว้ภายในห้องเย็นเพื่อรอการขนถ่าย หรือเศษกระดาษเอกสาร พลาสติก แก้ว ฯลฯ อาจสามารถนำเข้าสู่ขบวนการหมุนเวียนได้เช่นกัน

3.3.5 ระบบไฟฟ้า

1) ระบบไฟฟ้ากำลัง เป็นระบบจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ต้องการใช้กระแสไฟฟ้า โดยทั่วไปกระแสไฟฟ้าที่ใช้ภายในโรงแรมจะเป็นระบบไฟฟ้าแรงสูง จากการไฟฟ้าขนาดแรงเคลื่อน 12 KV. ผ่านเข้าสู่หม้อแปลงขนาดใหญ่ 1,600 KVA จำนวน 2 ลูก แปลงเป็นไฟฟ้าแรงเคลื่อน 380/220 โวลท์ (ตามมาตรฐานของเครื่องจักรอังกฤษ) นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์ตัดวงจรกระแสไฟฟ้า เมื่อหม้อแปลงไฟฟ้ามีระดับความร้อนสูงเกินขีดการทำงาน จากนั้นจะจ่ายกระแสไฟฟ้าสู่แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำและแผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆ ตามลำดับ

1.1) อุปกรณ์แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง ติดตั้งทางด้านไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง 12 KV. ก่อนที่จะเข้าหม้อแปลงไฟฟ้า ซึ่งจะใช้อุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าแรงสูงเคลื่อนแบบ VACUUM CIRCUIT BREAKER ทำงานด้วยมอเตอร์

1.2) หม้อแปลงไฟฟ้ามี 2 ระบบ แบ่งตามลักษณะการระบายความร้อน คือ

1. ระบบระบายความร้อนด้วยอากาศ (CASTRESIN DRY-TYPE)
2. ระบบระบายความร้อนด้วยน้ำมันเครื่อง

1.3) อุปกรณ์แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำ ติดตั้งต่อจากหม้อแปลงไฟฟ้าเพื่อที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
จะจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบด้วย CIRCUIT BREAKER อุปกรณ์ป้องกันกระแส
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารฯ

ไฟฟ้าเกินอุปกรณ์วัดวงจรป้องกันแรงดันไฟฟ้าตก

2) ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง

เป็นการจัดความเข้มของแสงให้เหมาะสมกับบริเวณต่างๆ ภายในโรงแรมตาม ลักษณะและช่วงเวลาของการใช้งานแต่ละประเภท ซึ่งจะต้องมีการพิจารณาถึงตำแหน่งจำนวน ระยะทาง และความเข้มของแสงในอุปกรณ์ แสงสว่างแต่ละประเภทที่มาติดตั้งตามความเหมาะสม

ตารางที่ 3.11 แสดงความต้องการแสงสว่างของห้องต่างๆ

ความสว่าง	วัตต์/ตารางเมตร
ห้องพักแขก	27
ห้องโถง ล็อบบี้	65
ภัตตาคาร	32
ส่วนทำงานและบริหาร	55
ร้านค้า คือฟู้ดช็อป	32 ถึง 55
ห้องจัดเลี้ยง	32 ถึง 55

3) ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน

ใช้ในกรณีที่มีการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่สามารถทำการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับโรงแรมได้

แหล่งกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน แบ่งออกเป็น 2 แบบ ตามลักษณะการใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1) เครื่องดีเซลเจนเนอเรเตอร์ (DIESEL GENERATOR)

ทำงานโดยใช้ MICRO PROCESSOR เป็นตัวควบคุมการทำงาน โดยสามารถทดสอบการทำงานได้ทุกขณะโดยไม่รบกวนระบบไฟฟ้าอื่นๆ กระแสไฟฟ้าที่เกิดขึ้นในระบบกำเนิดไฟฟ้าต่างๆ

3.2) แบตเตอรี่ (BATTERY)

ใช้สำหรับวงจรเตือนภัยทุกระบบ เช่น ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบรักษาความปลอดภัย ฯลฯ เพื่อประสิทธิภาพของการทำงาน และให้ความปลอดภัยแก่ผู้เข้าพัก

3.3.6 ระบบป้องกันฟ้าผ่า

1) ระบบป้องกันฟ้าผ่า ในประเทศไทย ที่นำมาใช้มี 2 ระบบ คือ

1.1) ระบบดูดประจุ LIGHTING ACTIVE SYSTEM เป็นระบบที่ใช้กันโดยทั่วไป สายล่อฟ้าจะดูดประจุบวกที่เกิดขึ้นมากในบรรยากาศ ให้อลงตามสาย ถ้าสายลงสู่ดินหลักสายดินอย่างน้อย 3 เมตร

1.2) ระบบผลัดประจุ RADIO ACTIVE SYSTEM เป็นระบบทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถผลิตโปรตรอนประจุบวกและอิเล็กตรอนประจุลบ ทำให้ค่าต่างศักย์ระหว่างอาคารกับบรรยากาศสมดุลกันอยู่เสมอ ฉะนั้นอาคารจะไม่ถูกฟ้าผ่า ระบบจะทำงานโดยผลัดประจุบวกออกไป ระบบผลัดประจุนี้ปฏิบัติการโดยครอบคลุมพื้นที่เป็นวงกลม รัศมี 50 เมตร ทำมุม 30 องศา โดยไว้บนพื้นชั้นดาดฟ้า

3.3.7 ระบบการจ่ายแก๊สหุงต้มและเชื้อเพลิงเหลว

ระบบการจ่ายแก๊สที่ใช้ในการปรุงอาหารภายในโรงแรม นิยมใช้การจ่ายในระบบท่อแก๊ส จากถังเก็บไปยังเตา โดยใช้อุปกรณ์ PRESSURE REGULATING VALUE เพื่อปรับความดันของแก๊สให้ได้ความดันตามต้องการของอุปกรณ์แต่ละชนิด การเดินท่อนั้นต้องเป็นไปตามแบบ

เอกสารแปลนของเครื่องครัว และลักษณะการใช้งาน โดยอยู่ในความควบคุมของผู้เชี่ยวชาญอย่างใกล้ชิด ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และต้องมีการตรวจ-บำรุงรักษาหลังการติดตั้ง-ใช้งาน เพื่อความปลอดภัย

3.3.8 ระบบติดต่อสื่อสาร

1) ระบบติดต่อสื่อสารภายใน-ภายนอก

1.1) ระบบโทรศัพท์

เป็นการสื่อสารที่สามารถทำการติดต่อทั้งภายในและภายนอก มีขอบข่าย การติดต่อ การติดต่อที่กว้างขวางและการติดต่อค่อนข้างสะดวกรวดเร็วกว่าวิธีการติดต่อแบบอื่นๆ ในปัจจุบัน โทรศัพท์ติดต่อที่ใช้ภายในโรงแรมแบ่งออกเป็น 4 ระบบดังนี้

ระบบ	ลักษณะทั่วไป
PRIVATE MANUAL BRANCH EXCHANGE (PABX OF PBX)	การโทรศัพท์เข้า-ออกกระทำโดยเชื่อมระบบการติดต่อภายในเข้ากับระบบการติดต่อภายนอก โดยผ่านพนักงานต่อสายโดยปกติข้อจำกัดการติดต่อจะสามารถติดต่อภายนอกได้ 10 คู่สาย โดยใช้พนักงานต่อสาย 2 คน
PRIVATE AUTOMATIC BRANCH EXCHANGE (PABX OF PBX)*	เป็นการติดต่อระหว่างภายนอกกับภายใน หรือภายในกับภายนอกโดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงานต่อสาย เหมาะกับการใช้ในธุรกิจโรงแรม ซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย
PRIVATE MANUAL EXCHANGE (PMX AND PRIVATE AUTOMATIC EXCHANGE (PAX)*	เป็นระบบการติดต่อสู่บริเวณที่เป็นสาธารณะ โดยแยกระบบเป็นอิสระ โดยมีการกำหนดขอบเขตของการติดต่อเอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการบริหารหรือเกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การเรียกพนักงานบริการรักษาความปลอดภัย การแจ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อผู้อื่นและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มาใช้งาน

ระบบ	ลักษณะทั่วไป
INTERCOM OR DIRECT SPEECH SYSTEM	<p>สัญญาณเสียงไหม้ ฯลฯ</p> <p>เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายในปกติ จะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ 8 คู่สาย แต่อาจเพิ่มได้ถึง 64 คู่สาย ถ้าเป็นการติดต่อจากห้องพักผู้บริเวที่ถูกรงัดเอาไว้ เช่น บาร์ ห้องบริการ ห้องผู้จัดการ</p>

หมายเหตุ : * ในบางครั้งจะรวมกันเป็น PRIVATE BRANCH EXCHANGES (PBX)

1.2) ระบบสาขอากาศสำหรับเครื่องรับโทรทัศน์ ⁽¹⁾

โดยปกติเครื่องรับโทรทัศน์จะต้องใช้สาขอากาศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรับ ซึ่งในระบบการรับสัญญาณในปัจจุบันที่นิยมใช้มีอยู่ 2 ระบบ คือ

1. ระบบการใช้เสาอากาศเดี่ยว
2. ระบบการใช้อานสาขอากาศ (SATELLITE)

2) ระบบการติดต่อในแนวราบและแนวตั้ง

2.1) ระบบการติดต่อทางแนวราบ

โยงทางเดิน เส้นทางสำหรับติดต่อในทางแนวราบลักษณะนี้ใช้ เป็นทางติดต่อในลักษณะทั้งของส่วนตัว สาธารณะ การบริการ และเพื่อความปลอดภัย ทั้งสามารถแบ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

(1) VIDEO REVIEW HIFI STEREO ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 สิงหาคม-กันยายน 2522 ที่มีการนำไปใช้

เป็นลักษณะใหญ่ๆ ได้ 2 ลักษณะ คือ

1. โถงทางเดินสำหรับรับแขกผู้เข้าพัก มีข้อพิจารณาและข้อกำหนดเพื่อความสมบูรณ์ในการออกแบบดังนี้

ผิวพื้นควรเลือกให้เหมาะสมกับความต้องการด้านความสะดวกและสวยงามทางเดินที่สาวจะเกิดความซ้ำซากจำเจ ควรมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางเดินบ้าง มีแสงสว่างอย่างพอเพียง ติดตั้งระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ และมีความกว้างไม่ควรมีน้อยกว่า 1.50 เมตร

2. โถงทางเดินสำหรับลิฟต์และบริการ

สิ่งที่เป็นตัวกำหนดในการวางผัง-ออกแบบ

- ประสิทธิภาพของทางเชื่อมติดต่อกันระหว่างห้องเก็บของกับบริเวณทำงาน หรือพื้นที่บริการ

- การเชื่อมต่อทางสาธารณะกับทางเดินของแขกในจุดที่เหมาะสม

2.2) ระบบติดต่อทางแนวตั้ง

1) บันได

ในการออกแบบบันได จะถูกกำหนดความกว้างโดยคำนึงถึงความปลอดภัยในการหนีไฟเป็นหลักเกณฑ์สำคัญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- บันไดที่เชื่อมต่อจากห้องพักแขก เมื่อเกิดไฟไหม้จะต้องมีการปิดกั้นอย่างต่อเนื่อง ด้วยวัสดุที่สามารถป้องกันไฟไหม้อย่างน้อยเป็นเวลา 2 ชั่วโมง

- ทางติดต่อระหว่างชั้นแต่ละชั้น ทางเดินระหว่างประตูด้านนอกถึงด้านใน จะต้องเป็นอิสระสามารถถ่ายเทอากาศ และให้แสงสว่างได้พอเพียง โดยมีบานประตูซึ่งปิดได้เองที่มีความกว้างของบานเปิดอย่างต่ำ 1.00 เมตร

- การกำหนดลูกตั้ง 1 ช่องบันได จะต้องไม่น้อยกว่า 3 ชั้น และ

ไม่เกิน 16 ชั้น ชานบันไดจะต้องมีความกว้างต่อเนื่องและสัมพันธ์กับช่องกว้างของบันได และชานพักบันไดจะต้องยาวไม่น้อยกว่า 1,050 มม. ลูกนอนและชานพักบันไดจะต้องทำด้วยวัสดุที่บีบ

ดินและเป็นโครงสร้างที่สามารถป้องกันไฟได้

2) ทางลาด

การใช้ทางลาดกระทำเมื่อ

- ใช้สำหรับแขกที่มีการตั้งรถเข็น
- ใช้สำหรับแขกที่มีการใช้เส้นทางบริการขนส่งสินค้า อุปกรณ์ที่จำเป็น

เป็นข้อใช้รถเข็น

- การกำหนดระยะของการเปลี่ยนระดับขึ้นอยู่กับพิจารณา

อันตรายที่จะเกิดขึ้น

ชนิดทางลาด	อัตราส่วนทางลาด
ความลาดชันมากที่สุด (สำหรับการเดินเท้า)	1 / 10
ทางลาดระยะสั้นสำหรับคนพิการและรถเข็นบริการ	1 / 12
ทางลาดระยะยาวสำหรับคนพิการและอุปกรณ์ขนาดเล็ก	1 / 20

3.3.9 ระบบป้องกันอัคคีภัย

เป็นระบบที่มีความสำคัญต่อความปลอดภัยของผู้ที่อยู่ในโรงแรมเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจำเป็นต้องมีข้อความถึงการออกแบบดังนี้

แหล่งกำเนิดเพลิงไหม้

จากรายงานสำรวจแหล่งกำเนิดเพลิงไหม้โรงแรมในเครือจักรภาพ ในปี 1972 ปรากฏดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ (ตำแหน่ง)	จำนวน (เปอร์เซ็นต์)
ห้องครัว	23%
ห้องพักแขก	18%
ห้องเก็บของ	12%
โถงโรงแรม ลิฟท์	9%
บาร์	4%
ห้องพักผ่อน	4%

แหล่งกำเนิด	จำนวน (เปอร์เซ็นต์)
การประกอบอาหารและอุปกรณ์ประกอบอาหาร	17.8 %
วัสดุติดไฟ	17.4 %
เครื่องใช้ไฟฟ้าและสายไฟ	11.2 %

การออกแบบ-ป้องกันเพลิงไหม้

การออกแบบยึดถือกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันไฟจะใช้หลักเกณฑ์มาตรฐานที่นานาชาติยอมรับ คือมาตรฐานของ NFPA และมาตรฐานตามเทศบัญญัติเป็นหลัก การลักษณะเครื่องมือเครื่องใช้ในการดับเพลิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) รถดับเพลิงและเครื่องมือที่ติดมากับรถ

ขนาด ชนิด และจำนวนของอุปกรณ์และรถยนต์ดับเพลิง ขึ้นอยู่กับอุปกรณ์ในแต่ละท้องที่ที่มีอยู่ไม่แน่นอน แต่สามารถยึดถือมาตรฐานเป็นการออกแบบ ถนน ทางเข้า

เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัวและควบคุมด้วยมือ

เครื่องมือเหล่านี้ แบ่งออกตามประโยชน์ใช้สอยได้เป็น

- สัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ซึ่งเป็นชนิดที่การกดปุ่มแจ้งเหตุ

- อุปกรณ์ดับเพลิง ได้แก่ หัวฉีดดับเพลิงและอุปกรณ์ ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้จะ

เชื่อมอยู่กับแท่งเก็บน้ำหลักของโรงแรม เพราะต้องการแรงดันน้ำที่สูง แผงเก็บสายหัวฉีดภายในโรงแรมควรจะมีจุดภายในโรงแรมควรมีการติดตั้งทุกๆ 20 เมตรในทุกๆ ส่วนที่มีการสัญจรหลัก

2) เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัวและควบคุมการทำงานโดยอัตโนมัติ

สามารถแบ่งออกตามประโยชน์ใช้สอยได้ดังนี้

2.1) อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้

อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้มีหลายชนิด สามารถเลือกใช้ได้ตามความต้องการ เช่น เครื่องตรวจจับความร้อน เครื่องตรวจจับควัน เครื่องตรวจจับก๊าซคาร์บอนออกไซด์ ซึ่งระบบเหล่านี้สามารถควบคุมให้ทำงานแจ้งเหตุเพลิงไหม้หรือทำงานร่วมกับระบบอื่นๆ ได้ในทันที เช่น ระบบสปริงเกอร์ ระบบป้องกันควัน ฯลฯ

2.2) อุปกรณ์ดับเพลิงอัตโนมัติ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอัตโนมัติ แบ่งออกตามตัวกลางที่ใช้ดับเพลิง ดังนี้

1. ระบบท่อฉีดน้ำดับเพลิง (WATER SPINKLER PIPE)

เป็นระบบที่มีหัวฉีดน้ำอัตโนมัติ เป็นกระเปาะบรรจุสารเหลว

เพื่อให้แตกตามอุณหภูมิที่ต้องการทำให้ฉีดน้ำเป็นละออง ครอบคลุมไปที่บริเวณที่เกิดเพลิงไหม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ซึ่ง SPINKLER 1 ตัว สามารถครอบคลุมพื้นที่การดับไฟได้ 16 ตารางเมตร

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ออกพิมพ์ใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบการทำงานของสปริงเกอร์ แบ่งออกเป็น 4 ระบบดังนี้

- ระบบท่อเปียก (WET PIPE SYSTEM) ในระบบท่อของสปริงเกอร์ จะมีน้ำที่มีแรงดันอยู่ตลอดเวลา เมื่อเกิดเพลิงไหม้ ความร้อนจะกระตุ้นให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์เปิด และน้ำที่มีแรงดันสูงจะพ่นกระจายลงมา ระบบนี้เหมาะสำหรับอาคารสถานที่ทั่วไป ที่ไม่มีการแข็งตัวของน้ำภายในท่อ

- ระบบท่อแห้ง (DRY PIPE SYSTEM) การทำงานของกลไกเช่นเดียวกับ ระบบท่อเปียกแต่มีการแก้ไขข้อบกพร่องในกรณีที่อาคารอยู่ในเขตหนาว น้ำในท่ออาจมีการแข็งตัว ดังนั้นจึงทำให้ระบบท่อเป็นระบบท่อแห้งจนกว่ากลไกที่หัวสปริงเกอร์ทำงานแรงดันอากาศในท่อลดลง น้ำก็จะเข้าไปแทนที่ในท่อ และพ่นออกมาจากหัวสปริงเกอร์

- PREACTION SYSTEM ปรับปรุงมาจากระบบท่อแห้งต้องรอเวลาในการที่จะให้น้ำไหลไปตามท่อการปรับปรุงทำโดย นำเอาระบบเครื่องจับควันและความร้อนมาใช้สัมพันธ์กัน การทำงานคล้ายระบบท่อแห้ง แต่ได้มีการบังคับวาล์วเปิดเปิดของระบบท่อด้วยเครื่องดักจับความร้อน หรือเครื่องดักจับควันทำให้มีน้ำเข้าไปอยู่ในท่อ เพื่อรอเวลาที่กลไกที่หัวสปริงเกอร์ทำงานซึ่งน้ำจะสามารถพ่นออกจากหัวสปริงเกอร์ได้ทันที

- DELUGE SYSTEM นำระบบท่อแห้งมาใช้กับระบบหัวสปริงเกอร์ เปิดและระบบดักจับความร้อนและควัน การทำงานกระทำโดยการบังคับวาล์วเปิดปิดด้วยเครื่องดักจับควัน หรือเครื่องดักจับความร้อนเมื่อกวาล์วเปิดน้ำก็จะไหลผ่านท่อและพ่นออกจากหัวสปริงเกอร์ได้ทันที

2. อุปกรณ์ที่ใช้ก๊าซ

ก๊าซที่ใช้ในปัจจุบันมี 2 ชนิด คือ ฮาลอน 1301 และก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

- ก๊าซฮาลอน 1301 ทำหน้าที่หยุดปฏิกิริยาลูกโซ่ของระบบเผาไหม้จากโมเลกุลหนึ่งไปยังอีกโมเลกุลหนึ่ง ได้ภายในระยะเวลา 10 วินาที ลักษณะของ

ฮาลอน 1301 เป็นก๊าซเหลวไม่เป็นอันตรายต่อคนและมีประสิทธิภาพที่สุด เหมาะกับห้องที่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือไม่สามารถดับไฟโดยการใช้ไฟ เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องควบคุม

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรศัพท์ อัตราส่วนการใช้ก๊าซสาละอน 1301 ต่อปริมาณห้อง 3 ลูกบาศก์เมตร การควบคุมการทำงาน
ของระบบนี้ ควบคุมโดยใช้เครื่องจับความร้อน-ควัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ และสภาพ

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านนโยบาย

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 ที่ผ่านมาได้ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง และเป็นผลสืบเนื่องให้โครงการด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้รับการปรับปรุงและพัฒนาก้าวหน้าขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง

สืบเนื่องมาถึงปัจจุบันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ได้กำหนดวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนา 3 ประการ คือรักษาการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ กระจายรายได้และการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคให้มากขึ้นและประการสุดท้าย คือเร่งรัดพัฒนาทรัพยากรมนุษย์คุณภาพชีวิตสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เฉลี่ยร้อยละ 9 ต่อปี รายได้ต่อหัวเพิ่มเป็น 75,000 บาท ในปีสุดท้ายของแผน หรือคิดเป็นอัตราเพิ่มร้อยละ 7.6 ต่อปี ตามราคาคงที่

จังหวัดภูเก็ตดำเนินงานพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 5 ปี (2535 - 2539) ตามแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 โดยครอบคลุมการดำเนินงานทุกพื้นที่ของจังหวัดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานในท้องถิ่น และองค์การพัฒนาของประชาชนใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี

ซึ่งในแผนฯ 5 ของจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย 3 แผนงาน จำนวน 1,548 โครงการคิดเป็นเงินงบประมาณที่ส่วนกลางสนับสนุนในช่วง 5 ปี (2535-2539) จำนวน 2,173.3 ล้านบาท ดังนี้

1. แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตและสุขภาพสิ่งแวดล้อม
2. แผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังห้ามนำไปเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนหรือผู้ใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. แผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

6. แผนขยายโอกาสทางการผลิต การตลาด และการจ้างงาน

และแผนพัฒนาจังหวัดเป็นกรณีพิเศษ คือแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในระยะ 5 ปี (2535-2539) ซึ่งแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยวจำนวน 105 โครงการ เป็นเงินงบประมาณที่ขอรับการสนับสนุนจากส่วนกลาง 1,121.826 ล้านบาท

แนวทางการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ตามโครงการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์ ตามแนวคิดที่ว่าสภาพทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมของจังหวัดเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จังหวัดจึงจัดทำแผน 5 ประการ และยึดแนวการจัดการ 3 ประการดังนี้

1. แนวคิดในการจัดทำแผน 5 ประการ คือ

- ยึดยุทธศาสตร์ในการจัดทำแผน
- ยึดการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อการประสานทุกส่วน
- ยึดการนำศักยภาพของจังหวัดมาใช้
- ยึดการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน
- ยึดความมีอิสระในด้านการบริหารของจังหวัด

2. แนวคิดในการจัดการ 3 ประการ คือ

- การจัดระดับยุทธศาสตร์
- การจัดระดับบริหาร
- การจัดการระดับปฏิบัติการ

4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และสภาพ ระดับ

ภาคใต้

ด้านนโยบาย

การพัฒนาเมืองและพื้นที่เฉพาะในภาคใต้ มุ่งที่จะช่วยความเจริญไป
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยืมหนังสือหรือเอกสารนี้ไป
ยังส่วนต่างๆ โดยให้หน่วยงานในท้องถิ่นและเอกชนร่วมกันพัฒนากระตุ้นให้เกิดการลงทุน การ

ขยายตัวทางเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ตามแผนพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคใต้ จะเป็นส่วนสำคัญที่จะยกฐานะทางเศรษฐกิจของจังหวัดต่างๆ ในภาคใต้ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะนำความเจริญไปสู่จังหวัด โดยแนวนโยบายการพัฒนาประกอบด้วยพื้นที่ที่มีความเหมาะสมและศักยภาพสูง โดยมีสงขลา-หาดใหญ่เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ และการบริหารของภาคใต้ทั้งหมดและเชื่อมโยงถึงชายฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งมี ภูเก็ต เป็นศูนย์กลาง โดยกำหนดเป้าหมายการพัฒนาภาคใต้ตอนบน พื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวจะเกิดความหลากหลายในการท่องเที่ยว

—เมื่อแผนงานเหล่านี้ ได้ดำเนินการไปตามแนวนโยบายดังกล่าวแล้ว ส่อมหมายถึงโอกาสในการลงทุนของรัฐบาลและเอกชนในโครงการต่าง ๆ ส่อมทำให้เกิดเศรษฐกิจที่สำคัญต่อประเทศต่อไป

ด้านเศรษฐกิจ

ภาคใต้มีผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาค 177,000 ล้านบาท ตามราคาตลาด ซึ่งเป็นร้อยละ 9.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ ในปี 2530 ซึ่งจากการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจภาคใต้ รายได้หลักยังอยู่ที่ผลิตภัณฑ์ทางด้านเกษตรเป็นหลัก จึงเป็นเหตุให้รายได้ประชากรต่อหัวค่อนข้างต่ำ แต่ในอนาคตข้างหน้าภาคใต้จะเป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ และอุตสาหกรรมที่สามารถเป็นรายได้หลักของภาคใต้ คือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

โดยกำหนดเป้าหมายไว้ดังนี้

1. เป็นศูนย์กลางการค้าระดับนานาชาติ และการท่องเที่ยวระดับโลก
2. มีอิสระในด้านการบริหารจัดการและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาจังหวัด
3. มีการพัฒนาคุณภาพชีวิต รักษาสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
4. มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูและส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตปี 2534 มีการเจริญเติบโตขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2533 โดยเฉพาะการขยายตัวทางอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และธุรกิจที่รองรับการท่องเที่ยว การก่อสร้าง ซึ่งกล่าวได้ว่าภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตยังคงขยายตัวสูงขึ้น ถึงแม้ว่าจะเกิดภาวะสงครามอ่าวเปอร์เซีย เมื่อต้นปี 2534 แต่ก็ส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตเพียงระยะหนึ่งเท่านั้น เมื่อเลิกสงครามอ่าวเปอร์เซีย จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาจังหวัดภูเก็ตในปี 2534 จำนวน 1,300,000 คน เพิ่มจากปี 2533 ร้อยละ 3.66 จึงกล่าวได้ว่าภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตยังคงขยายตัวสูงขึ้นในอัตราที่ลดลง

แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจปี 2535-2536

แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจปี 2535 จะยังคงมีอัตราการเจริญเติบโตต่อเนื่องจากปี 2534 แม้ว่าช่วงปลายปี 2534 ราคาผลผลิตด้านการเกษตรที่สำคัญของภูเก็ต คือ ฝรั่งทุเรียน และยางพารา จะตกต่ำลงมากก็ตาม แต่ภูเก็ตยังมีธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบันได้มีการขยายตัวรุดหน้าไปอย่างมาก ปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตมีอัตราการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้นคือ การใช้นโยบายด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของรัฐบาล และอัตราดอกเบี้ยของธนาคารลดลง ส่งผลให้ภาระการลงทุนทั้งทางด้านอุตสาหกรรม ธุรกิจพาณิชย์ ภัตตาคาร ร้านอาหาร โรงแรม ขยายตัวอย่างรวดเร็วตามไปด้วย และทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อการเสริมสร้างรายได้และอำนาจซื้อให้กับประชาชนของจังหวัดและภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดปี 2535 และปี 2536 ดีขึ้น

รายได้ประชากรจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) อยู่ในเกณฑ์สูงกว่าจังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้ โดยจัดอยู่ในอันดับที่ 4 จากจำนวนทั้งหมด 14 จังหวัด กล่าวคือมูลค่าของผลิตภัณฑ์ปี 2532 (ในราคาตลาดปี 2532) เท่ากับ 11,349,651 พันบาท คิดเป็นร้อยละ 7.03 ของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่ไปยังเว็บไซต์อื่นได้
 หมายเหตุ: มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคใต้ทั้งหมดในขณะที่ยังขาดค่ามีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงที่สุดคือ 26,447,375

พันบาท (ร้อยละ 16.4) และจังหวัดปัตตานีมีผลิตภัณฑ์มวลรวมค่าที่สุุดคือ 7,721,365 พันบาท (ร้อยละ 4.79) เท่านั้น แต่เนื่องจากภูเก็ตเป็นจังหวัดเล็ก มีพื้นที่น้อย ผลิตภัณฑ์มวลรวมนี้จึงใช้ในการเปรียบเทียบได้ไม่ถี่นัก และหากพิจารณาในแง่ของผลผลิตต่อหัว (GPP per capita) ในปี 2532 จังหวัดภูเก็ตจะมีอัตราเฉลี่ยผลผลิตต่อหัวสูงเป็นอันดับที่ 1 ของภาคใต้ คือมีผลผลิตต่อหัวเฉลี่ย 66,372 บาท ซึ่งสูงกว่ามูลค่าเฉลี่ยของภาคใต้ทั้งหมด รวมทั้งมูลค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 21,955 บาท และ 32,028 บาท ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงสภาพเศรษฐกิจ และการครองชีพของประชากรในจังหวัดภูเก็ตว่า อยู่ในระดับสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านสังคม

ประเทศไทยมีการปกครองโดยการรวบรวมอำนาจไว้ส่วนกลาง โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่กรุงเทพฯ แต่จากการเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมากในช่วง 2-3 ปี ที่ผ่านมา ทำให้กรุงเทพฯ เกิดความแออัด เมืองมีการขยายตัวที่รวดเร็วเกินไป จึงเป็นสาเหตุให้มีการกระจายอำนาจการปกครองมากขึ้น ทำให้ประสิทธิภาพในการบริหารการปกครองในส่วนต่างๆ มั่นคงขึ้นจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสังคม จำนวนประชากรในปัจจุบัน ประเทศไทยมีประชากรประมาณ 56.3 ล้านคน อัตราการเพิ่มประชากรลดลงร้อยละ 1.7 เหลือ 1.3 มีความหนาแน่น 108.35 คนต่อตารางกิโลเมตร และยังมีการคาดการณ์ต่อไปอีกว่า ในปี 2533 ประเทศไทยจะมีจำนวนประชากรถึง 60 ล้านคน และประชากรส่วนใหญ่จะมีการรวมตัวอยู่ตามเมืองหลักของภาค

ในปี 2533 จังหวัดภูเก็ตมีประชากรทั้งสิ้น 168,481 คน เป็นชาย 83,573 คน เป็นหญิง 84,908 คน ในจำนวนดังกล่าวนี้เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 101,810 คน เป็นชาย 50,272 คน หญิง 51,538 คน ประชากรส่วนใหญ่พูดภาษาท้องถิ่น และยังมีชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่บนเกาะมีประเพณีและขนบธรรมเนียมที่แตกต่างจากประชากรส่วนใหญ่ คือชาวไทยใหม่ หรือ

ชาวเลอาศัยอยู่ในท้องที่ ตำบล รัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงจำนวนประชากรและครัวเรือน

อำเภอ	2529	2530	2531	2532	2533
รวมทั้งจังหวัด	150,295	151,295	155,367	162,675	168,481
อำเภอเมืองภูเก็ต	89,604	90,292	92,659	97,820	101,909
อำเภอกลาง	45,889	46,325	47,162	48,468	49,460
อำเภอกระทุ่ม	14,802	15,099	15,546	16,383	17,112
จำนวนครัวเรือน	28,539	31,455	34,439	39,027	41,640
จำนวนประชากรต่อ ตารางกิโลเมตร	276	279	286	299	310
จำนวนประชากรต่อ ครัวเรือน	5.2	4.8	4.5	4.3	4.1

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

4.3.1 การประมาณการเพิ่มจำนวนประชากรนักท่องเที่ยวและจำนวนประชากร
ในจังหวัดภูเก็ต

อัตราการเจริญเติบโตของประชากร จากการคาดคะเนประชากรใน
จังหวัดภูเก็ตของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภูเก็ต ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 โดยใช้แบบจำลองโครงสร้างประชากร และอัตราการเพิ่มประชากร
โดยส่วนรวมเท่ากับร้อยละ 1.34 ซึ่งพิจารณาจากอัตราการเกิด อัตราการตาย และอัตราการ
ย้ายถิ่น ปรากฏว่าจากการคาดคะเนประชากรของจังหวัดภูเก็ตในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ไม่มากนักในช่วงระยะเวลา 5 ปี คาดว่าตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ผู้ให้เหตุอันใดอันหนึ่งในการค้า
ไม่ว่าแต่ พ.ศ. 2532-2534 อัตราการเพิ่มของประชากรนักท่องเที่ยวเข้ามาในจังหวัดภูเก็ตจะเพิ่ม

กันให้อัตราประมาณ 1.34% ต่อปี จนถึงปี พ.ศ. 2539

ในปี พ.ศ. 2535-2539 คาดว่าจะมีการเพิ่มของจำนวนประชากรนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในจังหวัดภูเก็ต ในอัตรา 8% ต่อปี ยกเว้นปี พ.ศ. 2535 ซึ่งคาดว่าจะเพิ่มขึ้นในอัตรา 12% เพียงปีเดียว และคาดว่าในปี พ.ศ. 2539 จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาจังหวัดภูเก็ตประมาณ 1.9 ล้านคน และพักเฉลี่ยคนละ 5 วัน อัตราค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวันประมาณ 2,200 บาท ซึ่งคาดว่าจะทำให้จังหวัดภูเก็ตมีรายได้จากการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2539 เป็นเงินจำนวนประมาณ 20,900 ล้านบาท

ตารางแสดงการเพิ่มจำนวนประชากรนักท่องเที่ยวและจำนวนประชากรในจังหวัดภูเก็ต

พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว	อัตราการเพิ่ม	จำนวนประชากร	อัตราการเพิ่ม
2532	971,683	-	-	-
2533	1,068,851	10%	168,481	1.79%
2534	1,168,851	10%	171,496	1.79%
2535	1,402,641	12%	174,565	1.79%
2536	1,514,830	8%	177,689	1.79%
2537	1,636,016	8%	180,869	1.79%
2538	1,766,897	8%	184,106	1.79%
2539	1,908,248	8%	187,401	1.79%

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภูเก็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดภูเก็ตแต่ละปี

พ.ศ.	นักท่องเที่ยวมาประเทศไทย	นักท่องเที่ยวมาจังหวัดภูเก็ต	จำนวน %
2528	2,430,270	523,733	21.40%
2529	2,818,092	631,000	21.75%
2530	3,482,958	696,974	20.01%
2531	4,230,737	884,293	20.90%
2532	4,809,508	971,683	20.20%

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภูเก็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การวิเคราะห์ทางด้านกายภาพ

สภาพทางภูมิศาสตร์

ตั้งอยู่บนเกาะที่ใหญ่ที่สุดในภาคใต้ ทางชายฝั่งตะวันตกของประเทศไทย อยู่ในมหาสมุทรอินเดีย และทะเลอันดามันที่ละติจูด $7^{\circ}53''$ เหนือ ลองจิจูด $98^{\circ}24''$ ตะวันออก มีเนื้อที่ประมาณ 538.72 ตารางกิโลเมตร โดยมีส่วนกว้างที่สุด ประมาณ 21.3 กิโลเมตร ยาวที่สุด 48.7 กิโลเมตร มีเกาะเล็กเกาะน้อยเป็นบริวารอยู่ประมาณ 39 เกาะ ห่างจากกรุงเทพ โดยทางรถยนต์ประมาณ 867 กิโลเมตร มีอาณาเขตใกล้เคียงติดต่อกับจังหวัดต่างๆ ดังนี้คือ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ช่องแคบปากพระ และจังหวัดนังงา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ทะเลภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และเกาะยาว จังหวัดนังงา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ทะเลอันดามัน และมหาสมุทรอินเดีย

ทิศใต้ ติดต่อกับ ทะเลอันดามัน

ภูมิประเทศ

ภูมิประเทศมีลักษณะเป็นเกาะมีน้ำล้อมรอบ พื้นที่ส่วนใหญ่ของเกาะภูเก็ตเป็นภูเขาซึ่งต่อเนื่องจากเทือกเขา ตะนาวศรี มียอดเขาสูงที่สุด คือเขาไม้ลิบสอง ซึ่งสูง 529 เมตร และมีที่ราบตามเชิงเขาประมาณครึ่งหนึ่งของหัวเกาะ เป็นเทือกเขาสลับกับที่ราบสูง ทางด้านทิศตะวันตกของเกาะมีภูเขาสูงเรียงราย มีที่ราบแคบอยู่บริเวณชายฝั่งตะวันตกทางเหนือ และตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นที่ราบสูงทางใต้และทางตะวันออกเป็นที่ราบมีป่าชายเลน และชายทะเลเป็นโคลนตมตลอดแนวถึงอ่าวพังงา มีแหลมและอ่าวหลายแห่ง ดินมีลักษณะเป็นดินทราย อากาศสบายตลอดปี

สภาพภูมิอากาศ

เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตเป็นเกาะมีทะเลล้อมรอบ อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีจึงไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก และมีฝนตกชุกมากในฤดูฝนเพราะ อยู่ทางด้านรับลม จึงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุแต่ตบลงเหนือและตอข้างอ้อมถึงเจ้าช่องเอ็กสารึกที่ตรงที่มีการนำใบ

ตะวันตกเฉียงใต้ ที่พัดผ่านมหาสมุทรอินเดียอย่างเต็มที่ ส่วนใหญ่ของพื้นที่จังหวัดภูเก็ตเป็นเขตร้อนชื้น เป็นเกาะอยู่ริมทวีปฝั่งตะวันตกตลอดปี และมีฤดูร้อนสั้น

ฤดูหนาว

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ระยะเวลาเป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จึงมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ปกคลุมทำให้มีอากาศร้อนทั่วไป อากาศร้อนที่สุดเดือนเมษายน แต่ไม่ร้อนมากนักเพราะ กระแสลมและไอน้ำจากทะเลที่ล้อมรอบทำให้อากาศคลายความเย็นลง

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และมีร่องความกดอากาศต่ำปกคลุมภาคใต้เป็นระยะอีกด้วย จึงทำให้มีฝนตกมากตลอดฤดูฝน และเดือนกันยายนจะมีฝนตกชุกที่สุดในรอบปี

ส่วนช่วงกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ในระยะเวลาจะมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเย็นและแห้งจากประเทศจีนพัดปกคลุมประเทศไทย ทำให้อุณหภูมิลดลงทั่วไปและมีอากาศหนาวเย็นแต่เนื่องจากภูเก็ตมีทะเลรอบด้าน อุณหภูมิจะลดลงเล็กน้อยเป็นครั้งคราว และตามชายฝั่งฝนตกบ้างเล็กน้อย

อุณหภูมิ

เนื่องจากภูเก็ตได้รับกระแสลม และได้รับไอน้ำจากทะเลอยู่ตลอดเวลาทำให้อากาศไม่ร้อนอบอ้าว อุณหภูมิจึงไม่สูง และฝนตกตลอดปีอากาศจึงอยู่ในเกณฑ์อบอุ่นและเย็นเป็นครั้งคราวในฤดูหนาว

- อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 28.2° ซ
- อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 24.0° ซ
- อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 31.5° ซ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความชื้นสัมพัทธ์

ความชื้นสัมพัทธ์สัมพันธ์กันมากกับมวลอากาศและอิทธิพลของลมมรสุมเป็นสำคัญตลอดทั้งปีของจังหวัดภูเก็ต จะมีความชื้นสัมพัทธ์อยู่ในเกณฑ์ไม่สูงถึงแม้ว่าจะได้รับมรสุมทั้ง 2 ฤดู ก็ตาม เนื่องจากภูมิประเทศเป็นเกาะกลางทะเลจึงมีกระแสลมแรงพัดผ่านอยู่ตลอดเวลา ประมาณความชื้นจึงไม่สูง

- ความชื้นสัมพัทธ์ตลอดปี 77%
- ความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดเฉลี่ย 91%
- ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดเฉลี่ย 64%

ฝน

จังหวัดภูเก็ตอยู่ทางด้านฝั่งตะวันตกของภาคใต้ จึงได้รับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้อย่างเต็มที่ในฤดูฝน จึงเป็นจังหวัดที่มีผลอยู่ในเกณฑ์ที่ดีจังหวัดหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในแถบนี้ ในฤดูฝน ปริมาณฝนเฉลี่ยอยู่ตลอดปีประมาณ 2,337.5 มม.

- ปริมาณที่ฝนตกใน 1 ปี 174 วัน
- เดือนที่มีฝนตกชุกคือ เดือนกันยายน มีฝนเฉลี่ย 369.9 มม. และมีฝนตกเฉลี่ย

22 วัน

ลม

การพัดเวียนของลม มีความชัดเจนดี ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นปลายฤดูฝนจะพัดทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน-มกราคม ความเร็วเฉลี่ย 4.6 น็อต (7-9 กม. /ชม) ความเร็วสูงสุด 30 น็อตในฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน ลมจะพัดจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ ความเร็วเฉลี่ย 6-9 กม./ชม. ในฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงตุลาคม ลมจะพัดจากทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ มีความเร็วเฉลี่ย 5-9 น็อต ความเร็วสูงสุด 45 น็อต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบน้ำใช้ในปัจจุบันและในอนาคต ในปัจจุบันระบบน้ำใช้ในจังหวัดมีขีดจำกัดเฉพาะในเขตสุขภาพ ซึ่งระบบท่าและจ่ายน้ำประปามีขีดความสามารถเต็มที่ 7,900 ลบ.ม./วัน (33 ลูกบาศก์เมตร/ชม.) โดยจ่ายน้ำประปาได้ 4,620 ลูกบาศก์เมตร (ดำเนินการ 14 ชม.) ระหว่างฤดูฝน บ่อแร่เก่าทางด้านทิศเหนือถูกนำมาใช้แทนอ่างเก็บน้ำ (ประมาณ 6 บ่อเก่า) ชาวบ้านในเมืองที่ไม่ได้ใช้บริการของการประปา จะใช้น้ำจากบ่อน้ำตื้น และน้ำขั้ว ซึ่งจะพบว่าเมื่ออยู่ตามชายหาดรอบเกาะภูเก็ต

โครงการอ่างเก็บน้ำในปัจจุบัน รัฐบาลได้ศึกษาและกำหนดว่าจะสร้างเป็นเขื่อนเก็บน้ำ มีจำนวน 5 แห่ง คือ

- อ่างเก็บน้ำบางวาด
- อ่างเก็บน้ำบ้านพัก
- อ่างเก็บน้ำเชิงทะเล
- อ่างเก็บน้ำบ้านท่าเรือ
- อ่างเก็บน้ำกระทู้

อ่างเก็บน้ำบางวาด ตั้งอยู่ในหุบเขา ล้อมรอบด้วยเขาตัว เขาหน้าตา และเขาไม้สิบสอง ใบอำเภอ กระทู้มีรายละเอียด ดังนี้

เขื่อนสูง 7.5 เมตร บริเวณเหนือที่รับน้ำ 4.9 กิโลเมตร

อ่างเก็บน้ำจุล 8.5 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณกักน้ำมากที่สุด 2.2 ล้านลูกบาศก์เมตร ในฤดูแล้ง และปริมาณเก็บกักน้ำมากที่สุดในฤดูน้ำหลาก 26 ลูกบาศก์เมตร

ระบบบำบัดน้ำทิ้ง

ตามสภาพภูมิประเทศของจังหวัดภูเก็ต ตัวเมืองอยู่ห่างไกลจากตามที่อยู่บนเนินเขา ดังนั้น ระบบน้ำทิ้งของบริเวณหาดควรแยกจากระบบบำบัดน้ำทิ้งของตัวเมือง เนื่องจากสำนักงานผังเมืองได้รับผิดชอบดำเนินการโครงการจัดทำผังเมืองภูเก็ตอยู่แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบกำจัดและเก็บขยะ

ในปัจจุบันใช้วิธีขุดฝัง บริเวณของขยะน้อย แต่เมื่อมีการพัฒนาตามแผนแล้วประมาณขยะจะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น วิธีการเก็บขยะและขนส่งโดยรถบรรทุกเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดได้กำหนดบริเวณที่จะกำจัดขยะตามโครงการไว้ที่บริเวณ กิศตะวันออกเฉียงของแหลมที่แบ่งกะตะใหญ่และกะตะน้อย ห่างจากถนนกะตะ - กระน 1 กิโลเมตร

ทรัพยากรธรรมชาติ

- ทรัพยากรทางบก ประกอบด้วยป่าไม้ และเหมืองแร่ดิบจำนวนมาก
 - ทรัพยากรทางทะเล มีทั้งสัตว์น้ำ หอยมุก ไข่เต่า และสินแร่ในทะเลมากมาย
- นอกจากนี้ยังมทรัพยากรที่สำคัญอื่นใช้ไม่หมดคือ ความงามของสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ทั้งภูเขา น้ำตก ชายหาด และหมู่เกาะต่างๆ ซึ่งถ้าหากได้รับการพัฒนาขึ้นแล้วจะเป็นสิ่งที่ดึงดูดรายได้จากนักท่องเที่ยวเข้าสู่จังหวัดภูเก็ตอีกเป็นจำนวนมาก

การใช้ที่ดิน

ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม คือสวนยาง สวนมะพร้าว และไร่นา ในบริเวณภูเขาเป็นป่าดงดิบ และป่าไม้เบญจพรรณ ทางด้านตะวันออกเป็นป่าไม้ชายเลน พวกโกงกางมีเหมืองแร่ดิบ และวุลแฟรมกระจายอยู่ทั่วไป

สภาพสังคม

ประชากร

ภูเก็ตมีประชากรทั้งสิ้น 131,557 คน เป็นชาย 65,535 คน เป็นหญิง 66,022 คน อยู่ในเขตเทศบาล 44,611 คน (33.91%) นอกจากนั้นกระจายอยู่ในอำเภอกลาง อำเภอกร

ะทัและอำเภอเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปกครอง

ภูเก็ตเป็นจังหวัดหนึ่งในจำนวน 73 จังหวัดของประเทศไทยที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และความสะดวกในการคมนาคม จึงถือว่าเป็นเมืองหลักของทางภาคใต้ ทางชายฝั่งตะวันตก โดยที่มีจังหวัดสงขลา สุราษฎร์ธานี เป็นเมืองหลักทางฝั่งตะวันออก

การปกครองในจังหวัดแบ่งเป็น 17 ตำบล คืออำเภอภูเก็ต อำเภอถลาง และอำเภอกระทุ่ม ประกอบด้วย 17 ตำบล และ 100 หมู่บ้าน

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีพื้นที่รับผิดชอบ 497.73 ตารางกิโลเมตร
2. เทศบาลเมือง มีพื้นที่รับผิดชอบ 12.0 ตารางกิโลเมตร
3. สุขาภิบาล มี 3 แห่ง คือ
 - สุขาภิบาลเชิงทะเล
 - สุขาภิบาลเทพกษัตริย์
 - สุขาภิบาลกระทุ่ม
 มีพื้นที่ความรับผิดชอบ 62.72 ตารางกิโลเมตร

อาชีพ

อาชีพที่สำคัญของประชากรจังหวัดภูเก็ตคือ การทำเหมืองแร่ การประมงเกษตรกรรม และกสิกรรม ซึ่งทำรายได้ให้แก่จังหวัดเป็นจำนวนมาก

รายได้ประชากร

จังหวัดภูเก็ตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์สูงเป็นที่ 2 ของภาคใต้รองจาก สงขลา รายได้ประชากรรวม ทั้งจังหวัด 3,687.1 ล้านบาท หรือ 14.12% ของรายได้รวมของภาคใต้ เป็นรายได้จากการผลิตทางการค้า 70.6% ของรายได้ทั้งหมด อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ อยู่

ในเกณฑ์สูงถึง 12.4 % ต่อปี รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนคลประมาณ 20,000 บาทต่อปี ซึ่งสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม กรุณาแจ้งให้ทราบล่วงหน้าเพื่อจะได้ดำเนินการนำใบแจ้งให้ทราบต่อไป

แรงงาน

แรงงานหลักส่วนใหญ่ทำการเกษตร กสิกรรม และการประมง ซึ่งคิดเป็น 80% ของแรงงานจังหวัด รองลงมาคือ แรงงานในเมืองแร่ ทำการค้า และบริการอื่นๆ ผู้ที่อยู่ในวัยแรงงาน (อายุ 18-50 ปี) มีประมาณ 62% ของจำนวนประชากรทั้งจังหวัด และ 80% ของแรงงานมีช่วงอายุตั้งแต่ 20-30 ปี ลักษณะของแรงงานเป็นคนในจังหวัดท้องถิ่นประมาณ 70% อีก 30 % เป็นแรงงานที่อพยพจากถิ่นอื่น ส่วนใหญ่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาเป็นกรรมกรในเมืองแร่ ซึ่งเป็นอาชีพที่คนในจังหวัดภูเกิดไม่นิยมกัน

สรุปโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเกิด นับได้ว่ามีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูง สามารถเลี้ยงตัวเองได้เกือบสมบูรณ์ ยกเว้นข้าวและสินค้าอุตสาหกรรมบางอย่างที่ต้องสั่งซื้อจากที่อื่น ความผันผวนทางเศรษฐกิจต่ำ เหมาะแก่การลงทุน ซึ่งจังหวัดนารายได้เข้าสู่ประเทศแต่ละปีจำนวนมาก ทั้งในเมืองแร่ สางพารา ประมง รวมทั้งการท่องเที่ยว ซึ่งกำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพการท่องเที่ยวทั่วไปของจังหวัดภูเก็ต

ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

1. แหล่งท่องเที่ยวที่ให้ความบันเทิง มักประกอบด้วยกิจกรรมเป็นสำคัญ เช่น โรงภาพยนตร์ คอนเสิร์ต กีฬา คลับบาร์ สถานอาบอบนวด และศูนย์การค้าต่างๆ ซึ่งอยู่ในตัวเมืองภูเก็ตเป็นส่วนใหญ่
2. แหล่งท่องเที่ยวที่ให้ความรู้ทางประวัติศาสตร์ เช่น หมู่บ้านชาวเล ศูนย์ชีววิทยาทางทะเลที่แหลมพันวา สถานีประมงทะเล สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและเหมืองแร่ต่างๆ
3. ปุชนิยสถานและปุชนิยวัตถุ เช่น วัดฉลอง วัดพระทอง วัดพระนางสร้าง วัดมงคลบพิตร รอยพระพุทธรูปที่เกาะแก้วพิสดาร และอนุสาวรีย์ท้าวเทพกษัตรีท้าวศรีสุนทร
4. แหล่งท่องเที่ยวที่มีความงามตามธรรมชาติ มี 2 แบบ คือ ธรรมชาติที่เป็นป่าเขาน้ำตก และลำธาร กับธรรมชาติชายทะเล และหมู่เกาะต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคมนาคม

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การคมนาคมในจังหวัด
2. การคมนาคมระหว่างจังหวัด

การคมนาคมระหว่างจังหวัด

ทางอากาศ

มีเครื่องบินของบริษัท เดินอากาศไทย จำกัด ติดต่อบetween กรุงเทพฯ-ภูเก็ตทุกวัน วันละ 2 เที่ยวบิน นอกจากนี้ยังมี เที่ยวบินจากภูเก็ตไปยังหาดใหญ่ ปัตตานี นราธิวาส ปันัง มาเลเซีย และสิงคโปร์ สนามบินอยู่ที่ตำบลไม้ขาว ห่างจากตัวเมืองไปทางเหนือ 35 กิโลเมตร และห่างจากหาดในทอนประมาณ 12 กิโลเมตร ปัจจุบันเป็นสนามบินพาณิชย์ และมีโครงการจะขยายเป็นสนามบินนานาชาติ ในอนาคต

ทางบก

มีทางหลวงแผ่นดินเชื่อม ระหว่างจังหวัดภูเก็ตกับภาคกลาง ที่ปากคลองท่าพระ ตำบล ฉัตรไชย ทางเหนือของเกาะติดต่อกับกรุงเทพฯ ทางถนนเพชรเกษม ปัจจุบันมีรถยนต์โดยสาร ภูเก็ต - กรุงเทพฯ วันละ 8 เที่ยวบิน และมีรถยนต์โดยสารปรับอากาศ ภูเก็ต-กรุงเทพฯ ออกทุกวันอีกประมาณ 8 บริษัท และทางรัฐบาลมีโครงการจะสร้างทางลู่ภูเก็ตจากสุราษฎร์ธานีตามแผน JICA ในอนาคต ซึ่งจะสามารถทำให้การเดินทางสู่ภูเก็ตสะดวกและรวดเร็วขึ้น

ทางเรือ

ส่วนใหญ่ใช้ในการขนส่งสินค้า โดยมีเรือติดต่อบetween ภูเก็ต ระนอง กระบี่พังงา และมีเรือสินค้า ระหว่างประเทศด้วยติดต่อกับปันัง สิงคโปร์ และพม่า ท่าเรือในปัจจุบันมี 3 ท่า คือ

1. ท่าเรือท่าอ่าวมาน ใช้ขนส่งน้ำมัน

2. ท่าเรืออ่าวมะขาม ใช้ขนส่งสินค้าอื่นๆ เช่น ยางพารา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ทำเรือคลองท่าจีน ใช้เป็นท่าเรือประมงขององค์การสะพานปลา
ปัจจุบันย้ายมาสร้างใหม่ที่ปากคลองท่าจีน เนื่องจากท่าเดิมตื้นเขิน

การคมนาคมภายในจังหวัด

มีถนนสายหลัก 5 สาย เป็นถนนผิวแอสฟัลต์ บางตอนเป็นถนนชั่วคราว (ลูกรัง) ผิว
การจราจรกว้าง 4-6 เมตร อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง นอกจากนี้ยังเป็นถนนที่
แยกจากทางหลวง เพื่อเชื่อมหมู่บ้านและสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ อยู่ในความรับผิดชอบขององค์
การบริหารส่วนจังหวัด ถนนในเขตเทศบาล ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลมีสภาพดีอยู่แล้ว
ยกเว้นบางสายไม่มีที่ระบายน้ำริมถนน การเดินทางมีรถ 2 แถววิ่งระหว่างท้องที่อู่ท้าวไปทุก
ตำบลและหมู่บ้านมีรถ 3 ล้อโดยสาร วิ่งในเขตเทศบาล มีรถแท็กซี่รถส่งของวิ่งระหว่างตัวเมืองกับ
สนามบิน

4.4.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและรายละเอียดที่ตั้งโครงการ ลักษณะของทะเลที่ตั้งโดยทั่วไป

1. สภาพทั่วไป

หาดในทอนอยู่ทางทิศตะวันตกของเกาะภูเก็ตในตำบลสาธุ อำเภอดกลางจังหวัด
ภูเก็ต ห่างจากตัวเมืองประมาณ 40 กิโลเมตร และห่างจากสนามบินประมาณ 12 กิโลเมตร

2. การใช้ที่ดินและการถือครองที่ดิน

ที่ดินเดิมในปัจจุบันว่างเปล่า เต็มไปด้วยทุ่งหญ้าค่อนข้างโปร่ง ต้นตาลแนวสวน
สน และไม้ยืนบางชนิดขึ้นพอกวาว พื้นที่ด้านตะวันตกประกอบด้วยแนวป่าสนโปร่ง สกรีนสู่ทะเล
ส่วนพื้นที่ด้านในเข้ามาเป็นป่าไม้ชายทะเลขึ้นอยู่ทางด้านตะวันออก เป็นทุ่งหญ้า ทุ่งนา และภูเขา
เป็นฉากหลังสวยงาม

กรรมสิทธิ์การถือครองที่ดิน เป็นของเอกชนคือ บริษัท ภูเก็ตไวท์บีช จำกัด มีพื้นที่ทั้ง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญ่าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หมุดประมาณ 50 ไร่ ราคาไร่ละประมาณ 3 ล้านบาท
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตามหากมีข้อสงสัยหรือข้อขัดแย้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. โครงสร้างพื้นฐาน

3.1 ระบบถนน มีถนนสาธารณะกว้าง 6 เมตร สภาพผิวถนนเป็นแอสฟัลต์เข้าสู่บริเวณบ้านสาคร ต่อจากทางหลวง 4031 และทางหลวง 402 ที่วิ่งออกจากตัวเมืองส่วนการเข้าถึงบริเวณบ้านสาคร จากสนามบินเดินทางหลวงสายหลัก 402 เข้าทางหลวง 4026

ส่วนโครงการในอนาคต คือ โครงการถนนสายรอบเกาะ ที่จะเชื่อมต่อทางหลวงสาย 4031 ผ่านด้านตะวันออก ของบริเวณโครงการไปบรรจบกับถนนอีกด้านของภูเขา ซึ่งทำให้การเดินทางจากตัวเมืองสู่บริเวณโครงการ สามารถทำได้สะดวก และรวดเร็วขึ้น

3.2 ระบบน้ำประปาที่ใช้โครงการ

จากการประปาส่วนภูมิภาค และอ่างเก็บน้ำที่อยู่ตอนบนของภูเขาห่างจากบ้านลาบประมาณ 10 กม.

3.3 ระบบไฟฟ้า ใช้ไฟฟ้าแรงสูง 3 เฟส สายจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เดินเข้าสู่โครงการ

4. แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง

- ประมาณ 2 กิโลเมตร จากอุทยานแห่งชาติในยาง
- ประมาณ 14 กิโลเมตร จากหาดไม้ขาว ซึ่งอาจมีโครงการขนาดใหญ่เกิดขึ้นในพื้นที่ราว 2,800 ไร่ เป็นชุมชนใหญ่ ประกอบด้วยโรงแรมศูนย์การค้า สนามแข่งม้า สนามกอล์ฟ และอื่นๆ

- ประมาณ 2 กิโลเมตร จากบ้านลาบอื่น ซึ่งกำลังจะมีโครงการโรงแรมและสนามกอล์ฟขนาด 500 ไร่เกิดขึ้น

- ประมาณ 10 กิโลเมตร จากอ่าวบางเทา ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงแรมดุสิตลากูนา ขนาด 240 แห่ง

- ประมาณ 14 กิโลเมตร จากอ่าวพันทิพย์ ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงแรมแห่งใหม่และ

โรงแรมอมันปรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเนื้อหาที่ละเอียดและเที่ยงตรงของเอกสารนี้มากกว่าที่ปรากฏในการนำไปใช้

- ประมาณ 15 กิโลเมตร จากหาดสุรินทร์ แหลมสิงห์ อ่าวกมลา

9. ระบบเก็บ และกำจัดขยะ

สมัยก่อนใช้ระบบขุดฝังใกล้ที่เกิดขยะ เนื่องจากปริมาณยังมีไม่มากปัจจุบันใช้วิธีเก็บโดยสุขาภิบาล และกำจัดโดยการเผาของแต่ละหาด

สำหรับหาดในทอน เสนอให้กำจัดขยะโดยวิธีการเผาโดยเตาเผาขยะ ใช้พื้นที่ประมาณ 20 ตารางเมตร ทางด้านใต้ลมไม่ให้เป็นการรบกวนที่ตั้ง ทั้งความร้อนและควันไฟ

4.4.3 ลักษณะของสถานที่ตั้งโครงการ

ที่ตั้ง

ตำบลสาคร อำเภอลาด จังหวัดภูเก็ต บนถนนเข้าบ้านสาครประมาณ 2 กิโลเมตร ซึ่งแยกจากถนนเมนหมายเลข 4031 ห่างจากท่าอากาศยานภูเก็ตประมาณ 10 กิโลเมตร เชื่อมต่อกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 (ถนนเทพหัสดิน) มีถนนรอบเกาะภูเก็ตตัดผ่านสามารถเชื่อมติดต่อกับหาดสำคัญต่างๆ ได้

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเนินเขา ซึ่งปกคลุมไปด้วยพันธุ์ไม้ธรรมชาติและธรรมชาติยังคงสภาพงดงามอยู่ มีสภาพชายฝั่งที่สงบ หาดทรายที่ติดชายทะเลยาวประมาณ 250 เมตร เป็นหาดซึ่งมีลักษณะเป็นอ่าวส่วนตัว ขนานด้านข้างทั้ง 2 ปลายด้วยเนินเขา มีลาน้ำธรรมชาติไหลผ่าน 2 จุด บริเวณชายหาดมีต้นมะพร้าวขึ้นเป็นแนวเรียงกันสวยงามมาก

พืชพรรณและคุณภาพ

- ของบริเวณโดยรอบ
- พื้นที่โปร่ง
 - พื้นที่ราบประมาณ 15 ไร่ เป็นสวนมะพร้าวเดิม สลับกับพุ่มไม้เล็กๆ ขึ้นอยู่ตามธรรมชาติ
 - คุณภาพน้ำทะเลในเกณฑ์ดีมาก ใส สะอาด
 - คลื่นอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (สถิติความสูงของคลื่นสามารถหาได้จาก กองสถิติ กรมอุตุนิยมวิทยา กระทรวงคมนาคม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
- สภาพชายหาด มีความสะอาด มีทรายขาวบริสุทธิ์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ขนาดของความกว้างยาวของชายหาดอยู่ในเกณฑ์ดี ภูเขาหน้าด้วยเนินเขาทั้ง 2 ข้าง ทำให้มีความรู้สึกเป็นหาดส่วนตัวเหมาะแก่การสร้างเป็นที่มาของชายหาดส่วนตัว
- ความลาดชันของพื้นที่หลังหาด อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ความลาดชันค่อยๆ ไล่ขึ้นไปเป็นลักษณะของเนินเขา ทำให้สามารถเห็นทิวทัศน์ของทะเล

ลักษณะที่ดิน	บริเวณติดกับชายหาดเป็นที่ราบ ดินปนทราย ส่วนบริเวณที่เป็นเนินเขา เป็นดินลูกรังสีทอง และดินเหนียว
การใช้ที่ดิน	เป็นที่ดินเปล่าๆ เต็มไปด้วยพืชพรรณธรรมชาติ
ทัศนียภาพ	มุมมองภายในจากที่ตั้ง เห็นบรรยากาศที่เงียบสงบ เนื่องจากมีความกว้างพอดีไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป สามารถมองเห็นทะเลได้เกิน 180 และสามารถมองเห็นพระอาทิตย์ตกได้งดงาม
การเข้าถึง	จากสนามบิน ประมาณ 12 กิโลเมตร ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือ ใช้เวลาเดินทางมาถึงที่ตั้งประมาณ 15 นาที จากตัวเมืองภูเก็ต ประมาณ 40 กิโลเมตร ซึ่งอยู่ทิศตะวันออกเฉียงใต้ จากอำเภอถลาง ประมาณ 15 กิโลเมตร ซึ่งอยู่ทางใต้
สภาพภูมิอากาศ	เนื่องจากอยู่ในจังหวัดภูเก็ต จึงมีสภาพตั้งที่ได้กล่าวมาแล้ว

สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

มีไฟฟ้าและน้ำประปา พร้อมทั้งระบบน้ำทิ้งที่จะสามารถเข้าสู่บริเวณที่ตั้งในระยะเวลาอันใกล้ ส่วนระบบโทรศัพท์สามารถติดตั้งโดยต่อจากสายขององค์การโทรศัพท์ ที่ได้ติดตั้งในบริเวณใกล้เคียงโครงการแล้ว

ด้านสาธารณูปการ มีโรงพยาบาล สถานือนามัย สาธารณสุข ในบริเวณใกล้เคียง สามารถติดต่อกับสถานที่ราชการ และบริการชุมชนได้โดยสะดวก ฝั่งพื้นที่ไม่ประกอบด้วยต้นตาล

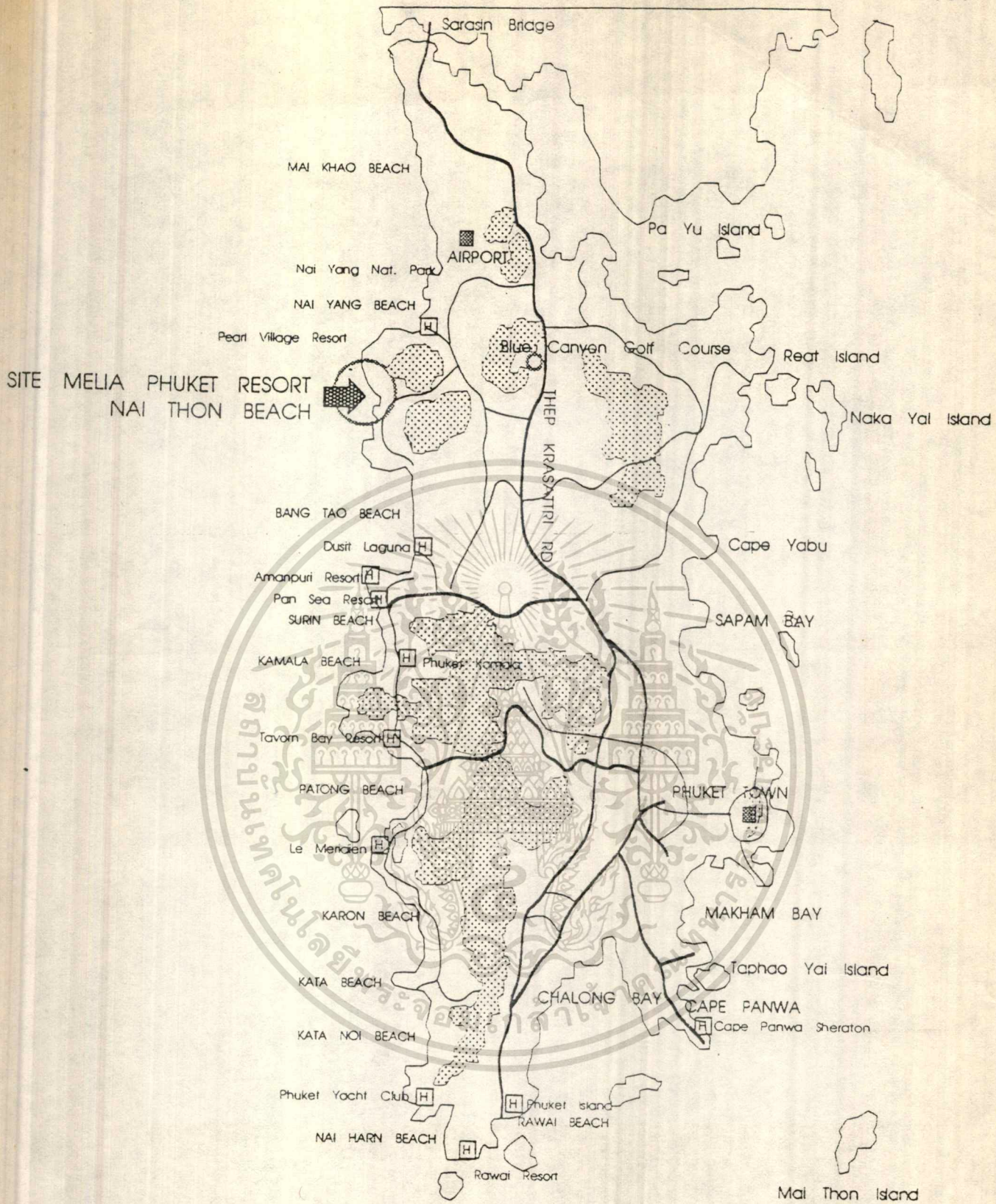
ป่าสนโปร่ง และป่าไม้ชายทะเล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชาวบ้านส่วนใหญ่ในบริเวณนี้ มีอาชีพทำสวนยางและการประมง ประชากรส่วนใหญ่นับ
ถือศาสนาพุทธ มีบางส่วนนับถือศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ ภาษาพูดทั่วไปเป็นภาษีสงขลา
คือภาษากลาง ส่วนภาษาท้องถิ่นให้ภาษาได้ นอกจากนี้ยังมีภาษามลายู และจีนปะปนกันไป

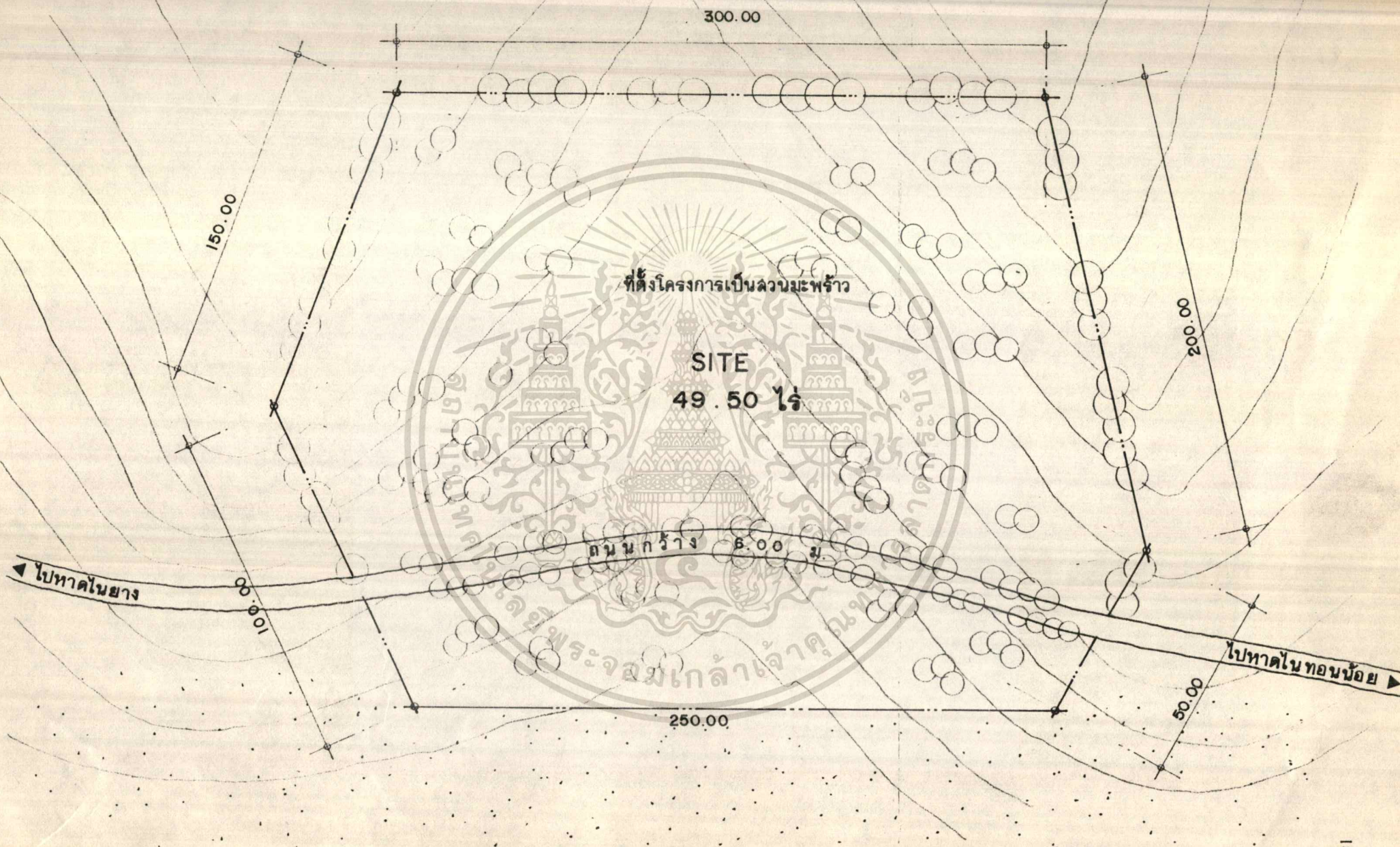

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SITE LOCATION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในกรณีฉุกเฉินเท่านั้น กรุณาอย่าเผยแพร่เอกสารนี้โดยไม่ได้รับอนุญาต
 MELIA PHUKET RESORT
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ตั้งโครงการเป็นลวนมะพร้าว

SITE
49.50 ไร่

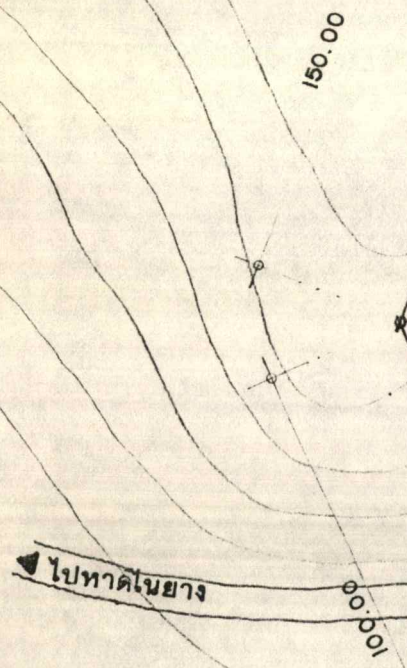
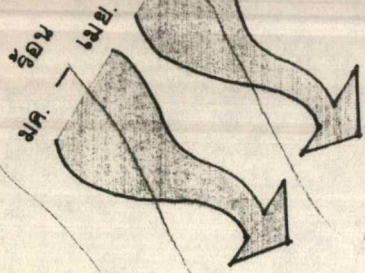
ถนนกว้าง 6.00 ม.

ไปหาดโนนยาว

ไปหาดโนนน้อย

ท ว ด ไ น ท อ น

ไปหาดใหญ่

VIEW
ENT

JUNE

DEC.

VIEW

SUN SET

SUN RISE

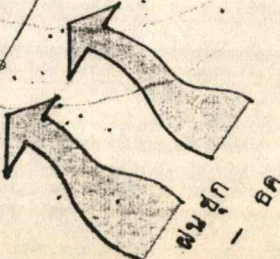
300.00

250.00

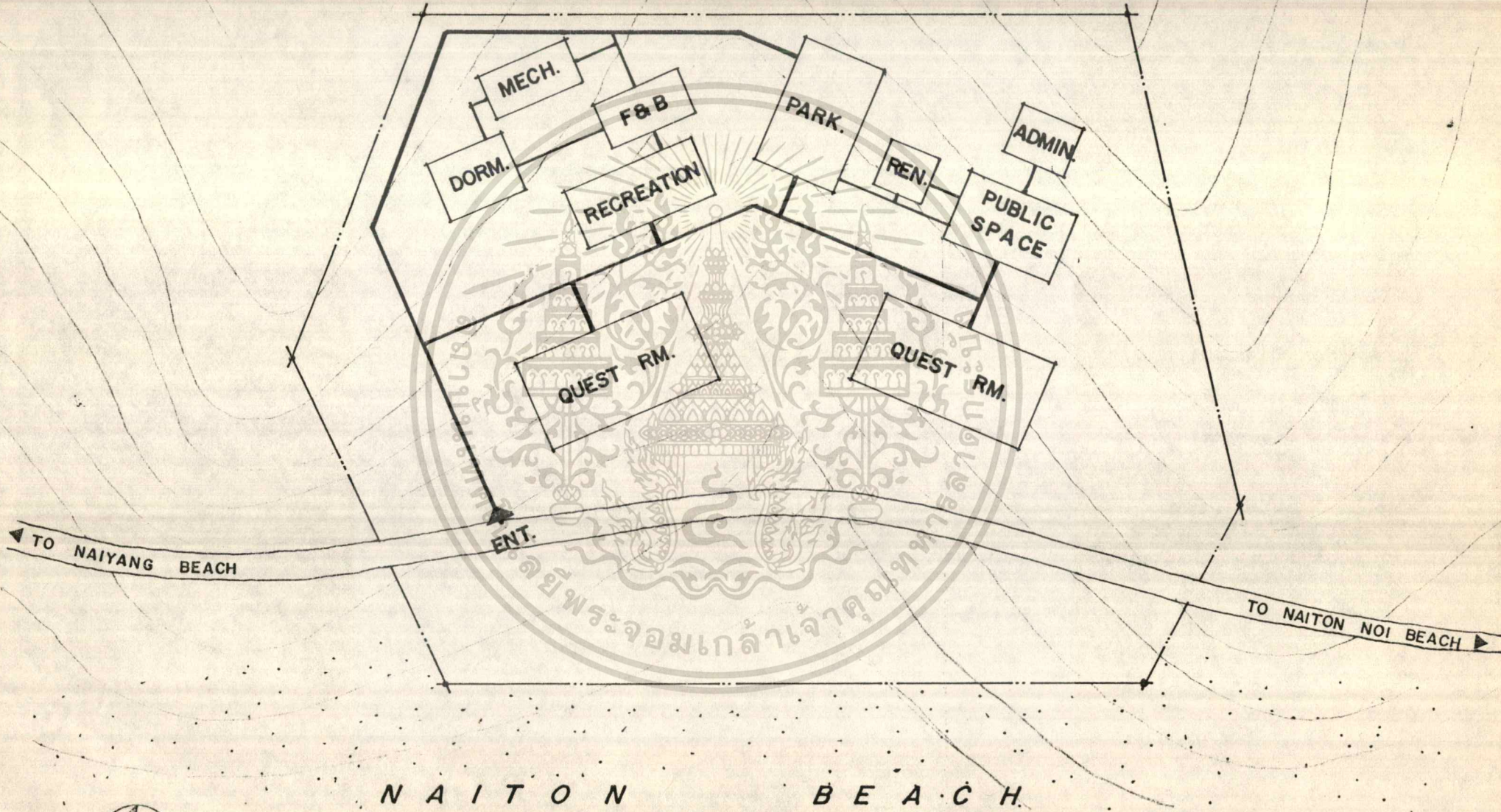
200.00

50.00

ไปหาดน้อย

ท . ๗ . ด . ย . น . ท . อ . น

SITE STRUCTURE

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม

4.5.1 วิเคราะห์การดำเนินงานของโครงการ

การดำเนินงานของโครงการ ต้องให้บริการแก่ผู้มาพักตลอด 24 ชั่วโมง พนักงานต้องทำงานตลอดเวลา มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ช่วยในการบริหารงาน กรรมการผู้จัดการ บริษัท (MANAGING MANAGER) เป็นผู้บริหารงานทั้งหมด โดยมีผู้จัดการทั่วไป (GENERAL MANAGER) เป็นผู้ดูแลงานแต่ละฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายบริหาร (MANAGEMENT DEPARTMENT)

ฝ่ายบัญชี (ACCOUNTING DEPARTMENT)

ฝ่ายเลขานุการ (SECRETARIAT DEPARTMENT)

ฝ่ายต้อนรับ (FRONT OFFICE DEPARTMENT)

ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING DEPARTMENT)

ฝ่ายจัดเลี้ยง (CATERING DEPARTMENT)

ฝ่ายช่าง (ENGINEERING DEPARTMENT)

4.5.2 วิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ

1) พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ ผู้ใช้โครงการมี 2 ประเภท คือ ผู้รับบริการ และผู้ให้บริการ ผู้รับบริการนั้นได้แก่ นักท่องเที่ยว ที่มาเที่ยวเป็นการส่วนตัว และนักท่องเที่ยวแบบ GROUP TOUR คู่หนุ่มสาว และครอบครัว นอกจากนักท่องเที่ยวจะมาพัก และทำกิจกรรมต่างๆ แบบ GROUP TOUR และอื่นๆ ตามแผนภูมิที่

2) วิเคราะห์อัตรากำลังคนของโครงการ

จากการศึกษาอัตรากำลังคนของโครงการ โรงแรมตากอากาศชั้นนำในจังหวัดต่างๆ พบว่ามีอัตราเฉลี่ย 1.5 คนต่อห้องพัก ดังนั้น

จำนวนห้องพักของโครงการ 210 ห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

อัตรากำลังคนของโครงการ 315 คน

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดเป็นระดับของบุคลากร 4 ระดับ และกระจายไปยังส่วนต่างๆ ของโครงการ ดังนี้

อัตรากำลังคนของโครงการแบ่งเป็นประเภทของแรงงานมีดังนี้

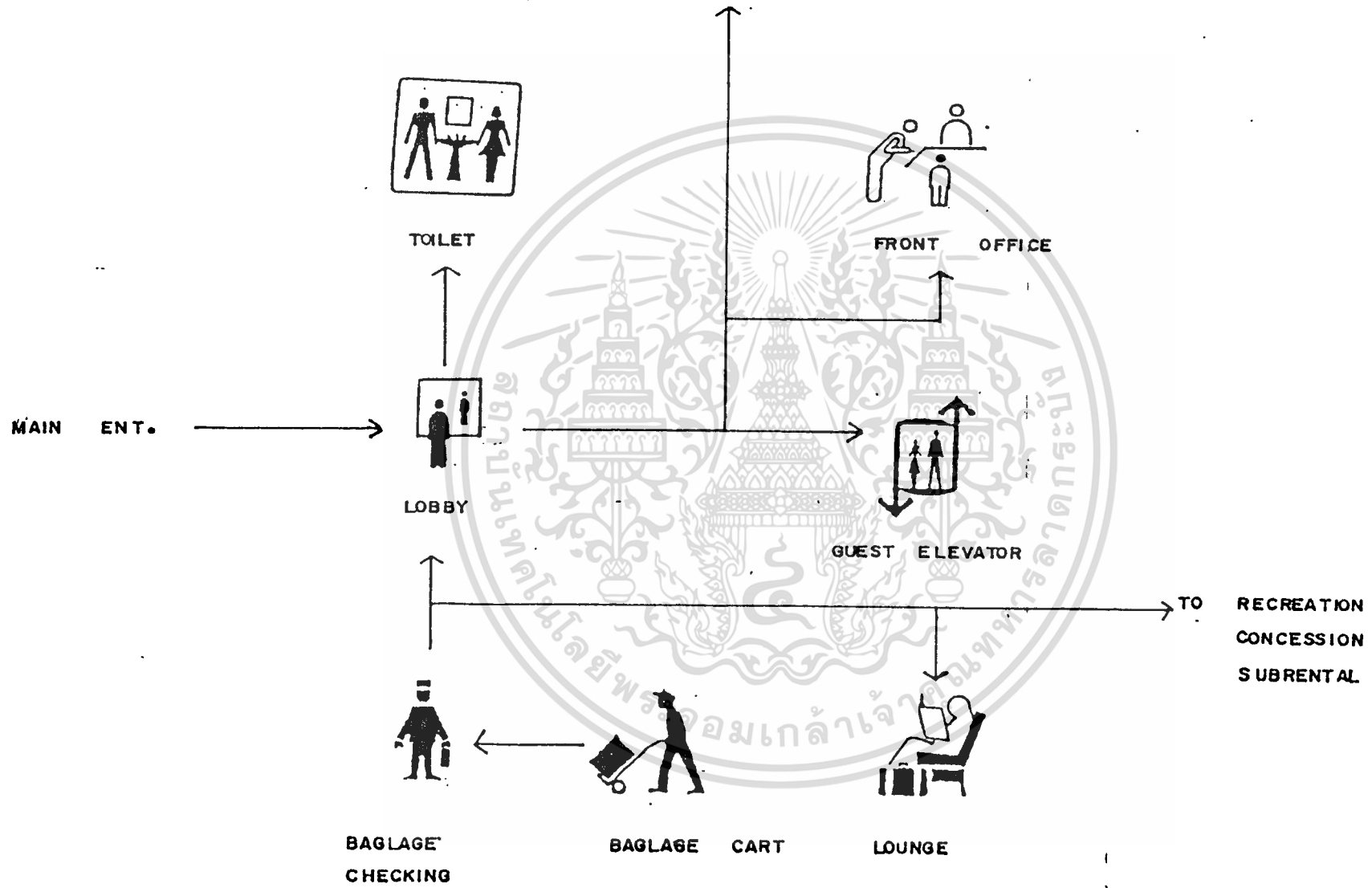
ระดับงานที่ไม่ใช้เทคนิค	75%	=	236	คน
ระดับงานที่ใช้เทคนิคระดับกลาง	16%	=	50	คน
ระดับงานเหนือกว่าช่างเทคนิค	6%	=	18	คน
ระดับผู้บริหาร	3%	=	11	คน
รวม	100%	=	315	คน

อัตรากำลังคนในหน่วยงานต่างๆ ของโรงแรมมีดังนี้

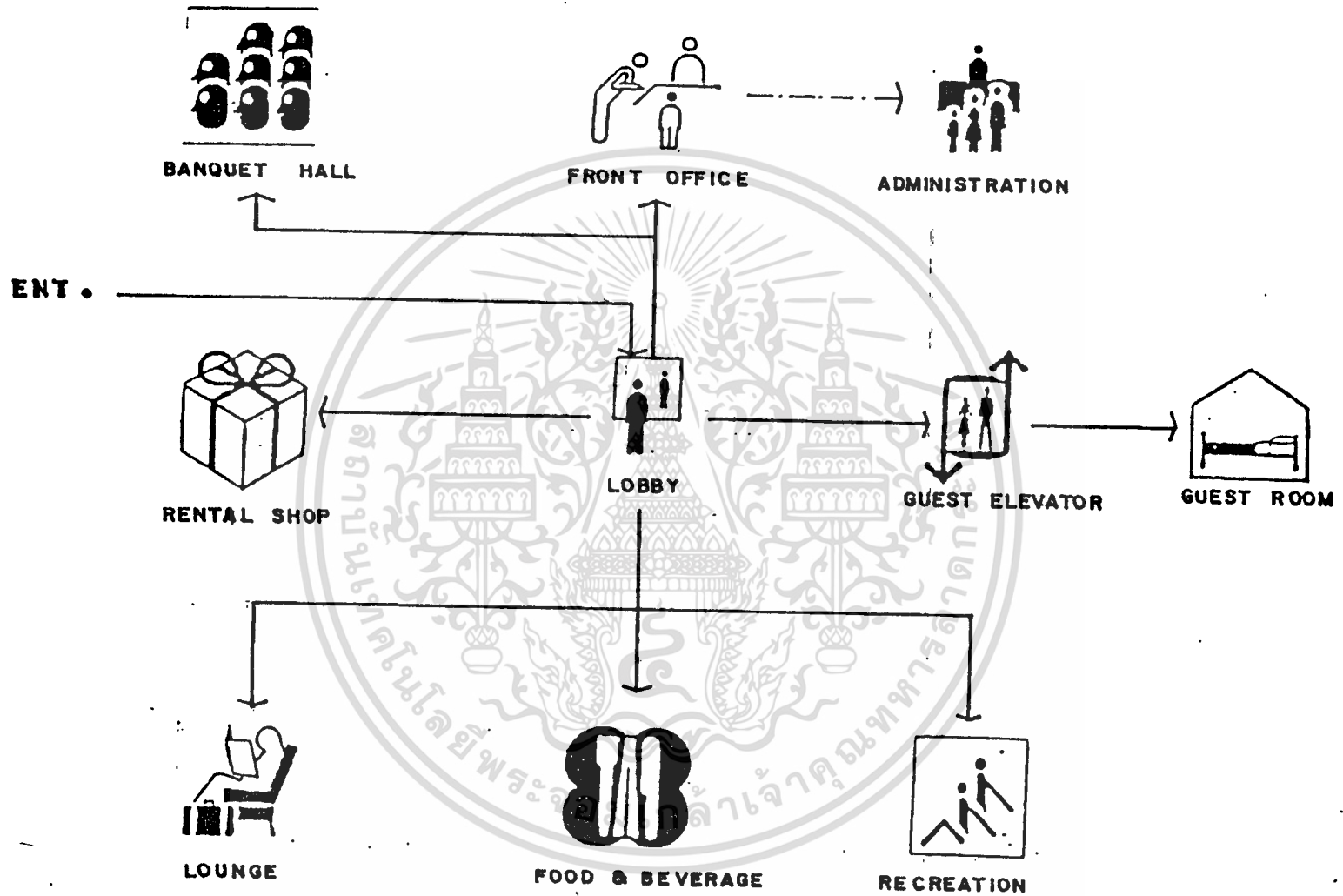
ADMINISTRATION	3%	=	11	คน
FRONT OFFICE & ADMINISTRATIVE STAFF	11%	=	34	คน
SERVICE	19%	=	60	คน
HOUSEKEEPING	27%	=	85	คน
FOOD SERVICE	34%	=	107	คน
(DINING ROOM)	(18%)	=	56	คน
(KITCHEN)	(16%)	=	50	คน
MAINTENANCE AND EQUIPMENT OPERATION	(6%)	=	18	คน
รวม	100%	=	315	คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

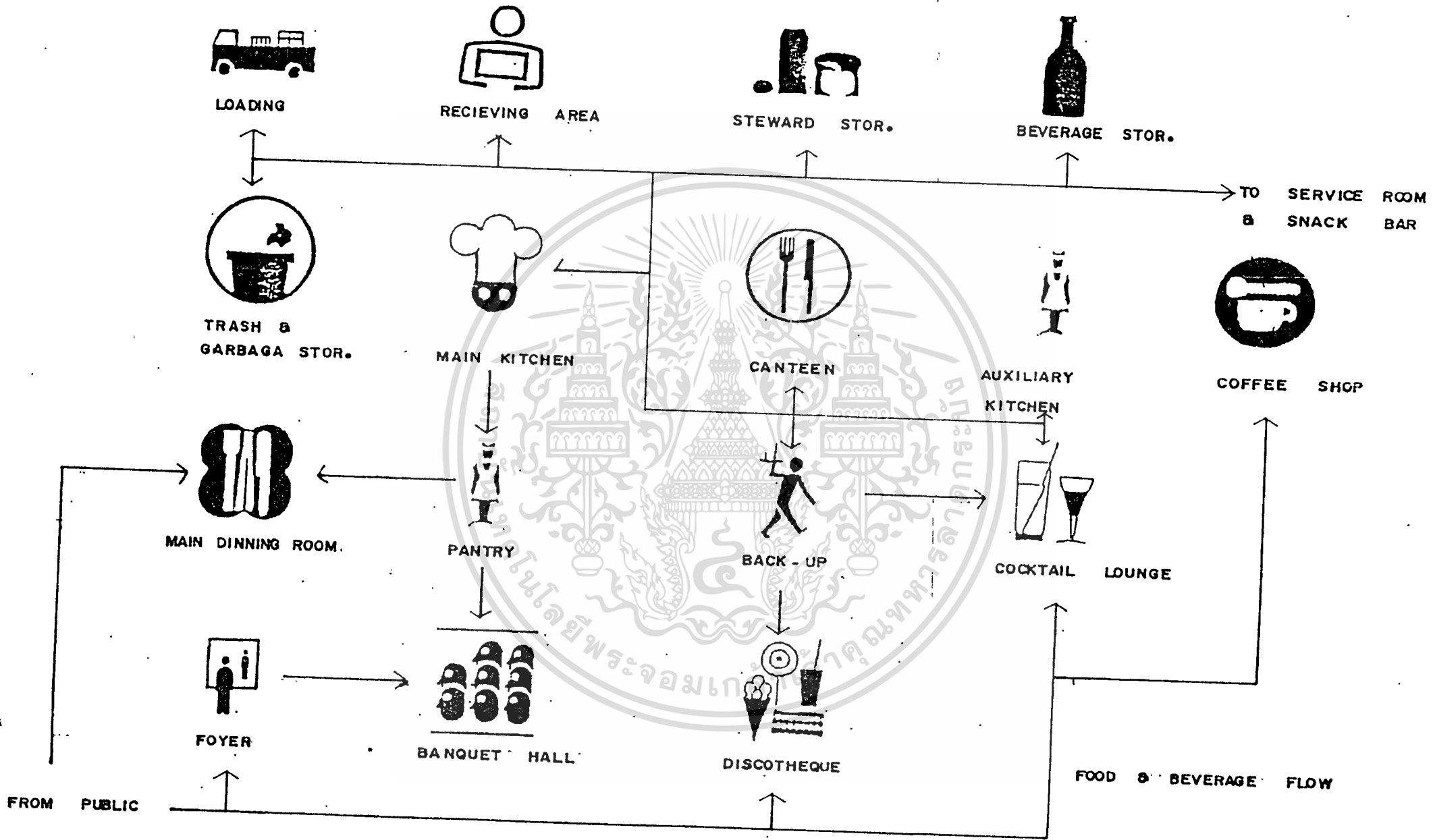
TO RESTAURANT &
FUNCTION ROOM

PUBLIC SPACE

GUEST FLOW

DININ ROOM

GUET ROOM

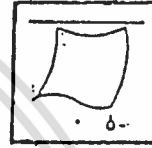
BANQUET HALL

LINEN CHUTE

SORTING ROOM

LAUNDRY

LINEN STORAGE

SEWING ROOM

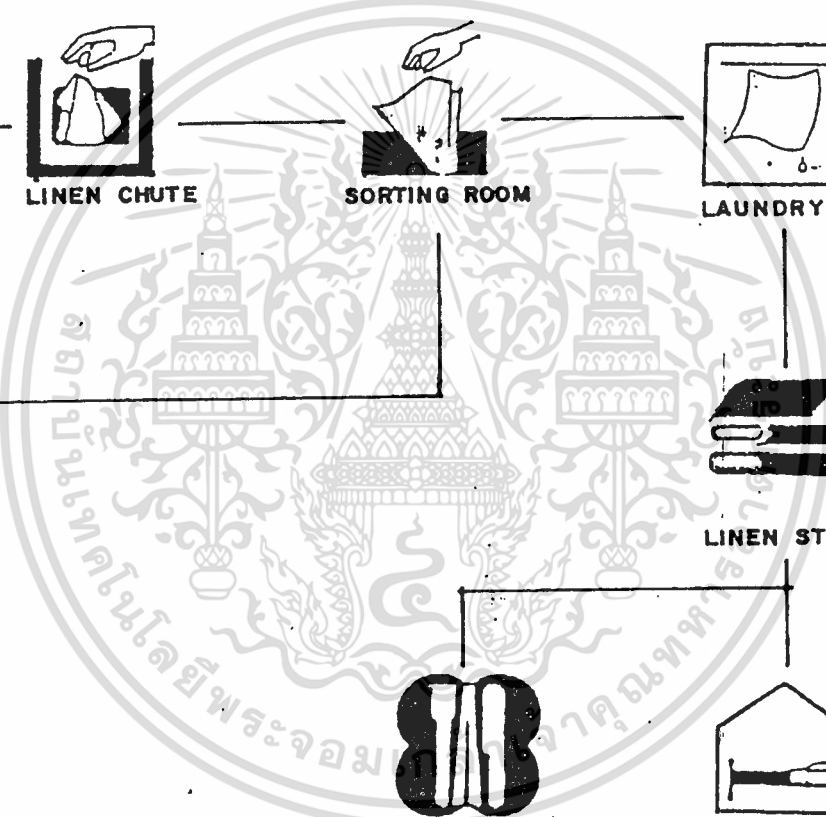

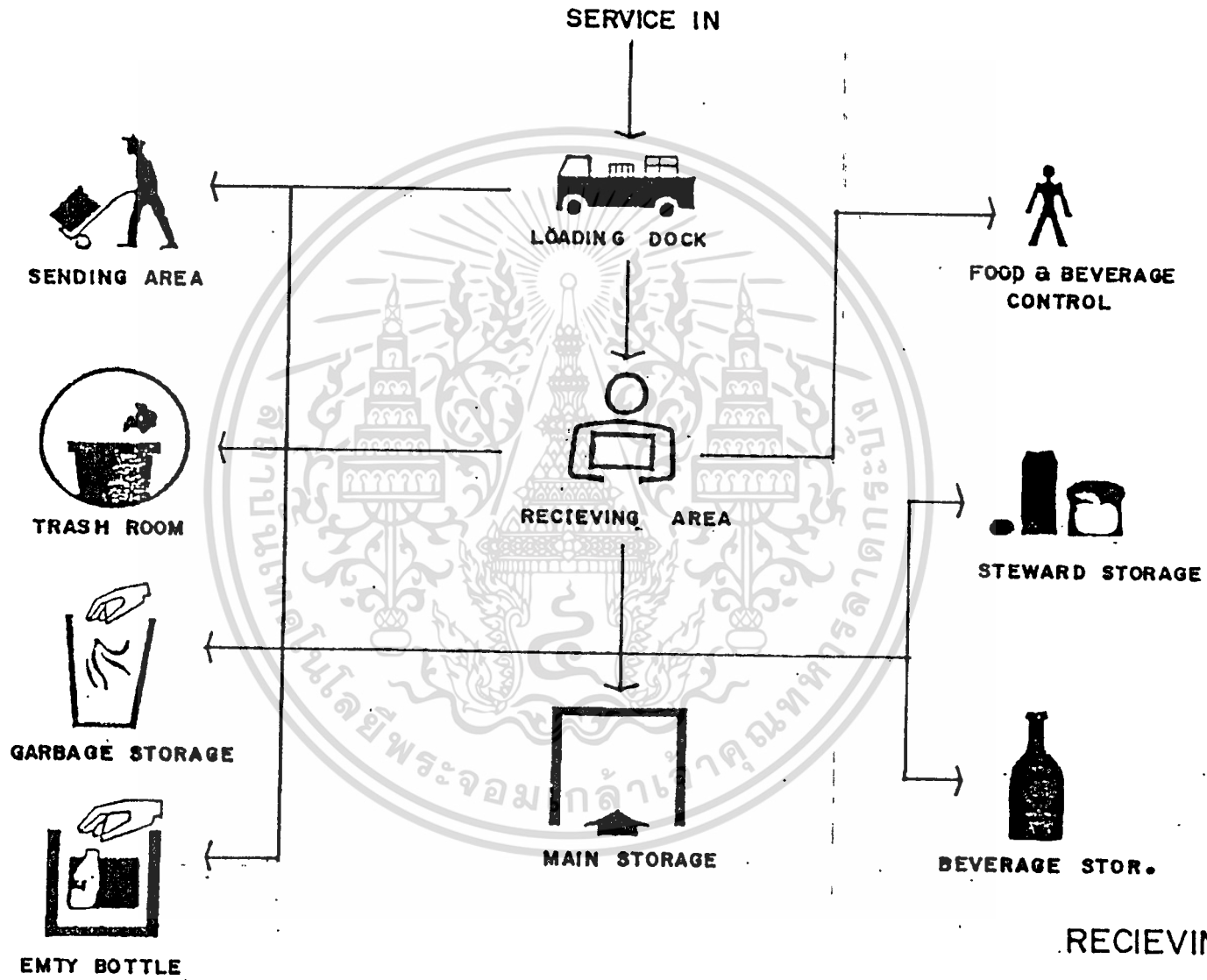
DINING ROOM

GUET ROOM

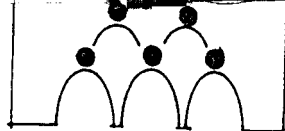
LINEN FLOW

RECEIVING & STOR.

GROUP TOUR ACTIVITIES

14.00

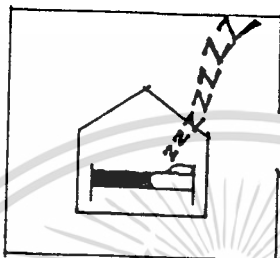
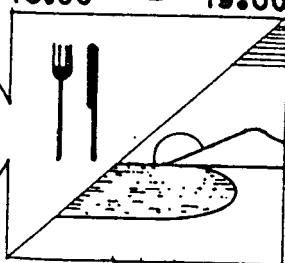
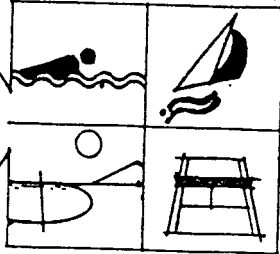
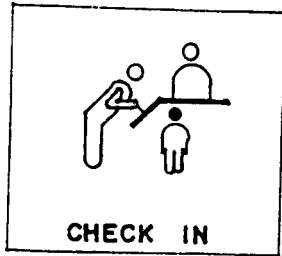
3

DAYS TRIP

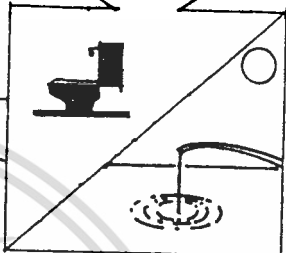
14.20 - 18.00

1st DAY

18.00 - 19.00

23.00 - 06.00

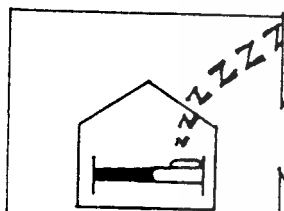
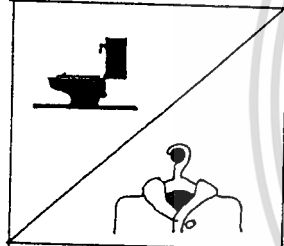
19.00 - 23.00

06.00 - 07.00

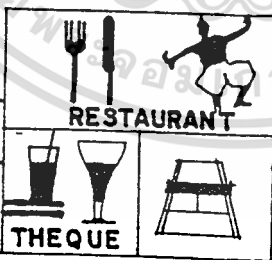
07.00 - 08.00

2nd DAY

08.00 - 12.00

23.00 - 06.00

18.00 - 23.00

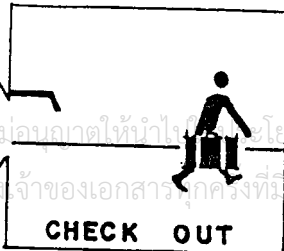
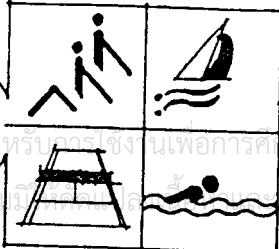
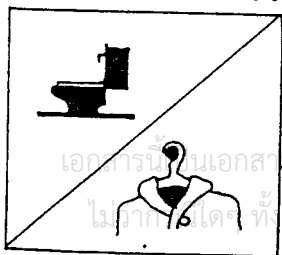
13.00 - 18.00

06.00 - 07.00

07.00 - 11.00

3rd DAY

11.00 - 12.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานวิชาการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ขอตลาดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่มีการคิดค่าลิขสิทธิ์อื่น ๆ อีกทั้งห้ามมิให้นำเอกสารนี้ไปทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

การวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ

ความต้องการขององค์ประกอบของโครงการ อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1. ความต้องการจากความสัมพันธ์กรณีหรือปัจจัย (ESTABLISHING NEED) คือองค์ประกอบ (ELEMENT) ที่เกิดจากความจำเป็นที่จะต้องมีขึ้น และเป็นส่วนสำคัญของโครงการหรือใช้ประกอบการดำเนินงานในระบบ ซึ่งเป็นหน่วยหรือส่วนที่สำคัญของโครงการ

2. ความต้องการเพื่อเสริมสร้างความสมบูรณ์ของโครงการ (SATISFYING NEED) ซึ่งได้แก่ องค์ประกอบที่นอกเหนือจากความจำเป็น แต่เป็นองค์ประกอบที่ทำให้โครงการสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น ร้านค้า ตู้โทรศัพท์สาธารณะ

จากความต้องการทั้ง 2 ลักษณะสามารถแสดงประเภทขององค์ประกอบว่าเป็นองค์ประกอบที่เกิดจาก ESTABLISHING NEED หรือ SATISFYING NEED ดังต่อไปนี้

ELEMENT	ESTABLISHING NEED	SATISFYING NEED
PUBLIC SPACE	1. LOBBY AND FRONT DECK 2. FRONT OFFICE 3. LOUNGE 4. BAGGAGE CHECKING 5. BAGGAGE & CART ROOM 6. PARKING AREA	1. PUBLIC TOILET 2. PUBLIC PHONE
GUEST ROOM	1. GUEST ROOM - TYPICAL GUEST ROOM - EXECUTIVE SUITE - DELUXE SUITE 2. SERVICE ROOM	
F & B SERVICE SPACE	1. MAIN KITCHEN 2. RESTAURANT 3. TOILET FOR RESTAURANT 4. COFFEE SHOP 5. BANQUET HALL	1. AUXILIARY KITCHEN 2. BANQUET FOYER 3. BANQUET STORAGE 4. MEETING FOYER 5. STAFF KITCHEN

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือใช้ในด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ

ELEMENT	ESTABLISHING NEED	SATISFYING NEED
RECREATION AREA	6. BANQUET PANTRY 7. MEETING HALL 8. ROOM SERVICE 9. STAFF DINING 10. STEWARD STORAGE 11. BEVERAGE STORAGE 1. COCKTAIL LOUNGE 2. HEALTH CLUB & SAUNA 3. SWIMMING POOL 4. POOL SIDE DECK & SNACK BAR 5. TENNIS COURT 6. SQUASH COURT 7. GAME ROOM 8. BUSINESS CENTER	6. TOILET FOR COFFEE SHOP 7. TOILET FOR BANQUET 1. LOCKER & DRESSING ROOM 2. MACHINE ROOM 3. LOCKER DRESSING & TOILET FOR TENNIS 4. TOILET FOR PUB
SHOPPING AREA	1. RETAIL SHOP 2. CONCESSION SPACE	
ADMINISTRATION	1. EXECUTIVE OFFICE 2. ACCOUNTING OFFICE 3. PERSONAL OFFICE 4. SECURITY OFFICE 5. PURCHASING OFFICE 6. CONFERENCE ROOM	1. STAFF TOILET
GENERAL SERVICE DEPARTMENT	1. HOUSE KEEPING DEPT. - HOUSE KEEPING OFFICE - SEWING & UNIFORM OFFICE - UNIFORM ISSUE & STORAGE - LINEN STORAGE	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มา

ELEMENT	ESTABLISHING NEED	SATISFYING NEED
MECHANICAL DEPARTMENT	<ul style="list-style-type: none"> - LAUNDRY - FLOWER ROOM 2. STAFF SPACE <ul style="list-style-type: none"> - CONTROL & TIME KEEPER - FIRST AID ROOM - STAFF TOILET & LOCKER 3. SERVICE ENTRANCE SECTION <ul style="list-style-type: none"> 1. ENGINEER OFFICE 2. FUEL STORAGE 3. TRANSFORMER & GENERATOR 4. PUMP & BOILER ROOM 5. AIR CONDITION ROOM 6. MANTANANCE RM & GARDEN RM 7. WATER TREATMENT PLANT 	<ul style="list-style-type: none"> 1. STAFF LOUNGE 1. ENGINEER STORAGE 2. FURNITURE STORAGE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการใช้

2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอย ใช้หลักการกำหนดความสัมพันธ์ด้านต่างๆ เช่น ความสัมพันธ์ทางด้านบริหาร การบริการ การติดต่อ และทางด้านเทคนิค พื้นที่ใช้สอยที่มีค่าความสัมพันธ์กันมากคือ พื้นที่ที่จำเป็นต้องมีความใกล้ชิดกัน จากค่าในตารางความสัมพันธ์ นำมาเขียนเป็นแผนภาพ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอยต่างๆ ดังแสดงไว้ใน INTERACTION CHART

-3) วิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยของโครงการ

ในการหาพื้นที่ใช้สอยของโครงการ โดยเปรียบเทียบกับอาคารตัวอย่างที่มีความสำคัญระดับเดียวกัน และมาตรฐานอาคารต่างๆ ได้แก่ ERNST NEUFERT ARCHITECTS'S DATA, PRINCIPLES OF HOTEL DESIGN, HOTEL PLANING DESIGN, TIME SEVER STANDARD) และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ต่างๆ ของไทย โดยเปรียบเทียบเป็น พท./ห้อง, ต่อผู้ใช้ หรือต่อพื้นที่ ที่มีความสัมพันธ์กัน (ตารางที่ 4.3)

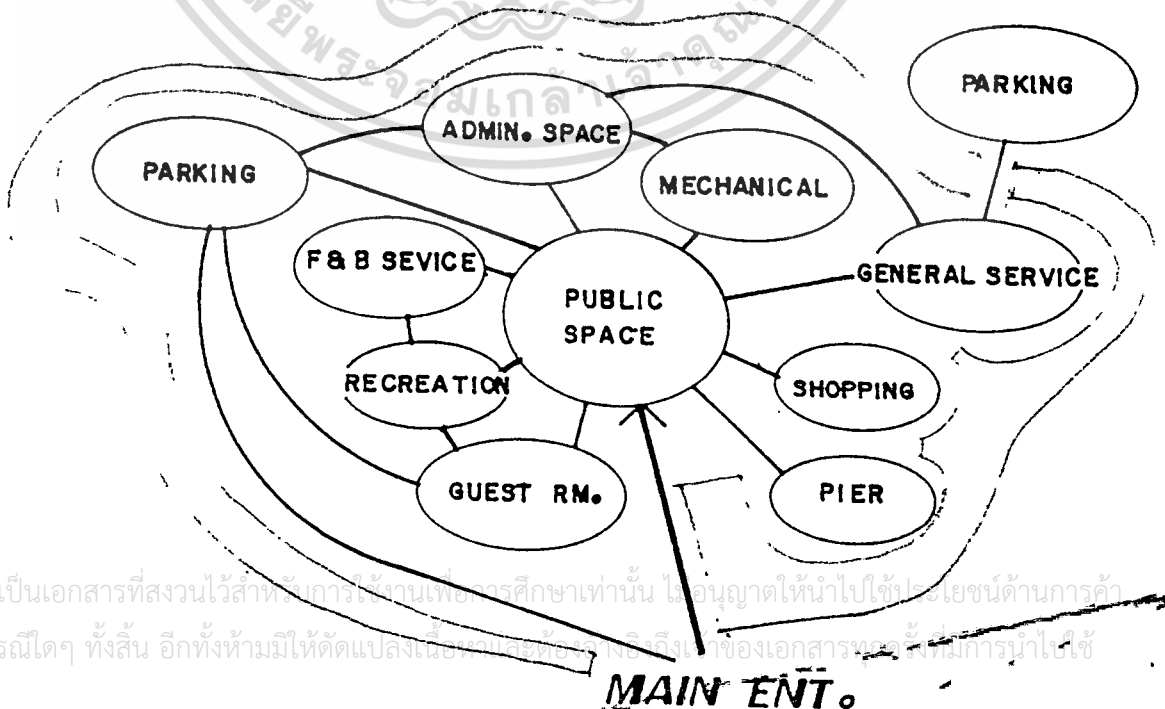
การคำนวณหาพื้นที่ที่จอดรถ ได้ยึดตามหลักเกณฑ์ของ พรบ. ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 โดยคิดได้ 2 วิถี คือ คิดจาก พท. รวมของโครงการ และคิดจากส่วนต่างๆ ของโครงการ

3.1) คิดจากพื้นที่รวมของโครงการ

$$\begin{aligned}
 & \text{พื้นที่ของโครงการทั้งหมด} && 17,567 \text{ ม.} \\
 & \text{อาคารขนาดใหญ่กำหนดไว้} && 240 \text{ ม./คน} \\
 & \text{ที่จอดรถทั้งหมด} && = \frac{17,577}{240} = 73.19 \text{ คัน} \\
 & && = 73 \text{ คัน}
 \end{aligned}$$

INTERACTION CHART

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	TOTAL
1. PUBLIC SPACE		4	4	3	3	3	3	2	3	2	27
2. GUEST RM.	⊗		2	2	2	3	2	1	2	1	19
3. F & B SEVICE SPACE	⊗	⊗		4	1	2	3	1	3	1	20
4. RECREATION AREA	⊗	⊗	⊗		3	1	2	1	3	3	22
5. SHOPPING AREA	⊗	⊗	⊗	⊗		2	2	1	2	1	18
6. ADMINISTRATION OFF.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	2	2	2	19
7. GENERAL SERVICE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	2	1	19
8. MECHANICAL DEPART.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	1	13
9. PARKING AREA	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	21
10. PIER SPACE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาหรือตัดทอนข้อมูลใดๆ ของเอกสารหรือใช้เพื่อการนำไปใช้

INTERACTION CHART PUBLIC SPACE

	1	2	3	4	5	6	7	TOTAL
1. LOBBY & FRONT DESK		4	4	3	2	2	2	17
2. FRONT OFFICE	⊗		4	2	1	2	1	14
3. LOUNGE	⊗	⊗		3	2	2	3	18
4. BAGGAGE CHECKING	⊗	⊗	⊗		4	2	1	15
5. LUGGAGE & CART RM.	⊗	⊗	⊗	⊗		1	1	11
6. PUBLIC TOILET	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	10
7. CIGAR & NEWSTAND	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		10

บริหารฉัฒพันธ์

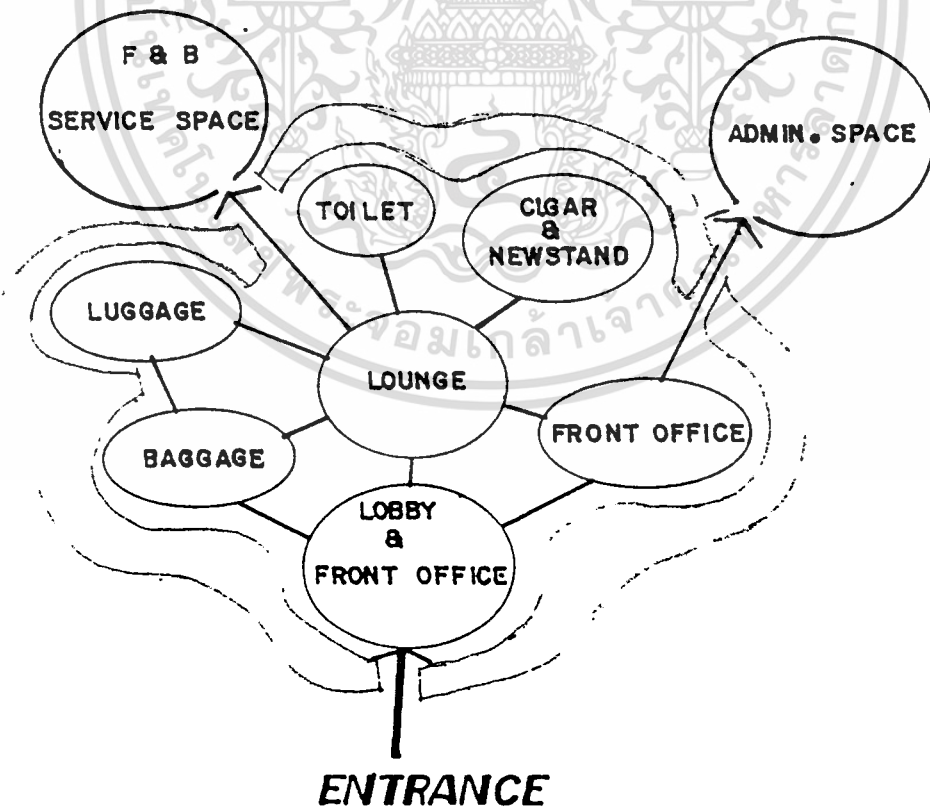
บริการฉัฒพันธ์

ติดต่อฉัฒพันธ์

เทศปฉัฒพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INTERACTION CHART FRONT OFFICE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	TOTAL
1. GUEST RECEPTION		3	3	3	3	4	2	2	3	4	27
2. REGISTRATION	⊗		4	3	2	2	2	2	1	3	22
3. ADVANCE RESERVATION	⊗	⊗		3	3	2	1	3	1	2	22
4. CASHIER	⊗	⊗	⊗		2	1	1	1	1	3	18
5. INFORMATION	⊗	⊗	⊗	⊗		4	2	2	3	2	23
6. PUBLIC RELATION	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	2	3	2	21
7. KEY & MAILS	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	1	2	13
8. TELEPHONE OPERATION	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	3	18
9. SOUND & MESSAGE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	17
10. FRONT OFFICE MANAGE.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		23

บริหารลัมพันธ์

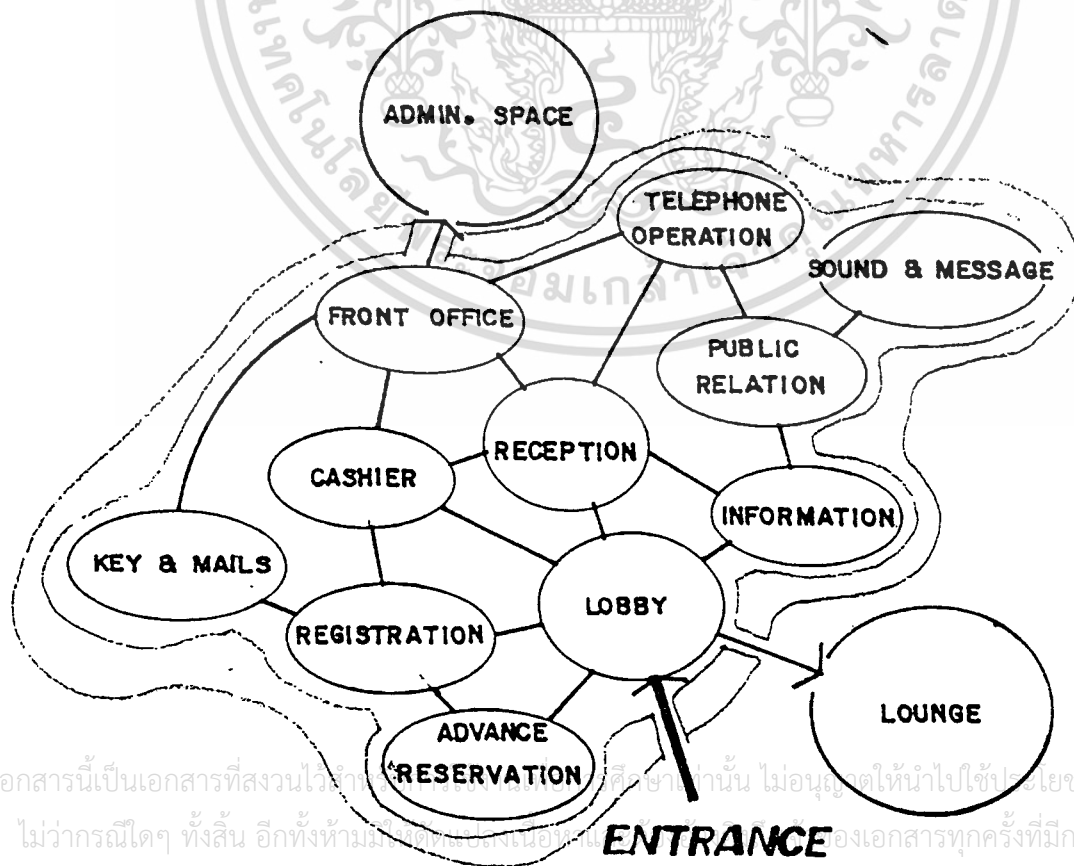
บริการลัมพันธ์

ติดต่อลัมพันธ์

เทศนิคลัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญัตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่ลงนอกระบบเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INTERACTION CHART GUEST ROOM

	1	2	3	4	5	6	7	8	TOTAL
1. SINGLE BED RM.		3	3	3	3	1	1	1	15
2. TWIN BED RM.	⊗		3	3	3	1	1	1	15
3. JUNIOR SUITE	⊗	⊗		3	3	1	1	1	15
4. KING SUITE	⊗	⊗	⊗		3	1	1	1	15
5. SEVICE LOBBY	⊗	⊗	⊗	⊗		3	2	2	19
6. LINEN STORE	⊗	⊗		⊗	⊗		2	2	11
7. PORTER'S CLEANER	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	10
8. CHUTE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		10

บริหารลัมพันธ์

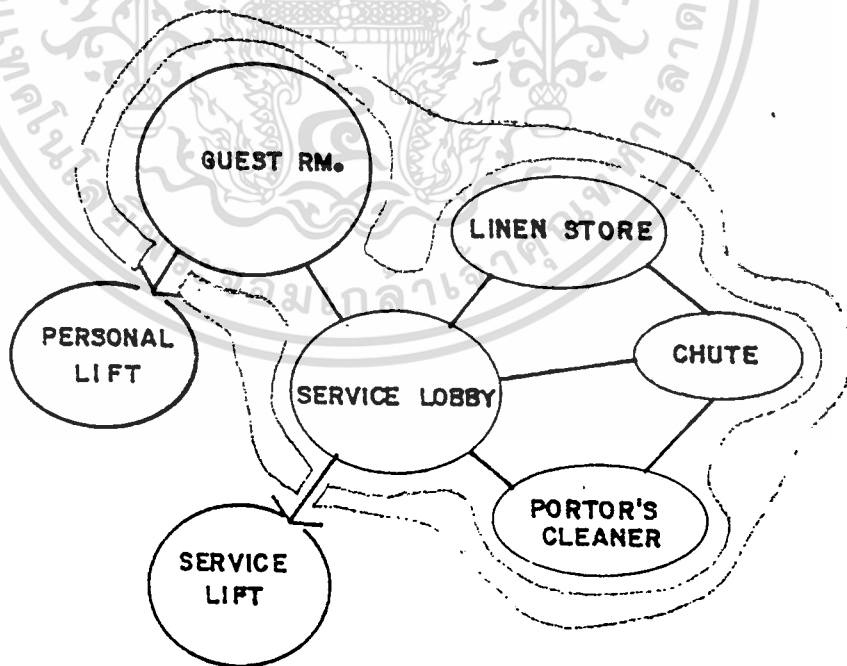
บริการลัมพันธ์

ติดต่อลัมพันธ์

เทคนิคลัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INTERACTION CHART FOOD & BEVERAGE DEPART.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	TOTAL
1. MAIN KLTCHEN		4	1	1	3	1	3	1	1	2	1	2	1	1	3	4	4	33
2. MAIN DINING ROOM	⊗		4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	1	1	1	1	23
3. TOILET FOR DINING	⊗	⊗		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	17
4. COFFEE SHOP	⊗	⊗	⊗		3	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19
5. AUXILIARY	⊗	⊗	⊗	⊗		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	3	3	24
6. COCKTAIL LOUNGE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	3	19
7. BANQUET HALL	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		3	3	3	2	1	1	1	1	1	3	27
8. BANQUET FOYER	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		3	2	2	1	1	1	1	1	1	21
9. BANQUET STORAGE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	1	3	1	1	1	1	1	23
10. BANQUET PANTRY	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	2	1	1	1	1	1	21
11. TOILET FOR BANQUET	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	1	1	1	1	2	19
12. SKY LOUNGE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	1	1	1	2	21
13. ROOM SERVICE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	1	1	1	18
14. STAFF CANTEEN	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		4	2	2	22
15. STAFF KITCHEN	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		3	2	24
16. STEWARD STORAGE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		3	26
17. BEVERAGE STORAGE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		31

บริหารลั้มพันธ์

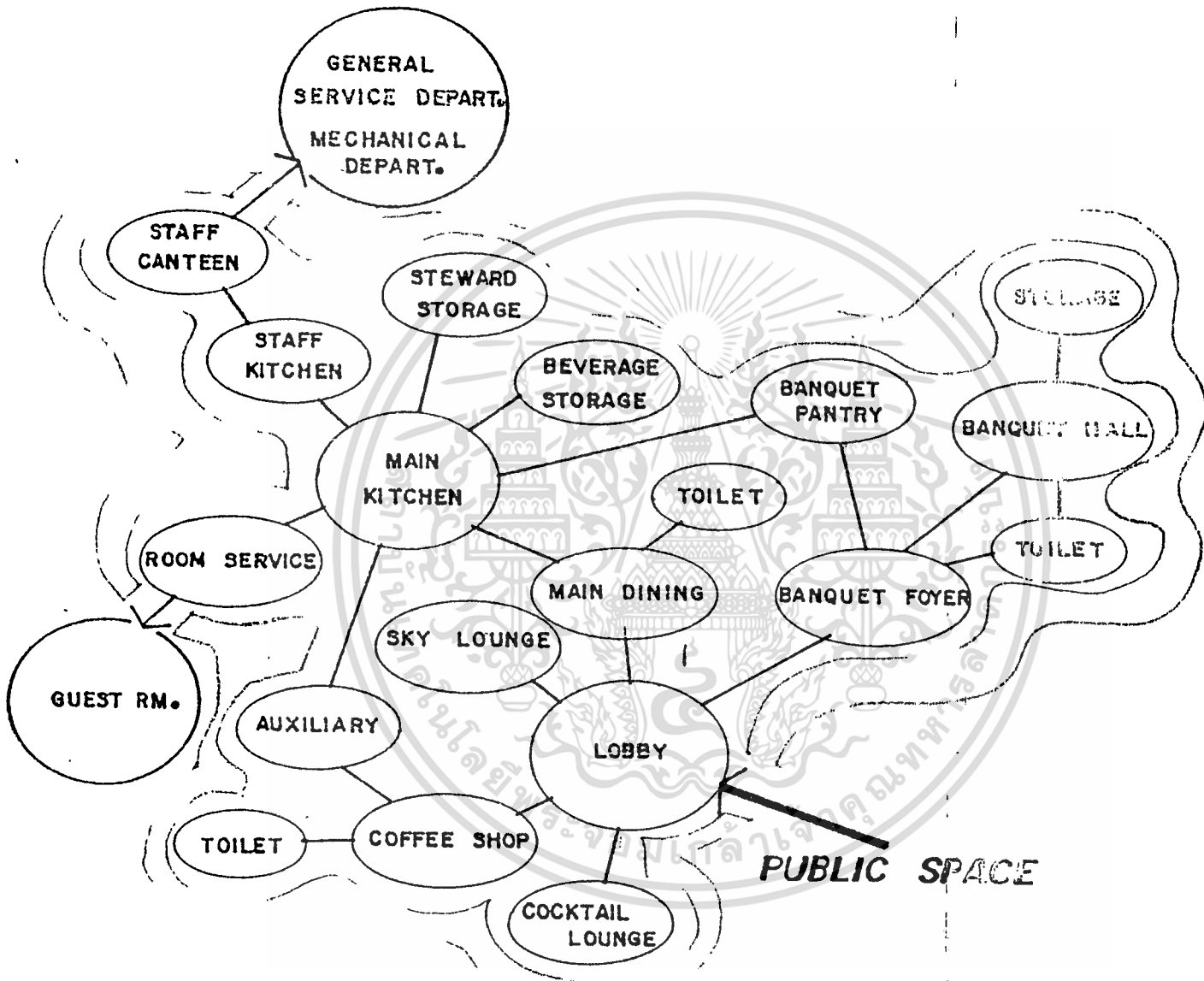
บริการลั้มพันธ์

คิตค้อลั้มพันธ์

เทคนิคลั้มพันธ์

INTERACTION CHART RECREATION

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	TOTAL
1. DISCOTHEQUE		4	2	2	1	1	1	2	2	0	15
2. TOILET	⊗		2	1	1	1	2	2	2	2	17
3. HEALTH CLUB	⊗	⊗		2	1	1	4	3	2	1	18
4. SWIMMING POOL	⊗	⊗	⊗		4	3	2	2	2	3	21
5. LOKER & DRESSING	⊗	⊗	⊗	⊗		3	2	1	1	1	15
6. SNACK BAR	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	1	1	2	15
7. SAUNA	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	1	0	16
8. TENNIS COURT	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	2	16
9. GAMS ROOM	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		3	15
10. PLAY GROUND	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		14

บริหารลัษณ์พันธ์

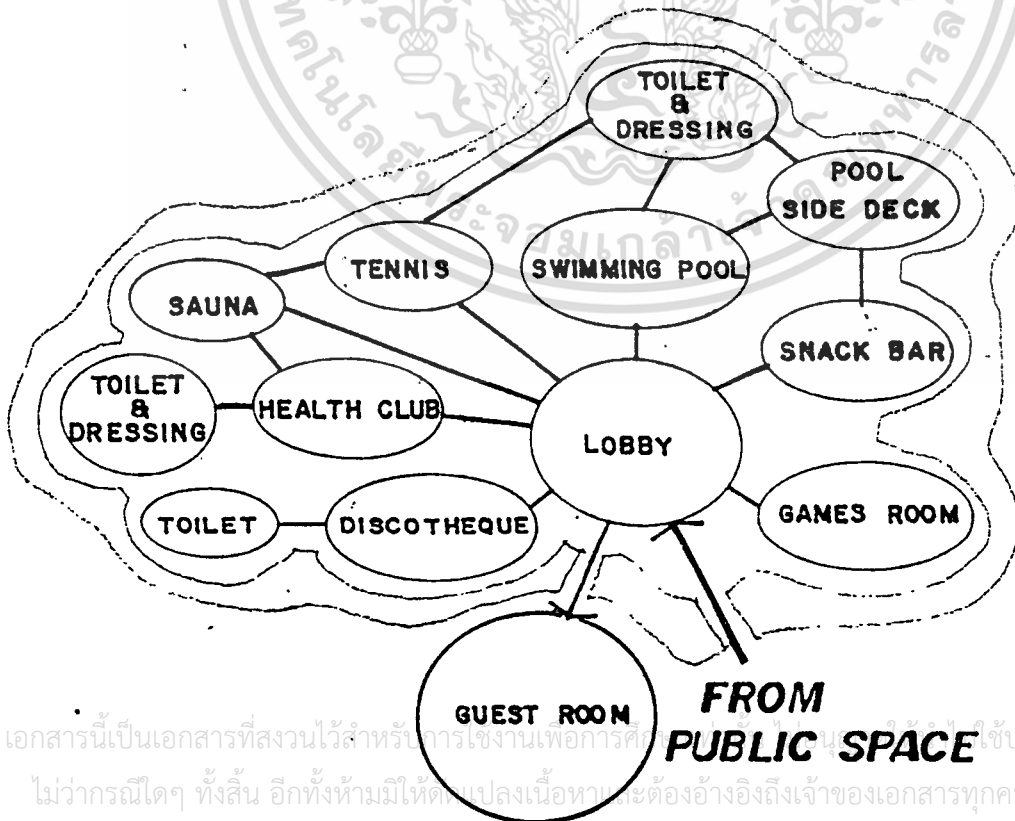
บริการลัษณ์พันธ์

ติดต่อลัษณ์พันธ์

เทคนิคลัษณ์พันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาสาระต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INTERACTION CHART ADMINISTRATION

	1	2	3	4	5	6	7	TOTAL
1. EXECUTIVE OFFICE		3	3	2	2	3	1	14
2. ACCOUNTING DEPART.	⊗		2	2	2	2	1	12
3. PERSONAL DEPART.	⊗	⊗		2	1	2	1	11
4. SECURITY OFFICE	⊗	⊗	⊗		1	1	1	9
5. PURCHASING DEPART.	⊗	⊗	⊗	⊗		1	1	8
6. CONFERENCE RM.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	10
7. STAFF TOILET	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		6

บริหารสัมพันธ์

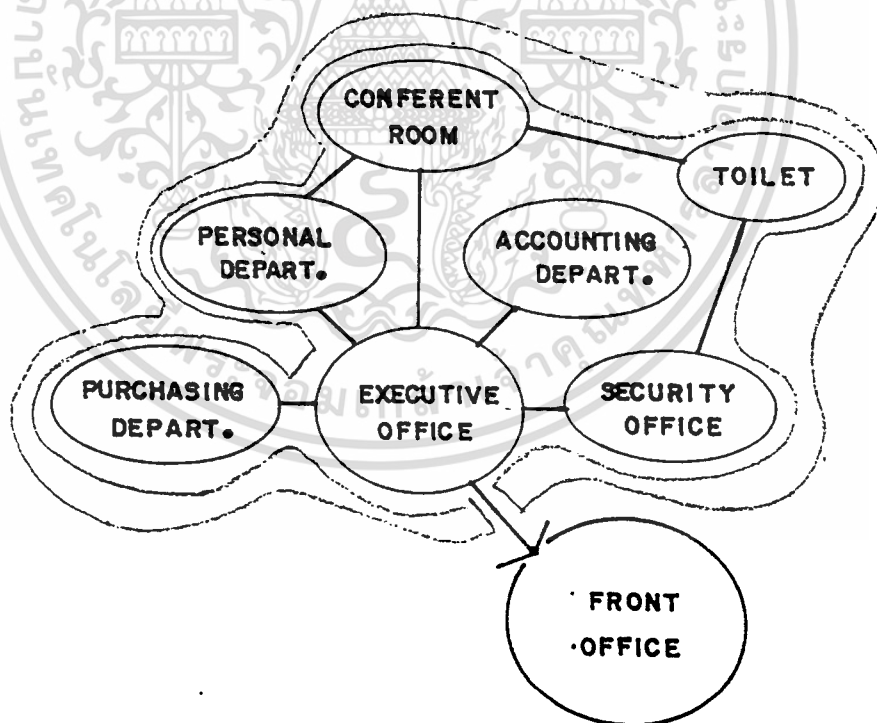
บริการสัมพันธ์

ติดต่อสัมพันธ์

เทคนิควิเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INTERACTION CHART GENERAL SERVICE DEPART.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	TOTAL
1. HOUSEKEEPING		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	2	15
2. LINEN STORAGE	⊗		3	2	1	1	1	1	2	2	2	1	1	1	19
3. LAUNDRY	⊗	⊗		3	1	1	1	1	1	1	1	1	2	1	18
4. SEWING ROOM	⊗	⊗	⊗		2	1	1	1	1	2	2	2	1	1	20
5. UNIFORM ISSUE	⊗	⊗	⊗	⊗		1	1	1	1	2	2	1	1	2	17
6. FLOWER ROOM	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	2	2	2	2	1	1	1	18
7. STAFF SPACE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	2	1	1	2	2	2	19
8. FIRST AID ROOM	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	1	1	2	1	2	18
9. STAFF LOCKER	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	2	1	1	1	19
10. LOADING DOCK	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		4	3	2	1	24
11. RECEIVING AREA	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		4	2	1	25
12. MAIN STORAGE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	1	20
13. GARBAGE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	17
14. STAFF'S HOUSE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		16

บริหารสัมพันธ์

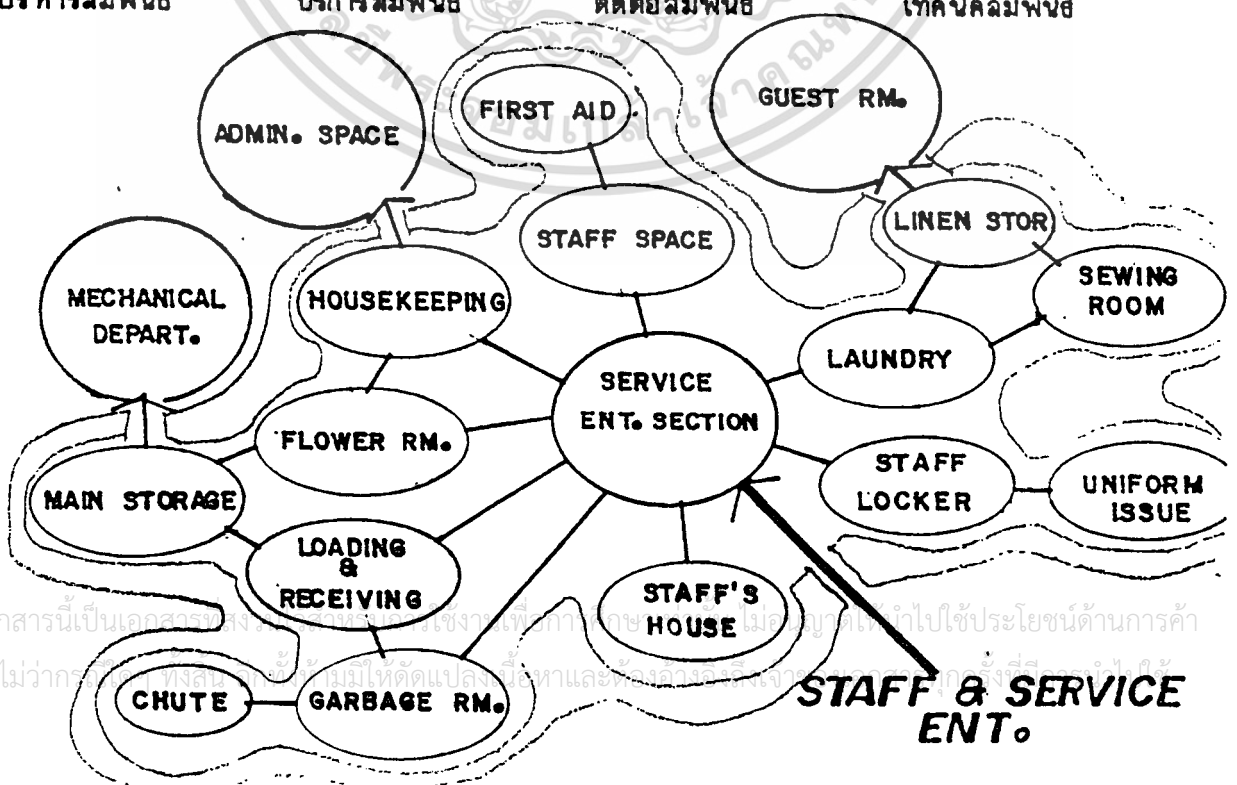
บริการสัมพันธ์

ติดต่อสัมพันธ์

แขกบริการสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารของ... ไม่ควรเผยแพร่... ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า...
 ไม่ว่าการ... ให้คิดเปลี่ยนแปลง... และ...
STAFF & SERVICE ENT.

INTERACTION CHART MECHANICAL DEPART.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	TOTAL
1. ENGINEERING OFF.		2	2	1	1	1	1	1	1	1	3	1	2	16
2. STORAGE RM.	⊗		1	1	1	1	1	1	1	1	3	2	2	17
3. BOILER RM.	⊗	⊗		2	1	1	2	1	1	1	3	2	2	19
4. FUEL STORAGE	⊗	⊗	⊗		1	2	2	1	1	1	2	2	1	17
5. TRANSFORMER RM.	⊗	⊗	⊗	⊗		3	2	1	1	2	2	1	1	17
6. GENERATOR RM.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	1	1	2	2	1	1	18
7. PUMP RM.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		3	2	1	2	1	1	20
8. WATER SUPPLY	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	1	2	1	1	15
9. WATER TREATMENT	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	2	1	1	14
10. AIR CONDITIONING	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	1	1	15
11. MAINTANANCE SHOP	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		2	2	27
12. FURNITURE STOR.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		1	16
13. GARDENER RM.	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗		15

บริหารสัมพันธ์

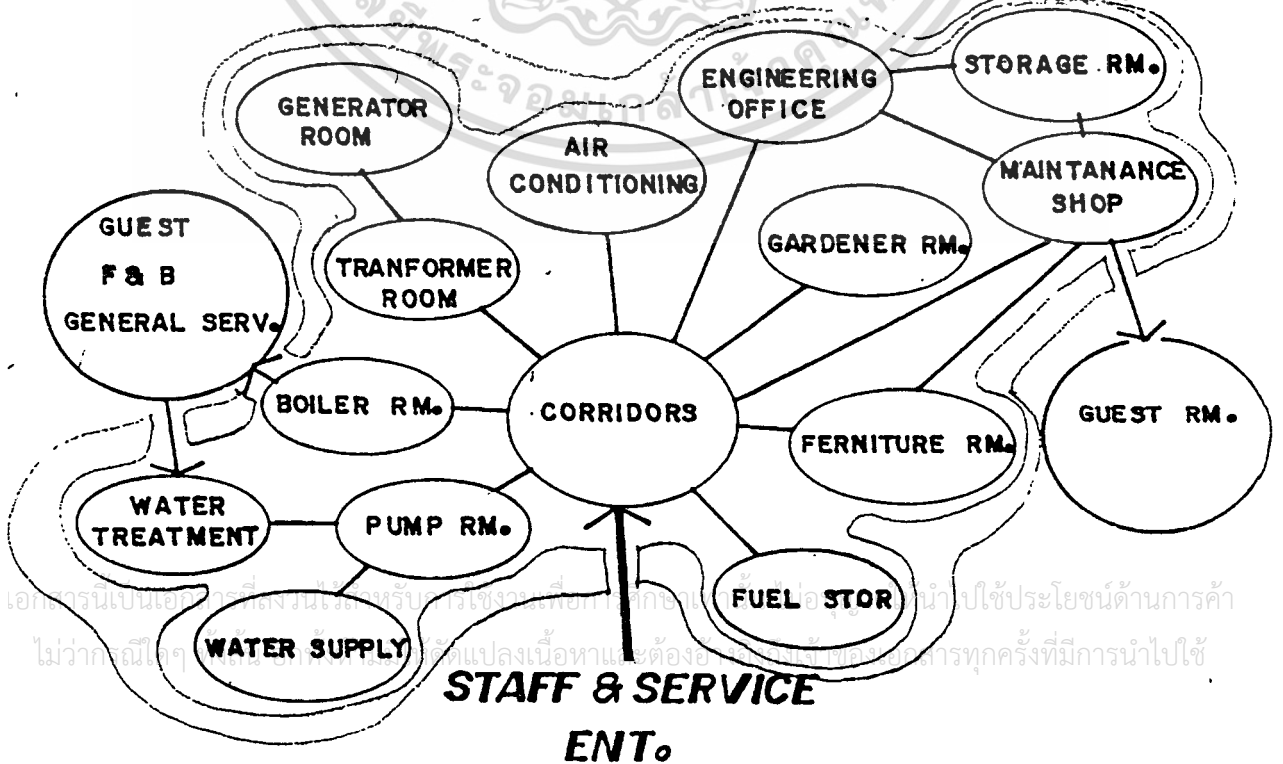
บริการสัมพันธ์

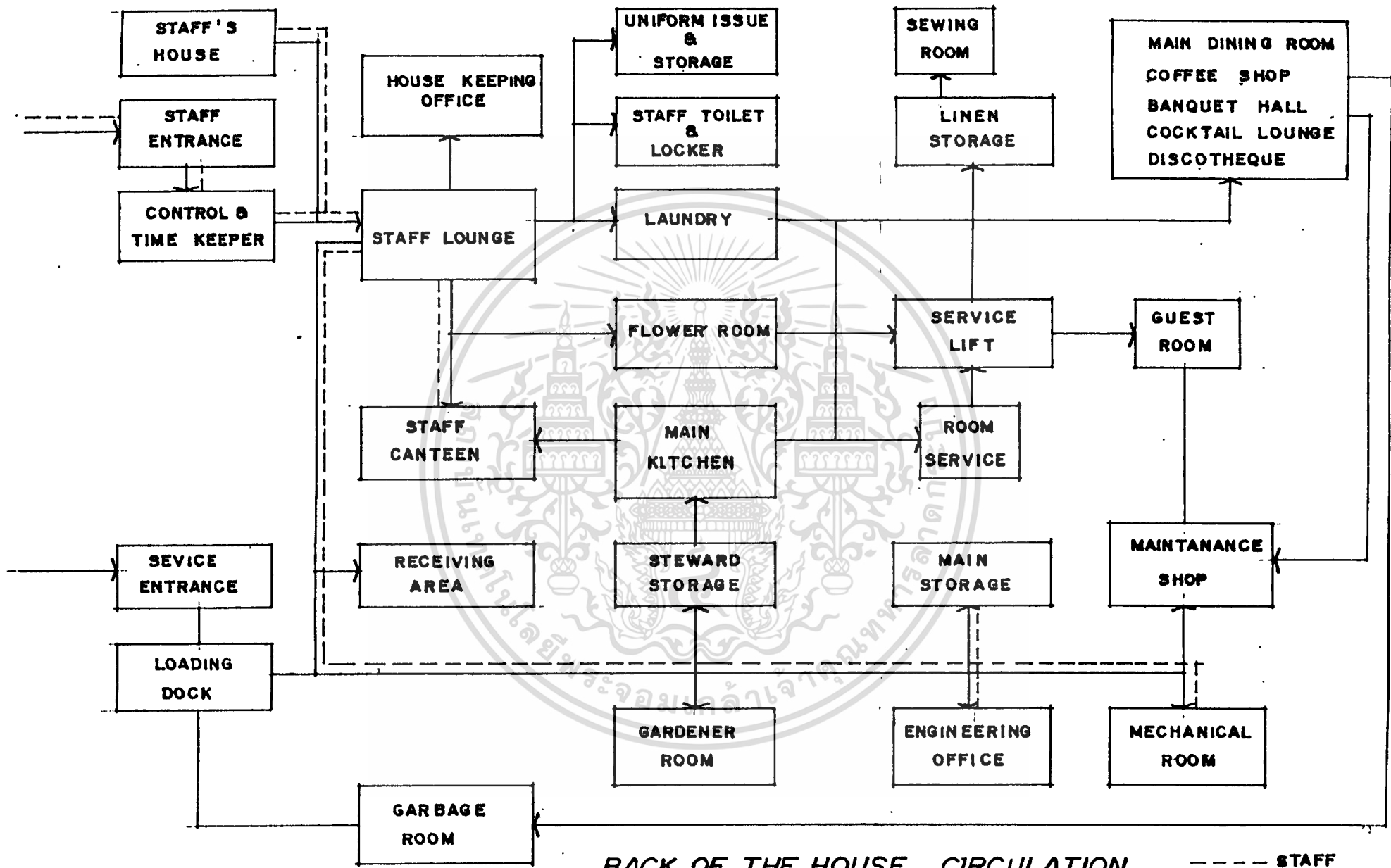

ติดต่อสัมพันธ์

เทคนิคสัมพันธ์

STAFF'S HOUSE

STAFF ENTRANCE

CONTROL & TIME KEEPER

HOUSE KEEPING OFFICE

STAFF LOUNGE

UNIFORM ISSUE & STORAGE

STAFF TOILET & LOCKER

LAUNDRY

SEWING ROOM

LINEN STORAGE

MAIN DINING ROOM
 COFFEE SHOP
 BANQUET HALL
 COCKTAIL LOUNGE
 DISCOTHEQUE

FLOWER ROOM

SERVICE LIFT

GUEST ROOM

STAFF CANTEEN

MAIN KITCHEN

ROOM SERVICE

SEVICE ENTRANCE

RECEIVING AREA

STEWARD STORAGE

MAIN STORAGE

MAINTANANCE SHOP

LOADING DOCK

GARDENER ROOM

ENGINEERING OFFICE

MECHANICAL ROOM

GARBAGE ROOM

3.2) คิดจากพื้นที่ส่วนต่างๆ ของโรงแรม

1. ห้องพักจำนวน 210 ห้อง

100 ห้องแรกคิด 5 คืน ส่วนที่เหลือให้คิด 15 ห้องต่อ 1 คืน

$$= 5 + (110/15)$$

รวมทั้งจอดรถส่วนห้องพัก = 12 คืน

2. ภัตตาคาร มีพื้นที่ดังนี้

COFFEE SHOP 300

SPECIALITY DINNING 270

POOL SNACK 100

COCKTAIL LOUNGE 300

TOILET 30

รวมพื้นที่ 1,000 ม.²

พื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 40 ม. ต่อที่จอดรถ 1 คืน

$$= 1,000/40 = 25 \text{ คืน}$$

รวมทั้งจอดรถส่วนภัตตาคาร = 25 คืน

3. พื้นที่ห้องโถง มีพื้นที่ดังนี้

LOBBY & FRONT DESK = 300

LOUNGE = 300

BANQUET FOYER = 120

รวมพื้นที่ = 720

พื้นที่ห้องโถงคิด 30 ม. ต่อที่จอดรถ 1 คืน

$$= 720/30 = 24 \text{ คืน}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รวมทั้งจอดรถส่วนห้องโถง = 24 คืน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. พื้นที่ส่วนร้านค้า

RENTAL SHOP = 450

CONCESSION SPACE = 260

รวมพื้นที่ = 710

พื้นที่ร้านค้า คือ 40 ม. ต่อที่จอดรถยนต์ 1 คัน

$$= 710/40 = 17.75 \text{ คัน}$$

รวมที่จอดรถส่วนร้านค้า = 18 คัน

5. คิดจากพื้นที่ส่วนสำนักงาน

FRONT OFFICE 180

ADMINISTRATION OFFICE 430

รวมพื้นที่ 496 ม²

พื้นที่ส่วนสำนักงาน 120 ม. ต่อที่จอดรถยนต์ 1 คัน

$$= 496/120 = 5.08 \text{ คัน}$$

รวมที่จอดรถยนต์ส่วนสำนักงาน = 6 คัน

รวมที่จอดรถทั้งหมด = 25 + 24 + 18 + 6

$$= 73 \text{ คัน}$$

จากการหาทั้ง 2 วิธี ได้จำนวนที่จอดรถยนต์เท่ากัน 73 คัน โดยแยก
ออก เป็นที่จอดรถต่างๆ ดังนี้

1. ที่จอดรถทัวร์ คิดอัตราการใช้พื้นที่ 80% อัตราผู้เข้าพักต่อห้อง

1.66 คน โดยคิดนักท่องเที่ยวแบบกลุ่ม 70%

ดังนั้น แยกที่ต้องเดินทางกับรถทัวร์ = $210 \times 0.80 \times 0.70 \times 1.66 = 170$ คนรถทัวร์ 1 คัน จุได้ 40 คน = $170/40 = 5$ คนโดยทั่วไปจัดที่จอดรถทัวร์ไว้ $1/3 = 5/3 = 2$ คัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
พื้นที่จอดรถทัวร์ต่อ 1 คัน รวมทางสัญจร = 60 ม.²
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุขัดแย้งและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

$$\text{ดังนั้นพื้นที่จวดรดท้าว} = 60 \times 2 = 120 \text{ ม.}^2$$

2. ที่จวดรดรับจ้าง คิด 30% ของห้องพัก โดยแยกใช้ 15%

$$\text{ดังนั้นแยกที่ใช้รดรับจ้าง} = 210 \times 0.3 \times 0.8 \times 0.15 = 8 \text{ คัน}$$

$$\text{พื้นที่จวดรด 1 คัน รวมทางสัญจร} = 25 \text{ ม.}^2$$

$$\text{ดังนั้นพื้นที่จวดรดรับจ้าง} = 25 \times 8 = 175 \text{ ม.}^2$$

3. ที่จวดรดบริการประกอบด้วย

ประกอบด้วย รดบรรทุกอาหาร รดบรรทุกน้ำ รดเครื่องดืม และรด

ขยะ โดยคิด 3 คัน

$$\text{พื้นที่จวดรดรวมทางสัญจร} = 60 \text{ ม.}^2$$

$$\text{ดังนั้นพื้นที่จวดรดบริการ} = 60 \times 3 = 180 \text{ ม.}^2$$

4. ที่จวดรดเจ้าหน้าที่และที่จวดรดสาธารณะ

$$\text{คิดจาก } 73 - (2 + 9 + 3) = 65 \text{ คัน}$$

$$\text{พื้นที่จวดรดรวมทางสัญจร} = 25 \text{ ม.}^2$$

$$\text{ดังนั้นที่จวดรดเจ้าหน้าที่และส่วนสาธารณะ} = 1,625 \text{ ม.}^2$$

$$\text{รวมพื้นที่จวดรดทั้งหมด} = 120 + 175 + 180 + 1,625$$

$$= 2,100 \text{ ม.}^2$$

$$\text{รวมพื้นที่ของโครงการทั้งหมด} = 120 + 175 + 180 + 1,625$$

$$= 2,100 \text{ ม.}^2$$

$$\text{รวมพื้นที่ของโครงการทั้งหมด} = 17,567 + 2,100$$

$$= 19,667 \text{ ม.}^2$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

AREA REQUIREMENT

NO.	ITEM	ACTIVITY & FUNCTION	USERS				NO. OF		SPECIAL - NEED OR REQUIREMENT	AREA / UNIT	TOTAL AREA (M ²)	TIME WORKING	ELEMENT
			STAFF	EMPLOY	GUEST	PEOPLE	USERS	UNITS					
1.	1. PUBLIC SPACE LOBBY & FRONT DESK	ต้อนรับแขก ติดต่อธุรการ	*	*	*		1	ห้องโถง เพดานสูง ทบแต่ง สวยงาม	0.9	225	24 ชม.	FRONT DESK, TOUR GUEST RELATION	
2.	FRONT OFFICE	บริหาร กำเนินการธุรการ ธุรการส่วนหน้า	*				1	ห้องสูง 2-40 สำนักงาน	0.4	100	24 ชม.	FRONT OFFICE CASHIER, MANAG MENT	
3.	LOUNGE	พักผ่อน พักผ่อน นั่งเล่น			*	*	1	ห้องโถงโถง ตกแต่ง สวยงาม	0.3	75	24 ชม.	ที่นั่งพัก อ่านหนังสือ เขียนจดหมาย	
4.	BAGGAGE CHECKING	พักกระเป๋าเดินทางของ แขกจ่ายไปยังห้องพัก	*	*			1	อยู่จุดที่มองเห็นได้จาก ทางเข้าใกล้ส่วนต้อนรับ	0.014	4	24 ชม.	ตู้เก็บของ เกอร์เตอร์	
5.	LUGGAGE & CART	เก็บรถเข็น รับฝากของ มีค่า และกระเป๋า	*	*			1	ติดต่อกับส่วนต้อนรับ และ BAGGAGE CHECKING	0.023	6	24 ชม.	มีเข็พขนาดใหญ่เก็บ กระเป๋า	
6.	PUBLIC TOILET	ห้องน้ำชาย - หญิง			*	*	1	แยก ชาย - หญิง สะอาด			24 ชม.	เครื่องสุขภัณฑ์ ส่วนเก็บ อุปกรณ์ทำความสะอาด	
7.	CIGAR & NEWSTAND SHOP	ขายบุหรี่			*		1	ใกล้ LOBBY, LOUNGE			6.00- 18.00 น.	ร้านแผงลอย หรือ FRONT DESK	
									485				

AREA REQUIREMENT

NO.	ITEM	ACTIVITY & FUNCTION	USERS				NO. OF		SPECIAL - NEED OR REQUIREMENT	AREA/UNIT	TOTAL AREA (M ²)	TIME WORKING	ELEMENT
			STAFF	EMPLOY	GUEST	PEOPLE	USERS	UNITS					
1	3 F & B SERVICE SPACE MAIN KITCHEN	ห้องปรุงอาหารขนาดใหญ่ บริการอาหารให้ส่วนต่างๆ	*				50	1	ห้องสูง 3.50 ม.บริการ ส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม อย่างทั่วถึงมีการระบาย อากาศที่ดี	45% ของ MAIN DINING	162	08.00- 15.00 16.00- 01.00	เตรียมอาหารปรุงอาหาร พื้นที่ล้าง, CHIEF OFFICE , BAKE SHOP, DISPENSER BAY
2	MAIN DINING	บริการอาหารให้แขกทั้ง อาหารจีน ยุโรป และไทย		*	*		240	1	ห้องโถงใหญ่ทรูตูกแต่ง ตามบรรยากาศ	1.44	360	10.00 - 14.00 17.00- 24.00	DINING , PANTRY ห้องอาหารไทย และห้อง อาหารสากล
3	COFFEE SHOP	บริการอาหารง่าย ๆ และ เครื่องดื่มตลอด		*	*		85		ห้องสูง 3.00 ม. ปรับอากาศ	0,5	125	24 ชม.	มีคนตรี
4	AUXILIARY KITCHEN	บริการให้ COFFEE SHOP รับอาหารจากครัวใหญ่ ใหญ่		*				1	อยู่ภายใน COFFEE SHOP	45% ของ COFFEE SHOP	57	57	อุปกรณ์ภายในครัว

AREA REQUIREMENT

NO.	ITEM	ACTIVITY & FUNCTION	USERS				NO. OF		SPECIAL - NEED OR REQUIREMENT	AREA / UNIT	TOTAL AREA (M ²)	TIME WORKING	ELEMENT
			STAFF	EMPLOY	GUEST	PEOPLE	USERS	UNITS					
5.	TOILET FOR	MAIN DINING			*	*		2	แยก ชาย - หญิง	12% ของ MAIN DINING	44	10.00-24.00	สุขภัณฑ์พร้อม มีห้องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด
6.	TOILET FOR	COFFEE SHOP			*	*		2	แยก ชาย - หญิง	12% ของ COFFEE SHOP	15	24 ชม.	
7.	COCKTAIL	บริการเครื่องดื่ม เหล้า เบียร์					80 ที่นั่ง	1	อยู่ใกล้ LOBBY และ MAIN KITCHEN	1.5	120	21.00-01.00	มี BAR และคนตรี เบา ๆ บรรยากาศสบาย ๆ
8.	TOILET FOR	COCKTAIN LOUNGE			*	*		2	แยก ชาย - หญิง	12% ของ COCKTAIL LOUNGE	15	21.00-01.00	สุขภัณฑ์ และห้องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด
9.	BANQUET HALL	ห้องจัดเลี้ยงสำหรับแขก และบุคคลภายนอก			*		200 ที่นั่ง	1	ห้องโถง สูง 4.50 - 5.00 ม. แบ่งเป็นห้องขนาดเล็กได้	1.5	260	10.00-12.00 18.00-24.00	บริเวณเคาน์เตอร์ เวที ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า มีที่ฝากเสื้อคลุม

AREA REQUIREMENT

NO.	ITEM	ACTIVITY & FUNCTION	USERS				NO. OF		SPECIAL - NEED OR REQUIREMENT	AREA / UNIT	TOTAL AREA (M ²)	TIME WORKING	ELEMENT	
			STAFF	EMPLOY	GUEST	PEOPLE	USERS	UNITS						
10.	BANQUET FOYER	โถงพักคอย ก่อนเข้า BANQUET HALL				*		1	ควรเป็นห้องโถงสูง	1/3 ของ BANQUET HALL	86		เฟอร์นิเจอร์อ่านวย ความสะดวก	
11.	BANQUET STORAGE	เก็บอุปกรณ์ และ เฟอร์นิเจอร์		*				1	ห้องสูง 2.50 - 3.00	1/10 ของ BANQUET HALL	26			
12.	BANQUET PANTRY	อ่านและเตรียมอาหาร สำหรับห้องจัดเลี้ยง		*				1	ติดต่อกับ BANQUET HALL และห้องครัวใหญ่	23% ของ BANQUET HALL	60		มีพื้นที่เตรียมและอุปกรณ์ อุ่นอาหาร	
13.	TOILET FOR BANQUET	ให้บริการผู้มาใช้ BANQUET HALL				*		2	แยก ชาย - หญิง	12% ของ BANQUET HALL	32			
14	SKY LOUNGE	บริการอาหารเครื่องดื่ม ง่าย ๆ แก่แขกผู้มาพัก				*		70	1	อยู่ชั้นบนเห็นบรรยากาศ รอบ ๆ โครงการ	1.5	105	11.00- 14.00 18.00- 01.00	มีส่วนเตรียมอาหาร เคาน์เตอร์ ลิฟท์บริการ

AREA REQUIREMENT

NO.	ITEM	ACTIVITY & FUNCTION	USERS				NO. OF		SPECIAL - NEED OR REQUIREMENT	AREA / UNIT	TOTAL AREA (M ²)	TIME WORKING	EQUIPMENT
			STAFF	EMPLOY	GUEST	PEOPLE	USERS	UNITS					
15.	TOILET FOR SKY LOUNGE	ให้บริการผู้มาใช้ SKY LOUNGE			*			2	แยก ชาย - หญิง	12% ของ SKY LOUNGE	17		
16.	STAFF CANTEEN	บริการอาหารสำหรับ พนักงาน	*	*			132	แยกตามระดับของ บุคคลากรอยู่ใกล้ส่วน บริการ		0.9	118	08.30- 18.30	ชุดรับประทานอาหาร
17.	STAFF KITCHEN	ทำอาหารบริการพนักงาน	*	*				อยู่ใกล้ห้องครัวใหญ่	1/3 ของ CANTEEN		39		อุปกรณ์ครัว ตู้เก็บอาหาร บริเวณล้าง
18.	STEWARD STORAGE	เก็บอาหาร สด แห้ง ให้กับห้องครัว		*			1	ห้องสูง 3.00 ม. อยู่กับ บริเวณรับ ส่งอาหารกับ ครัว เก็บเนื้อสัตว์และ ผักสดแยกกัน	0.36		90		COLD MEAT, COLD VEGETABLE, FREEZER ROOM
19.	BEVERAGE STORAGE	เก็บเครื่องดื่มทุกชนิด		*			1	เป็นห้องอยู่ในส่วนครัว บริการ ห้องอาหารของ โครงการได้ทั่วถึง	0.12		30		ที่เก็บเครื่องดื่มทั่วไป

AREA REQUIREMENT

NO.	ITEM	ACTIVITY & FUNCTION	USERS				NO. OF		SPECIAL - NEED OR REQUIREMENT	AREA / UNIT	TOTAL AREA (M ²)	TIME WORKING	ELEMENT
			STAFF	EMPLOY	GUEST	PEOPLE	USERS	UNITS					
	4. RECREATION AREA							CIRCULATION 20%		1,762 352 <u>2,113</u>			
1.	DISCOTHEQUE	สถานที่เต้นรำบริการแก่แขกและบุคคลทั่วไป			*	*	130	1		1.2	156	21.00- 02.00	มีเวที และบริเวณที่เต้นรำ
2.	TOILET FOR DISCOTHEQUE				*	*		2	แยก ชาย - หญิง	12% ของ COFFEE SHOP	19		สุขภัณฑ์
3.	HEALTH CLUB & SAUNA	ห้องออกกำลังกาย AEROBIC & SAUNA			*			3	แบ่งแยกเป็น AREA ต่าง ๆ เป็นห้องโถง SAUNA มีความเป็นส่วนตัว		200	08.00- 18.00	HEALTH CLUB AEROBIC ROOM SAUNA ROOM, LOCKER & DRESSING
4.	SWIMMING POOL	สระน้ำจืดบริการให้แขกผู้มาพัก			*		120	1	แยกสระเด็ก และผู้ใหญ่ FREE FORM		408	06.00- 18.00	สระลึก 2.50 ม.

AREA REQUIREMENT

NO.	ITEM	ACTIVITY & FUNCTION	USERS				NO. OF		SPECIAL - NEED OR REQUIREMENT	AREA / UNIT	TOTAL AREA (M ²)	TIME WORKING	ELEMENT
			STAFF	EMPLOY	GUEST	PEOPLE	USERS	UNITS					
5.	LOCKER & DRESSING	อาบน้ำและเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว			*		120	2	แยก ชาย - หญิง มีห้องส่วนตัว	1.26	150		ห้องส้วม, อาบน้ำ LOCKER, เปลี่ยนเสื้อผ้า
6.	TENNIS COURT	สนามเทนนิส ขนาดมาตรฐาน			*			2	แสงแดดไม่เข้าตาเวลาเล่น กันเป็นสัดส่วน		1,680	07.00- 21.00	สนามเทนนิส อุปกรณ์ เสาไฟฟ้าสนาม
7.	PLAY GROUND	สนามเด็กเล่น			*			1	อยู่ในความดูแลของผู้ใหญ่ เป็นสนามหญ้าร่มรื่น		150		เครื่องเล่น ม้านั่ง
8.	GAME ROON	บริการค้ำน้ำหนักการกีฬาเบา ๆ			*				อยู่ใกล้กับส่วนน้ำหนักการอื่น		120	07.00- 21.00	โต๊ะสนุก , TABLE TENNIS ปาเป้า
CIRCULATION 20%											2,883		
SUB TOTAL											575		
											3,459		
5.	SHOPPING AREA												
1.	RENTAL SHOP	ขายของที่ระลึก			*	*		7	เข้าได้โดยตรงจากโถงของโรงแรม	1.8	450	10.00- 21.00	ห้องแบ่งเป็น 40-60 ตร.ม. ต่อห้อง มีส่วนเก็บของภายในร้าน

AREA REQUIREMENT

NO.	ITEM	ACTIVITY & FUNCTION	USERS				NO. OF		SPECIAL - NEED OR REQUIREMENT	AREA / UNIT	TOTAL AREA (M ²)	TIME WORKING	ELEMENT
			STAFF	EMPLOY	GUEST	PEOPLE	USERS	UNITS					
2.	CONCESSION SPACE	เป็นบริการ ชักกรีด ทำผม			*	*			เข้าได้โดยตรงจากโถงของโรงแรม	0.275	70	10.00-21.00	บริการ ชักกรีด 20 ตร.ม. ทำผมชาย 25 ตร.ม. ทำผมหญิง 25 ตร.ม.
								CIRCULATION 20%			520		
								SUB TOTAL			104		
											624		
2.	5. ADMINISTRATION OFFICE EXECUTIVE OFFICE	ประธานกรรมการ					1	มีห้องน้ำส่วนตัว และชุดรับแขก โทรศัพท์ติดต่อกายนอกโดยตรง			25	08.30-17.00	อุปกรณ์สำนักงาน, ชุดรับแขกมห้องน้ำ
	- GENERAL MANAGER	ผู้จัดการทั่วไป					1	มีห้องน้ำส่วนตัว และชุดรับแขก โทรศัพท์ติดต่อกายนอกและนอก			25	08.30-	

AREA REQUIREMENT

NO.	ITEM	ACTIVITY & FUNCTION	USERS				NO. OF		SPECIAL - NEED OR REQUIREMENT	AREA/UNIT	TOTAL AREA ² (M ²)	TIME WORKING	ELEMENT	
			STAFF	EMPLOY	GUEST	PEOPLE	USERS	UNITS						
	- SECRETARY	เลขานุการ						1	อยู่หน้าห้องผู้จัดการทั่วไป	10	15	08.30-17.00	อุปกรณ์สำนักงาน	
	- MANAGER OFFICE	ห้องทำงานผู้จัดการฝ่ายต่าง ๆ	*				5	5		10	50	08.30-17.00		
	- SECRETARY OFFICE	ทำงานฝ่ายเลขานุการ	*					1			20	08.30-17.00		
	- MANAGMENT OFFICE	ทำงานฝ่ายบริหาร	*					1	มี PARTITION กันเป็นส่วนต่าง ๆ		30	08.30-17.00		
2.	ACCOUNTING DEPARTMENT													
	- MANAGER	ห้องผู้จัดการฝ่าย	*				2	2		10	20			
	- ส่วนทำงานแผนกบัญชี		*					1			20			
	- COMPUTER ROOM	เก็บเครื่องคอมพิวเตอร์							ติดอยู่กับห้องแผนกบัญชี		20			

AREA REQUIREMENT

NO.	ITEM	ACTIVITY & FUNCTION	USERS				NO. OF		SPECIAL - NEED OR REQUIREMENT	AREA / UNIT	TOTAL AREA (M ²)	TIME WORKING	ELEMENT
			STAFF	EMPLOY	GUEST	PEOPLE	USERS	UNITS					
3.	PERSONAL DEPARTMENT												
	-PERSONAL MANAGER		*				1			12			
	-ASS. MANAGER		*				1			10			
	-TRAINING ROOM	จัดอบรมพนักงาน	*				1			32			
4.	SECURITY OFFICE		*				2			20			
5.	PURCHASING DEPARTMENT	สั่งซื้อของเข้าโรงแรม	*				1	เป็นห้องทำงานขนาดใหญ่ ติดต่อกับส่วนบริการได้ สะดวก		30	08.30-15.00		
6.	CONFERENCE ROOM	ห้องประชุมของหัวหน้า ฝ่ายต่าง ๆ	*			11	1	ติดต่อกับสะดวกกับห้องทำงานฝ่ายต่าง ๆ	2-5	32			
7.	STAFF TOILET	ห้องน้ำสำหรับพนักงาน	*			46	2	แยกชาย-หญิง	0.5	25		สุขภัณฑ์; ห้องเก็บอุปกรณ์ ทำความสะอาด	

AREA REQUIREMENT

NO.	ITEM	ACTIVITY & FUNCTION	USERS				NO. OF		SPECIAL - NEED OR REQUIREMENT	AREA / UNIT	TOTAL AREA (M ²)	TIME WORKING	ELEMENT
			STAFF	EMPLOY	GUEST	PEOPLE	USERS	UNITS					
								CIRCULATION 20%	397				
									79				
								SUB TOTAL	405				
	7. GENERAL SERVICE DEPARTMENT												
1.	HOUSEKEEPING	พื้นที่ทำงานฝ่ายแม่บ้าน		*				อยู่ในบริเวณที่ไม่รับกวน	1.2	300	08.30-17.00	ห้องทำงาน, ห้องเก็บผ้า, ห้องซักรีด, ซ่อมแซมเสื้อผ้า, ห้องเครื่องแบบ-พนักงาน	
2.	STAFF SPACE	บริเวณพักผ่อน พนักงาน		*				อยู่ใกล้ทางเข้าพนักงาน ติดต่อกับส่วนบริการอื่น ๆ สะดวก		248		เช็ควเวลา, LOCKER & TOILET, พักผ่อน	
3.	SERVICE ENT. SECTION											ปฐมพยาบาล	

AREA REQUIREMENT

NO.	ITEM	ACTIVITY & FUNCTION	USERS				NO. OF		SPECIAL - NEED OR REQUIREMENT	AREA / UNIT	TOTAL AREA (M ²)	TIME WORKING	ELEMENT
			STAFF	EMPLOY	GUEST	PEOPLE	USERS	UNITS					
	- LOADING & RECEIVING AREA	คลังของและตรวจเช็คของ	*	*					อยู่บริเวณทางเข้าของ ส่วนบริการ มีทางให้รถ ขนาดใหญ่ ใช้ออกสะดวก	0.744	186		
	- MAIN STOR.	เก็บวัสดุทั่วไป		*					อยู่ใกล้ทางเข้าออก	0.5	125		
	- GARBAG SORTING	เก็บขยะเปียก		*					ป้องกันกลิ่นออก	0.08	20		REFRIGERATION
	- TRASH STOR.	เก็บขยะแห้ง		*						0.05	13		แยกขยะ
	- EMTY BOTTLE	เก็บขวดเปล่า		*						0.0657	17		
4.	STAFF'S HOUSE	ที่พักของพนักงาน และ เจ้าหน้าที่	*	*					แบ่งตามระดับของ บุคคลากร		750		ห้องพักพนักงาน ห้องละ 3-4 คน
									CIRCULATION 20%		1,659		
									SUB TOTAL		331		
	8. MECHANICAL DEPARTMENT										1,990		
	ENGINEERING OFFICE	ห้องทำงานวิศวกร	*				7	1		4.1	31.5		โต๊ะทำงาน

AREA REQUIREMENT

NO.	ITEM	ACTIVITY & FUNCTION	USERS				NO. OF		SPECIAL - NEED OR REQUIREMENT	AREA / UNIT	TOTAL AREA (M ²)	TIME WORKING	ELEMENT
			STAFF	EMPLOY	GUEST	PEOPLE	USERS	UNITS					
2	STORAGE ROOM	ห้องเก็บเครื่องมือ	*	*				1		15		ชั้นเก็บอุปกรณ์	
3	BOILER ROOM	ห้องเครื่องต้มน้ำ	*	*			1	ห้องสูง 4.50 ผังทนไฟ	0.52	135			
4	FUEL STORAGE	เก็บเชื้อเพลิง		*			1	ผังทคไฟ	0.2	50			
5	TRANSFORMER ROOM	ห้องหม้อแปลงไฟฟ้า	*				1	อากาศถ่ายเทสะดวก	0.09	22.5			
6	GENERATOR ROOM	ห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้า	*				1	ห้องสูง ผังทนไฟ	0.03	12			
7	pump room	สํารอง					1	อยู่ใกล้กับถังเก็บน้ำใต้ดิน	0.06	15			เครื่องปั้มน้ำขนาดใหญ่
8	WATER TREATMENT PLANT	บำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่บ่อน้ำของโครงการ					1	ส่วนใต้ดินของโครงการ	0.75	18.7.5			
9	AIR CONDITIONING	ห้องเครื่องปรับอากาศ					1	ห้องสูง 3.50	0.9	22.5	12 x 20		
10	MAINTANANCE SHOP	ซ่อมแซมส่วนชำรุดของเครื่องใช้ในโรงแรม	*				1		0.2	50	80.30 -		แผนกซ่อมเครื่องไฟฟ้า แผนกช่างไม้ และทำหนังสือ แผนกช่างทาสี

AREA REQUIREMENT

NO.	ITEM	ACTIVITY & FUNCTION	USERS				NO. OF		SPECIAL - NEED OR REQUIREMENT	AREA/UNIT	TOTAL AREA (M ²)	TIME WORKING	ELEMENT
			STAFF	EMPLOY	GUEST	PEOPLE	USERS	UNITS					
11	FURNITURE STORAGE	เก็บเครื่องเรือนที่ชำรุด		*			1	ควรอยู่ใกล้กับแผนกซ่อมแซม	0.22	55	08.30 - 17.00	ที่เก็บอุปกรณ์	
12	GARDENER ROOM	ห้องคนทำสวน		*		1	ห้องธรรมชาติมีส่วนเก็บอุปกรณ์ทำสวน			30	08.30 - 17.00		
										828.5			
										CIRCULATION 20%	167.5		
										SUBTOTAL	994.2		

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเทคนิค

4.6.1 ระบบโครงสร้างของอาคาร

1. โครงสร้างใต้ดิน เลือกใช้ระบบฐานรากชนิดฐานแผ่มีเสาเข็ม แผ่นพื้น ค.ส.ล และเนื่องจากพื้นที่ตั้งของโครงการอยู่บริเวณเนินเขา ซึ่งพื้นดินเป็นดินลูกรังและหิน มีคุณสมบัติในการรับน้ำหนักได้ดี ประกอบกับอาคารของโครงการนี้เป็นอาคารเดี่ยวประมาณ 2-3 ชั้น ซึ่งมีน้ำหนักไม่มาก อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติจริงต้องทำการทดสอบชั้นดินก่อน จึงจะกำหนดได้ว่าควรใช้โครงสร้างใต้ดินแบบใด

2. โครงสร้างเหนือดิน เลือกใช้ระบบเสาและคานารับน้ำหนักในส่วนของ PODIUM และระบบ POST TENSION ในส่วนของ GUEST ROOM โดสใช้ช่วงเสา 8 เมตร เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นช่วงเสาที่มีความเหมาะสมกับอาคารประเภทนี้

4.6.2 ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศใช้ระบบแยกส่วน (SPLIT TYPE) ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ยูนิต มีตัว COMPRESSOR มารวมอยู่ในเครื่อง CONDENSER จะอยู่นอกอาคารในการติดตั้ง และมีตัวให้ความเย็นติดตั้งอยู่ในอาคาร

เหตุผลในการเลือกใช้ระบบนี้

- เป็นระบบที่ประหยัดกว่าระบบอื่นๆ
- มีอายุการใช้งานนาน (มากกว่า 10 ปี)
- เงียบและไม่มีเสียงรบกวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6.3 ระบบสุขาภิบาล

1. ระบบน้ำใช้ แหล่งน้ำสำหรับใช้ในโครงการได้มาจากแหล่งน้ำใต้ดิน และอ่างเก็บน้ำที่อยู่ตอนบนของภูเขาห่างจากบ้านลาป็น 6 กม. ซึ่งโครงการโรงแรมในบริเวณข้างเคียงก็ใช้วิธีการเดียวกันนี้ และได้น้ำที่มีคุณภาพดี จืดสนิท แม้ว่าจะอยู่ริมทะเลก็ตาม (ดูรายละเอียดลักษณะน้ำใต้ดินของจังหวัดภูเก็ต)

น้ำที่ได้จากแหล่งน้ำใต้ดินจะนำไปผ่านขั้นตอนปรับปรุงคุณภาพน้ำก่อนจะเก็บไว้ใน SUCTION TANK เพื่อนำไปใช้กิจการต่างๆ ต่อไป

ก. การจ่ายน้ำใช้ระบบ DOWN FEED ซึ่งมีหลักการทำงาน คือ สูบน้ำจากถังเก็บน้ำชั้นล่าง (SUCTION TANK) ขึ้นไปเก็บไว้บนถังเก็บน้ำชั้นบน (HOUSE TANK) แล้วจ่ายน้ำลงมาใช้โดยอาศัยแรงโน้มถ่วงของโลก จึงเป็นระบบที่ประหยัดพลังงานกว่าแบบอื่น เพราะปั๊มน้ำจะทำงานเมื่อระดับน้ำใน HOUSE TANK ลดลงมาถึงระดับที่กำหนด และจะหยุดทำงานเมื่อถึงระดับที่กำหนดเช่นกัน

การจ่ายน้ำจะแยกเป็นวงจรมาน้ำเย็น และวงจรมาน้ำร้อน วงจรมาน้ำเย็นจะได้จาก HOUSE TANK ส่วนวงจรมาน้ำร้อนจะสูบน้ำจาก SUCTION TANK การหาขนาดถังเก็บน้ำใช้

การหาปริมาณถังเก็บน้ำเย็น

- แยกผู้มาพัก 1 คน ใช้น้ำเย็น 35 แกลลอน/วัน

คิดกรณีห้องพักเต็ม 420 คน

ปริมาณการใช้น้ำในส่วนนี้ 14,700 แกลลอน/วัน

- ปริมาณน้ำเย็นสำหรับพนักงาน (NON-RESIDENT EMPLOYEE)

ใช้น้ำคนละ 12 แกลลอน/วัน

พนักงานทั้งหมด 315 คน

ปริมาณการใช้น้ำในส่วนนี้ 3,780 แกลลอน/วัน

- ปริมาณน้ำเย็นสำหรับพนักงาน (RESIDENT EMPLOYEE)

ใช้น้ำคนละ 24 แกลลอน/วัน

พนักงาน 20 คน ใช้น้ำในส่วนนี้ 480 แกลลอน/วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้

- น้ำเย็นที่ใช้สำหรับส่วนบริการอาหารใช้น้ำ 2 แกลลอน/วัน

RESTAURANT เสิร์ฟ 2 มื้อ (คิด 60% ต่อมื้อ)

ปริมาณ $75 \times 0.6 \times 2 = 90$ ที่

COFFEE SHOP เสิร์ฟ 3 มื้อ (คิด 80% ต่อมื้อ)

ปริมาณ $150 \times 0.8 \times 3 = 360$ ที่

BANQUET HALL เสิร์ฟวันละ 1 ครั้ง (คิด 60% ต่อครั้ง)

ปริมาณ $240 \times 0.6 = 144$ ที่

ปริมาณน้ำเย็นที่ใช้ในส่วนนี้ ประมาณ $(90 \times 360 \times 144) \times 2$

$= 1,188$ แกลลอน/วัน

ดังนั้นปริมาณน้ำเย็นที่ต้องใช้ใน 1 วัน $14,700 + 3,780 + 480 + 1,180$

$= 20,140$ แกลลอน กำหนดให้มีการสำรองน้ำไว้ใช้เป็นเวลา 1 วัน

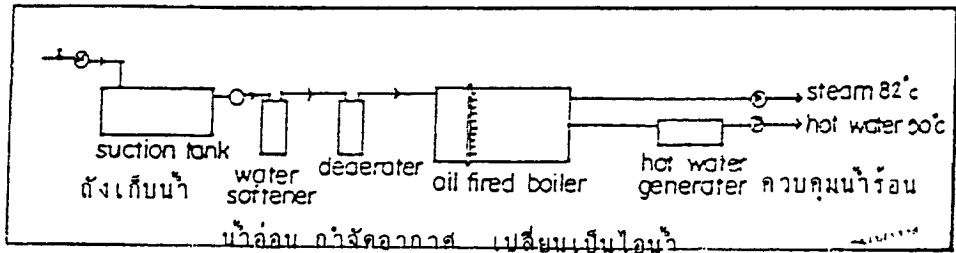
ปริมาตรของถังเก็บน้ำเย็นทั้งหมด $= \frac{20,140 \times 2}{264.2} = 152$ ลูกบาศก์เมตร

โดยจะเก็บแยกเป็น 2 ถัง เพื่อสะดวกในการซ่อมบำรุง

ข. ระบบทำน้ำร้อนและไอน้ำร้อน

น้ำร้อนและไอน้ำร้อนโดยทั่วไป จะอยู่ในขบวนการผลิตเดียวกัน คือ น้ำจากระบบท่อน้ำใช้จะถูกปั๊มผ่านเครื่องทำน้ำให้เป็นน้ำอ่อน (WATER SOFTENER) ก่อน แล้วจึงผ่านเครื่องกำจัดอากาศ (DE AERATOR) และผ่านเข้าสู่ขบวนการทำไอน้ำร้อน (BOILER) เพื่อให้ น้ำเย็นกลายเป็นไอน้ำร้อน โดยส่วนหนึ่งจะถูกปั๊มไปใช้ในส่วนของห้องซักรีด, เครื่องล้างจาน, ถ้วยชาม และอุปกรณ์อื่นๆ ที่ต้องการใช้ อีกส่วนจะถูกส่งเข้าสู่ HOT WATER GENERATOR เพื่อทำให้ไอน้ำร้อนกลายเป็นน้ำร้อน แล้วส่งไปยังส่วนต่างๆ ของอาคาร เช่น ห้องพักแขก, ห้องอาหาร, ครีว ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

: ภาพแสดงระบบการทำน้ำร้อนและไอน้ำ

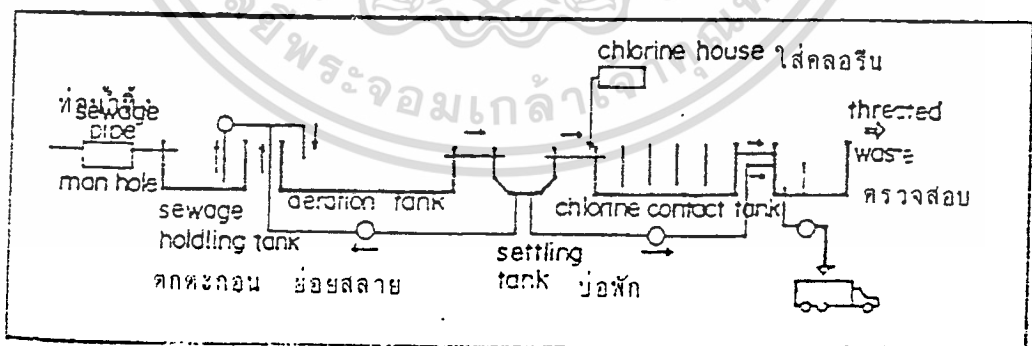
การหาปริมาณถังเก็บน้ำสำหรับจ่ายสู่ระบบทำความร้อน

ปริมาณการใช้ น้ำร้อน 10 แกลลอน/วัน/คน
 อาคารสี่ห้องพักเต็ม 300x10 = 3,000 แกลลอน
 = 11.4 ลูกบาศก์เมตร

ดังนั้นปริมาณของ SUCTION TANK จะมีความจุ 12 ลูกบาศก์เมตร

2. ระบบกำจัดน้ำเสีย

ใช้ระบบกำจัดน้ำเสียโดยใช้ออกซิเจนแบบ ACTIVATED SLUDGE ซึ่งมีขั้นตอนการทำงานดังนี้

: ภาพแสดงขั้นตอนการทำงานของระบบ ACTIVATED SLUGED

น้ำเสียจากส่วนต่างๆ ของโรงแรมจะไหลมารวมกันที่ SWEAGE HOLDING TANK

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากนั้นน้ำเสียจะถูกส่งขึ้นสู่ AERATION TANK ที่มี AERATOR อยู่ทำการหมุนเวียนน้ำเสียให้ได้รับออกซิเจน เนื่องจากใช้แบคทีเรียประเภทที่ต้องใช้ออกซิเจนในการย่อยสลายของเสีย น้ำเสียจาก AERATION TANK ที่ถูกย่อยสลายแล้วจะไหลลงไปยัง AETTLING TANK หรือถึงตะกอน ซึ่งในช่วงนี้แบคทีเรีย จะไม่ได้รับออกซิเจน ทำให้มีการย่อยสลายน้อยลง และจับกลุ่มกันเป็นตะกอนตกลงสู่กันถึง น้ำเสียส่วนหนึ่งจะถูกส่งไปยัง CHLORINE CONTACT TANK เพื่อให้ใส่คลอรีนฆ่าเชื้อโรคและไหลลงสู่ TREATED WASTE อีกส่วนหนึ่งพร้อมตะกอนจะถูกส่งกลับไปยัง AREATION TANK เพื่อทำให้สภาวะของแบคทีเรียสมดุลย์

น้ำเสียที่ถูกบำบัดแล้วจะถูกตรวจสอบคุณภาพน้ำก่อนปล่อยไปทิ้ง หรือใช้รดน้ำต้นไม้ต่อไป

4.6.4 ระบบกำจัดขยะ

เนื่องจากที่ตั้งโครงการอยู่นอกเขตเทศบาล จึงไม่มีเจ้าหน้าที่มาจัดเก็บขยะ ดังนั้นจึงใช้วิธีขนขยะใส่รถของโรงเรียนไปทิ้งในบริเวณกำจัดขยะของเทศบาล ซึ่งวิธีนี้ทำให้สามารถระบายขยะทิ้งได้อย่างสม่ำเสมอ ไม่เหลือค้างส่งกลิ่นรบกวน

4.6.5 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

1. ระบบไฟฟ้ากำลัง เป็นระบบไฟฟ้าแรงสูงจากสถานีไฟฟ้าย่อยขนาดแรงเคลื่อน 12 KV ผ่านเข้าสู่หม้อแปลงไฟฟ้าขนาด 1600 KVA จำนวน 2 ลูกแปลงเป็นไฟฟ้าแรงเคลื่อน 380/220 โวลต์ นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์ตัดวงจรกระแสไฟฟ้า เมื่อหม้อแปลงไฟฟ้ามีระดับความร้อนสูงเกินขีดการทำงาน (TEMPERATURE MONITORING) จากนั้นจะจ่ายกระแสไฟสู่แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำ และแผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆ ตามลำดับ

อุปกรณ์แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง ติดตั้งทางด้านไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง 12 KV. ก่อนที่จะเข้าหม้อแปลงไฟฟ้า ซึ่งจะใช้อุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูงแบบ VACUUM CIRCUIT BREAKER และนอกจากนี้ยังติดตั้งมีเตอร์วัดแรงดันไฟฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำ ติดตั้งจากหม้อแปลงไฟฟ้า เพื่อที่จะจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบด้วย CIRCUIT BREAKER, อุปกรณ์ป้องกันกระแสไฟฟ้าเกิน อุปกรณ์ลัดวงจรป้องกันแรงดันไฟฟ้าตก, อุปกรณ์ตัดตอน สำหรับแต่ละวงจรแบบ MOLDED CASE CIRCUIT BRAKER ขนาดตั้งแต่ 30-1000 แอมแปร์

หมายเหตุ หม้อแปลงไฟฟ้าใช้ระบบระบายความร้อนด้วยน้ำมันเครื่อง เพราะราคาถูกกว่า และมีเนื้อที่เอื้ออำนวยให้ใช้ได้

2. ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน ใช้ในกรณีที่ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าดับลง หรือแรงดันไฟฟ้าในเบสลดต่ำกว่า 20% เป็นเวลา 3 วินาที สวิตช์หม้อแปลงจะตัดวงจรไฟฟ้าออกจากวงจรของการไฟฟ้า ต่อเข้ากับวงจรไฟฟ้าฉุกเฉินทันที

แหล่งกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน

ก) เครื่องดีเซลเทนเนอเรเตอร์ จ่ายไฟฟ้าใช้ระบบไฟฟ้าแสงสว่างระบบดับเพลิง, ปั๊มน้ำในระบบสาธารณสุขปกติ, ลิฟท์, ส่วนบริการ, ห้องเย็น

ข) แบตเตอรี่ ใช้สำหรับวงจรเตือนภัยทุกระบบ

3. ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง

เป็นการจัดความเข้มของแสงให้เหมาะกับบริเวณต่างๆ ภายในโรงรถตามลักษณะ และช่วงเวลาของการใช้งานแต่ละประเภท ซึ่งจะต้องมีการพิจารณาถึงตำแหน่ง, จำนวน, ระยะทางและความเข้มของแสงในอุปกรณ์แสงสว่างแต่ละประเภทที่มาติดตั้งตามความเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

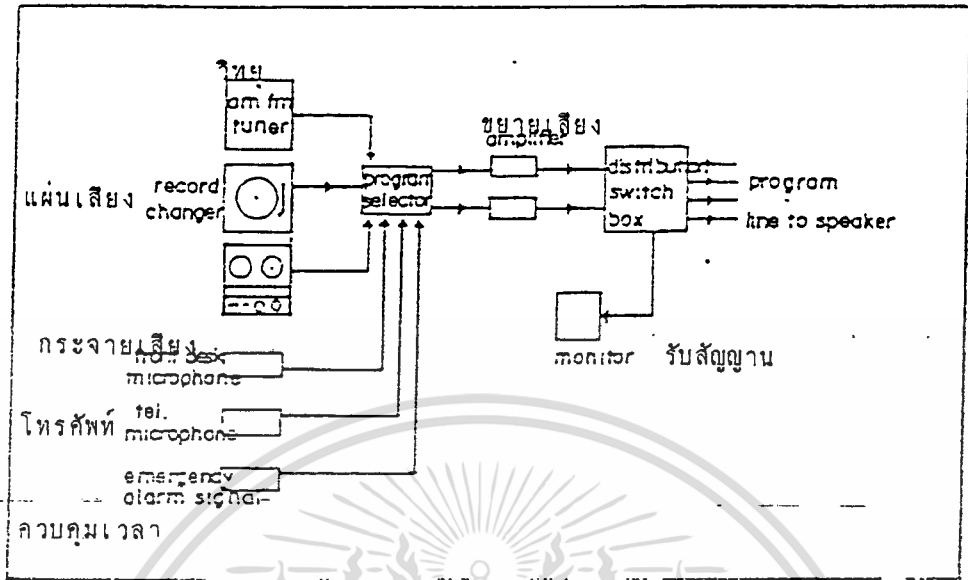
ความสว่าง	วัตต์/ตารางเมตร
ห้องพักแขก	27
ห้องโถง, ลิโอบบี้	65
ภัตตาคาร	32
ส่วนทำงานและบริหาร	55
ร้านค้า, คีอพีซ้อฟ	32 ถึง 55
ห้องจัดเลี้ยง	32 ถึง 60

4.6.6 ระบบติดต่อสื่อสาร

1. ระบบโทรศัพท์ เนื่องจากบริเวณพื้นที่โครงการยังไม่มีการเดินทางโทรศัพท์ ดังนั้นโทรศัพท์สำหรับติดต่อกับภายนอกสายตรงนั้น จะใช้แบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งมีบริเวณ LOBBY และ FRONT DESK ส่วนการติดต่อภายในโรงแรมจะมีการเดินสายเฉพาะส่วนภายใน โดยติดตั้งระบบ PRIVATE MANUAL EXCHANGE (PMX) AND PRIVATE AUTOMATIC EXCHANGE (PAX) ซึ่งเป็นระบบการติดต่อสู่บริเวณที่เป็นสาธารณะ โดยมีการกำหนดขอบเขตของการติดต่อเอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการบริการหรือเกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การเรียกพนักงาน การบริการรักษาความปลอดภัย การแจ้งสัญญาณเพลิงไหม้และระบบ INTERCOM OR DIRECT SPEECH SYSTEMS สำหรับติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายใน, การติดต่อจากห้องพักสู่บริเวณที่ถูกจำกัดเอาไว้ เช่น บาร์, ห้องบริการ

2. ระบบการประชาสัมพันธ์และบริการเพลงตามสบาย ประกอบด้วยตัวกระจายเสียง, เครื่องรับวิทยุ, เครื่องเล่นแผ่นเสียง, เทป และลำโพง ซึ่งจะติดตั้งอยู่ตามส่วนต่างๆ ที่กำหนดขึ้นภายในโรงแรม และในระบบนี้ยังมีวงจรของไมโครโฟนติดต่อกันด้วย เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

ภาพแสดงระบบบางจรกระจายเสียง

4.6.7 ระบบลิฟท์

1. ลิฟท์โดยสาร (PASSENGER ELEVATOR)

เลือกใช้ลิฟท์ระบบ ELECTRIC ELEVATOR TRACTOR DRIVE จำนวน 2 ตัว

อัตราความเร็ว 1.25 M/S (250 ft/min)

อัตราความจุ 1100-1600 kg (2500-3500 lb) 16-22 คน

2. ลิฟท์บริการ (FREIGHT ELEVATOR) เนื่องจากผังโครงการมีลักษณะแผ่ตาม

แนวราบ จึงทำให้ต้องแยกลิฟท์บริการออกเป็น 2 จุด คือ

- ลิฟท์บริการในส่วนพักแขก 2 ตัว

- ลิฟท์บริการในส่วนบริการ 2 ตัว

เลือกใช้ลิฟท์ระบบ ELECTRIC ELEVATOR DRIVE

ขนาด 2.3-3.0 ม. ความสูง 2.0 เมตร

น้ำหนักบรรทุก 1,400 กก. ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกความเร็ว 0.3 เมตร/วินาที ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6.8 ระบบป้องกันไฟ

1. ACTIVE PROTECTION การจัดเตรียมระบบเพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการเกิดอัคคีภัย

2. จัดเตรียมเจ้าหน้าที่หน่วยดับเพลิงเฝ้าเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ความกว้างถนน 4.00 เมตร

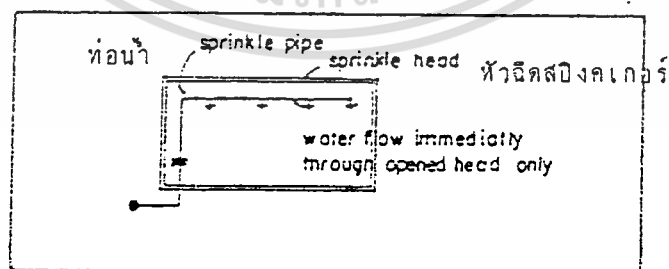
- รัศมีการกัณฑ์รถ 12.00 เมตร

- ระยะท่าการ 20.30 เมตร

3. ติดตั้งเครื่องมือดับเพลิงเบื้องต้น

- ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง (HOST CABINET UNIT) ได้แก่ หัวฉีดดับเพลิงและอุปกรณ์ โดยจะติดตั้งทุกๆ 20 เมตร ในทุกๆ ส่วนที่มีการสัญจรและในบริเวณที่ง่ายต่อการเกิดเพลิงไหม้ เช่น ห้องครัว ห้องเครื่องต่างๆ

- ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงอัตโนมัติแบบสปริงเกอร์ใต้เพดาน โดยสปริงเกอร์ 1 ตัวสามารถครอบคลุมพื้นที่การดับไฟได้ 10 ตารางเมตร ระบบสปริงเกอร์นี้ใช้แบบ WET PIPE SYSTEM คือ ในท่อของสปริงเกอร์จะมีน้ำที่มีแรงดันอยู่ตลอดเวลา เมื่อเกิดเพลิงไหม้ ความร้อนจะกระตุ้นให้กลไกที่ห้องสปริงเกอร์เปิด และน้ำที่มีแรงดันสูงจะพุ่งกระจายลงมา

ภาพแสดงระบบสปริงเกอร์แบบท่อเปียก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ติดตั้งเครื่องและสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ โดยใช้ระบบกดปุ่มในบริเวณห้อง
โถงทั่วไป และระบบจับควัน (SMOKE DETECTOR) ระบบดับความร้อน (HEAT DETECTOR)
ในบริเวณโถงทางเดิน, ห้องพัก, และในส่วนที่อาจเป็นต้นเหตุเพลิงไหม้

4. MEAN OF EXCAP จัดทางหนีไฟฉุกเฉินตามจุดต่างๆ ของอาคารตามมาตรฐาน
ของเครื่องจักรกลอังกฤษ

- ระยะทางการหนีไฟไปยังทางออกฉุกเฉินตามมาตรฐานมีดังนี้

ห้องพักแขก 30 เมตร

ห้องประชุม, จัดเลี้ยง, ภัตตาคาร 18 เมตร

บริเวณที่เสี่ยงต่อเพลิงไหม้ เช่น ครัว, ห้องต้มน้ำ 6 เมตร

- ความกว้างของช่องทางหนีไฟไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร และท่อนไฟไม่ต่ำกว่า

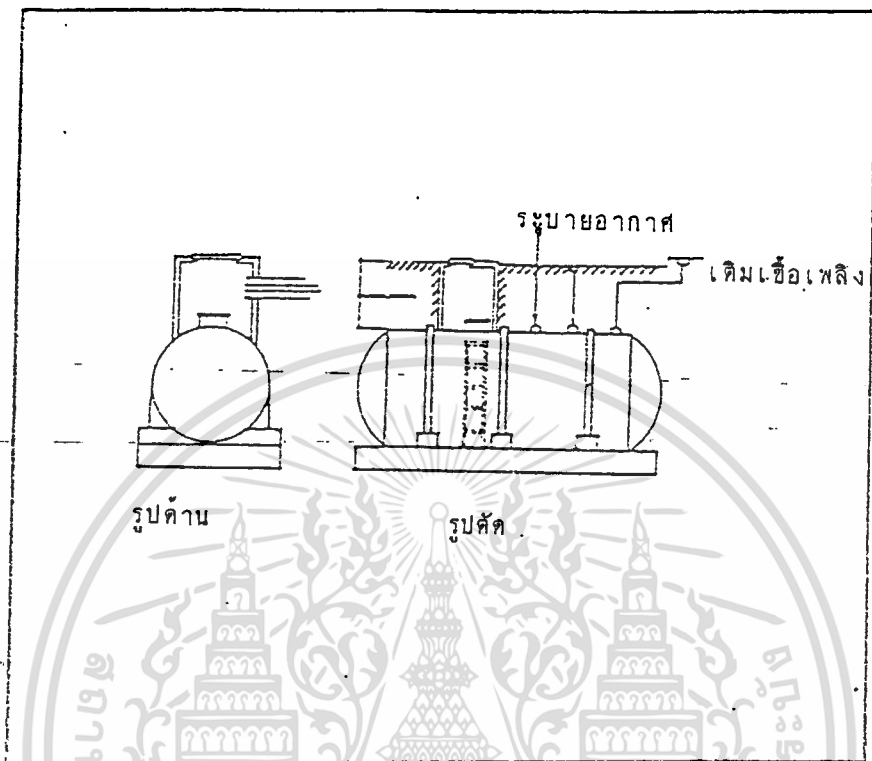
1 ซม. มีความสว่างไม่น้อยกว่า 12 LUX

4.6.9 ระบบการจ่ายแก๊สหุงต้มและเชื้อเพลิงเหลว

การจ่ายแก๊สที่ใช้ในการหุงต้มปรุงอาหารภายในโรงแรม ใช้การจ่ายในระบบเดิน
ท่อแก๊สจากถังเก็บไปยังเตา โดยใช้อุปกรณ์ PRESSURE REGULATION VALVE เพื่อปรับความ
ดันของแก๊สให้ได้ตามความต้องการของอุปกรณ์แต่ละชนิด

เชื้อเพลิงเหลวจัดเก็บไว้ในถังเก็บเชื้อเพลิงใต้ดิน เพื่อความปลอดภัยและแบ่งถัง
เก็บออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนถังเก็บใหญ่และถังเก็บย่อยที่มีขนาดเพียงพอสำหรับใช้ในแต่ละวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพแสดงถึงเก็บเชื้อเพลิงเหลว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การออกแบบสถาปัตยกรรม

5.1 แนวความคิดในการออกแบบ

แนวความคิดมูลฐาน

สถาปัตยกรรมต้องกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและสถาปัตยกรรมต้องไม่ทำลายสภาพธรรมชาติและในปัจจุบันโครงการโรงแรมพักตากอากาศเกิดขึ้นอย่างมากมาย เพื่อรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวหลายแห่ง กลายเป็นตัวทำลายสภาพแวดล้อม, ทำลายสภาพภูมิทัศน์ในท้องถิ่น จึงเริ่มมีการตื่นตัวในการต่อต้านโรงแรมพักตากอากาศกันบ้างแล้ว จากเหตุนี้ จึงทำให้เกิดแนวความคิดมูลฐานในการออกแบบโครงการให้มีลักษณะกลมกลืนกับสภาพภูมิทัศน์ ทั้งด้านที่มองเข้ามาจากทะเลและด้านที่มองมาจากถนน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีทางอาคารที่ทันสมัย เพื่อให้ได้เกิดการทำลายสภาพสิ่งแวดล้อม เช่น ใช้ระบบกักน้ำเสียที่สมบูรณ์

- ความสับสนในการดำเนินชีวิตประจำวัน ความตื่นตระหนกในการดำรงชีพทำให้เกิดความต้องการการพักผ่อนเพิ่มมากขึ้น สถานพักตากอากาศจึงน่าจะเป็นสถานที่ซึ่งมีลักษณะง่าย ๆ ธรรมชาติสบาย ๆ ไม่มีพิธีรีตองมากนัก

1. การออกแบบผังบริเวณ

1.1 ขีดจำกัดของที่ตั้งโครงการ

ที่ตั้งโครงการมีลักษณะเป็นที่ราบสลับกับที่ลาดชัน โดยมีทางเข้าโครงการอยู่ที่ระดับสูงกว่าระดับชายหาดถึง 15 เมตร ทำให้การจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ

ต้องพิจารณาเรื่องระดับภาคเป็นพิเศษ เช่น LOBBY ต้องวางในระดับที่สะดวกต่อการบริการ เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ทั้งที่เพิ่งมาใหม่และแขกที่คุ้นเคย ในส่วนบริการต้องวางในระดับที่ให้บริการส่วนต่าง ๆ

ได้สะดวก เป็นต้น

1.2 การพิจารณาผังบริเวณกับสภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปเป็นส่วนมะพร้าวและบริเวณเนินเขาสูงชัน
2 เนินเขาทำให้เกิดร่องน้ำระหว่างเนินเขาอย่างชัดเจน ทำให้ส่งผลถึงบริเวณซึ่งการออกแบบ
ให้อาคารเกาะไปตามเนินเขานั้น และยังทำให้ส่วนท้องพักได้รับวิวและลมทะเลอย่างเต็มที่

1.3 การจัดการใช้ที่ดินตามคุณภาพของที่ตั้ง

พื้นที่โครงการมีบริเวณกว้างมาก แต่ปรากฏมีร่องเลื่อนพาดผ่าน
ตลอดความยาวพื้นที่ ทำให้แบ่งพื้นที่เป็น 2 ส่วน ซึ่งมีระดับต่างกันประกอบกับทางเข้าของโครง
การซึ่งเอียงไปทางด้านหนึ่ง ทำให้สามารถแบ่งการใช้ที่ดินได้ดังนี้

1. PUBLIC AREA เป็นส่วนที่อยู่สูงที่สุดของโครงการ เพื่อที่
จะเห็นส่วนต่าง ๆ ของโครงการได้ทั้งหมด
2. SEMI-PUBLIC AREA เป็นส่วนที่อยู่กลางที่ติดตั้ง มีการเข้า
ถึงได้สะดวกใช้เป็นพื้นที่ที่ใช้ร่วมกัน
3. PRIVATE AREA เป็นส่วนที่อยู่ใกล้ทะเลและส่วนปีกซ้ายและ
ขวา มีความสงบมากที่สุด

1.4 เส้นทางและแถบสัญจร

เนื่องจากที่ตั้งโครงการมีด้านที่ติดถนนอยู่เพียงด้านเดียว และไม่
กว้างมากนักเมื่อเทียบกับด้านยาวของโครงการ จึงทำให้มีโอกาสเปิดทางเข้าเพื่อเป็นทางสัญจร
เพียงทางเดียว ซึ่งใช้เป็นทางเข้าออกทั้งของผู้มาใช้โครงการ, พนักงาน และส่วนบริการ

2. รูปแบบและบรรยากาศของโครงสร้าง

เป็นโครงการโรงแรมพักตากอากาศที่มีรูปแบบการพักสงบเงียบ ได้รับรู้
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูงาน และอยู่ภายใต้เงื่อนไขของลิขสิทธิ์
ไม่ว่าถึงความสุขสงบแห่งธรรมชาติที่มีกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเกิดความรักธรรมชาติโดย

เฉพาะธรรมชาติได้น้ำ ซึ่งนับวันจะถูกทำลายจนแทบจะหาไม่ได้ การดำเนินขมปะการัง แม้แต่ การนั่งเรือก็ตามจะทำให้นักท่องเที่ยวพบความสวยงามอย่างน่าอัศจรรย์ จนเกิดความรักและไม่ อหากทำลายมัน อีกทั้งยังมีกิจกรรมที่ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการป้องกันการทำลายทรัพยากร ได้น้ำ ตลอดจนการอนุรักษ์ เช่นมีมุมจัดนิทรรศการบริเวณ LOBBY

บรรยากาศของโครงการจึงมีลักษณะที่ง่าย ๆ สบาย ๆ ทั้งความสับสนใน ชีวิตการงานไว้ข้างนอก ผู้มาพักจะมีโอกาสได้พบกับการพักผ่อนชนิดที่ครบวงจร

5.2 การออกแบบเบื้องต้น

1. LOBBY ได้จัดวางไว้ระหว่างโถงทางเข้า (FOYER) กับส่วนพักผ่อน (RECREATION) คือจาก FOYER แยกจะสามารถเข้าไปยังส่วนอาหาร และบันเทิงได้โดยตรง โดยที่ส่วน LOBBY ยังเป็นส่วนที่ติดต่อกับฝ่ายบริหารธุรการได้สะดวกที่สุด ทั้งยังมีโถงพักผ่อนและ กันไคที่สามารถติดต่อกับส่วนอื่น ๆ ได้อย่างสะดวก
2. GUEST ROOM เป็นส่วนห้องพักแขกมีลักษณะยาว โดยมี HALL เป็นตัวจ่าย ไปยังห้องพักแขกที่มีลักษณะเป็นปีกยื่นออกจาก HALL ทั้ง 2 ข้าง ติดต่อกับส่วนอื่นๆ โดยบันได ส่วนห้องพักแขกนี้จะมีมุมมองออกทะเลได้ดีที่สุด
3. COCKTAIL LOUNGE เป็นส่วนที่มีการใช้บริการมากจัดไว้ติดกับส่วน COFFEE SHOP และโถงบริการ ซึ่งสามารถใช้เป็นที่นัดพบนอกเหนือจากการรับประทานอาหาร ในส่วนนี้มีทั้งแบบห้องปรับอากาศและเปิดโล่ง มี TERRACE กว้างขวางเพื่อรองรับแขกในช่วง ฤดูการท่องเที่ยว
4. RECEPTION เป็นส่วนกิจกรรมของแขก มีที่นั่งพักผ่อนและติดต่อกับบริการ ให้เช่าอุปกรณ์ดำน้ำและเรือต่างๆ
5. FUNCTION ROOM จัดให้เข้าทาง FOYER โดยผ่าน LOBBY มีศาลาโดย รอบ
6. SERVICE SPACE ส่วนบริการแบ่งเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ มีทางบริการติดต่อกันได้ทุกชั้น โดยแบ่งออกเป็น ENGINEERING DEPT. รวมทั้งส่วน HOUSEKEEPING และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับโครงการซึ่งขณะนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากันได้ที่ชั้น โดยแบ่งออกเป็น ENGINEERING DEPT. รวมทั้งส่วน HOUSEKEEPING และ

KITCHEN ซึ่งการบริการต่อส่วนห้องพักจะใช้ LIVE SERVICE

ทางด้านทิศใต้ทะเลใช้เป็นเส้นทางสัญจรเพื่อบริการการท่องเที่ยวด้านน้ำดู

ปะการังดงปลา

จากการวิเคราะห์ข้างต้นทำให้สามารถจัดวางองค์ประกอบหลักลงบนที่ตั้งได้ 4

แบบดังนี้

หัวข้อการพิจารณา	IMPORTANT VALUE	SCHEME 1	SCHEME 2	SCHEME 3	SCHEME 4
ความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม		3	3	2	1
การได้วิวและมุมมองที่ดี	3	3	3	3	3
ความเป็นส่วนตัวของ GUESTROOMS		2	2	3	3
ความสะดวกสำหรับแขกในการใช้บริการ PUBLIC		1	2	2	2
ความสะดวกในการ SERVICE	2	1	2	2	2
OREINTATION		3	3	3	3
ความสะดวกสำหรับแขกภายนอกในการใช้บริการ	1	1	2	3	3
ความ		1	1	2	2
รวม		30	41	43	40

หมายเหตุ

0 ไม่มี

1 พอใช้

2 ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกด้มากมมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการพิจารณาข้างต้นจึงเลือก SCHEME ที่ 3 เป็นแบบในการออกแบบผังบริเวณต่อไป

ลักษณะรูปทรงตัวอาคาร

รูปทรงตัวอาคารแม้ว่าจะสูง 2 ชั้น แต่เนื่องจากพื้นที่ตั้งมีความลาดชันสลับกับที่ราบทำให้การออกแบบอาคารต้องสัมพันธ์และกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ซึ่งในโครงการนี้อาคารได้ระดับตามสภาพของที่ตั้ง และต้องมีการปรับปรุงพื้นที่บางส่วนตามความเหมาะสม แต่เมื่อมองดูรวมๆ แล้วจะกลมกลืนกับภูเขาต่างๆ

ลักษณะอาคารได้ดึงเอาลักษณะพื้นถิ่นมาใช้ร่วมกับสมัยใหม่ เช่น

- ใช้วัสดุที่มีผิวพื้นหยาบ, เฟอร์นิเจอร์ท้องถิ่นที่ทำงานๆ ให้ความรู้สึกสบายๆ
- ใช้ผนัง ROCK WOOD ทำให้ได้พื้นผิวเหมือนไม้

งานวิศวกรรมและเทคโนโลยีทางอาคารที่ใช้ในโครงการ

1. ระบบโครงสร้างของอาคาร

- โครงสร้างใต้ดิน ใช้ฐานรากชนิดฐานแผ่
- โครงสร้างเหนือดิน ใช้ระบบเสาและคาน

2. ระบบปรับอากาศ

- ส่วน PUBLIC AREA ใช้เครื่องปรับอากาศแบบ CENTRAL AIR
- ส่วน PRIVATE AREA ใช้เครื่องปรับอากาศแบบ SPLIT TYPE

3. ระบบสุขาภิบาล

- น้ำใช้ ใช้น้ำใต้ดิน จ่ายน้ำแบบ DOWN FEED

- น้ำเสีย, น้ำโสโครก กำจัดโดยใช้ระบบ ACTIVATED SLUDGE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำข้อมูลไปใช้ในการค้า

เทศบาล

4. ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

- ระบบไฟฟ้ากำลังใช้ไฟฟ้าจากสถานีไฟฟ้าอ้อมชุมพร ผ่านหม้อแปลงไฟ

แบบ WET TYPE

- ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน ใช้เครื่องดีเซลเฮนเนเรเตอร์ สำหรับระบบไฟฟ้าส่องสว่าง, ระบบดับเพลิง, ปั๊มน้ำ, ลิฟท์, ส่วนบริการ, ห้องเย็น และใช้แบตเตอรี่ สำหรับระบบเตือนภัยทั้งหมด

5. ระบบติดต่อสื่อสาร

- ระบบโทรศัพท์ ติดต่อกาสนอกใช้แบบโทรศัพท์เคลื่อนที่
- ระบบโทรศัพท์ภายใน ใช้ระบบ PRIVATE MANUAL EXCHANGE (PMX)

6. ระบบป้องกันไฟ

- ACTIVE PROTECTION - ความกว้างถนน 6.0 เมตร รัศมีการกลับรถ 19.00 ม. เพื่อป้องกันการปฏิบัติงานของรถดับเพลิง

- ติดตั้งเครื่องมือผจญเพลิงเบื้องต้น 20 ม.

- ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงอัตโนมัติ ระบบ

สปริงเกอร์ใต้เพดาน

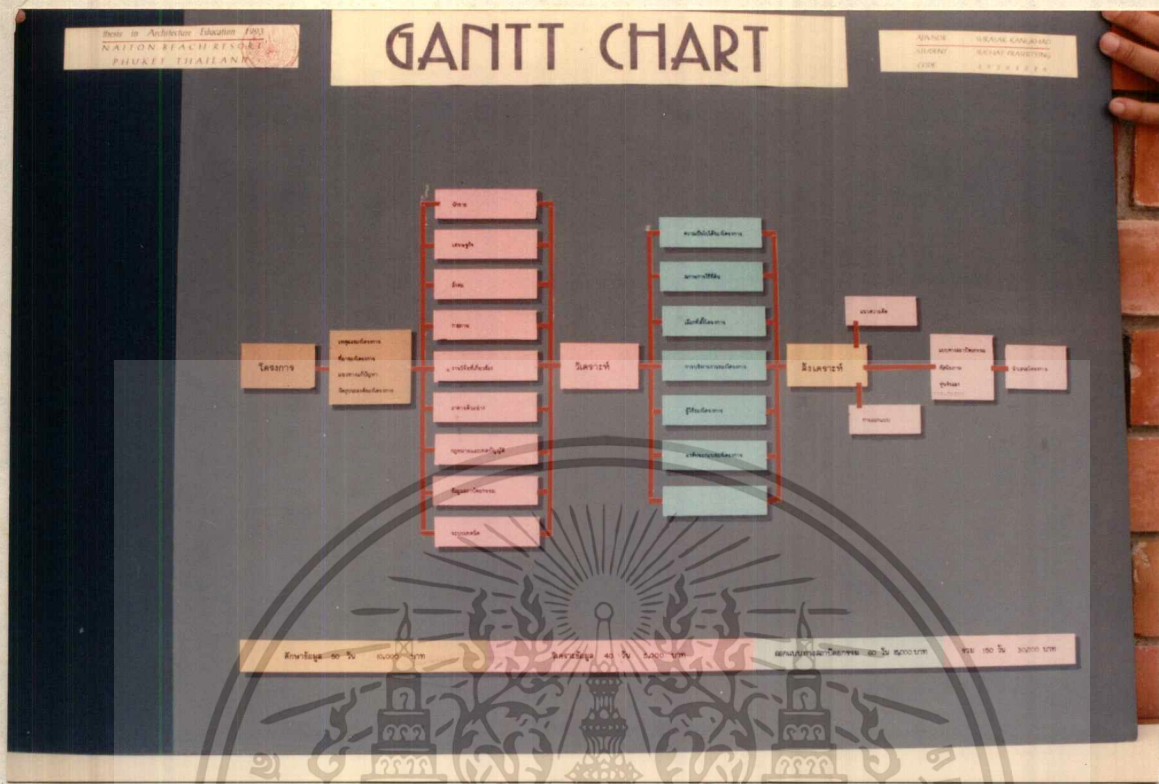
- MEAN OF ESCAP - มีบันไดหนีไฟทุกระยะ 30 ม.

7. ระบบการจ่ายแก๊สและเชื้อเพลิงเหลว

- ใช้ระบบเดินท่อแก๊สและน้ำมัน โดยจัดเก็บเชื้อเพลิงไว้ในส่วนห้อง

เครื่องปั้นล้างสัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงานวิทยานิพนธ์

INTRODUCTION

ชื่อใน Architecture Education 1900
NATION REACH RISSOET
PHUKET THAILAND

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์หลักของงานวิจัยนี้คืออะไร? วัตถุประสงค์ย่อยคืออะไร? วัตถุประสงค์ที่คาดหวังคืออะไร?

ขอบเขตของงาน

งานวิจัยนี้จะครอบคลุมถึงอะไรบ้าง? ขอบเขตของงานคืออะไร? ขอบเขตที่ไม่รวมคืออะไร?

ความสำคัญ

ทำไมงานวิจัยนี้ถึงสำคัญ? งานวิจัยนี้จะช่วยแก้ปัญหาหรือตอบคำถามอะไรบ้าง? งานวิจัยนี้จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาหรือปรับปรุงอะไรบ้าง?

ขั้นตอนการดำเนินงาน

- เลือกหัวข้อวิจัย
- ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
- กำหนดขอบเขตของงาน
- รวบรวมข้อมูล
- วิเคราะห์ข้อมูล
- สรุปผล
- นำเสนอผลงาน

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทนำ

Best in Architecture Education 1991
NAITON BEACH SCHOOL
 PHUKET THAILAND

ADVISOR: SURASAK KANGSANTRO
 STUDENT: NIKHAT PUNNONGTANA
 DATE: 2553

PROJECT PROPOSAL

RATIONAL

ด้านนโยบาย
 นโยบายในการพัฒนาเมือง
 และสิ่งแวดล้อมเมืองภูเก็ต
 เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

ด้านเศรษฐกิจ
 การขยายตัวของเมือง
 และผลกระทบต่อเศรษฐกิจ
 ภูเก็ต

ด้านสังคม
 การขยายตัวของเมือง
 และผลกระทบต่อสังคม
 ภูเก็ต

ด้านสภาพ
 การขยายตัวของเมือง
 และผลกระทบต่อสภาพ
 ภูเก็ต

**โครงการ
 โรงแรมชายหาด
 ภูเก็ต**

OBJECTIVE	PROBLEM	PROBLEM SOLVING
นโยบาย นโยบายในการพัฒนาเมือง และสิ่งแวดล้อมเมืองภูเก็ต	การขยายตัวของเมือง และผลกระทบต่อเมืองภูเก็ต	การพัฒนาเมืองภูเก็ต ให้มีความยั่งยืน
เศรษฐกิจ การขยายตัวของเมือง และผลกระทบต่อเศรษฐกิจภูเก็ต	การขยายตัวของเมือง และผลกระทบต่อเศรษฐกิจภูเก็ต	การพัฒนาเมืองภูเก็ต ให้มีความยั่งยืน
สังคม การขยายตัวของเมือง และผลกระทบต่อสังคมภูเก็ต	การขยายตัวของเมือง และผลกระทบต่อสังคมภูเก็ต	การพัฒนาเมืองภูเก็ต ให้มีความยั่งยืน
สภาพ การขยายตัวของเมือง และผลกระทบต่อสภาพภูเก็ต	การขยายตัวของเมือง และผลกระทบต่อสภาพภูเก็ต	การพัฒนาเมืองภูเก็ต ให้มีความยั่งยืน

การนำเสนอโครงการ

Best in Architecture Education 1991
NAITON BEACH SCHOOL
 PHUKET THAILAND

ADVISOR: SURASAK KANGSANTRO
 STUDENT: NIKHAT PUNNONGTANA
 DATE: 2553

POLICY STUDY

นโยบายในการพัฒนาเมืองภูเก็ต (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๓

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาผลกระทบด้านเศรษฐกิจ
2. ศึกษาผลกระทบด้านสังคม
3. ศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

หลักการ

1. ศึกษาผลกระทบ
2. ศึกษาผลกระทบ
3. ศึกษาผลกระทบ
4. ศึกษาผลกระทบ
5. ศึกษาผลกระทบ
6. ศึกษาผลกระทบ
7. ศึกษาผลกระทบ
8. ศึกษาผลกระทบ
9. การจัดการสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาผลกระทบด้านเศรษฐกิจ
2. ศึกษาผลกระทบด้านสังคม
3. ศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

หลักการ

1. ศึกษาผลกระทบ
2. ศึกษาผลกระทบ
3. ศึกษาผลกระทบ
4. ศึกษาผลกระทบ
5. ศึกษาผลกระทบ
6. ศึกษาผลกระทบ
7. ศึกษาผลกระทบ
8. ศึกษาผลกระทบ
9. การจัดการสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้**การศึกษาระดับประเทศ**อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ECONOMIC STUDY

สถานการณ์ทั่วไป

จำนวนประชากร ในปี 1 - 6 มีอัตราการเพิ่มจากช่วงหนึ่ง
ร้อยละ 7 และในปี 7 อัตราการเพิ่มจากช่วงหนึ่ง ร้อยละ 7.7
ในปี 8 อัตราการเพิ่มจากช่วงหนึ่ง ร้อยละ 8.2 และอัตราการ
ขยายตัวทางผลิตภัณฑ์ และมูลค่าเพิ่ม

ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP)

จากการประมาณการในปี 2552 มูลค่า GDP เท่ากับ 2,000,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 20% โดยอัตราการขยายตัวจากช่วงหนึ่งอยู่ที่ 20% และอัตราการขยายตัวจากช่วงหนึ่งอยู่ที่ 20% การบริการ 20% เกษตรกรรม 20% เป็นต้น อัตราการเพิ่ม ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สาขาบริการ 20% มูลค่าเพิ่มจากช่วงหนึ่ง 20% การขยายตัวจากช่วงหนึ่ง 20% การขยายตัวจากช่วงหนึ่ง 20% การขยายตัวจากช่วงหนึ่ง 20%

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (G.N.P.) เท่ากับ 2,000,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 20%

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (P.C.A.P.G.N.P.) เท่ากับ 2,000,000 บาท เพิ่มขึ้น 20%

รายได้ประชาชาติ (N.N.P.) เท่ากับ 2,000,000 บาท เพิ่มขึ้น 20%

รายได้ประชาชาติ (P.C.A.P.N.N.P.) เท่ากับ 2,000,000 บาท เพิ่มขึ้น 20%

ผลิตภัณฑ์มวลรวม

จากอัตราการเพิ่มของผลิตภัณฑ์มวลรวม เท่ากับ 20% และมูลค่าเพิ่มจาก ผลิตภัณฑ์มวลรวม เท่ากับ 20% และมูลค่าเพิ่มจาก ผลิตภัณฑ์มวลรวม เท่ากับ 20% และมูลค่าเพิ่มจาก ผลิตภัณฑ์มวลรวม เท่ากับ 20% และมูลค่าเพิ่มจาก ผลิตภัณฑ์มวลรวม เท่ากับ 20%

G.P.P

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (G.P.P.) เท่ากับ 2,000,000 บาท

มูลค่าเพิ่มจากช่วงหนึ่ง 2,000,000 บาท

G.P.P per cap

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (G.P.P.) เท่ากับ 2,000,000 บาท

มูลค่าเพิ่มจากช่วงหนึ่ง 2,000,000 บาท

วิเคราะห์รายไตรมาสเศรษฐกิจ

ปี 2551: 2001, 2002, 2003

ปี 2552: 2001, 2002, 2003

การศึกษาระดับประเทศ

ECONOMIC STUDY

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

ภาคเกษตร	13,200	13,200
ภาคบริการ	4,900	4,900
ภาคอุตสาหกรรม	147	147
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	18,247	18,247
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (G.N.P.)	18,247	18,247
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (P.C.A.P.G.N.P.)	18,247	18,247
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (N.N.P.)	18,247	18,247
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (P.C.A.P.N.N.P.)	18,247	18,247

การขยายตัวของเศรษฐกิจ

ปี 2551: 2001, 2002, 2003

ปี 2552: 2001, 2002, 2003

การขยายตัวของเศรษฐกิจ

ปี 2551: 2001, 2002, 2003

ปี 2552: 2001, 2002, 2003

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาระดับประเทศ

State in Architecture Education 1992
NATION TEACHERS FOR
THAI THAILAND

POLICY SOUTHERN

DATE: 11/11/2019
BY: [Name]
CLASS: [Class]

SOUTHERN

ข้อมูลเบื้องต้น

ปี 2560 ภาครัฐมีงบประมาณ 648,600 ล้านบาท

อยู่ในพื้นที่ที่มีพื้นที่พัฒนาเมืองหลัก และมีเมืองศูนย์กลาง

ความเจริญ มีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์

มีความหลากหลายทางสังคม วัฒนธรรม ภาษา ศาสนา

แนวทางการพัฒนา

ปี	งบ	งบ	งบ
2555	1,174	1,174	1,174
2556	1,174	1,174	1,174
2557	1,174	1,174	1,174
2558	1,174	1,174	1,174
2559	1,174	1,174	1,174
2560	1,174	1,174	1,174
2561	1,174	1,174	1,174
2562	1,174	1,174	1,174
2563	1,174	1,174	1,174
2564	1,174	1,174	1,174
2565	1,174	1,174	1,174
2566	1,174	1,174	1,174
2567	1,174	1,174	1,174
2568	1,174	1,174	1,174
2569	1,174	1,174	1,174
2570	1,174	1,174	1,174

ปีงบประมาณ 2560 งบประมาณ 648,600 ล้านบาท

การศึกษาระดับภาค

State in Architecture Education 1992
NATION TEACHERS FOR
THAI THAILAND

POLICY PROVINCE

DATE: 11/11/2019
BY: [Name]
CLASS: [Class]

เมือง

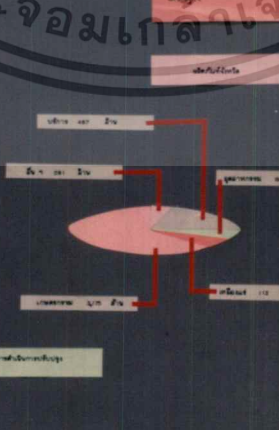
เมืองชายฝั่ง

เมืองท่า

เมืองอุตสาหกรรม

เมืองท่องเที่ยว

เมืองเกษตร

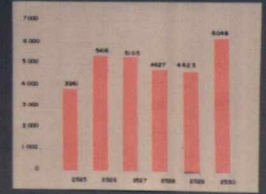
เมืองชายฝั่ง

เมืองท่า

เมืองอุตสาหกรรม

เมืองท่องเที่ยว

เมืองเกษตร

ปี	งบ
2565	350
2566	500
2567	510
2568	487
2569	482
2570	600

เมืองชายฝั่ง

เมืองท่า

เมืองอุตสาหกรรม

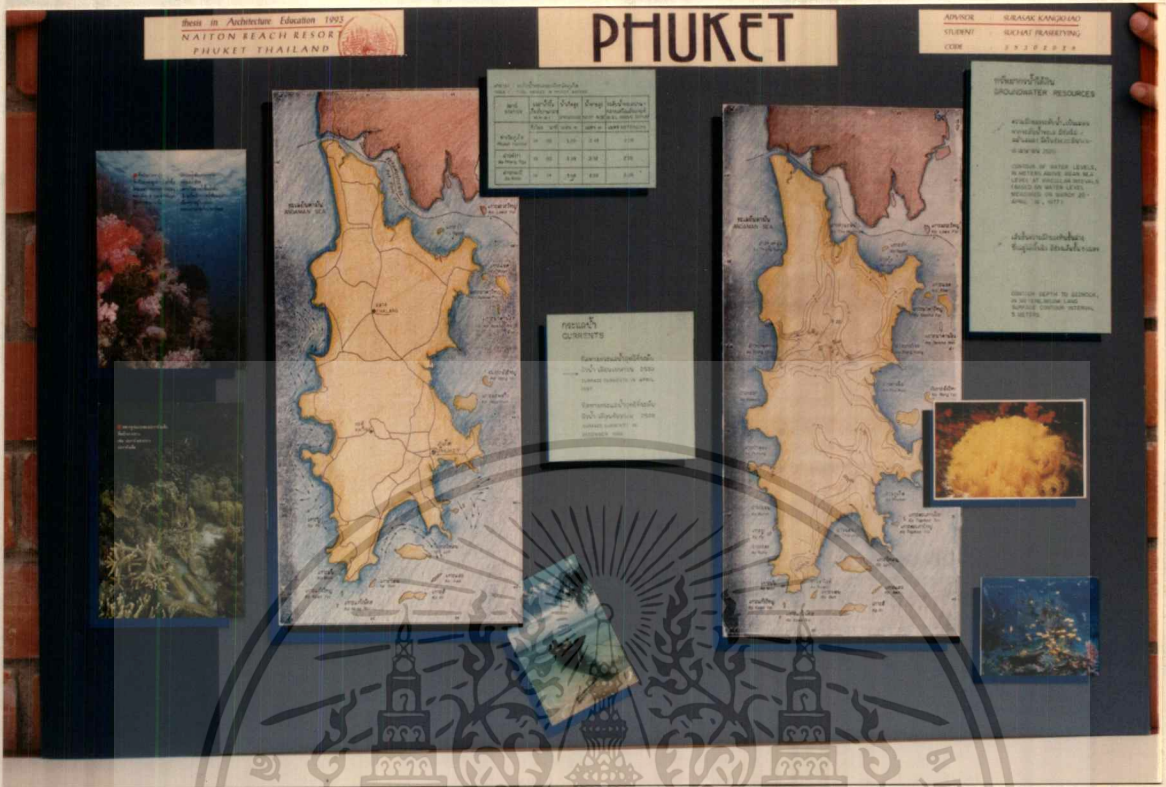
เมืองท่องเที่ยว

เมืองเกษตร

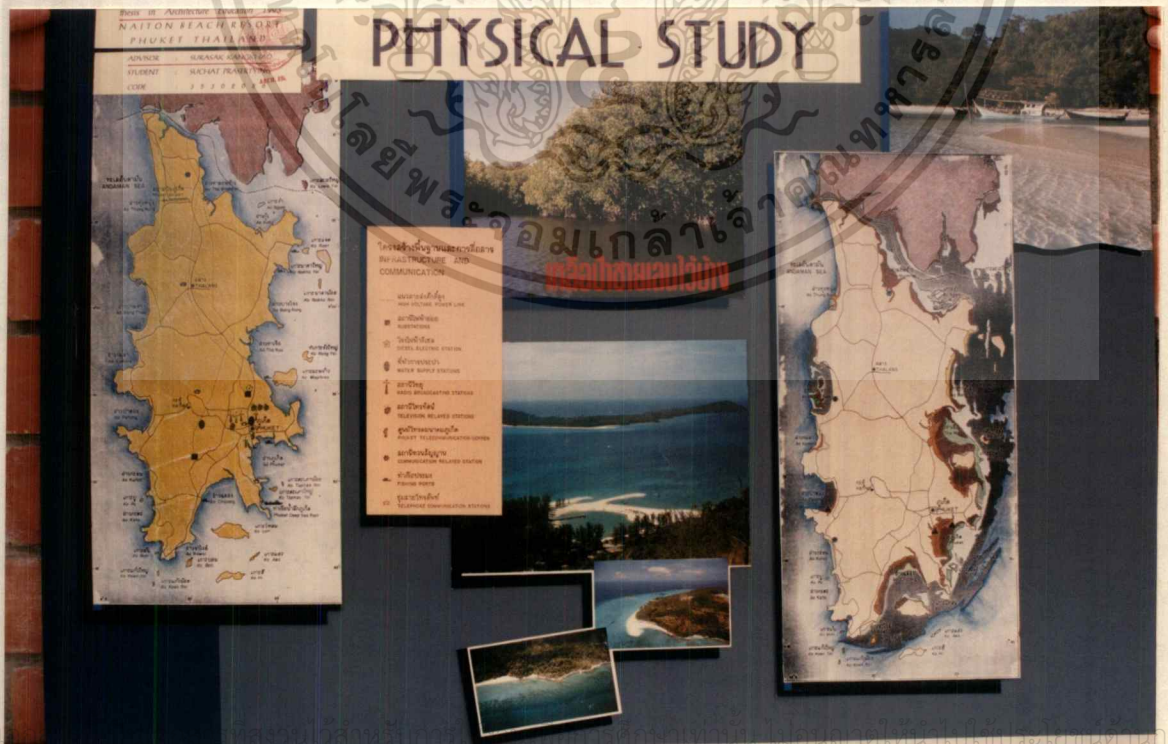
ภาพนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานให้สำนักงานการคลังของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ไม่สามารถนำออกเผยแพร่ได้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

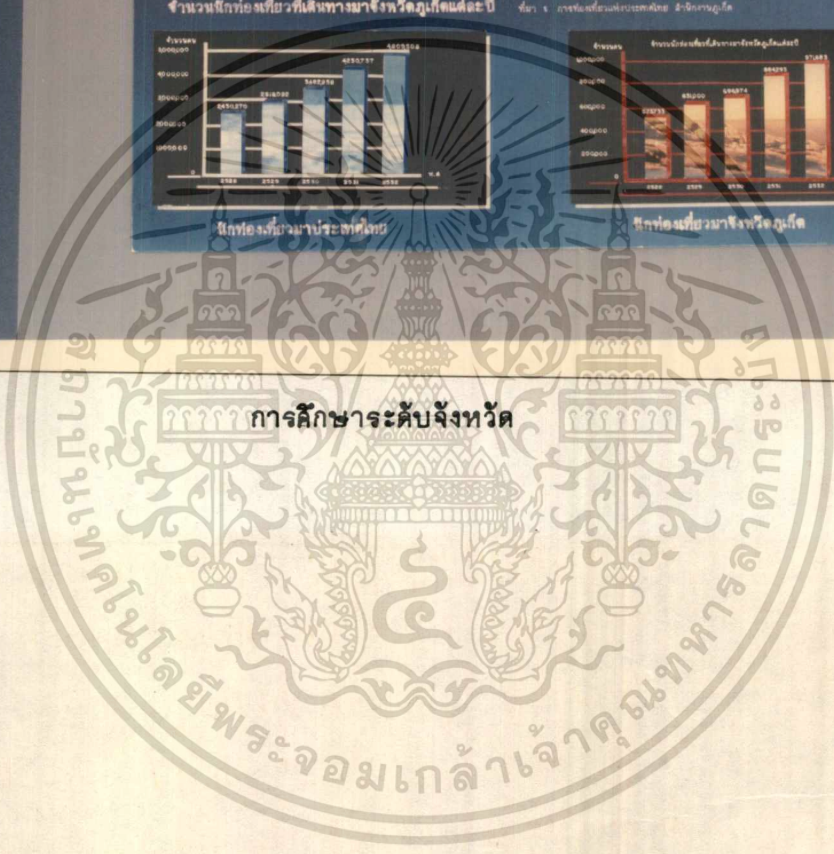
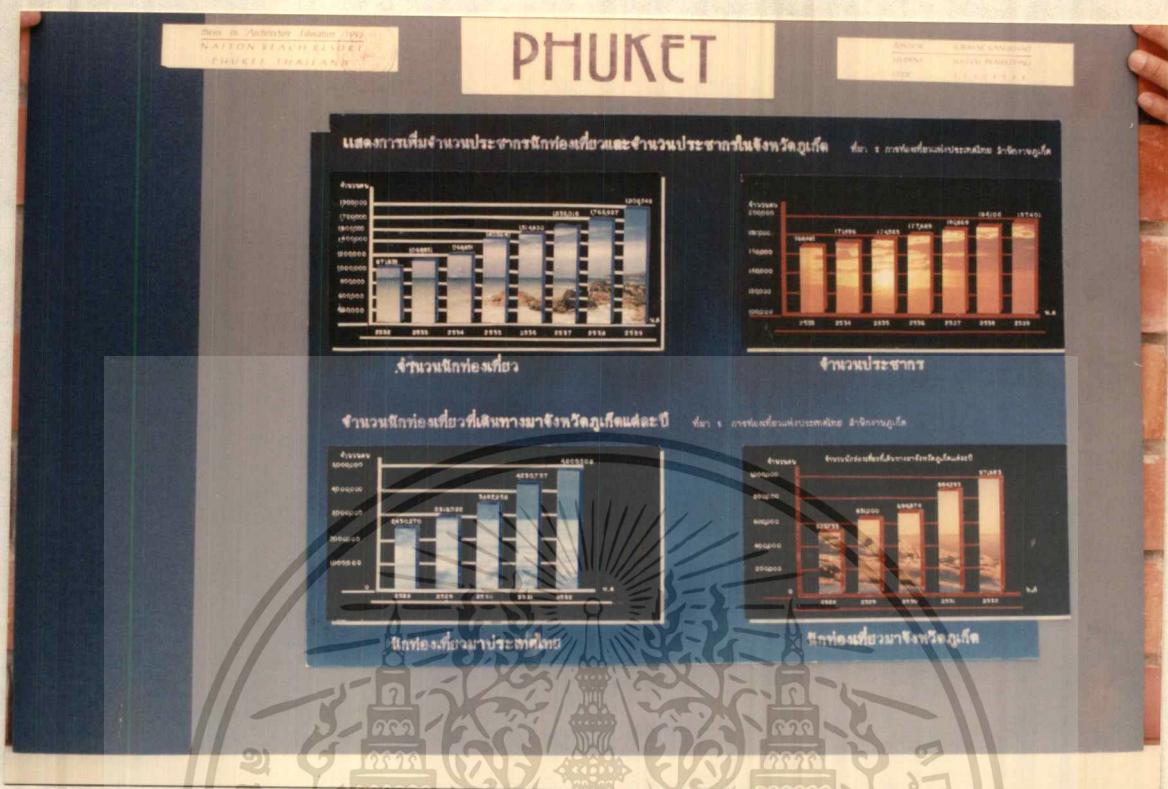
การศึกษาระดับจังหวัด

การศึกษาระดับจังหวัด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

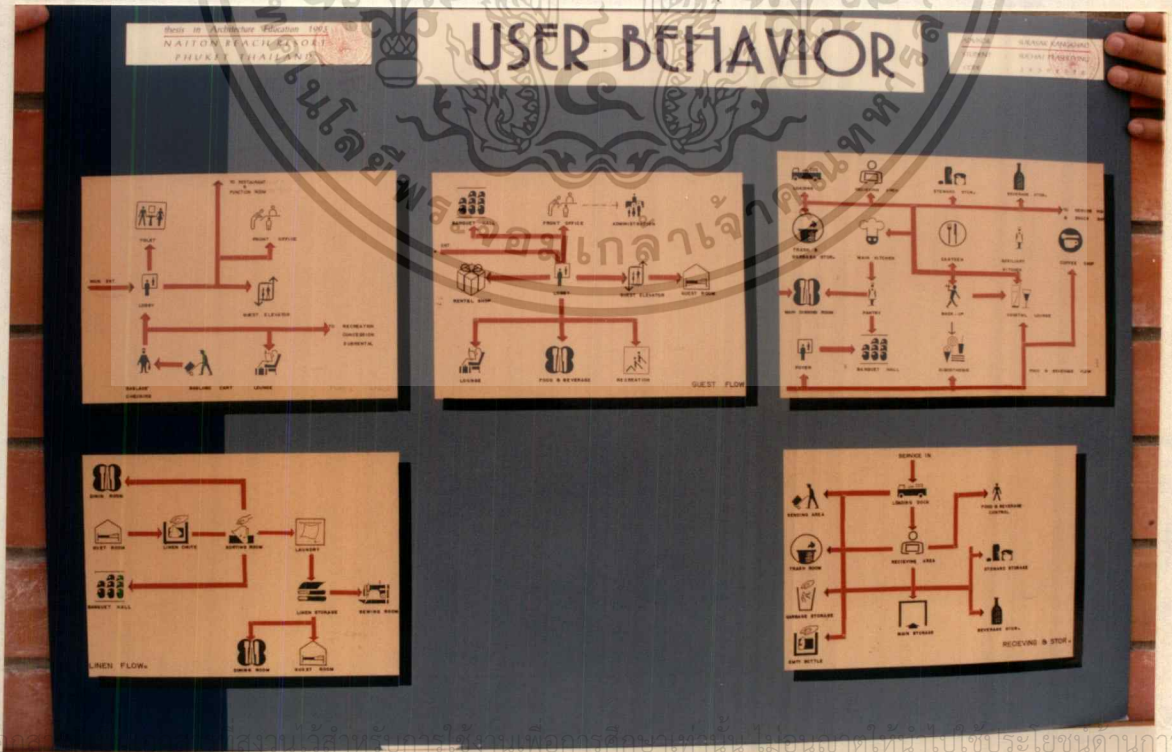

การศึกษาระดับจังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
การศึกษาคความเป็นไปได้อย่างชัดเจนการเบื้องต้น

การปริญญาด้านสถาปัตย์

ส่วนนี้สำหรับผู้ใช้ เช่น เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

Sheet in Architecture Education 1992
 NAITON BEACH RESORT
 PHUKET THAILAND

ARCHITECT: SUKRAM KANGSANTON
 STUDENT: SUKHAT PRASITWONG
 YEAR: 1992

INTERACTION CHART

INTERACTION CHART

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	TOTAL
1. PUBLIC SPACE											27
2. LOBBY RM.											18
3. F&B SERVICE SPACE											20
4. RECREATION AREA											22
5. SHOPPING AREA											18
6. CONVENTION SPACE											18
7. GENERAL SERVICE											18
8. MECHANICAL DEPARTMENT											18
9. PARKING AREA											18
10. ROAD SERVICE											18

INTERACTION CHART FRONT OFFICE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	TOTAL
1. RECEPTION											27
2. SERVICE RECEPTION											21
3. SERVICE											18
4. INFORMATION											23
5. PUBLIC RELATION											20
6. RES & MAIL											18
7. TELEPHONE OPERATOR											18
8. ROOM & MESSAGE											17
9. FRONT OFFICE MANAGER											24

INTERACTION CHART MECHANICAL DEPART.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	TOTAL
1. TRANSMISSION OPT.											18
2. STORAGE RM.											18
3. ELEC. ROOM											18
4. PUMP ROOM											18
5. TRANSFORMER RM.											18
6. RECEPTION RM.											18
7. MECHANICAL RM.											18
8. WATER TREATMENT											18
9. WATER SUPPLY											18
10. WATER TREATMENT											18
11. HE CONDENSATION											18
12. MECHANICAL RM.											18
13. MECHANICAL RM.											18
14. MECHANICAL RM.											18
15. MECHANICAL RM.											18
16. MECHANICAL RM.											18
17. MECHANICAL RM.											18
18. MECHANICAL RM.											18
19. MECHANICAL RM.											18
20. MECHANICAL RM.											18
21. MECHANICAL RM.											18
22. MECHANICAL RM.											18
23. MECHANICAL RM.											18
24. MECHANICAL RM.											18
25. MECHANICAL RM.											18
26. MECHANICAL RM.											18
27. MECHANICAL RM.											18
28. MECHANICAL RM.											18
29. MECHANICAL RM.											18
30. MECHANICAL RM.											18
31. MECHANICAL RM.											18
32. MECHANICAL RM.											18
33. MECHANICAL RM.											18
34. MECHANICAL RM.											18
35. MECHANICAL RM.											18
36. MECHANICAL RM.											18
37. MECHANICAL RM.											18
38. MECHANICAL RM.											18
39. MECHANICAL RM.											18
40. MECHANICAL RM.											18
41. MECHANICAL RM.											18
42. MECHANICAL RM.											18
43. MECHANICAL RM.											18
44. MECHANICAL RM.											18
45. MECHANICAL RM.											18
46. MECHANICAL RM.											18
47. MECHANICAL RM.											18
48. MECHANICAL RM.											18
49. MECHANICAL RM.											18
50. MECHANICAL RM.											18
51. MECHANICAL RM.											18
52. MECHANICAL RM.											18
53. MECHANICAL RM.											18
54. MECHANICAL RM.											18
55. MECHANICAL RM.											18
56. MECHANICAL RM.											18
57. MECHANICAL RM.											18
58. MECHANICAL RM.											18
59. MECHANICAL RM.											18
60. MECHANICAL RM.											18

STAFF ENT. FRONT OFFICE STAFF & SERVICE ENT.

ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

Sheet in Architecture Education 1992
 NAITON BEACH RESORT
 PHUKET THAILAND

ARCHITECT: SUKRAM KANGSANTON
 STUDENT: SUKHAT PRASITWONG
 YEAR: 1992

INTERACTION CHART

INTERACTION CHART RECREATION

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	TOTAL
1. SWIMMING											18
2. TOLLET											18
3. HEALTH CLUB											18
4. SWIMMING POOL											18
5. LOBBY RECEPTION											18
6. SERVICE RM.											18
7. BAR											18
8. TARIER COURT											18
9. SAND BEACH											18
10. PLAY BEACH											18

INTERACTION CHART ADMINISTRATION

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	TOTAL
1. RECEPTION											18
2. PERSONAL DEPT.											18
3. SECURITY OFFICE											18
4. CONFERENCE RM.											18
5. STAFF TOILET											18

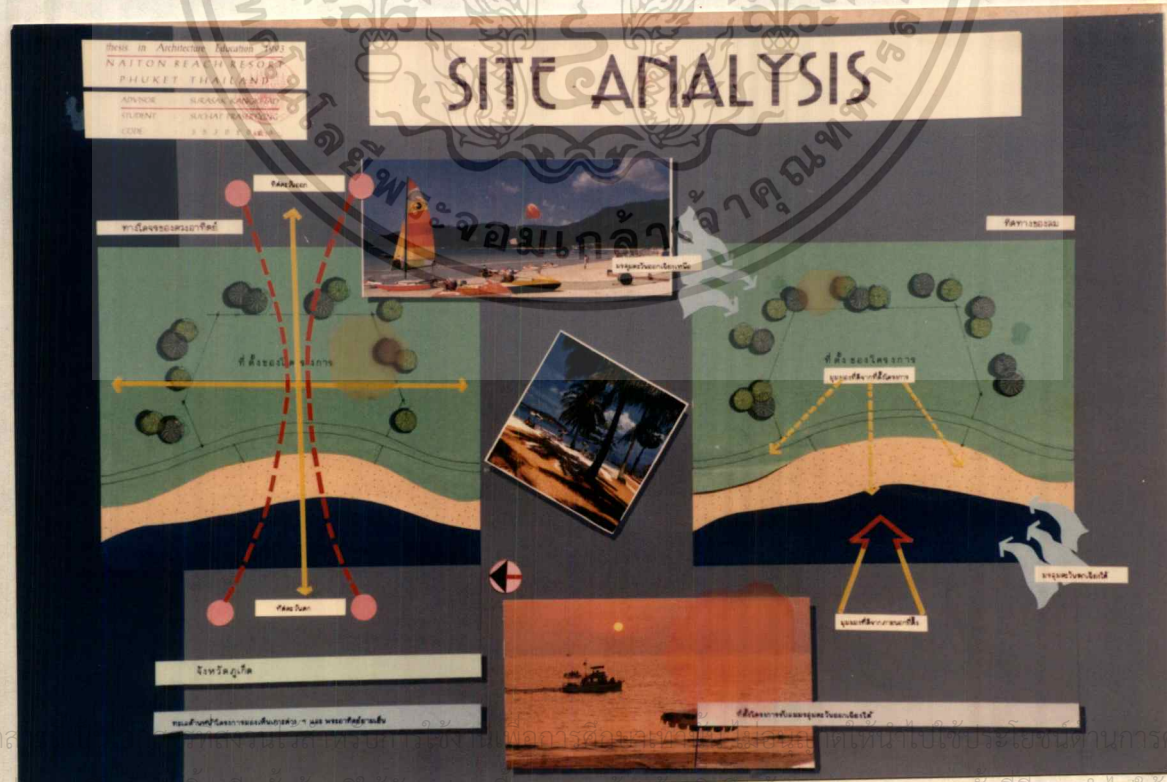
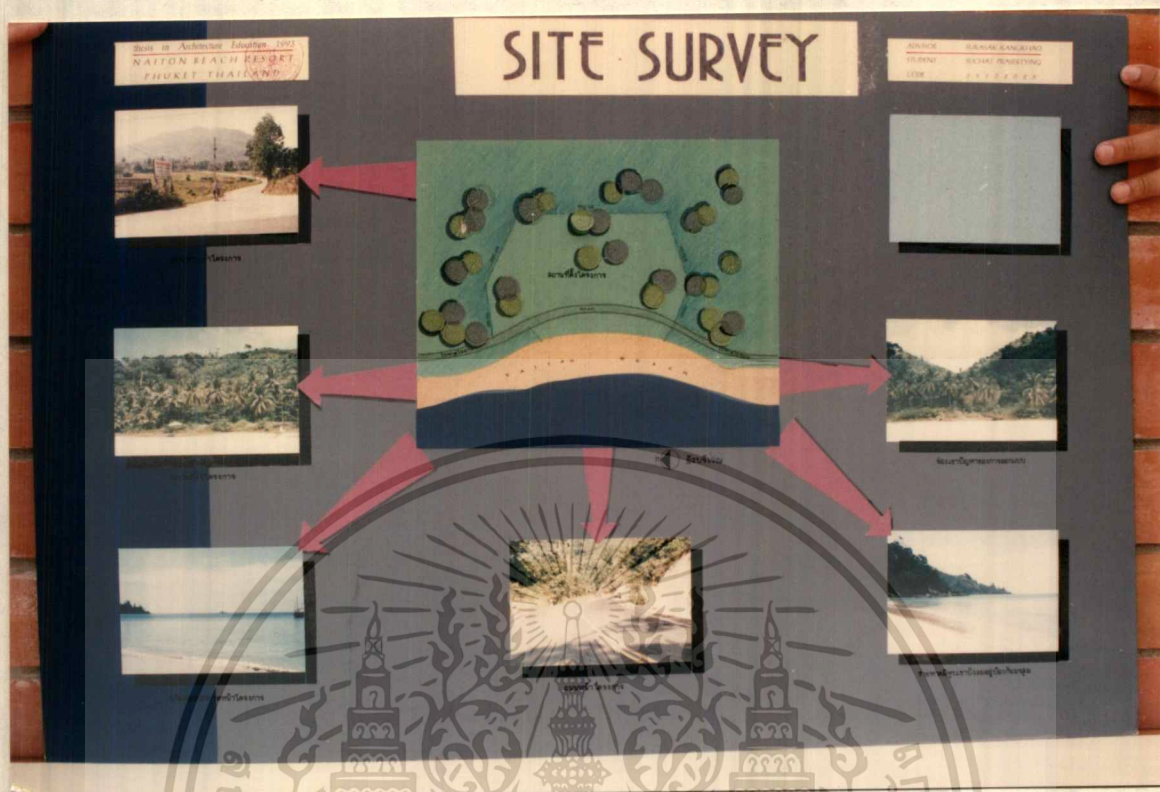
INTERACTION CHART GENERAL SERVICE DEPART.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	TOTAL
1. TRANSMISSION											18
2. STORAGE											18
3. ELEC. ROOM											18
4. PUMP ROOM											18
5. TRANSFORMER RM.											18
6. RECEPTION RM.											18
7. MECHANICAL RM.											18
8. WATER TREATMENT											18
9. WATER SUPPLY											18
10. WATER TREATMENT											18
11. HE CONDENSATION											18
12. MECHANICAL RM.											18
13. MECHANICAL RM.											18
14. MECHANICAL RM.											18
15. MECHANICAL RM.											18
16. MECHANICAL RM.											18
17. MECHANICAL RM.											18
18. MECHANICAL RM.											18
19. MECHANICAL RM.											18
20. MECHANICAL RM.											18
21. MECHANICAL RM.											18
22. MECHANICAL RM.											18
23. MECHANICAL RM.											18
24. MECHANICAL RM.											18
25. MECHANICAL RM.											18
26. MECHANICAL RM.											18
27. MECHANICAL RM.											18
28. MECHANICAL RM.											18
29. MECHANICAL RM.											18
30. MECHANICAL RM.											18
31. MECHANICAL RM.											18
32. MECHANICAL RM.											18
33. MECHANICAL RM.											18
34. MECHANICAL RM.											18
35. MECHANICAL RM.											18
36. MECHANICAL RM.											18
37. MECHANICAL RM.											18
38. MECHANICAL RM.											18
39. MECHANICAL RM.											18
40. MECHANICAL RM.											18
41. MECHANICAL RM.											18
42. MECHANICAL RM.											18
43. MECHANICAL RM.											18
44. MECHANICAL RM.											18
45. MECHANICAL RM.											18
46. MECHANICAL RM.											18
47. MECHANICAL RM.											18
48. MECHANICAL RM.											18
49. MECHANICAL RM.											18
50. MECHANICAL RM.											18
51. MECHANICAL RM.											18
52. MECHANICAL RM.											18
53. MECHANICAL RM.											18
54. MECHANICAL RM.											18
55. MECHANICAL RM.											18
56. MECHANICAL RM.											18
57. MECHANICAL RM.											18
58. MECHANICAL RM.											18
59. MECHANICAL RM.											18
60. MECHANICAL RM.											18

RECREATION ADMINISTRATION GENERAL SERVICE DEPT.

ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

Thesis in Architecture Education 1992
 NATION TEACH RESORT
 PHUKIT THAILAND

APPLICANT: SURASAK KANGKALONG
 STUDENT: SUKASU PLAKERTYING
 YEAR: 2000

SITE STRUCTURE

TYPE	A	B	C	D	E	F	G	H	J	K	L	M
ALTERNATIVE												
APPROACH	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
CIRCULATION	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
CREATION	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
TRAFFIC	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
USUAL	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
FUTURE EXTENSION	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ELEMENT	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ENVIRONMENT	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
TOTAL	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

LEGEND:
 PUBLIC SPACE
 PARKING
 GUEST ROOM
 MECHANICAL
 SERVICE AREA

การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของโครงการ

Thesis in Architecture Education 1992
 NATION TEACH RESORT
 PHUKIT THAILAND

APPLICANT: SURASAK KANGKALONG
 STUDENT: SUKASU PLAKERTYING
 YEAR: 2000

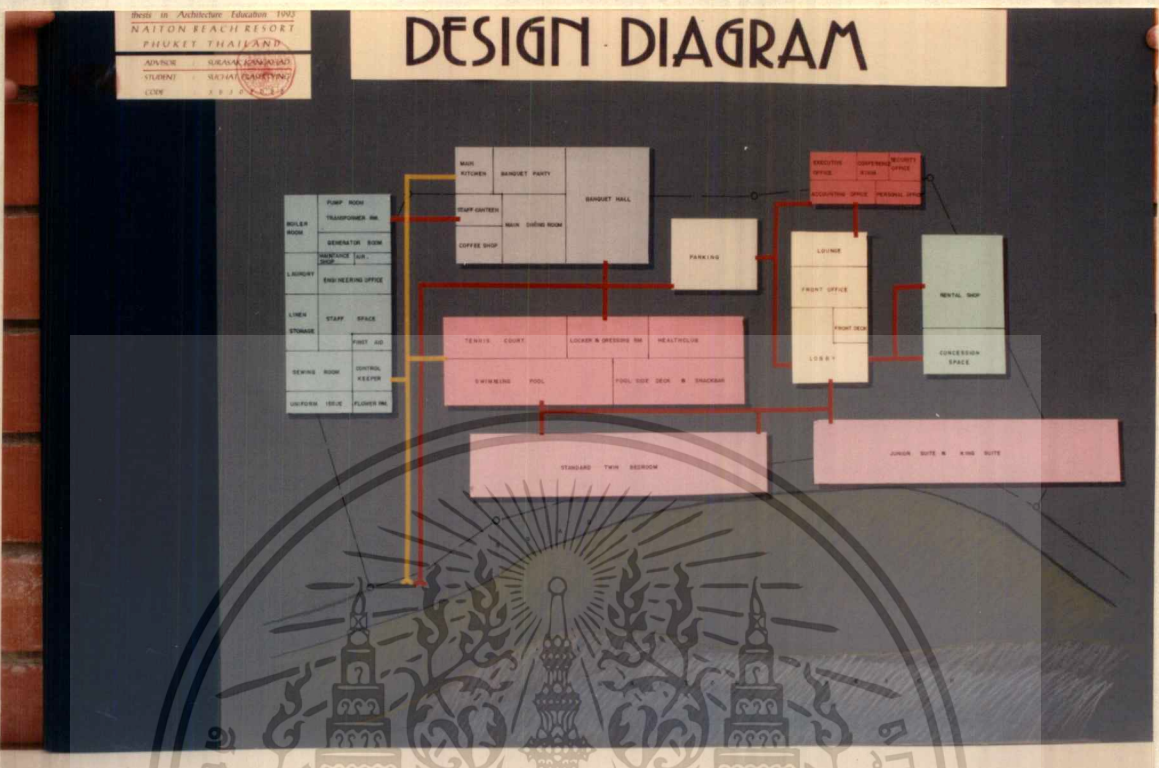
CIRCULATION CHART

FRONT OF THE HOUSE CIRCULATION

BACK OF THE HOUSE CIRCULATION

LEGEND:
 STAFF
 PEOPLE
 EMPLOYEE

แสดงการผังจรภายในโครงการ

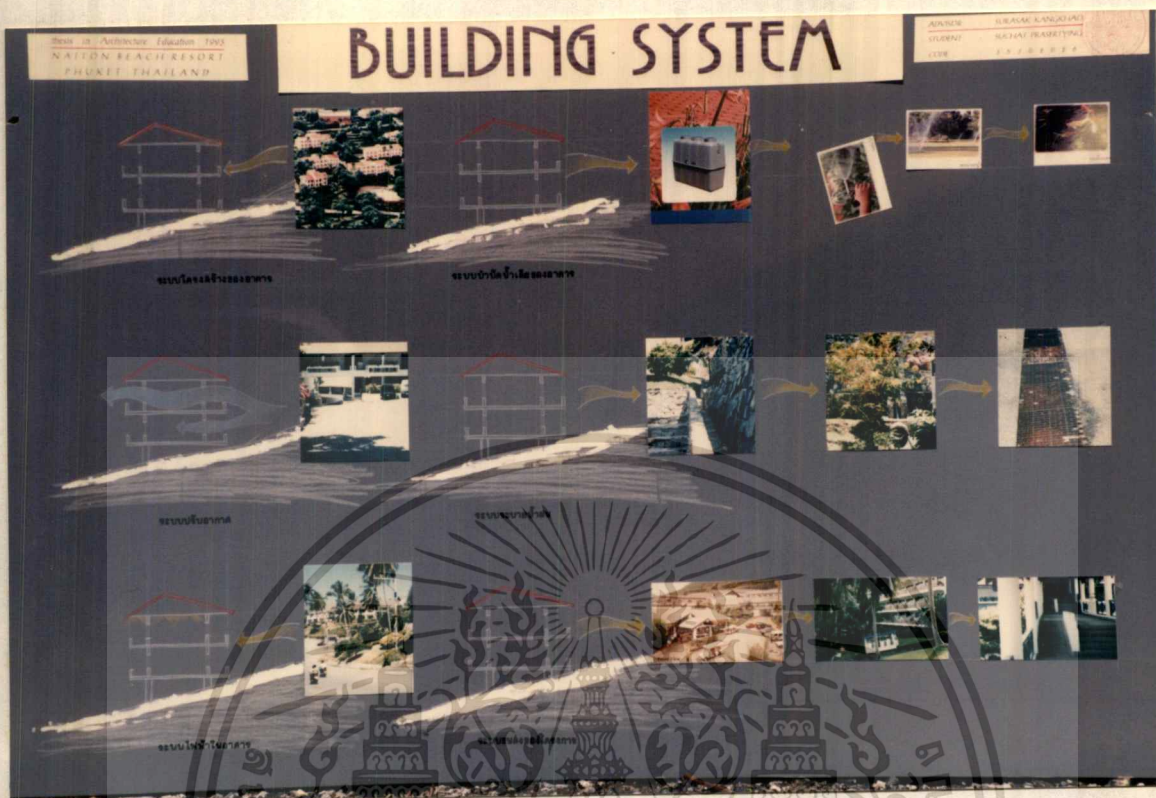

การออกแบบผังขององค์ประกอบอาคาร

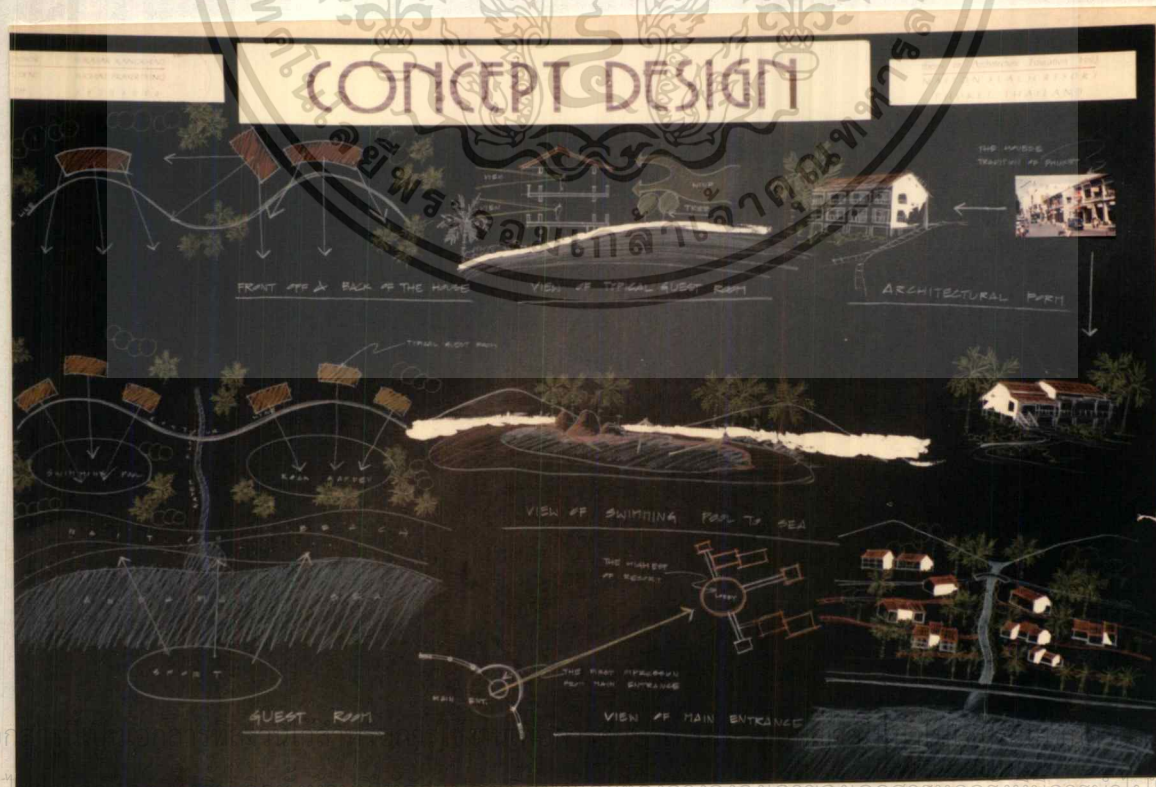

ผังอาคาร 3 มิติ

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่ควรนำออกนอกระบบโดยไม่ขออนุญาตจากฝ่ายบริหาร

ระบบต่างๆภายในโครงการ

แนวความคิดในการออกแบบ

เอ... ค้า

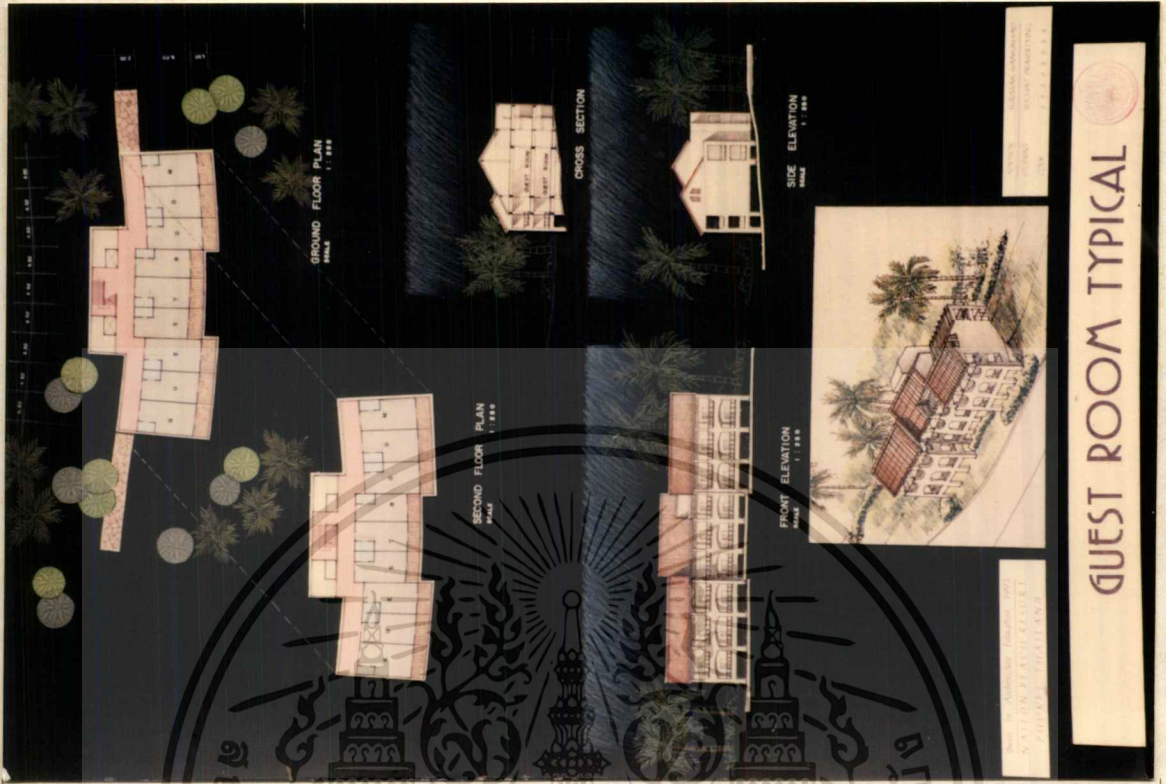

ผังบริเวณของโครงการ

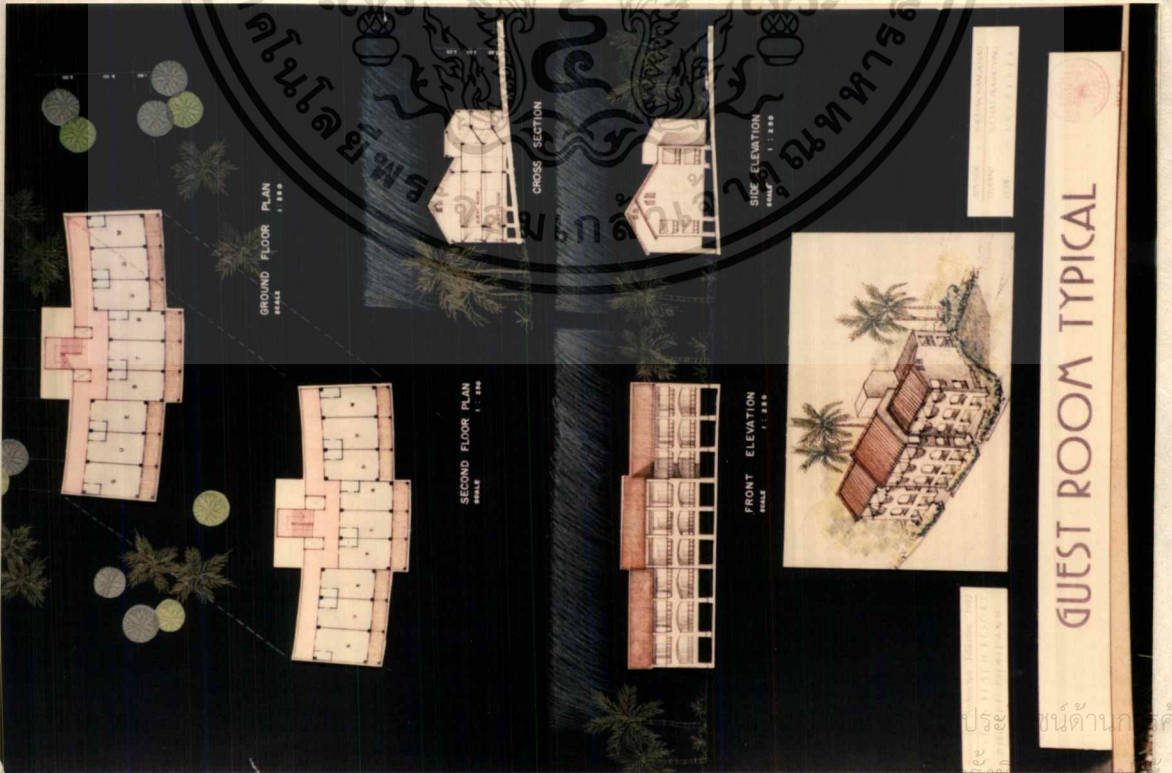

แสดงส่วนบ้านพัก

ไปขึ้นชั้นด้านการค้า
พัก

แสดงลัษณะห้องพัก

แสดงลัษณะห้องพัก

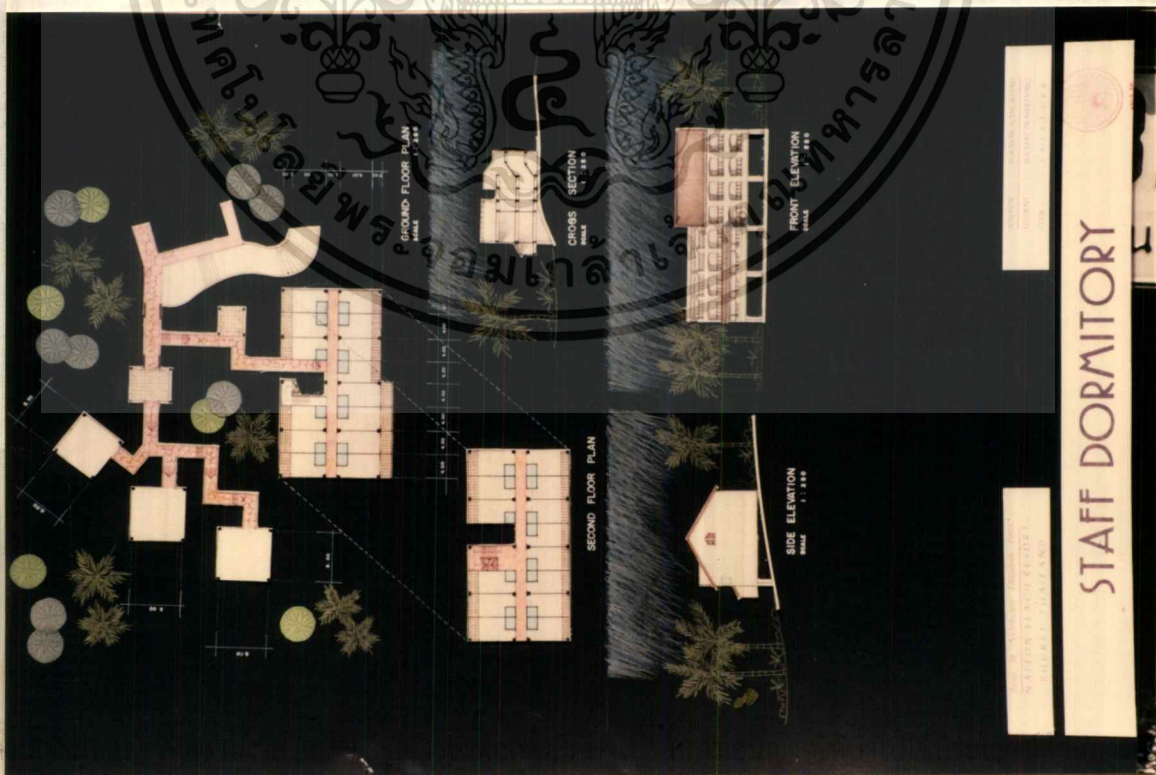
เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของทางราชการ ห้ามนำออกนอกราชอาณาจักร

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของทางราชการ ห้ามนำออกนอกราชอาณาจักร

BACK OF THE HOUSE

แปลนพื้นฉนวนบริการ

STAFF DORMITORY

เอกสาร

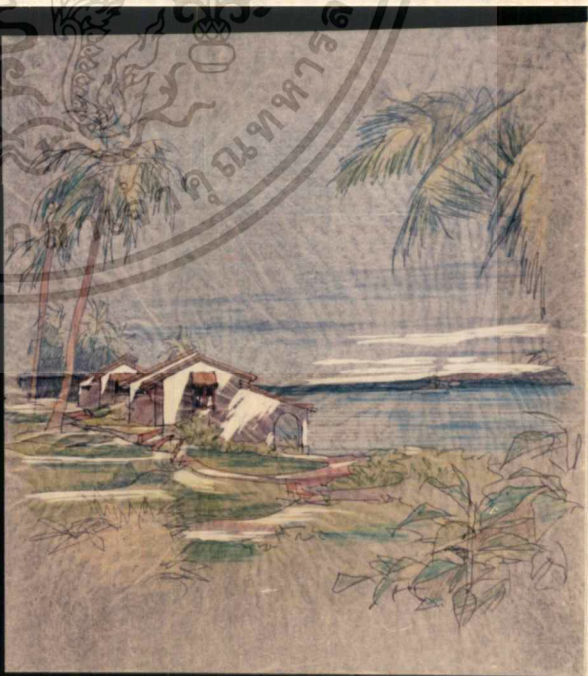
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แปลนพื้นฉนวนพักพนักงาน

SKETCH TIVE

ทัศนียภาพภายในโครงการ

การ SKETCH TIVE

ทัศนียภาพภายในโครงการ

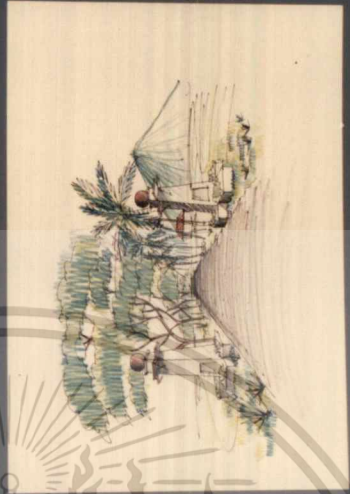
บรรยากาศบริเวณสวนหิน

บรรยากาศจากกระเปียงกัตตาคร

เอ... าค้า

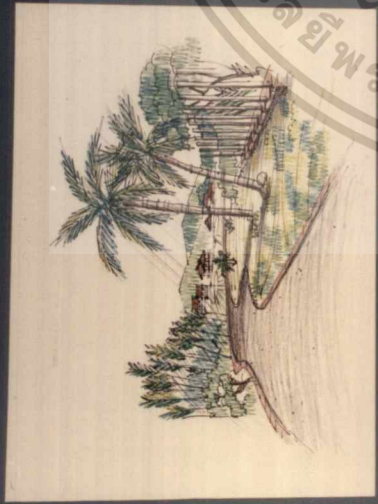
เมวากรณเตฯ ทงสน อกทงหามมให้ดดเปลงเนอหาและตองจางอิงถึงเจ้าของเอกสารทุดคร้งทมิการนำไปใช้

State of Architecture Education 1922
NATON BEACH RESORT
PHUKET THAILAND

ARTIST: S. S. S. S. S.
DESIGNER: S. S. S. S. S.
1922

บรรยากาศถนนในโครงการ

State of Architecture Education 1922
NATON BEACH RESORT
PHUKET THAILAND

ARTIST: S. S. S. S. S.
DESIGNER: S. S. S. S. S.
1922

บรรยากาศถนนในโครงการ

เมื่อก่อนหน้านี้... ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Present in Architecture Exhibition 1993
NATTON BEACH RESORT
PHUKET THAILAND

EXTERIOR 'TIVE

ARCHITECT: SUBIRAK KANJAI (PH)
INTERIOR: SUKAT PRASITUNG (PH)

ทัศนียภาพภายนอกโครงการ

MODEL SCAP

งานการค่า

เมื่อก่อนเคย ทุ่งสน อีกทงห้ามมีเหตดแปลงเนื้อหาและตองอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้
มุมมองจากทะเลเข้าไปยังโครงการ

น้ำตงผังบริเวณของโครงการ

บรรยากาศทางเข้าโครงการ

เอ... การ... รค้า

เมวกรรมเตๆ หงสน อกทงหามมเหตตแบลงเนอหาและตองอององถึงเจาของเอกสารทุกครงทมการนาเปใช้

บรรยากาศส่วนที่เป็นน้ำตกของโครงการ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มากราบไปใช้
บรรยากาศสระว่ายน้ำ และห้องพักผ่อนภายในโครงการ

เอ

รคำ

หุ่นจำลองโครงการหาดโนทอนรีสอร์ท

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

6.1.1 สรุปด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภาษา

รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยว ที่อัตราการเติบโตที่สูงขึ้นเรื่อยๆ โดยให้การส่งเสริมการลงทุนกิจการโรงแรม โดยเฉพาะในต่างจังหวัด โครงการโรงแรมจะมีขึ้นในจังหวัดภูเก็ต จะได้รับการสนับสนุนจากทางจังหวัดเป็นอย่างดี

สถานะทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆ มีกรุงเทพฯ และปริมณฑลมีเศรษฐกิจที่ดีที่สุด โดยมีภาคใต้อยู่ในอันดับ 5 ราชได้หลักส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ราชได้สำคัญส่วนหนึ่งมาจากการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด สุราษฎร์ธานี สงขลา และภูเก็ต จังหวัดในกลุ่มของภูเก็ต ธุรกิจทางด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดกำลังได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง จากการวิเคราะห์พบว่าในปี 2535 จะมีปริมาณความต้องการห้องพัก 4,530 ห้อง กำหนดให้โครงการมี 210 ห้อง ใช้งบประมาณ 250 ล้านบาท

ประชากรในประเทศมี 60.7 ล้านคน อัตราการเพิ่ม 1.5 เป็นประชากรในภาคใต้ 6.9 ล้านคน โดยจังหวัดภูเก็ต มีประชากรในจังหวัด 168,481 คน เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2536 มีพื้นที่ 543,034 ตร.กม. มีประเพณีที่สำคัญของจังหวัดคือ สงกรานต์ ปล่อยเต่า กินเจ ประเพณีลอยเรือ

แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดในภาคใต้ ส่วนใหญ่เป็นเกาะและหาดทราย มีฝนตกเกือบตลอดปี และมีความชื้นสูง อุณหภูมิเฉลี่ย 27.2 องศาเซลเซียส การเดินทางโดยรถยนต์จากกรุงเทพฯ ไปยังจังหวัดภูเก็ต ระยะทาง 867 กม. แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ หาดป่าตอง หาดไม้ขาว หมู่เกาะสิมิลัน แหลมพรหมเทพ โดยโครงการตั้งอยู่ที่หากไนทอน ตำบลสาคร

อำเภอถลาง จ.ภูเก็ต บนถนนเข้าบ้านสาครประมาณ 2 กม. ซึ่งแยกจากถนนเมน หมายเลข 4301 เป็นดินลูกรัง บริเวณดังกล่าวมีทัศนียภาพที่สวยงามเหมาะจะสมกับการที่จะเป็นที่ตั้งของโครงการ

การอ้างอิง

6.1.2 สรุปข้อมูลด้านสถาปัตยกรรม

การดำเนินงานแบ่งเป็น 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายบัญชี ฝ่ายเลขานุการ ฝ่ายต้อนรับ ฝ่ายแม่บ้าน ฝ่ายจัดเลี้ยง ฝ่ายช่าง โดยมีกรรมการผู้จัดการเป็นผู้บริหารงานทั้งหมด มีผู้จัดการทั่วไปดูแลงานแต่ละฝ่าย

โครงการต้องใช้พนักงานทั้งหมด 315 คน แบ่งเป็น 4 ระดับคือ ระดับงานที่ไม่ใช้เทคนิค 236 คน ระดับงานที่ใช้เทคนิคระดับกลาง 50 คน ระดับงานเหนือกว่าช่างเทคนิค 18 คน ผู้บริหาร 11 คน

องค์ประกอบของโครงการแบ่งเป็น 8 ส่วน คือ ส่วน PUBLIC GUEST ROOM F & B SERVICE RECREATION SHOPPING ADMINISTRATION GENERAL SERVICE MECHANICAL มีพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด ตารางเมตร

6.1.3 สรุประบบเทคนิค

1) โครงสร้างอาคาร ฐานรากเป็นฐานรากเดี่ยว โครงสร้างอาคารเป็นระบบเสาและคาน พื้น TWO WAY SLAB ห่อในที่

2) ระบบปรับอากาศ และการระบายอากาศ

- ระบบปรับอากาศใช้ระบบ CENTRAL CHILLED WATER

SYSTEM ระบายความร้อนด้วยน้ำ ขนาด ตัน

- การระบายอากาศ ใช้พัดลมดูดอากาศออกสู่ภายนอกอาคารโดยผ่านทางช่องลม ในกรณีห้องนั้นไม่มีการระบายอากาศ โดยธรรมชาติ

3) ระบบสุขาภิบาล

- ระบบน้ำใช้ ใช้ระบบถังน้ำสูงบนหลังคาจ่ายน้ำ ไปยังส่วนต่างๆ

ของอาคาร ปริมาณน้ำใช้ทั้งโครงการ 176 ลบ.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของ บริษัท อีทีอี จำกัด ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ระบบการระบายน้ำโสโครกและการกำจัด ใช้ระบบกำจัดน้ำเสีย แบบ ACTIVATED SLUDGE มีประมาณน้ำเสีย 71 ลบ.ม.

- ระบบการกำจัดขยะ นำขยะจากห้องเก็บขยะทั้ง โดยห้องเก็บขยะเปียกจะถูกควบคุมอุณหภูมิให้ลดลงป้องกันการบูดเน่า

- ระบบไฟฟ้า หม้อแปลงแบบ ระบายความร้อนด้วยอากาศ CAST RESIN 3 เฟส ติดตั้งพัดลมเป่าระบายความร้อน ระบบไฟฉุกเฉินใช้น้ำมันดีเซล ทำงานอัตโนมัติภายใน 10 วินาที

- ระบบป้องกันน้ำท่วม ใช้ระบบคูดประจุ ตั้งสายล่อฟ้าตามจุดต่างๆ ของหลังคา

- ระบบติดต่อสื่อสาร โทรศัพท์ใช้ระบบ PABX
- ระบบป้องกันอัคคีภัย ระบบ HEAT DETECTOR บริเวณโถงทางเดิน ห้องพัก ใช้ SPRINKLER แบบ WET PIPE กับส่วนบริการ เช่น ห้องครัว ห้องซักรีด ติดตั้ง FIRE HOUSE CABINET ทุกชั้นตามจุดต่างๆ

6.1.4 สรุปการออกแบบ

กำหนดให้พักและส่วนบริการผู้มาพักได้เห็นทะเลทั้งหมด ให้ตัวอาคารกลมกลืนกับสภาพของธรรมชาติ มีต้นไม้หรือก้อนหินโผล่เข้ามาในห้องพักบ้าง เพื่อให้ผู้มาพักอาศัยมีความรู้สึกอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ รูปทรงตัวอาคาร เกาะไปตามลักษณะของเนินผา มีส่วนบริการอยู่ตรงกลางของแต่ละตัวอาคาร ตัวอาคารทั่วไปเป็น SINGLE CORRIDOR อาคารทั่วไปใช้วัสดุเป็นธรรมชาติ และให้แสดงออกถึงลักษณะสถาปัตยกรรมท้องถิ่น ซึ่งจะนำมาซึ่งความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการและผู้ที่พบเห็นโดยทั่วไป

6.2 ข้อเสนอแนะ

1. จัดทำโครงการและออกแบบตรงแบบพักตากอากาศชายทะเล หาดในทอน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นใด ไม่ถือว่าเพื่อบริการและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มาพักผ่อน

ที่จะมาใช้บริการตั้งแต่ 2-7 วัน คดขต้องเป็นโรงแรมที่ได้มาตรฐานสากลทั้งทางด้านองค์ประกอบของโรงแรม และรายละเอียดของโรงแรม เพื่อตอบสนองนักท่องเที่ยวที่มาใช้โครงการ

2. โรงแรมพักตากอากาศแห่งนี้ จะเป็นโรงแรมที่มีห้องพัก ห้อง
3. ที่ตั้งโครงการ ตำบลสาคร อำเภอดงหลวง จ.สุพรรณบุรี บนถนนเข้าบ้านสาคร ประมาณ 2 กม. ซึ่งแยกจากถนนเมน หมายเลข 4031 เป็นดินลูกรัง บริเวณดังกล่าวมีทัศนียภาพที่สวยงามเหมาะสมกับการที่จะเป็นที่ตั้งของโครงการอย่างยิ่ง

4. แนวทางหลักในการออกแบบ คือ ออกแบบให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่จะมาใช้บริการของโรงแรม โดยจะต้องจัดให้มีความสะดวกสบายจากองค์ประกอบต่างๆ ที่จัดเตรียมไว้อย่างครบครัน อีกทั้งยังต้องมีบรรยากาศและทัศนียภาพที่ดี และน่าประทับใจทั้งแก่นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการและผู้พบเห็นโดยทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย งานพัฒนาชาวต่าง “จังหวัดภูเก็ต”

กองบริการการท่องเที่ยว จ.ภูเก็ต 2535

กุลติลก เวียมภักดี “ ชุมพร ริลอร์ท ” วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี พระจอมเกล้า

สถาบัน , 2533

ฉะบัตติ กนกทิพย์วรรณ “ โรงแรมตากอากาศ จ.กระบี่ ” วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี

พระจอมเกล้า สถาบัน , 2532

พรศักดิ์ คิมพรชัย “ โรงแรมตากอากาศชายทะเล จังหวัดภูเก็ต ”

วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี พระจอมเกล้า สถาบัน , 2532

สถาปัตยกรรมกับการพัฒนาการท่องเที่ยว การประชุมทางวิชาการ

งานสถาปนิก 30

ERNEST NEUFERT ; ARCHITECTS DATA , HALSTED PRESS , NEW YORK

1987

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

สิทธิและประโยชน์ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

1. ให้ได้รับการยกเว้นภาษีอากรเครื่องจักร
2. ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 4 ปี และได้รับการยกเว้นเพิ่มขึ้นอีก 1 ปี และแต่กรณี
3. ให้ได้รับสิทธิประโยชน์พิเศษตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 คือลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล ร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการยกเว้นเงินได้นิติบุคคล

ขนาดและเงื่อนไข

เงื่อนไขสำหรับกิจการโรงแรมในเขตต่างจังหวัด

1. จะต้องมีอัตราส่วนระหว่างเงินกู้ ต่อทุนจดทะเบียนที่เรียกชำระแล้วไม่สูงกว่า 3:1
2. ห้องนอน
 - ต้องมีขนาดห้องนอนไม่ต่ำกว่า 15 ตารางเมตร
 - ต้องมีขนาดห้องน้ำไม่ต่ำกว่า 4 ตารางเมตรประจำทุกห้อง
 - ต้องมีเครื่องปรับอากาศไม่น้อยกว่า 50% ของจำนวนห้อง
 - ตามปกติต้องมีเครื่องโทรศัพท์ระบบการพูดซึ่งสามารถติดต่อกันภายในโรงแรม

และภายนอกโรงแรมได้ประจำทุกห้อง เว้นแต่คณะกรรมการจะได้พิจารณาผ่อนผันเป็นระยะๆ ไป

3. ห้องอาหาร ต้องมีพอสัมควรกับขนาดของโรงแรม
4. ห้องโถง ต้องมีพอสัมควรกับขนาดของโรงแรม
5. ห้องพักผ่อน ต้องมีพอสัมควรกับขนาดของโรงแรม
6. ห้องครัว ต้องมีเครื่องครัวทันสมัย
7. เครื่องทำน้ำร้อนเย็น ต้องมีพอสัมควรกับขนาดของโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อนึ่ง ห้องโรงแรมตั้งแต่ 4 ชั้นขึ้นไป ต้องมีลิฟท์โดยสารเพียงพอเหมาะสมกับปริมาณห้อง

๑. จะต้องมีบันไดหนีไฟ และจะต้องติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ในห้องพักทุกห้อง และมีอุปกรณ์ผจญเพลิงตั้งไว้พร้อมในทันที จะนำมาใช้ได้สะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้